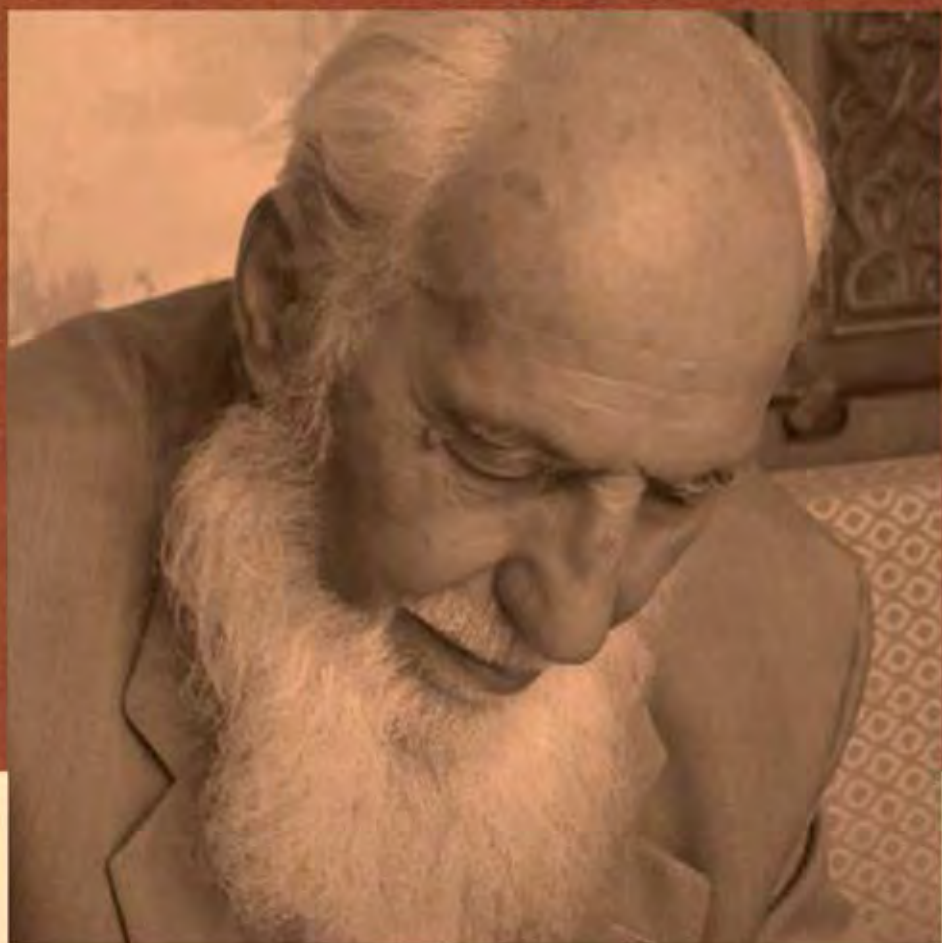
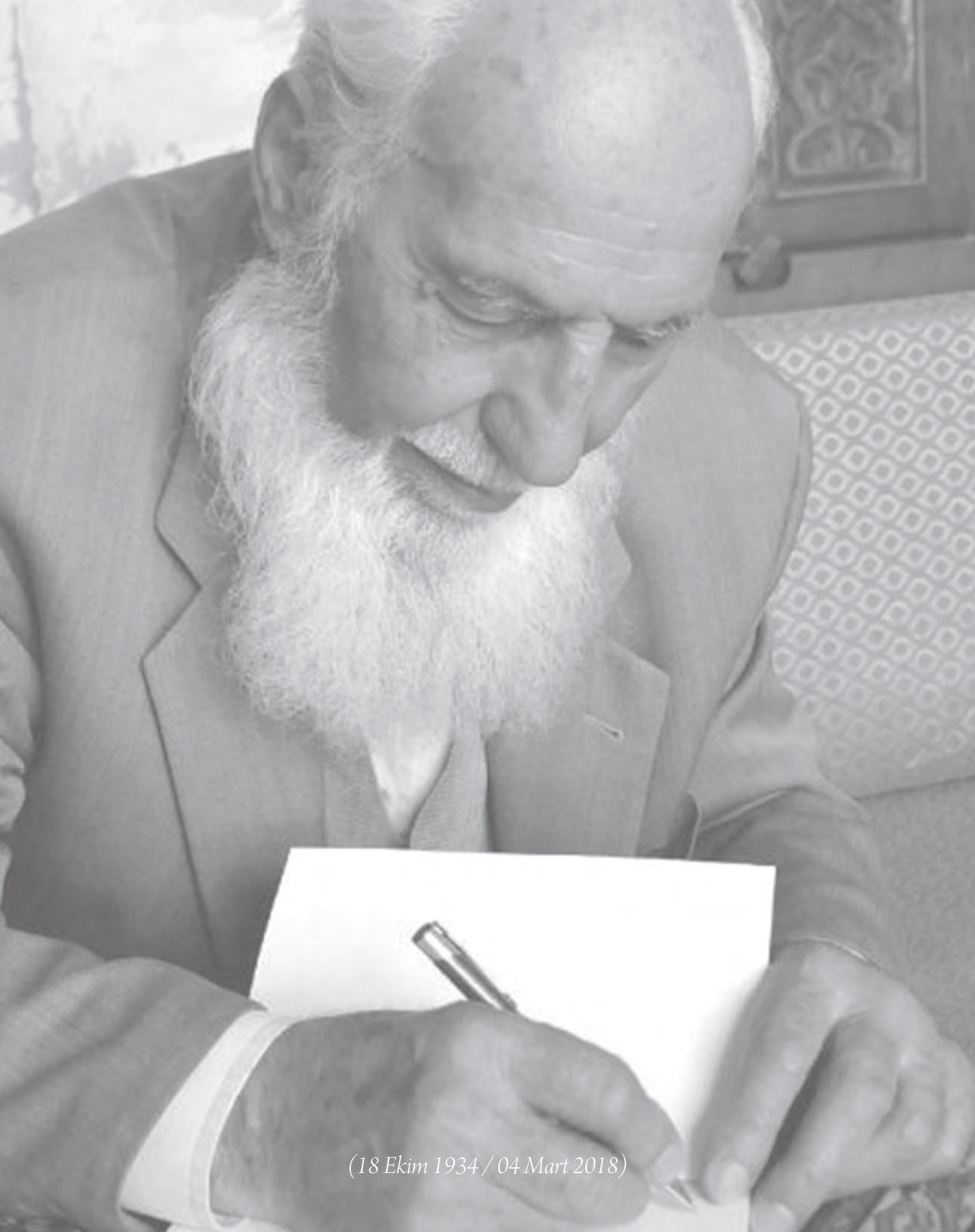

Kapındayım

âşık ismeti

(18 Ekim 1934 / 04 Mart 2018)

KAPINDAYIM
Âşık İsmeti

YAYIN KOORDİNATÖRÜ
Prof. Dr. Recep Toparlı

Mart 2018 - İstanbul
ISBN : 978-605-2072-16-5
Yayıncı Sertifika No: 33979

DİZGİ - KAPAK
Pikatron Medya Ltd. Şti.
0850 455 14 34

BASKI - CİLT
Acar Basım ve Cilt San. Tic. A.Ş.
0212 912 05 54
Sertika No: 11957

SİVAS BELEDİYESİ
Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü
Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü
Sularbaşı Mah. Atatürk Cad. No:3 58069 Merkez - Sivas
www.sivas.bel.tr 444 58 44

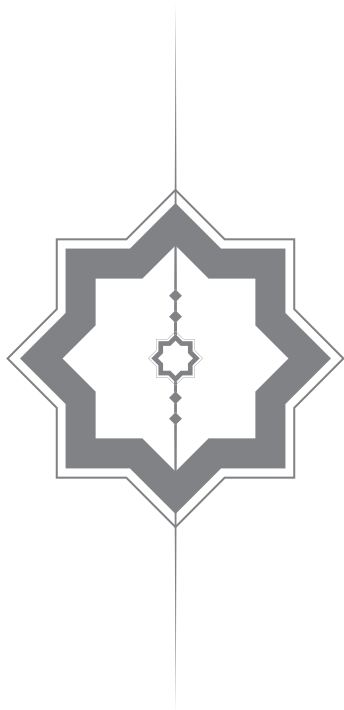
© Her hakkı saklıdır.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

KAPINDAYIM

Âşık İsmetî

İÇİNDEKİLER

TAKDİM	17	GÖZLERİN GÜZEL	58
ÂŞIK İSMETİ	19	RÜYASINI	59
		ADIM ADIM	59
ŞU ÂLEMİ	45	BU EVDE	60
YASIMIZ VAR	45	ARI BAŞKA	60
DAVUL SESİ	46	YÜZÜM YOK	61
VAR VERMİYOR	46	BOYNU KOPUYOR	61
ÖKSÜZÜM	47	YOLUM YOKTUR	62
NE ÇARE	47	SEZEMİYORUM	62
KIŞ GELDİ	48	RÜYA GÖRDÜM	63
BABAM ÖLELİ	48	GÜZEL DERLER	63
DÖVDÜ BENİ	49	SATAR BENİ	64
DARA DÜŞTÜM	49	DELİ DİYE	64
KARA GÜNLER	50	BOŞ DURMAYIN	65
DURUYORUM	50	DOKTOR BANA	65
İSMETİ'DİR	51	YARADANIM	66
DİYORLARMİŞ	51	ÇOK KAPI ÇALDIM DA	66
DÜNYA SENDEN	52	KALBİN SESİ	67
HATIRLADIM	52	SEVDA İLE	67
ÖLDÜĞÜMDE	53	TUTMADI	68
ARASINDA	53	TUNBUN TAŞI	68
KAYGI OLDU	54	ÜZGÜN İSMETİ	69
BİR MELEKSİN	54	BİR BAŞKA	69
BABA	55	İNAN Kİ DEĞMEZ	70
SÖYLER MİSİN?	55	YİYİP GİDER	70
BİR SAZ YAPTIM	56	MEĞER	71
ÖLÜM	56	DERİN DÜŞLER	71
DAMLA SENİ	57	BİR ŞEY DİYOR	72
BİLMESEYDİM	57	KUMRU	72
YEMİN ETTİM	58	BİLMEZ	73
		DELİ OLDUM	73
		YAZDIN ONU	74
		İÇMİŞİM GAYRI	74

GÖNDEREN GÖRDÜM	75
VURULDUM İNAN	75
ANLATABİLSEM	76
NE OLURSUN	76
SEVGİLİM SANA	77
DEĞİRMEN USTASINA	77
O HAYALİN	78
BİR UMUDUN	78
BENİ O YÂR	79
ARAR GİDERİM	79
ALDI KEDER	80
YAKTI GİTTİLER	80
İLMİ OLAN	81
KARLI DAĞLAR	81
NAMERT	82
İNCELİR	82
RÜYA	83
AH ÇEKERİM	83
GELESİN BİZE	84
ANLATILMAZ	84
DÜŞENİN DOSTU	85
DOLMADI DOSTUM	85
ARKADAŞ	86
BİLMEZ MİYİM	86
ANLA BENİ	87
SENDEN BAŞKA	87
ALLAH DEYİP	88
NEYİM VAR BENİM	88
BİLİRİM	89
GÜZEL GÖRDÜM	89
İNCEDEN İNCE	90
HÂL İÇİNDE	90
İNATLIK	91

IRGALADI	91
DARILIR MI?	92
BİR AYNADIR	92
UNUTMA	93
VELİ İDİM	93
SICAKTIR	94
BEREKET	94
ÇIKARCILIK	95
İYİ İNSANIN	95
SENİN İÇİN	96
DEMİRYOLU'NDA	96
BİLEMEM	97
O BELALİ	97
ŞAŞTIM KALDIM	98
ADAM DEDİK	98
ARZUM	99
TURNALAR	99
GÖNÜL İŞİ	100
AKLI ONUN İLE	100
BU HÂLİMDEN	101
EL ARAR	101
GÖRÜYORUM	102
KUL DİYEMEDİM	102
KUL NELER EDERMİŞ	103
NE DERSİN	103
SIRRIMI SÖYLEDİM	104
O HAYAL İLE	104
KÖLE DİYE	105
HİKÂYEM	105
PEYDAH OLDU	106
HAYALLERİM	106
ÂŞIK OLDUM	107
RÜYA İMİŞ	107

YOL ÜSTÜNE	108
BİLMİYİNCE	108
KAYNADIM	109
BEN BU YOLDAN	109
ALLAH BİLİR	110
KİMİ	110
EL VURULMAZ	111
MUM IŞIĞI	111
EYVAH DERİM	112
SÖYLE NERDESİN	112
ZAMAN ÇARKI	113
ÜZGÜNÜM	113
KARA TREN	114
ISPARTA	114
O GÜNLERİ	115
DÜŞMÜŞÜM	115
AZ OLUR	116
BENZER	116
SEVDANIN GÜCÜ	117
BELLİDİR	117
YANA YANA	118
RABBİM	118
ŞU AKLIMA	119
TÜRKÜLERİM	119
BADE İÇEN	120
SÖZ KAR ETMEZ	120
HABERİM YOK	121
GİZLİDİR	121
KAPI GÜZELİ	122
KIVILCIM ALDIM	122
BİR KAPIDA	123
GELDİM	123
DURSAN BİLE	124

GÜLE BENZER	124
KADER	125
VAR DİYE	125
ÇÜRÜR GÜZELLİĞİN	126
HANI	126
SEN DEĞİL MİSİN?	127
SUÇSUZ İKEN	127
ÇARESİZİM	128
AH KAPI	128
ALAMADIM NEYLEYİM	129
GÖZÜM KALMADI	129
KIZIM HATUN	130
YAZAMADIM	130
HAYALİMDE	131
BİR GELİN	131
GÖREN SÖYLESİN	132
GURBET	132
GİT HELE	133
BAKIŞIN	133
SİVASIM	134
ESEN YELE	134
YERİMİZ Mİ VAR	135
YOLLARA DÜŞÜRDÜ	135
GEL KIZILIRMAK	136
VAR	136
SABAHI BEKLİYORUM	137
SÖYLEMEZLER	137
GÜL İLE GÖNÜL	138
SON NEFESTE	138
ARIYORUM	139
YANSIYOR	139
HAYALİMDE KALDI	140
BİR GÜZEL UĞRUNA	140

ÖZLÜYORMUŞ	141
CEVAHİRİM	141
SIRLARI VAR	142
NE SÖYLEDİ	142
SEVGİLİM	143
ÖZE BAK	144
TABİP GELSE	144
ÇİLE DEDİLER	145
ŞİMDİ	145
EFENDİ	146
BİLEMEZLER	146
GÖNÜL İSTER	147
EFENDİM	147
ACI HABERLERİYLE	148
ÇARESİZİM	148
SANARIM	149
HAYDİ BAKALIM	149
BİLE GİDİLMEZ	150
OĞLUM OLDU	150
OĞLUM MÜRSEL	151
ÖĞÜT	151
DAYANMIYOR	152
İNSANLARIN	152
ZAMAN	153
ZAMAN KİLİTLENDİ	153
GERİ DURMALI MI?	154
ÇOBAN OLMUŞ	154
KÖR GİBİ	155
FARKI NEDİR?	155
DOĞDUĞU ZAMAN	156
NEYLEYİM	156
CEVAPSIZ	157
YALNIZ İZİ	157

İŞİN GARİBİ	158
OYNADILAR	158
YANINDAYIM	159
YERİN OLA	159
GÖREBİLEN	160
YARA ALAN	160
UTAN DÜRZÜ	161
OLMAYINCA	161
KABUL OLMAZ	162
TÜRK'ÜN DİLİ	162
KARARDI	163
OLMAZ	163
YOL MU SORAN	164
SINIR KOYDU	164
YETİMLİK	165
TİTRETİYOR	165
BİR MESELE	166
KÖR OLSUN	166
GÖNÜL	167
OLMUYOR	167
BULMAK İÇİN	168
DAHA VAR	168
DEĞMEZ İMİŞ	169
BAHANE	169
HUYUM BENİM	170
TAŞIRMAN BİZİ	170
KARŞI	171
CADI KAZANI	171
GİBALI	172
KEL GELİN	172
KOŞA KOŞA	173
UYKUDAN ÖTESİ	173
DERİNDİR KONU	174

GİDİYORUZ	174
YERE ÇALAR	175
OLACAK	175
BELLEME	176
ÖĞRETİLMEZ	177
DEDİLER	177
TARİHTEN	178
KURBAN	178
PINAR OLSAM	179
ELVEDA	179
DİRİDEN OLDUK	180
DEVLET KUŞU	180
DÜŞÜNDÜRÜR	181
ARA	181
SİVAS	182
AĞLARIM	182
GÜZEL ŞEYDİR	183
DOKUNAN EL	184
SANKİ YILAN	184
GEÇ OLDU GARDAŞ	185
GERİYİZ	185
SONUNA BAK	186
OLDUM ÇIRAK	186
DEMEYEYİM Mİ?	187
ÖLMEZ İMİŞ	187
ALIŞIR KALIR	188
ŞAŞIRIR	188
SONU VARDIR	189
TUZU YOKTUR	189
DEĞİLİM	190
DEYİM	190
HELE DUR	191
MERHEM OLSAM	191

BİLMESENDE	192
KAHPELİKLE	192
BİLECEKSİN	193
YATAMIYORUM	193
BAŞKA BAŞKADIR	194
GARDAŞ	194
KONUŞALIM	195
KÖTÜ DEMİŞ	195
BATI BİZE	196
BENZİYOR	196
ÇALINMIŞ	197
ARAYAN OLDU	197
İNSANLIĞI	198
FIRSAT KOLLAR	198
GERÇEĞİ GÖRMEYEN	199
NE YAPARSIN	199
PINARIM	200
BİLİYOR MU?	200
GÜN BATIYOR	201
İNAT ETTİ	201
CANSIZ GİDER	202
SIR İÇİNDE	202
İNSANLARA	203
İŞİN DÜŞERSE	203
GİDERİM	204
ÖTESİNİ	204
BEDEN DİLİ	205
KARA YİĞİTLER	205
ATA BENZER	206
YARANMAKTAN	206
AZİZİYE	207
HÜLLELENMİŞ	207
O HİNLER	208

YERDE YATAN	208
BOYNUMUN BORCU	209
MEKTUP	209
BU HALLERE	210
BİRE EFENDİM	210
KANIM KAYNAMAZ	211
ZARAR İÇİNDE	211
ERZURUM	212
YOZLAŞMA	212
O DÜNYADA	213
BİR CELLAT	213
ZORBA	214
TIRMALAR	214
YÜKSEKTE OLAN	215
BAZI KEŞİM	215
GÖRMEMİZ GEREK	216
ÖYLE	216
SEFERİMİ	217
ALMIYORUM	217
HAYAT	218
BOŞ KELLEYİ	218
BİLEBİLSEM	219
GELDİM BOŞA	219
YERDE DEDİLER	220
SAR YARASINI	220
BAYRAMINIZ	221
HOCAM	221
GELDİ GİTTİ	222
YER BİRER BİRER	222
YOL BİLMİYOR	223
NEYLEYİM	223
YOLUM DURMAZ	223
YOL GÖRÜNÜR	224

HABERDAR OLSUN	224
ELVEDA DERİM	225
BEL AĞRISI	225
OLMASA	226
TÜLE DOKUNMA	226
BAŞKA DÜNYADAYIM	227
BİRDEN BAŞKA	227
YALPALAR	228
BEN ASLIMA	228
GÜNAHKÂRIM	229
NE DİYEBİLDİM	229
BEN BÖYLEYİM	230
SAKARYA	230
GÜNÜ GÜNE	231
BENİM GÖNLÜM	231
SORUYORUM	232
ACELE ETME	232
DÜNYA DÜŞÜYOR	233
YORGUNUM	233
KÖYÜME GİTTİM	234
DÜŞTÜM İBRET ALDIM	234
YAS YERİNDE	235
ALDIRMA	235
KİŞİNİN KİMLİĞİ	236
YARANMAK	236
BAYRAĞIM	237
KÖYÜMDE	237
BELANIN BAŞI	238
RAHAT ETSİN	238
MEYMENET YOK	239
GÜNÜ GELİNCE	239
ÇEKER	240
DAĞ SÖYLEDİ	240

KÜPÜ DÜNYANIN	241
İNCİTME BENİ	241
ŞİFA OLUR	242
BENDE BENİ	242
BAKTIM UTANDIM	243
DELİLERLE DOLU	243
RÜYADA	244
KILDAN İNCE	244
KİTAP SATTIM	245
YOLDAŞIDIR	245
UNUTMAYIN	246
ÂCİZLİĞİ	246
YUMUŞAMAZ	247
YAKASINI	247
DERMAN EYLESİN	248
KUŞ DEĞİLSİN	248
ÇALAR OYNAR	249
ANTALYA	249
EN SONUNDA	250
PİŞMEK İLE	250
DÜŞÜNEMEZ	251
SORAN OLMAZ	251
TIRNAK ATIYORLAR	252
BİN KERE PİŞMANIM	252
KEDERİMİ	253
ZULÜM	253
TERBİYE	254
DİŞLERİNİ	254
BİLİYORLAR	254
DÜNYADADÖKÜLEN	255
AZI BURDA	255
RÜZGÂR	256
KOLAY MIDIR?	256

HÂLDEN BİLEN	257
AĞLAMAK DEĞİL	257
NEŞE	258
DAYANAK KIRIKSA	258
TESADÜF MÜ?	259
BAYKUŞ KONAR	259
BİLEN Mİ VAR	260
KARINCAYA	260
İZİNİ GÖRDÜM	261
BİLEN OLMAZ	261
DİYORLAR	262
FARKINDA	262
OLMADAN	262
KALBİN TERCÜMANI	263
DESİNLERE	263
BU KÖYDE	264
ÇİZGİLERİM	264
BEN BURAYA	265
DEDİM DEDİ	265
CANIM SENİ	266
KONYA	266
ÂLİMİN SÖZÜ	267
NERDEN EFENDİ	267
BIRAKSALAR	268
ÖLÜM OLMASAYDI	268
NEDEN	269
DÜŞÜNMELİ	269
ÂLEM	270
BU DİL İLE	270
BAHARIN SONRASI	271
KALP DEDİĞİN	271
HİNLER	272
AYILMAZ İMİŞ	272

SAYIKLAR MIYIM?	273
İLİMLE UĞRAŞMAK	273
GEZE GEZE	274
YAŞADIKÇA	274
BEKLİYOR	275
SAKAL	275
ÇİMENTO	276
OLAN OLUR	276
KURAL KONMUŞ	277
GEÇEN ZAMAN	277
DÜNYA DEMİ	278
SAVAŞ OLMASIN	278
NEMRUTLAR	279
BAŞLAMIŞIM	279
GÖLGEMİ	280
GEÇEMEDİM	280
NİMET BİZE	280
BU GECE	281
BİR ZAMANDA	281
YETMİŞ YILDIR	282
BİLESİN	282
DOSTUM OLAN	283
DUYMAMIŞIM	283
SİZ SÖYLEYİN	284
SENİN KADAR SENİ	284
BİR DURAKTIR	285
VARAMADIM	285
KÜPLERE BİNSİN	286
AYNAYA BAKARKEN	286
ÖĞRENİRİZ	287
NE HAYALLER	287
ÇARE DOKTORUM	288
ELLER	288

KOLAY DEĞİL	289
FERASET	289
ÖLDÜ GİTTİLER	290
İNSAN POSTU	290
YOLCUYUM	291
ÖLMEK YOKTUR	291
LÜBNAN	292
KARA KAZAN	292
GÜNAHSIZ	293
ALKIŞLANMAZ	293
FIRILDAK MI?	294
SANA DOĞRU	294
HADDİNİ BİLMİYEN	295
MÜREKKEBİM	295
İKİYÜZLÜ	296
KAYBOLAN	296
MESLEKLER	296
EMSALİ Mİ?	297
O TARAFI	297
ŞU DÜNYAYA	298
TANİYALIM	298
DAL YETMİYOR	299
ODA RÜYASINI	299
İNAN Kİ	300
GÖREVİMİ	300
KAŞIYORLAR	301
AZAN GELİR	301
DELİ TARAFI	302
İYİ DİYECEKLER	302
OLGUNLUĞU	303
OKUNURUM	303
İLİMSİZ İMİŞ	304
DÜŞÜNDÜN MÜ?	304

SABIR	305
BENZEMEZ	305
UYAN GÖZLERİM	306
EVİMİN KAPISINDA	306
HİKMETLE DOLU	307
KAPILAR KAPANIR	307
DİLEK KAPISI	308
SEYREDERLER	308
OLGUN OLMAK	309
DÜNYA	309
SENLİK BENLİK	310
MUHANNET	310
HIRS	311
MAHŞER	311
VERDİĞİN TUZU	312
HOŞ GELDİNİZ	312
FARKINDA MISIN?	313
BAHANELER BULUP	313
ÇİMENTO'NUN	314
KAPISINDA	314
HİÇ	314
BİLECENLİK	315
NE GÜNLER İMİŞ	315
HALİL RIFAT PAŞA	316
HAZRETİ DAVUT	316
ÖMÜRDEN GİDER	317
SEYRETMEK	317
DÜNYA BİZE	318
İLAHİ ELÇİ	318
KARAR	319
ÖMÜR DEDİĞİN	319
FELSEFEMİZ	320
GEREK İMİŞ	320

ÂLİM OLMAZ	321
UĞRAŞMAYIN	321
TANIYORUM	322
KUŞAK FARKI	322
GÖLGELER	323
MEZAR TAŞI	323
GELEMEM DAHA	324
BUDUR DİLEĞİM	324
DÜŞÜNÜRKEN	325
TÖVBE YARABBI	325
HABERİM YOKTU	326
HERHÂLDE	326
BAKMALI	327
YORULMAZ	327
SEYREDERİM	328
BİR KÖŞEDE	328
HER HÂLİMLE	329
ÖZ GEREKİR	329
SAKLAMIŞIM	330
FARKINDAYIM	330
GİDİYORUM	331
ŞÜPHE	331
HATIRLAYIN	332
BİR GÜZELE	332
YARIN YOKSUN	333
AKİBETİ	333
ARZUHAL	334
SÖYLE	334
GÖRMEDİM	335
UNUTURLAR	335
DURACAK YER DEĞİL	336
GEÇTİ GİTTİ	336
ATA BİNİP	337

KAHVE DİYE	337
BOŞANMAK	338
KISKANANLAR	338
SANKİ	339
SITKIMI SIYIRDIM	339
KASILİYOR	340
TEMBEL AT	340
SURİYE	341
YERİN ÜSTÜ	341
YER YOKTUR	342
ALLAHIM	342
UYANIŞ	343
ÖZÜM VAR	343
ÖYLE YORGUNUM Kİ	344
YETMEZ Mİ?	344
ELİ KIRILSIN	345
RABİA	345
GÖZLER GÖRMÜYOR	346
MISIRA BİR	346
DÖNÜP BAKIN	346
MISIR	347
SORULACAK	347
YER DEĞİL İMİŞ	348
YAZA YAZA	348
BİLMEDİ BELLEME	349
BİR ŞEY SANIRDIM	349
TAŞ İMİŞ MEĞER	350
DAĞLARI DİNLEDİM	350
BEKLEME YOLUMU	351
BU TOPRAKLARDA	351
SEKSEN YILDIR	352
HAZRETİ İLYAS	352
SON GÜNLERİ	353

GÖÇER GİBİ	353
PEYGAMBERLER	354
GERİSİ HIÇTIR	354
İNDEKS	355

TAKDİM

Sivas; âşıklar, ozanlar şehri ... Bin yıllık bu coğrafyada kimi tespitlere göre kayıtlara ismi geçen bini aşkın halk ozanın yetiştiği bir şehir ... Ve kayıtlara geçmeyen binlerce daha olması muhtemel.. Zira Sivaslılar şiir yazmaya, ağıt yakmaya, türkü söylemeye müsait mümbit bir coğrafyada yaşıyorlar. Asırlardır gurbete, vatan savunmasına yollarını gözledikleri yiğitlerini, sevdalılarını gönderiyorlar. Yine toplumsal acılar ve sevinçler vesilesiyle, okuma yazma bilmeyen insanı dahi yüreğinden çoğalan ifadesi zor duygularını bir şiirin özlü ve etkili kelimeleriyle dizelere döküyor hep ... Kelime kelime mânilerle, türkülerle, deyişlerle, sazla ve sözle terennüm ediyorlar ... Tıpkı nakış nakış kilimlere, çoraplara naksettikleri rengârenk anlamlı desenler gibi ...

İşte halk âşıkları yurdu olan memleketimizin son dönem en güçlü âşıklarından birisi de Âşık İsmetî namıyla meşhur olan Abdulkadir Namlı'dır. Hastalığı döneminde ziyaret etmiş ve sohbetimiz esnasında şiirlerini yayımlamayı kararlaştırmıştık. Âşığımız, şiirlerini yayına hazırlanmak üzere bize teslim etti ve kitabın tasarım çalışmaları yapılırken Allah'ın rahmetine kavuştu. Kitaplaşmış hâli onun sağlığına yetişmedi, bir müddet gecikmemiz oldu ne yazık ki... Biliyoruz ki güçlü âşıklar her ne kadar dünyalarını değışseler de isimleri ve eserleri nesilden nesile yaşayacaktır. İşte bu kitapta ve içerisindeki şiirler de gelecek kuşaklara kalacak önemli dizelerdir.

Bu şehrin bir taraftan fiziksel altyapısını, sosyal donatılarını günümüz dünyasının yaşanabilen şehirleri konumuna yükseltmeye çalışırken bir taraftan da bu şehrin tarihi ve kültürel değerlerini, önemli şahsiyetlerini gelecek kuşaklara aktarmanın çabası içerisindeyiz. Elinizdeki kitap da bunlardan birisi ...

Öncelikle bu kitabın yayımlanması fırsatını sağlığında bize veren Âşık İsmetî'ye Yüce Rabbimden rahmet ve mağfiret diliyorum. Mekânı cennet olsun. Bu vesile ile kitabı yayıma hazırlayan değerli hocam Prof. Dr. Recep Toparlı'ya, merhum şairimizin hayat hikâyesi ve hayat felsefesini bizlere aktaran İbrahim Yasak'a teşekkür ediyorum.

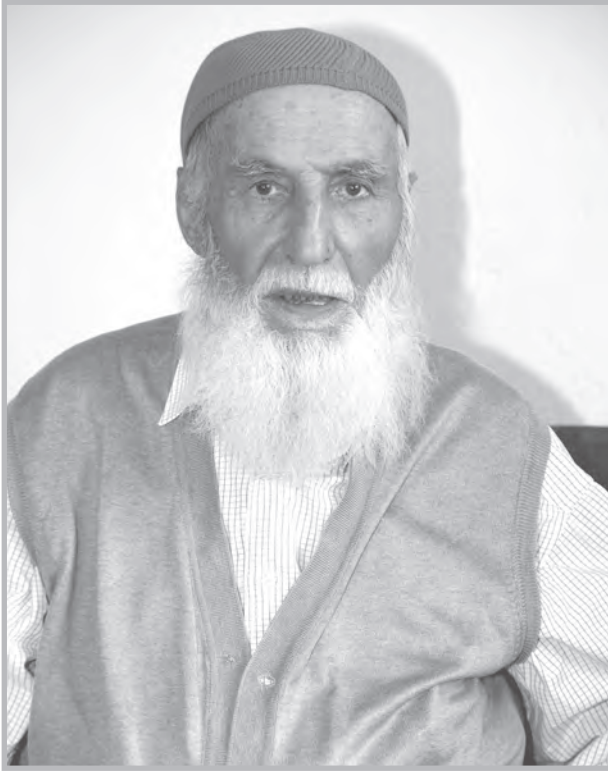
Sami AYDIN
Sivas Belediye Başkanı

ÂŞIK İSMETİ

İbrahim YASAK

Âşık İsmetî Sivas'ın son dönem en güçlü halk âşıklarından birisidir... Şiire, babasını ve annesini kaybedip tek başına kaldığı ve acılarla yoğrulduğu çocukluk döneminde belki kendisini ifade etmek, belki içinde biriken acı, çaresizlik ve ızdırapları seslendirmek için başlamıştır. Önceleri gizli saklı, dağda bayırda söylemeye başladığı şiirlerini zamanla toplum içerisinde de seslendirir. Aşkını öğreten, şiirlerini söyleten, yolundan yürüdüğü bir ustası yoktur onun. Bu nedenledir ki, "Âşıklıkta ne usta gördüm ne de çırağım var. Çiçek açmayı, bülbül ötmeyi kimden öğrendiyse ben de âşıklığı ondan öğrendim." demektedir. Şiirlerine baktığınızda, nazenin bir çiçeğin açtığına, dertli bir bülbülün öttüğüne şahit olursunuz.

Onu, şiirin insanı saran engin ve güzel dünyasında ve şiirin ortak paydasının çektiği atmosferde tanıdım. Özlü ve sevdâ yüklü şiirlerini ve Anadolu insanının arifane sezgisiyle, içli sözleriyle, yiğit duruşuyla ve en önemlisi de peşine düştüğü sevdanın sürüklediği zarafetiyle tanıdım. Çocuktur, yalnızdır ve sahipsizdir o. Fakirliğin ve kimsesizliğin en onulmaz şekilde omuzlarına çöktüğü bir dönemdir. Öyle ki, hayatında derin izler bırakacak bir süreçten geçmektedir. Bu süreç, beraberinde başka bir derin izi de can alıcı şekilde yaşatmıştır ona. Yıllar sürecek olan bir sevdâ

Âşık İsmetî'nin Son Zamanları

ateşi kor gibi düşmüştür yüreğine. Yoksulluk ve yalnızlığın acıları, Çimento Fabrikası'ndaki işe başlayışıyla dinmeye ve onu rahatlatmaya başlamış olsa da yüreğindeki sevdanın derin acısı hiç dinmemiş, daha da büyüyerek yaşamıyla birlikte sürüp gitmiştir. Rüyasında gördüğü, badesini içtiği ve uğruna Sivas'tan Ispartalara İstanbullara sürüklendiği bir seveda ateşidir. Bu seveda ateşi onu hep söyletmiş, dilini gönlünün ritmiyle coşturmuş, efkârlandırmış ve hüznlendirmiştir.

Âşık İsmetî'nin çocukluğu ve gençliği, Anadolu'nun ücra bir köşesinde, tam manasıyla bir yoksulluğun, yalnızlığın ve çaresizliğin içerisinde geçer.

Okul okumadan, usta görmeden yaşadıklarını ve hissettiklerini anlatır şiirlerinde. O, aşkın kavuran, yakan ve kuşatan dünyasında bir rüyanın, bir hayalin ve bir ömür sürecektir olan ulaşılmaz bir sevdanın içerisinde geçirir ömrünü. Aşkın, insanı sarmalayan bakış açısıyla, ince sezgisiyle, duyarlılığıyla ve zarif ifadeleriyle yüreğinde yer eden kelimeler dökülür dilinden. Baktığı her yerde insanı incitmemenin ve insanı yüceltmenin, birliğin, beraberliğin, dostluğun ve hoşgörünün hâkim olduğu bir dünyanın fotoğrafını görmek ister ve hep onları seslendirir şiirlerinde.

Âşık İsmetî, ince ve kırılgan ruh yapısının ve insanı seven gönül coğrafyasının huzur ve sükûnet ikliminde, alçak gönüllüğüyle bu toprakların insanına engin bir yürek açar şiirlerinde. Bu hassasiyetin çizdiği yolda yürürken, haksızlığa, yanlışlığa ve yanlışlık yapanlara tavır koymasını bilen sözleriyle de öne çıkar. Dünyanın nere-

sinde olursa olsun, inancına, insanlığa ve insan onuruna saldıran herkese şiirleriyle tepki koyar. Soylu bir duruşu, haksızlığa haykıran onurlu bir tavrı vardır onun.

İlk dönem şiirleri daha çok çocuk yaşta çektiği acıları, kimsesizlik ve yoksulluğun verdiği derin üzüntüleri ve sıkıntıları içermektedir. Daha sonra gördüğü bir rüya üzerine sevdâ üzerine şiirler söylemeye başlamıştır. Şiirlerinde; aşk ve sevgi, gurbet, yoksulluk, toplumsal ve memleket meseleleri, ölüm, fanilik, millî ve dinî hisler, seslenişler ile taşlamalar, yakarışlar ve dilekler içeren konular öne çıkarmaktadır.

Âşık İsmetî, şiirlerini çoğunlukla dörtlükler hâlinde, vecize niteliğini taşıyan kimi ifadelerini de beyit olarak yazmıştır. Âşık İsmetî yazdığı şiirlerinde, güzellemeler, koçaklamalar, taşlamalarla beraber, daha çok dert ve ızdırıp üzerine yazdığı şiirler çoğunluktadır.

Âşkın Hamurunda Yoğrulmuş Çilekeş Bir Hayat

Halk âşıkları açısından mümbit bir coğrafyada yetişen ve bu geleneğin en güçlü ve son temsilcilerinden olan Âşık İsmetî hakkında çok sayıda tez ve kitap çalışmaları yapılmıştır. “Âşık İsmetî Hayatı ve Şiirleri” isimli 2010 yılında yayımlanan kitabında hayat hikâyesi üzerine yazdığım metni buraya alıyorum.

“Sivas’ın İlbeyli yöresi, Kâhyalı köyü ... 1930’lu yıllar. Anadolu’nun çoğu yörelerinde olduğu gibi, yokluğun ve yoksulluğun alabildiğine hüküm sürdüğü günler. Seferberlik mücadelesinin izleri hâlâ derinden derine hissedilmektedir.

Babasını Garp cephesinde şehit veren ve seferberlikte şarapnel parçalarıyla tek ayağını kaybetmiş olan Muslu Kâhya, kendi yaptığı koltuk değneğine dayanarak tarlasının sadece işleyebildiği kadarını ekip biçmektedir. Ziraatın zor geldiği zamanlarda ise arıcılık yaparak geçimini temin etmeye çalışmaktadır. Sakatlığının çalışmasına engel olduğu yetmez gibi şans da yaver gitmez çoğu zaman... İlk evliliğinde eşini doğum üzerine kaybeder ve kız çocuğu ilk gününden anasız kalır. İkinci kez evlenir ama bu evlilikte uzun sürmez, eşini yine kara toprağa verir. Muslu Kâhya üçüncü kez evlenir, bu sefer de anlaşamazlar ve ayrılır. Dördüncü ve sonuncu evliliği ise Karapınar köyünden Servinaz’ladır, yoksullukla geçse de sonunda huzurlu bir evliliğe kavuşur.

İlk eşinden olan kız çocuğundan sonra Muslu Kâhya'nın dördüncü eşinden, 1934 yılı Ekim ayının on sekizinde bir oğlu olur. Oğluna isim koymak telaşesine düştüğünde, köyün sevilen ve sayılan kişisi olan Şaban Hoca'ya danışma gereğini duyar ve ona gider. O gün Şaban Hoca'nın evinde Kadirî Tarikatı'na mensup misafirler bulunmaktadır. Muslu Kâhya'yı dinlerler ve tebrik ederler. Sonrada hep birlikte Muslu Kâhya'nın evine giderek tandır başına otururlar. Uzun dualar sonunda çocuğun sağ kulağına ezan, sol kulağına kamet okunduktan sonra "Abdülkadir" ismini koyarlar. Âdet üzere, çocuğun ağzına tatlı bir şey verilmesi gerekir. Evde şeker bulunmadığı için bir fincan içinde getirilen baldan şerbet yapılarak çocuğun ağzı tatlandırılır.

Bundan mıdır bilinmez ama küçük Abdülkadir anne sütünden daha çok bal şerbeti içerek büyümeye başlar. Üç yıl sonra Muslu Kâhya'nın bir oğlu daha olur ve adını Nurettin koyar bu sefer.

Rençperlik ve arıcılıkla kıt kanaat geçinen Muslu Kâhya oğullarını terbiyeli ve ahlâklı birer insan olarak yetiştirmeyi, okumalarını ve büyük adam olmalarını çok arzu etmektedir. Elinden geldiğince ve her fırsatta çocuklarının yüreğini vatan sevgisiyle doldurmaya çalışır. Onlara, "Yavrularım, büyüyorsunuz, şimdiden insanlığı kavrayıp, okuyup yazmaya hevesli olun. Canım sağ olursa yatağımı yorganımı satıp sizi okutacağım. Ben okuyamadım, benim gibi olmanızı istemem." der. Muslu Kâhya'nın okuryazarlığı yoktur ama kendi gayretiyle öğrendiği şekilde biraz eğri büğrü de olsa ismini Mustafa diye yazarak imzasını atabilmektedir.

Yine köy odalarından, kahvehanelerinden toplayıp getirdiği sigara paketlerini çocuklarına verip boş yerlerine yazıp çizmelerini söyleyerek okumayı yazmayı öğrenmelerini ister. Akşamları yemekten sonra çocuklarını etrafına toplar ve seferberlikte yaşadığı savaş hatıralarını, cephede karşılaştığı zorlukları bıkıp usanmadan anlatır. Kendi gittiği yerlere daha küçücük bir çocuk olan Abdülkadir'i de götürerek oğlunun toplum içine katılmasını ister. Öyle ki Abdülkadir, zamanla bu toplantıların sevilen, aranılan küçük konuğu olur. Bulunduğu ortamlarda sorulara verdiği cevaplar, bir çocuğa göre oldukça pratik ve doğru cevaplardır. Bunun sonucu, zeki biri olduğunu ifade etmek için dönemin Cumhurbaşkanı olan İsmet İnönü'ye benzetirler onu. Bu benzerliğin sonucu Abdülkadir diye değil, zamanla İsmet diye anılmaya ve çağrılmaya başlar.

On iki yaşında kimsesiz kalmak

1946 yılının Ocak ayı. Küçük Abdülkadir henüz 12 yaşındadır. Zaman zaman kış aylarında hastalanan, ilaçlarını kendi yaparak iyileşen ve ayağa kalkan Muslu Kâhya yakalandığı son hastalığında bir daha ayağa kalkamaz. Soğuk bir kış günü gece vakti, ömür süresi tamam olur, geride iki küçük çocuk ve bir eş bırakarak göçüp gider bu dünyadan.

*Ocak yanmaz baca tütmez,
Gönlümüzden güman gitmez,
Teselliler fayda etmez,
Babam öldü yasımız var.*

*İsmetiyim sözüm benim,
Pınar oldu gözüm benim,
Daha gülmez yüzüm benim,
Babam öldü yasımız var.*

Artık yüzü gülmez 12 yaşındaki Abdülkadir'in ... Kısa bir süre sonra annesi de Karapınar köyündeki kardeşinin yanına gider ve günlerce beklemelerine rağmen bir daha geri dönmez. Sonra başkasıyla evlendiğinin haberini alırlar. Küçük Abdülkadir, kendinden üç yaş küçük kardeşi Nurettin ile beraber, virane evlerinde tek başlarına kalır. Hayatın en acımasız ve acı günleri bütün şiddetiyle devam etmektedir. Hiçbir yerden gelirleri yoktur; yemek, ekmek, hastalık her şey bu küçük omuzlara olanca ağırlığı ve çekilemezliğiyle çöker. En zor şey, yalnızlık ve çaresizliktir. Öyle ki ekmek pişirecek kimse yoktur. Ne hamur yapmayı bilirler, ne de tandıra vurmayı... Yalnız kaldıklarında bir köşeye sıkışıp kardeşiyle birlikte ağlarlar saatlerce. Komşuların tesellisi ve yardımını da bir yere kadardır. Dert sadece ekmek ve yemek pişirmekte değildir, hele kışlar daha korkutucudur. Oda soğuk, dam akmakta ve kar pencerelerden içeri dolmaktadır. Gaz olmadığından akşam karanlık basar basmaz hemen yatmaktadırlar. Ama yattıkları yatak ve yorgan kirli ve yırtık bir mitildir.

*Yaktı canımı kahpe yetimlik,
Şu boynumu büke büke gezerim.
Gecem değil, günüm bile karanlık,
Çileleri çeke çeke gezerim.*

Hastalık yakalar sonunda. Doktora gidecek parası yoktur. Uzak bir akrabası gelir ve evlerindeki büyük bakır kazanı satarak Abdulkadir'i şehire, doktora götürür. Bir aya yakın hastanede yattıktan sonra çıkar. Taburcu olurken doktor, "Çok gıdasız kalmışsın. Hastalığın bu yüzden ilerlemiş. Yemene içmene dikkat etmezsen sonun kötü olur. Şimdilik yapacağımız bir şey yok. Bol bol meyve, yoğurt, yumurta gibi proteinli, vitaminli yiyecekler yemelisin, kendine dikkat etmelisin." der. Der ama bir tas çorbayı bulup içemezken, bol gıdalı yiyecekleri, yemekleri ve meyveleri nereden bulacaktır. Boğazı düğüm düğüm olur. Ne yiyecek bir gıda vardır ne de beslenecek bir düzen... Köyüne döner Abdülkadir.

Düşüm İşte

*Çaresizim, kaldım darda,
Günden güne eriyorum.
O karışık rüyalarda,
Öldüğümü görüyorum.*

*Soran olmaz hâllerimi,
Şaşırmışım yollarımı,
Uzatmışım kollarımı,
Düşüm işte duruyorum.*

*Geldim dünya denen hana,
Çile çektim kana kana,
Kapkaranlık dünya bana,
Göklerde gün arıyorum.*

*İsmetiyim boynum eğik,
Yaşım küçük çilem büyük,
Karlı dağlar üstümde yük,
Altında can veriyorum.*

Okula kaydolup bir hafta devam etmesine rağmen, yokluğun ve çaresizliğin girdabında okulu bırakmak zorunda kalır ama okumayı bırakmaz. Okula giden arkadaşlarının yardımı ve kendi gayretleriyle okumayı ve yazmayı öğrenir. İlk okuduğu kitap Sürmeli Bey Hikâyesi'dir. Etkilenir, belki yıllardır içinde bir tuhaf hazla yayılan adı konulmadık dalgalanmayı, sevdâyı ve aşkı öğrenmiş olur.

Kış ayları boyunca yüreğinde farklı duygular depresir durur. Baharla birlikte soğuk, bunaltıcı ve izbe evlerinden kendisini dağlara, bayırlara atar. Akan derelerin şırıltısı, açan çiçeklerin kokusuyla beraber dağ bayır dolaşır durur. İçinde kabaran, coşan ve çoğu zamanda hüznölendiren duygular farkında olmaksızın mısralar olarak dökülür dudaklarından, kaybolmasın diye yazar onları. Yazar ama bunların ne işe yarayacağına, niye yazdığına bir anlam veremez. Baktığı her yer, gördüğü her şey farklı düşünceler sükun ettirir içinden. Dağlara baktığında, "Şu dağları yarsam da yüreğine baksam, acep onların da derdi var mıdır?" diye düşünür. Su gözelerine pınarlara baktığında: "Ta Âdem peygamberden bu yana kimler bu dağları seyredip kimler şu pınardan su içti? Bunları bilse yine bu dağlar bilir. Nasıl ses vereyim ki dağlar ses versin?" diye düşünür durur.

Düşündükçe zaman zaman kendisinden endişe eder, korkuya kapılır ama yüreği bir okyanus gibi dalgalanmaktadır. Kendisine bir hâller olduğunu fark eder, anlam veremez ama yapacak bir şey de yoktur.

Bir rüya ve bir kadeh, yollara düşürür

Mevsim gûze döndüğünde Abdülkadir garip bir rüya görür. Rüyasında, köyün güney tarafında bulunan Devrent denilen mevkide, kendisine doğru üç nur yüzlü ihtiyar yaklaşır. Onlardan birisi, "Biz seni irşat etmeye geldik. Konuşman için ruhsat vereceğiz. Bundan böyle hakkı söyleyip doğruluktan ayrılmayacaksın. Aslında, konuşman ateşi çıplak elle tutmak kadar zordur. Mevla yardımcın olsun," der. İkinci

ihhtyar söze devam eder, “Hayalindeki güzelin yanından geliyoruz. Hangi yoldan gitsen karşına bir dağ çıkar. Kıymetli şeyi elde etmek zordur. Ümidini kırmak istemiyoruz. Akıbeti bilmek, kader ktibine aittir. Kâinatın sahibi bir olduğu gibi, âşığın da maşuku birdir. Ahdine vefalı ol, sadakatten ayrılma. Zor günlerinde Yaradan yardımcın olsun.” der. Ve son olarak üçüncü ihhtyar sözü tamamlar, “şimdi sana bade iireceğiz. Lakin mazluma zulmetme, zalime boyun eğme, âlimle iddia etme, çünkü onlar hakikati temsil ederler.” der ve işaret parmağıyla karşı tarafı gösterir. Karşıda büyük bir saray ve sarayın kapısında da güzel bir kız durmaktadır. İhtiyar devam eder konuşmaya, “Gördüğün kız senin maşukundur. Bu güzelin aşkıyla yanıp rzgrıyla tozacaksın.” Ve ihtiyar elindeki tasta bir kadeh doldurup Abdülkadir’e uzatır, “Bunu o güzelin aşkına i. Aslında  kadeh olması gerekir ama bize verilen emir bir kadehtir.” der. Besmele çeker ve badeyi içer Abdülkadir. İhtiyarlar kaybolur gözden.

Ryasından uyanır. şaşkındır. Kan ter içindedir ve kalbi hızlı hızlı çarpmaktadır. Yüreğine sevda ateşi düşmüştür artık. İerilere sığmaz, bir yerlerde duramaz olur artık. Dağa, taşa, yaylaya, derelere bakar; baktıkça içinde bir hâller olur. Soranlara, merak edenlere, artık söylediği dörtlüklerle cevaplar vermektedir. “Söze saz gerektir.” der ve derdini daha iyi anlatacağını düşünerek kasnak, ip ve tırpanın sapından kendi elleriyle bir saz yapıp saz eşliğinde söylemeye başlar.

*Rüyamda geldiler ler yediler,
Verdiler badeyi içmişim gayri,
Bir güzel gösterip senin dediler,
Aşk ile sevdaya düşmüşüm gayri.*

*Ta derinden saygı duydum âlime,
ldrseler boyun bkmem zalime,
Gönlüm bırakmıyor beni hâlime,
Kaynayıp kabımdan taşmışım gayri.*

İçin için büyüyen ve yakıp kavuran aşk ateşiyle, maşukunu bulmak üzere yollara koyulur. Arayacaktır, soracaktır ve bir iz bulmaya çalışacaktır.

*Damla damla yaşlar gelir gözüme,
Sonra sıcak sıcak iner yüzüme,
Yâr hasreti rahat vermez özüme,
Yürü ardı sıra yollar da duysun.*

*İsmetîyim kaldım böyle hâllerde,
Yolcuyum giderim tozlu yollarda,
Feryatlarım türkû olsun dillerde,
Hakk'ın bildiğini kullar da duysun.*

Yola revan olur. Dağ tepe dolaşır, hangi köyde akşam olduysa orada konaklar. Etrafına toplananlara saziyla çalar ve söyler. Ve günlerce maşukunu arar durur.

Geçtiği köylerden Baharözü'nde Feryadî'yle karşılaşır. O da Güldanesini aramaktadır. Dertleşirler, karşılıklı çalar söylerler.

*Ayrıldım köyümden dağlara çıktım,
Gezdiğim yerlerde gözyaşı döktüm,
Kadere eğildim boynumu büktüm,
Saat mi dakika mı anımı bilmem.*

*Doktorlar gelip de derdimi sorsa,
Alp neşterini bağrıma vursa,
Yüreğim nasıldır el âlem görse,
Yanmak mı tütmek mi sonumu bilmem.*

İsmetî geçtiği dağa taş, kurda kuşa derdini açar, onlarla saziyla sözüyle konuşur. Köyler ve kasabalar derken şehre ulaşır; günlerce dolaşır, yıkık damlarda yatar, inşaatlarda çalışır ve aradığı güzelini bulamayınca yıkılır, üzülür. Elden gelen bir şey yoktur, tekrar köyüne döner.

Âşık İsmetî, Hayat Arkadaşı ile Son Günlerinde

Hâline üzülenler evlendirmek isterler

1950 Mayısında köylerine yakın bir yerde Tekmezar adı verilen yörede babasının bir arkadaşına rastlar. Bu adam her rastladığında dostça öğütler vermektedir. Yine İsmetî'ye nasihate başlar, “Oğlum, bilirsin seni severim. Köyde senin için delidir, diyorlar. Saz yapmışsın, kırdı bayırda çalıp söylüyormuşsun. Hâline şöyle bir bakıyorum da, deli desem deli değilsin, akıllı desem akıllı değilsin. Sen bir evin umudusun oğlum. Dost var, düşman var. Aklını başına topl. Böyle çocukluklardan vazgeç artık.” der. Başını önüne eğer ve dinler. Belki bütün söylenenler doğrudur ama yüreği el vermez, akıllı söz dinlemez bir türlü.

Aynı yıl, yaz aylarında 45-50 yaşlarında olan bir komşu kadın, “Oğlum, sana şöyle helal süt emmiş bir kız bulup, evlendirsek diyorum. Hâlini gördükçe çok üzülüyorum, vallahi. Hiç olmazsa bir yuva sahibi olursun da hayatın düzene girer.” der. Köyün kızlarını sayar, ısrarla bir tanesini övmeye başlar. Kızın anasını çok iyi tanıdı-

ğını, öyle bir anadan kötü bir kızın yetişemeyeceğini, iyi bir eş olacağını söyler. Kızı bir görmesini, eğer beğenirse araya girip bu işi yapacağını da belirtir. İsmeti kızı tanımaktadır ve hayalindeki kıza uzaktan yakından alakası yoktur. Kadına, “Bana kim kız verir ki? Köyde adım deliye çıktı. Millet benimle alay ederken, kız verirler mi hiç?” diyerek geçiştirmeye çalışır. Aslında hayalindeki kıza ihanet etmenin sancısı yüreğine oturmaktadır. Kadın, “Öyle deme oğlum. Adamın yiğidine deli derler. Ne varmış hâlinde, ayyaş değilsin, hırsız değilsin,” dese de yüreği bir türlü ikna olmaz İsmeti’nin.

Aradan altı yedi aylık bir zaman geçer. Kadınla ne zamana karşılaşa evlenip bir düzen kurması gerektiğini anlatıp durmaktadır. Uzun konuşmaların ve ardı arkası kesilmeyen düşüncelerin sonucunda, komşuların yardımı ve iknaları sonucu 1951 Nisanında babasından kalan ağaçları satarak o kıza evlenir. Artık sorumluluğu artmıştır İsmeti’nin ...

Zaman akıp gitmektedir. Evlilik hayatı her ne kadar iyi gitse de geçim zorluğu altında ezilmektedir. Biraz para kazanmak, mümkünse sürekli bir gelir elde etmek üzere Sivas’a iş aramaya gider ve 4 Haziran 1951’de, Sivas Çimento Fabrikası’nın taş ocağında işe başlar ama çok ağır ve zor bir iş olduğundan ancak bir ay dayanabilir. Bu çalışmasının karşılığında aldığı parayla, uzun süre ihtiyaçlarını karşılayacak kadar yiyecek ve giyeceğini alır ve köye döner. Eşi de ip eğirip yün dokuyarak evin geçimine katkı sağlamaktadır.

Köye geri döndükten sonra da boş durmaz. Çift zamanı komşuların çiftini sürerek, ekin zamanı ekinlerini biçerek, harman zamanı harmancı olarak rastgelen her işi, kolay zor demeden yapar, kimseye muhtaç olmadan yaşamaya çalışır. Bir yandan da şehirde düzenli ve devamlı bir işe girip çalışmanın hayallerini kurmaktadır. 1953 yılı Nisan ayında Devlet Demir Yolları’na işçi alınacağını duyunca köyden bir arkadaşı ile şehre gidip müracaat eder ve mevsimlik işçi olarak çalışmaya başlarlar. Hayatı düzene girer, rahatlar artık. Aynı sene bir kızı, ertesi sene bir kızı daha dünyaya gelir. Sevinir.

Mevsimlik işçi olduğundan zaman zaman işten çıkarılsa da tekrar başlamaktadır. Ve nihayet 1955 yılı Kasım ayında bir daha başlamamak üzere işten çıkarılır. Bu çıkış yüreğine derin bir sızı olarak oturur.

Rüyaları yeni bir yol açıyordu

İşten çıkarılışından bir hafta sonra Cuma gecesi bir rüya görür. Rüyasında, köyün Devrent denilen mevkiinde, karşısına yine üç yaşlı ihtiyar çıkar. Üçü de ayrı ayrı nasihatlerde bulunurlar. Daha sonra az ileride beliren bir sarayı, parmaklarıyla işaret ederek gösterirler. Sarayın kapısında güzeller güzeli bir peri durmaktadır sanki. Dikkatlice bakınca bu perinin, rüyalarında gördüğü, henüz adını, nerede yaşadığını, hatta gerçekten yaşayıp yaşamadığını bile bilmediği güzel kız olduğunu anlar. Bu arada ihtiyarlar, bir kadeh bade verirler. Tadı kavrulmuş kahveye benzeyen badeyi alır içer. Badeyi içtikçe sarayın kapısındaki kız, İsmetî'ye doğru yaklaşır ve yüzünü daha net bir şekilde görebilmektedir artık.

Uyandığında kan ter içindedir ve hava aydınlanmaya başlamıştır. Kahvaltısını aceleyle yaptıktan sonra, rüyasında olayların geçtiği Devrent denilen yere gider. İkindiye kadar oralarda dolaşır. Tam ikindi üzeri köyden iki çocuk koşarak gelir yanına. Çocuklar, jandarmaların İsmetî'yi istediğini söylerler. İsmetî çocuklarla beraber hemen köye döner ve jandarmaların yanına gider. Jandarmalar askerlik pusulasını verirler İsmetî'ye. "Üç gün içerisinde Isparta'da olacaksın." derler. Sevinse mi üzülse mi bilemez. Vatan borcudur, gidecektir. Bir yanda gördüğü rüya, öbür tarafta iki çocuğu ve eşi, ne yapacağını bilemeyeişin şaşkınlığı içerisinde bocalar durur.

Rüya, aklından hiç çıkmamaktadır. Hoca olmadığı zaman köyde imamlık yapan birisi vardır, ona gider ve rüyasını anlatır. Hoca, "Keşke anlatmasaydın. İşlerin iyice zorlaşmış. Kızın adını adresini bildirmemişler. Eğer bunları sana söyleselerdi, ona bu dünyada kavuşurdun." der, sonra ilave eder ona: "Gerçek âşıklar bu dünyada değil başka bir dünyada, ahirette kavuşurlar, ancak orada beraber yaşarlar." Sonra da, "Gördüğün o saray, cennetin adresidir. Farz et ki sen o güzeli cennet kapısının önünde gördün. Bunun için adına da Kapı Güzeli dersen iyi olur. Üstelik bu rüyayı öyle gördüğün herkese anlatma, yanlış yorumlarlar." der. İşin içerisinde çıkamaz İsmetî, şaşkınlığı bir kat daha artar ve sazı eline alır ve söyler:

Nerdesin Söyle

*Sivas'tan bağırıp gür sesle selam,
Vermek istiyorum, nerdesin söyle?*

*Can atıyorum, seni görmeye gelem,
Sormak istiyorum, neredesin söyle?*

*Şiirler yazarım defter dalında,
Deli gönül gezer kendi hâlinde,
Senin sevgin ile senin yolunda,
Varmak istiyorum, neredesin söyle?*

*Âşık İsmetiyim çektiğim yetsin,
Beklenen günlerin arkası bitsin!
Gözlerim dünyadan açık mı gitsin?
Ermek istiyorum, neredesin söyle?*

Aşk ateşi yeniden içine düşmüştür, rüyanın etkisi her zerresine tesir etmektedir. Diğer taraftan, askere gideceği gün yaklaşmaktadır. Komşulardan ve tanıdıklardan eve gelip giden hiç eksik olmaz. Fırsat buldukça bir şeyler çalıp söylemesini isteyenler olur, hiç birini kırmak istemez ve sazı alır eline söyler.

Bilen Yok

*Başımda bir sevda sürüp gidiyor,
Nasıl gelip geçti dünüm bilen yok.
Talih peşim sıra takip ediyor,
Bilmem ne olacak sonum bilen yok.*

*Kılı kırka bölüp ibretler aldım,
Nice hayal kurdum, çok düşe daldım,
Kader çizgisinin içinde kaldım,
Çevrilmiştir her bir yanımla bilen yok.*

*Demen İsmetî'ye ne oldu öyle?
Bir sima uğruna mecnunum böyle,*

*Kapı Güzeli'nden bir haber söyle,
Yanar ateşiyle canım bilen yok.*

21 Kasım 1955 günü, evde bütün hazırlığını tamamlayıp cebine 50 lira para koyar. Yüreği burkularak ve gözünde biriken yaşlarla beraber eşini ve iki kızını evde bırakıp yola koyulur. Sivas Askerlik Şubesi'nden aldığı pusula ile kimsenin el sallamadığı trene tek başına binerek homurdanan trenin, içini yakan ateşin, geride bıraktığı eşi ve çocuklarının hasretiyle Isparta'ya ulaşır ve kışlasına teslim olur.

Kader, neyi nerede çıkarır insanın karşısına, bilinmez.

Sayıli gündür tez geçer, derler. Tezkere almaya iki ay kala arkadaşlarıyla çıktıkları bir hafta sonu izninde badem ağaçlarının altında otururlar, türkü söylerler ve sohbet ederler. Badem yemek için yanlarında tuz olmayınca İsmetî'yi bir evden tuz istemeye gönderir arkadaşları.

İsmetî istemeyerek de olsa gider ve bir evin kapısını çalar. Kapıyı bir kızı açar. Görünce şaşırır, heyecanlanır. Gördüğü kız aradığı kızdır. Zar zor meramını anlatır ve tuz ister. Kız içeriye gider, bir kâğıt arasına koyduğu tuzu getirir ve İsmetî'ye uzatır. İsmetî'nin eli ayağı titrer, ne yapacağını, ne diyeceğini bilemez ve tuz dökülür. Kız içeriye gider, yeniden tuz getirir. Tuzu alır ve döner arkadaşlarının yanına. İsmetî, kendinde değildir, erimiştir, susmuştur. Gördüğü kız, kesinlikle o olmalıdır, hasretine yandığı, dağ bayır dolandığı kız bu olmalıdır. Rüyasında gördüğü kız bu olmalıdır.

Kapı Güzeli

*Sevdasıyla nice yıllar yetiştin,
Her hâlde gördüğüm Kapı Güzeli.
Dil öğrendim, kuşlar gibi ötüştün,
Her hâlde gördüğüm Kapı Güzeli.*

*Anlatılmaz bende böyle hâl oldum,
Korkarım ki, baha etmez pul oldum,*

*Yüreğimden ateş aldım, kül oldum,
Her hâlde gördüğüm Kapı Güzeli.*

*İsmetiyim mutlu güne az kaldı,
Belki edilecek biraz naz kaldı,
Gözlerimde nurlu yüzden iz kaldı,
Her hâlde gördüğüm Kapı Güzeli.*

Artık kalan iki aylık askerlik süresi bir türlü geçmemektedir. Hafta sonu izinlerini hep o mahallede dolaşarak geçirir ama Kapı Güzeli'ne bir türlü rast gelemmez. Sonunda çarşı iznine çıktığında dükkânına uğradığı bir Sivaslı tanıdığı vardır, ona gider. Derdini anlatır ve yardım ister. Dükkân sahibinin o mahallede tanıdığı ve yakını olan bir ihtiyar kadın vardır, İsmet'i'yi ona götürür. Yaşlı kadın dinler, anlayış gösterir ve yardımcı olacağını söyler. Ve bir gün Kapı Güzeli ile İsmet'i'yi evinde karşılaştırır. Gel gör ki, kız da İsmet'i gibi bir rüya görmüştür yıllar önce. Rüyasında gördüğü üç ihtiyar, tütsüler içinde İsmet'i'yi göstererek, "Kızım, sana çok uzaklardan gelecek olan bu insanı bekle, yine bekle, yine bekle..." demişler ve yeşil bir tepsi üzerinde duran billur bardaktan bade içirerek kaybolmuşlar. Ne o sözler aklından çıkmış ne de o gördüğü çehre hayalinden silinmiştir. O rüya aklına düştükçe içinin titrediğini ve yüreğinin alev alev yandığını hissetmektedir hep.

O gün yaşlı kadının evinde karşılaşırlar. Konuşurlar.

İsmet'i, artık tezkere almayı daha çok istemektedir. Ve tezkereyi de alır almaz hemen o mahalleye ve yaşlı kadına gider. Gider ama kız ortalıkta yoktur. Günleri akşam, akşamları sabah eder, otel köşelerinde kalır ama ne kızı görebilir ne de bir haber alabilir. Sonunda yaşlı kadının aracılığıyla kızı ailesinden istetir. Kızın ailesi bilmedikleri ve tanımadıkları birisine kızı veremeyeceklerini söylerler. Ertesi gün ise kızı İstanbul'a göndererek izini kaybettirirler. Kız gitmeden önce, işlemeli bir mendile içerisine bir tane gül ile saçından kestiği bir tutam parçayı koyarak İsmet'i'ye vermek üzere yaşlı kadına emanet eder.

Emaneti alan ve çaresizlik içerisinde kalan İsmet'i, İsparta'da artık beklemenin bir

manası kalmadığını anlayınca, yaşlı kadınla vedalaşarak 1957 yılının Aralık ayında, askerliğini tamamlamış, sevdalısını görmüş olsa da kavuşamamış olarak Sivas'a döner.

Denizde kaybolan bir damla suyu aramak

İsmetî, askerlik dönüşü birkaç ay köyünde kalır. Kalır ama ne dağlar ne evler ne de sohbetler onu açmıyordur artık. Ne tarafa dönse, ne konuşsa, ne dinlese aklından Kapı Güzeli çıkmıyordu. Ve sonunda kararını verir. Kapı Güzeli'nin peşine düşecektir. Kalın İstasyonu'ndan trene binerek yorucu iki günlük yolculuktan sonra Haydarpaşa'da iner. Alabildiğine büyük, kalabalık, rengârenk ve şaşılacak bir şehirdir İstanbul. Denizin dalgaları ve koşturan insanların telaşesiyle karşılaşır. Bu koca şehirde, bunca insanın arasında Kapı Güzeli'ni nasıl bulacaktır, bilemez. Ama içi içine sığmaz, sevdalısı bu şehirde yaşamaktadır. Onunla aynı şehirde olduğunu bile bilmek içinde tarifsiz bir duyguyu coşturur. Sokak sokak, cadde cadde arar günlerce onu. Bazen umutsuzluğa kapılır, bazen hayıflanır, bazen kahreder ama sevdasının kavurucu ateşiyle usanmaz, bıkmaz köşe bucak arar durur. Efkâr bastırınca şiirlerle söyler derdini, yoldan geçenler etrafını çevreleyip dinler. Kimi acır, kimi sevdasının dehşetini yürekten takdir eder. Viranelerde yatar, ağaç altlarında sabahlar, âşıklarla atıştır. Yoldan geçen kimilerini, her kapı açılışını, her ayak sesini Kapı Güzeli'nin sesi sanır, döner bakar ama göremeyince bir derin üzüntü kaplar içini.

Bir gün bir kamyoncuyla ayaküstü sohbetinde onun Samsun'a gittiğini öğrenir. Şoförün ısrarıyla kamyonu binip umudunu yüreğine gömüp Samsun'a gider, oradan da trenle köyüne döner.

Köye döner ama gözü ve gönlü İstanbul'da kalır. Onu bulamamanın üzüntüsü giderek büyüyen aşkını daha da körüklemektedir. Aradan bir müddet geçtikten sonra dayanamaz ve Isparta'ya gitmek üzere tekrar yola koyulur. Trenle Ankara'ya oradan da Isparta'ya geçer. Bir gece yarısı ulaştığı Isparta'da gecenin karanlığında hemen ayaklarının sürüklediği şekilde Kapı Güzeli'nin mahallesine gider. Uzaktan eve bakar saatlerce. Ev, gecenin karanlığına gömülmüştür, sessizdir. Sonra otele gidip sabahlar. Sabah erkenden yaşlı kadının evine giderek Kapı Güzeli'ni sorar. Ama yaşlı kadın, mahzun ve suskundur. Neden sonra istemeyerek, Kapı Güzeli'nin İstanbul'da rahatsızlandığını, doktor doktor gezdirmelerine rağmen çare bulamadık-

larını ve sonunda İsparta'ya döndüğünü ve bir gün nefes nefese gelerek kendisine İsmetî için bir emanet bıraktığını ve ondan birkaç gün sonra da öldüğünü anlatır. İsmetî yıkılmıştır, dünyası kararır. Baş döner, ağlar sızlar. Bir mendil içerisinde bir kâğıda yazılmış bir şiirdir ondan kalan emanet:

*Saçımı kesip de armağan ettim,
Alıp da koynuna sakla sevdiğim.
Cismimi beleyip toprağa kattım,
Güllerde ben varım kokla sevdiğim.*

*Feryat eyleyerek seslenip ağla,
Hasret acısıyla hislenip ağla,
Mezarım taşına yaslanıp ağla,
Ruhum seyreylesin bekle sevdiğim.*

*Aradın izimi bir bulamadın,
İnan ki değilim yabanın yâdın,
Beraber söylensin adımla adın,
İsmimi ismine ekle sevdiğim.*

*Kapı Güzeliyim beni unutma,
Derdin ile yanan camı unutma,
Her yıl gelen bayram günü unutma,
Yol uğratıp yine yokla sevdiğim.*

Bir çingî bir beldeyi yakıp kül eder. Daha sonra arasanız onu bulabilir misiniz? Aşk da işte böyledir. Yanan yandıktan sonra yakan ortadan kaybolur. Kapı Güzeli de İsmetî'yi yaktıktan sonra kaybolmuştur bir bakıma.

İsmetî, Kapı Güzeli'nin mezarına ziyaret eder. Sonra yıkılmış ve tükenmiş bir vaziyette Sivas'a döner.

Çimento Fabrikasında 20 yıl

Günler ayları, aylar yılları kovalıyordu. Bazen şehirde inşaat işlerinde, bazen köyde bulabildiği işlerde çalışıyor, geçimini temin etmeye uğraşıyordu. Hayat şartları gittikçe ağırlaşıyordu. Bir yandan da şehirde çalışabileceği işleri takip ediyordu. Nihayet, 1959 yılı Kasım ayında Sivas Çimento Fabrikası'na daimi işçi olarak girer. Bir müddet hafta içi fabrikada çalışıp bekâr evinde kalıyor, hafta sonları köye gidiyordu. Eşi ve çocukları köyde, kendisi bekâr evinde devam etmenin sürdürülebilir olmadığını anlayınca şehre yerleşmeye karar verir. Acılarını, sızılarını ve gözyaşlarını katarak büyüdüğü, babasını kaybettiği bu ocağı gözü yaşlı içi buruk olarak terk edip ve şehirde bir ev kiralar ve yerleşir.

Artık sürekli aldığı bir maaşı ve daha rahat bir geçimi vardır. Maddi olarak rahatlamıştır ama yüreğinde devam edip giden sevdası onu her gördüğü olaya bir şeyler söyletmeye sevk eder.

“Dağın yarasıymış derin dereler / Bir yaralı yalnız beni sanırdım” dizelerinde dediği gibi, kendi yarasını, acısını yüreğine gömerek şiirler söyler İsmetî, şiirler yazar, memleket için, insanlık için, doğruluk için...

Yüreğinin derinliklerinde sürekli yaşayan Kapı Güzeli'nin aşkıyla, toplumun dertlerine, hassasiyetlerine değinir hep... Şiirleri yayılır, ismi Sivas'a ve Sivas'ın ötesine yayılmaya, duyulmaya ve tanınmaya başlar. Önceleri gazetelerde, dergilerde yer alır şiirleri. Sonra “Hak Var Dedik” isimli ilk kitabında ilk şiirlerini bir araya toplar. Bu süreç artık durmaz, bu süreç şiirini olgunlaştırarak akıp gider. Ülkenin değişik kentlerinde yapılan âşıklar şölenlerine katılır. Şiirleri ödülleri alır. Şiirleri üzerine tezler, ödevler yapılır üniversitelerde. Kimi beyitleri dilden dile dolaşır birer vecize gibi:

*Yağmur su damlası olsa ne fayda
Yaraya düşerse doluya benzer*

**

*Körün beklediği sabah boşuna
Güneş ne yapar ki, göz olmayınca*

**

*Arzum öte yanda, ben bu yandayım
Bir gemi bulup ta geçemiyorum*

**

Düştüm ibret aldım /Kalktım unuttum

Ve daha niceleri... Asıl adı Abdülkadir namı olan Âşık İsmetî yirmi yıl çalıştığı Sivas Çimento Fabrikasından emekli olur. Sivas'ın Karşıyaka semtine bahçeli bir ev yaptırır ve oraya yerleşir. Çocukları büyü müştür, her biri ev bark sahibi olmuştur. Bir kendisi bir de her şeyini birlikte paylaştığı eşi kalır koskoca evde. Kendisini bahçesine verir, yetiştirdiği renk renk çiçeklerle, meyve ağaçlarıyla ve toprakla uğraşır, bir de hiç kopamadığı yüreğinin ve ruhunun sesi olan şiirle..”

“Ölüm gölgem ile gezer”

Günler tükenmektedir ve artık yaşlanmıştır. Fiziksel olarak mecali kalmamıştır ama şiirle, aşkla kavrulmuş olan yüreğinin o dinçliği korlaşan bir ateş gibi içini kavurmaya devam etmektedir. Eskisi kadar dışarı çıkmaya da hayattan, şehirden ve memleket meselelerinden kopmamış, ülke gündemini sürekli olarak takip etmekte ve dua etmektedir.

Bir memleket sevdalısı olan Âşık İsmetî hayatı genellikle sağlık açısından sorunsuz geçmiş olsa da son bir yıl içerisinde rahatsızlığı giderek artmakta, zaman zaman hastanede veya evinde yatarak tedavi olmaktadır. Tesellisi sadece her gün her saat ziyaretine gelen her kesimden dostlarıdır.

*İsmetiyim oldum bizar,
Esen yelden hile sezer,
Ölüm gölgem ile gezer,
Sanırım ki diriliyom.*

Bir şiirinde dediği gibi “gününe gün ekler” ve “binek taşında gem vurulmuş at”ı onu beklemektedir. Vakit hitama ermiştir. Sivas’ta, Karşıyaka mahallesi semalarında akşam ezanı okunmak üzeredir. “Bugün ile yarının arasında yolcuym” diyen, Âşık İsmetî’nin 84 yıllık çileli hayatının son demleridir.

*İsmetî’yi sorarsan gününe gün ekliyor,
Atım binek taşında gem vurulmuş bekliyor,
Bilmiyorum terkime yükleyen ne yüklüyor,
Bugün ile yarının arasında yolcuym.*

Ve nihayet “Âşıklık, ölüm ile kardeşliktir.” diyen Âşık İsmetî, 4 Mart 2018 Pazar günü akşamüzeri saat 17.55’i gösterirken evinde altmış altı yıldır hayatını paylaştığı eşi elini tutarken ve çocuklarının Kur’an tilaveti arasında ruhunu teslim eder. 5 Mart Pazartesi günü öğle namazı sonrası Ulu Cami’den şehrin erkânı ve sevenlerinin kıldığı cenaze namazı ve dualarıyla Yukarı Tekke Mezarlığı’na defnedilir.

Cenab-ı Hak rahmet etsin, mekânını cennet eylesin ...

*Düşüncem, hayatta hep beni yormuş,
Bilinmez şeylerden, sorular sormuş,
Ölümden öteye ömürler varmış,
Mezarı, hayatın sonu sanırdım.*

Âşık İsmetî Son Yolculuğuna Uğurlandı

Millî Eğitim Bakanımız İsmet Yılmaz'ın, Âşık İsmetî'yi Evinde Ziyareti

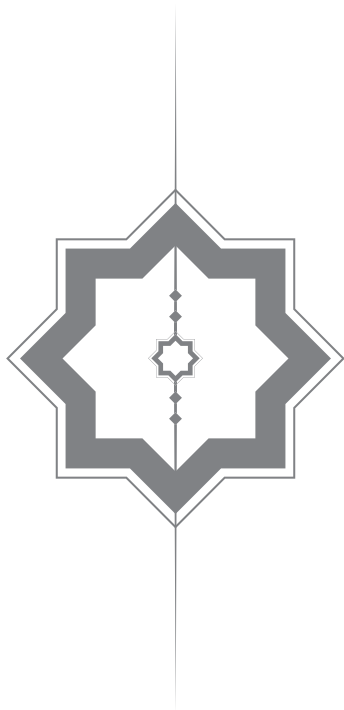
Sivas Valisi Davut Gül'ün, Âşık İsmetî'yi Evinde Ziyareti

*Sivas Belediye Başkanı Sami Aydın'ın,
Âşık Sağık Sağlık Sorunu Yaşadığı Süreçte Evinde Ziyareti*

*Cumhuriyet Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Alim Yıldız'ın,
Âşık İsmet'i'yi Tedavi Gördüğü Hastanede Ziyareti*

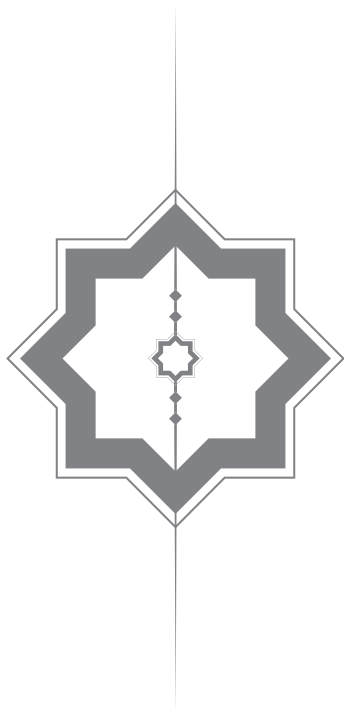

KAPINDAYIM

Âşık İsmetî

ŞU ÂLEMİ

Yaşadığım şu âlemi
Sanmışım ki tanıyorum
Su üstünde yüzen gemi
Sağlam yerde sanıyorum

Düşündükçe düşe döndüm
Pay almadım boşa döndüm
Yaralı bir kuşa döndüm
Kırık dala dönüyorum

İsmetî yine ele karşı
Bülbül oldum güle karşı
Alevlendim yele karşı
O estikçe sanıyorum

1946

YASIMIZ VAR

Devrilmiştir kanlı dağım
Babam öldü yasımız var
Zorluklardan geçer çağım
Babam öldü yasımız var

Ocak yanmaz, baca tütmez
Gönlümüzden güman gitmez
Teselliler fayda etmez
Babam öldü yasımız var

İsmetîyim içim ağlar
Dumanlıdır yüce dağlar
Çaresizlik elim bağlar
Babam öldü yasımız var

1947

(Bu şiiri 5 kıta olarak yazmıştım. Sadece üç
kıtayı buraya düzelterek yazdım. 1947 yılında
bu hâle getirdim)

DAVUL SESİ

Yakınlardan eve geldi
Gümbür gümbür davul sesi
Ciğerimi sanki deldi
Gümbür gümbür davul sesi

Mahmut Ağa'nın büyük oda
Babam öldü bu arada
Yas tuttuğum bir sırada
Gümbür gümbür davul sesi

Bağımıza taş konuyor
Sanmayın ki hoş konuyor
Yüreğime dokunuyor
Gümbür gümbür davul sesi

İsmetiyim ferman yüce
Gündüzlerim bile gece
Hüzünlere saldı nice
Gümbür gümbür davul sesi

1947

(1946 yılında nesir olarak yazdım. 1947
yılında şiire çevirdim)

VAR VERMİYOR

Kapısına merhem diye
Bekliyorum bir vermiyor
Gördüğümüz hâlde niye
Dolabında var vermiyor

Böyle kaldım başım darda
Yorgun düştüm kaldım burada
Dinleneyim şu kenarda
Duracağım yer vermiyor

İsmetiyim acı durum
Yazıp cızıp yaptım yorum
Suçum nedir soruyorum
Söylemiyor sır vermiyor.

1947

ÖKSÜZÜM

Babam öldü böyle oldu
Öksüzüm ben bir köşede
Ondan boynum bükük kaldı
Öksüzüm ben bir köşede

Söylüyorum işte durum
Hâl bilene kaldı yorum
Çokça çile çekiyorum
Öksüzüm ben bir köşede

Boz bulanık akar seller
Bağrım açık eser yeller
Ne hâldeyim bilmez eller
Öksüzüm ben bir köşede

İsmetiylim acı bende
Emsallerim oynar önde
Bense duvar diplerinde
Öksüzüm ben bir köşede

1948

NE ÇARE

Önümde duruyor dumanlı dağlar
Günlerim iyiye gitmez ne çare
Kim bilir bir öksüz köşede ağlar
Saymakla zorluklar bitmez ne çare

Sanki damarımdan kanım akıyor
Düşenin yüzüne kimse bakmıyor
Yakın gördüklerim sahip çıkmıyor
Seslenişim fayda etmez ne çare

Hâlimi sormaya kimler gelecek
Neler çektiğimi var mı bilecek
İsmetî soğuktan donup ölecek
Ocak yanmaz baca tütmez ne çare

1948

KIŞ GELDİ

Perişanlık yine sardı başımı
Yağa yağa ese ese kış geldi
Titretmeye otuz iki dişimi
Yağa yağa ese ese kış geldi

Ne ahır var ne de oda duracak
Ne boru var ne de soba kuracak
Neler çektiğimi kimler bilecek
Yağa yağa ese ese kış geldi

İsmetiyim aldım ele kalemi
Bu hâllerim kolay gelir dilemi
Yaza kadar çektirmeye çilemi
Yağa yağa ese ese kış geldi

1948

BABAM ÖLELİ

Köşemde eyvah deyip dururum
Yetimlik hâlimden bildim bileli
Başıma geleni sayıp dururum
Dünyam karanlıktır başım çileli

Bunca zorluklardan payımı aldım
Düşündükçe gayrı derine daldım
Yolun ortasında yoruldum kaldım
Umudun peşine yeldim yeleli

Talih sahibine gömlek de biçer
Onun ölçüsünü hep kendi seçer
Ahınan vahınan günlerim geçer
Şu yalan dünyaya geldim geleli

İsmetî gerçekten âşıksan eğer
Hakikat ilmine veresin değer
Hayat çilelerle yoğrulmuştur meğer
Yüzümüz gülmedi babam öleli

1948

DÖVDÜ BENİ

Geliyordum kesti yolum
O kahpeler dövdü beni
Kan içinde sağım solum
O kahpeler dövdü beni

Küçük idi daha yaşım
Yaralandı gözüm kaşım
Neler gördü garip başım
O kahpeler dövdü beni

Yetim kalan İsmetî'ye
Bunlar böyle yaptı niye
Gözü bizden korksun diye
O kahpeler dövdü beni

1948

DARA DÜŞTÜM

Dondurucu soğuk yerlerde kaldım
Dara düştüm kurtar beni Allah'ım
Hayatın başında perişan oldum
Dara düştüm kurtar beni

Doktora gidemem düşmüşüm derde
Hâlim anlatsam bilecek nerde
Babama malumsa yatamaz yerde
Dara düştüm kurtar beni Allah'ım

Çaresizim çare yoktur neyleyim
Bir gün değil her gün işte böyleyim
Utangacım gidip kime söyleyim
Dara düştüm kurtar beni Allah'ım

İsmetîyim rahat olamıyorum
Yitirdim yolumu bulamıyorum
Sıcak bir yuvada kalamıyorum
Dara düştüm kurtar beni Allah'ım

1948

KARA GÜNLER

Sırrımı diyemem gördüğüm kula
Zor günler içinden böyle geçelim
Direndim zorluğa vermedim mola
Kendi gömleğini kendim biçirim

Siz bakmayın benim küçük yaşına
Elde midir ağır yükü taşıma
Çilede ne varsa geldi başıma
Yoksa bu hâlleri ben mi seçerim

Âşık İsmetiyim geçiyor anın
Yılma zorluklardan dayansın canın
Hayır için elden gelen ayranın
Sineğini döke döke içerim

1948

DURUYORUM

Çareleri arıyorum
Düşünüp de duruyorum
Bilenlere soruyorum
Düşünüp de duruyorum

İçimdeki olan sezim
Akıbeti doğru gezim
Yol üstünde kalmaz izim
Düşünüp de duruyorum

Hallerimi bilen olmaz
Seslenirim gelen olmaz
Hiç acısız ölüm olmaz
Düşünüp de duruyorum

İsmetiyim ettim nazar
Kabrimizi kimler kazar
Kara yerde kara mezar
Düşünüp de duruyorum

1948

İSMETİ'DİR

Garip varsa eyle nazar
İsmetîdir o diyesin
Gönüllere açan pazar
İsmetîdir o diyesin

Ne hâldeyim bilmez alem
Dokundukça yazdı kalem
Kayıplardan gelen selam
İsmetîdir o diyesin

Yorumu zor düş görürsen
Hangi gözde yaş görürsen
Sahipsiz bir kuş görürsen
İsmetîdir o diyesin

1948

DİYORLARMIŞ

Tırmanmakmış çetin dağı
Hayat buna diyorlarmış
Bahaneler ayak bağı
Hayat buna diyorlarmış

Ateşleri yandırıyor
Umutlarla kandırıyor
Ömrü uzun sandırıyor
Hayat buna diyorlarmış

Kömür kara kim der aktır
Gidilecek kapı haktır
Bir göz açıp kapamaktır
Hayat buna diyorlarmış

İsmetî'yi inletiyor
Korku kulak çınlatıyor
Gelen sesi dinletiyor
Hayat buna diyorlarmış

1948

DÜNYA SENDEN

Tanımadan sevmiş idim
Dünya senden gönlüm geçti
Dağlar gibi güvenmiştim
Dünya senden gönlüm geçti

Umut verdin doğan günde
Derin hisler oldu bende
İnsaf denen yok mu sende
Dünya senden gönlüm geçti

Bu hâlime ermiyorsun
Bir rahatlık vermiyorsun
Hiç kol kanat germiyorsun
Dünya senden gönlüm geçti

İsmetî'yi sanma bilmez
Ağlatırsın gülen bilmez
Unutursun ölür ölmez
Dünya senden gönlüm geçti

1948

HATIRLADIM

Gönlüm durur daim gamda
Ne hayaller kuruyorum
Dünya döner düşüncemde
Şu aklımı yoruyorum

Yatıyorum inleyerek
Kulaklarım çınlayarak
Uğultular dinleyerek
Bir köşede duruyorum

İsmetî'dir mahlas aldım
Kalmamıştır eski tadım
Geçmişimi hatırladım
Dizlerime vuruyorum

1948

ÖLDÜĞÜMDE

Veda günü bilinmiyor
Öldüğümde duyulacak
Asla yazgı bilinmiyor
Usul neyse uyulacak

Hayal deniz akıl gemi
Dünya böyle imiş hemi
Orda cansız bedenimi
Acep kimler yıkayacak

İsmetiğim gidem nere
Yolun sonu derin dere
Hazırlanmış olan yere
Ne deyip de koyulacak

1948

ARASINDA

Sevdiğimi saklamışlar
Bunca kızın arasında
Haydi ara bul demişler
Nice yüzün arasında

Âşık oldum ben bir cana
Acep gitsem hangi yana
Bakıyorum yol boyuna
Binbir izin arasında

Kara güne kaldı işim
Yanıp tütmek oldu işim
Yüreğimi pişirmişim
Kaşın gözün arasında

İsmetiğim böyle durum
Anlatılmaz olmaz yorum
Sırlarımı saklıyorum
Bunca sözün arasında

1948

KAYGI OLDU

Yüreğimde kaygı dolu
Arı gibi inliyorum
Gösteren yok doğru yolu
Dünya nasıl anlıyorum

Gidiyorum yolda tekçe
Önümdeki dağlar dikçe
Kulaklarım çınladıkça
Yeri göğü dinliyorum

İsmetîyim söndü parım
Esti rüzgâr yağdı karım
Dokunsalar ben ağlarım
Öfkeni zor önlüyorum

1948

BİR MELEKSİN

Aynaya bak gör meleksin
Seni gören sular akmaz
Yanlış değil bir meleksin
Eller sana böyle bakmaz

Güneş parlak doğan kanma
Aşk ateşe benzer yanma
Unutmuştur diye sanma
Hiç aklımdan adın çıkmaz

İsmetî'dir benim adım
Yüreğimde sır sakladım
Bahçelerde gül kokladım
Senin kadar güzel kokmaz

1948

BABA

Girdin kara topraklara
Rahat mıdır başın baba
Döndük kuru yapraklara
Haber vere taşın baba

Gözlerimde yaş duruyor
Sanma gönlüm hoş duruyor
Evimizde boş duruyor
Oturduğun köşen baba

O zamanlar nasıl gündü
Dünya döndü yaman döndü
Baca tütmez ocak söndü
Burada nedir işin baba

İsmetiyim dile düştük
İki kardeş bile düştük
Perişan bir hâle düştük
Görmüyor mu düşün baba

1949

SÖYLER MİSİN?

Nice yıldır akıyorsun
Söyler misin pınar bana
Şırıldayıp ne diyorsun
Söyler misin pınar bana

Babam sevdi seni seçti
Kanasıya suyun içti
Neler deyip gelip geçti
Söyler misin pınar bana

Dur diyorum durmuyorsun
İhtiyarı sormuyorsun
Kaç senedir görmüyorsun
Söyler misin pınar bana

İsmetî'ye su ver kandır
Bizler yolcu dünya handır
Sen buradasın ne zamandır
Söyler misin pınar bana

1949

BİR SAZ YAPTIM

Deyişime eşlik etsin
Gayrı ben de bir saz yaptım
Gönlümdeki keder gitsin
On beş günde bir saz yaptım

Hâl bilmezler benim neyim
Dertlerimi kime deyim
İmkânsızlık içindeyim
Böyle anda bir saz yaptım

Deli rüzgâr yaman esti
Çok uzunca zaman esti
Parmağımı bıçak kesti
Elim kanda bir saz yaptım

İsmetiyim kışta karda
Bilen yoktur beni burada
Eller başka dünyalarda
Ben bu yanda bir saz yaptım

1949

ÖLÜM

Dağlar kekik koksa ne
Ölüm var mı yok mu ya
Sular berrak aksa ne
Ölüm var mı yok mu ya

Baktım gönül kuşuna
Hayat gider boşuna
Sultan tahtı boşuna
Ölüm var mı yok mu ya

Beklediği gelse ne
Mutluluğu bulsa ne
Dünya cennet olsa ne
Ölüm var mı yok mu ne

İsmetiyim han güzel
Gökler mavi gün güzel
Hem şen hem de en güzel
Ölüm var mı yok mu ya

1949

DAMLA SENİ

Kar erirse güç alırsın
Destan ettim damla seni
Böyle bizden öç alırsın
Destan ettim damla seni

Durmuyorsun sen bu ara
Katran gibi rengin kara
Vücudumuz oldu yara
Destan ettim damla seni

Bacaya kül döküyoruz
Boynumuzu büküyoruz
Çok çileni çekiyoruz
Destan ettim damla seni

İsmetî'ye nazar ettin
Köşe bucak gezer ettin
Canımızdan bizar ettin
Destan ettim damla seni

1949

BİLMESEYDİM

Şu dünyaya acep neden
Geldim keşke gelmeseydim
Ateş aldım yandım serden
Aldım keşke gelmeseydim

Duman oldum göre göre
Ah çekerim uzun süre
O hayalin peşine
Yeldim keşke gelmeseydim

Hayallerime güler kimi
Sevda böyle imiş hemi
Yüz yerinden yüreğimi
Deldim keşke delmeseydim

İsmetî'nin günü bu mu?
Dağın öbür yanı bu mu?
Âşıklığın sonu bu mu?
Bildim keşke bilmeseydim

1949

YEMİN ETTİM

Çare yoktur mutlak sana
Varacağım yemin ettim
Nedir böyle kahrın bana
Soracağım yemin ettim

Böyle hâller vardır bende
Hiç mi insaf yoktur sende
Kapınızın eşiginde
Duracağım yemin ettim

İsmetî'yim aştım çağı
Aramızda gönül bağı
Senin için yedi dağı
Yaracağım yemin ettim

1949

GÖZLERİN GÜZEL

On beşlik bir aya benzettim seni
Yüzlerin yüzlerin yüzlerin güzel
Bakışların vurdu yürekten beni
Gözlerin gözlerin gözlerin güzel

Kendi canım kadar yakınsın cana
Nasıl sevdiğimi söyleyim sana
Ne söylersen söyle dokunmaz bana
Sözlerin sözlerin sözlerin güzel

Âşık İsmetî'yim oldum işimden
Gayri gül hayalin gitmez düşümden
Seyirler eyledim söyle peşinden
Nazların nazların nazların güzel

1949

RÜYASINI

Rüyasını bugün gördüm
Ben de onun düşündeyim
Söylemedi yerin sordum
Bulacağım peşindeyim

Yokuşlara gider yolum
Korkarım ki ermez kolum
Bulamazsam bana zulüm
On üç on dört yaşındayım

İsmetî'yi esir aldı
Gözlerinde gözüm kaldı
Düşünceye doğru saldı
Daha yolun başındayım

1949

ADIM ADIM

Çile dünyasına çok uzak yerden
Geliyorum adım adım sanarım
Yolun yarısından kesildim ferden
Kalıyorum adım adım sanarım

Başımı vurmuşum şansın taşına
Gözlerimin bakmaz yaşına
Hangi yana dönüp gitsem boşuna
Yeliyorum adım adım sanarım

İsmetî sonunda sen haber eyle
Dostunu bulursun hâlini söyle
Koyu karanlığın içine böyle
Dalıyorum adım adım sanarım

1949

BU EVDE

Bende bilmiyordum nereden geldim
Gözlerim dünyayı gördü bu evde
Beşiğe belenip uykuya daldım
Annem bana nenni derdi bu evde

Sürünerek çıktım ilk önce yola
Merakla bakardım hep sağa sola
Zamanın içinde vermedim mola
Yakınlarım hepsi vardı bu evde

Cennete benzerdi durduğum köşe
Daim güzellikler gelirdi düşe
Yüzümde tebessüm içimde neşe
Aklım ne hayaller kurdu bu evde

İsmetîyim sonunda duy baban öldü
Üzüntüm bağrımı ikiye böldü
Hayatta kim var ki sonaca güldü
Geldi ak günlerin ardı bu evde

1949

ARI BAŞKA

İlahiden fermanı var
Arı başka arı başka
Yetmiş derde dermanı var
Arı başka arı başka

Uçar gider teker teker
Ayağıyla çiçek çeker
Bal yerini tutmaz şeker
Arı başka arı başka

Gayretiyle eder inat
Görünürde iki kanat
Hünerleri ince sanat
Arı başak arı başka

İsmetîyim akıl akmaz
Melek desem yalan olmaz
Çalışkandır geri kalmaz
Arı başka arı başka

1949

YÜZÜM YOK

Aç dururum köşelerde diyemem
El âlemden utanırım yüzüm yok
Muhannetin ekmeğini yiyemem
O gahire dayanacak özüm yok

Neden ise sığmaz oldum köyüme
Yanlış derler her ne yapsam şeyime
Eğlensinler onlar benim neyime
Hâllerinde asla benim gözüm yok

İsmetîyim acep böyle ben neyim
Hâlden bilen yok kime ne deyim
Kan ağlarım bir köşede dertliyim
Taş yürekli adamlara sözüm yok

1949

BOYNU KOPUYOR

Bir anda değışir kendi yerini
Çıkarı görünce ona tapıyor
Nefis teslim alır böylelerini
Doğru yürür iken yoldan sapıyor

Olan olaylardan dersimi aldım
Kahrımdan kayaya başımı çaldım
Bazı insanlara şasırp kaldım
İyilik gördüğüne yanlış yapıyor

Âşık İsmetîyim çok düştüm dara
Öyle kalpler var ki kömürden kara
Nice yiğitlerin sırtında yara
Gülün güzellikten boynu kopuyor

1949

YOLUM YOKTUR

Hastalandım yatıyorum
Kalkmak için hâlim yoktur
Etrafıma bakıyorum
Tutunacak dalım yoktur

Geçmektedir günüm kara
Yaman düştüm böyle dara
Gidem desem bir doktora
Cepte param pulum yoktur

İsmetiyim acı canda
Ben karınca derdim manda
Kaldım dağlar arasında
Çıkacak hiç yolum yoktur

1949

SEZEMİYORUM

Elime kalemi aldığım anda
Gördüğüm düşleri yazamıyorum
Maşuğun sevdası var yüreğimde
Uyanıp resmini çizemiyorum

Yazmayı bıraktım defteri dürdüm
Yerde bir ceylanın izini sürdüm
Neye baktım ise bir başka gördüm
Her şey düğüm düğüm çözemiyorum

Hilal kaşlı kömür gözlü duruyor
Ak benizli güler yüzlü duruyor
Güzeller içinde gizli duruyor
Bilmem ki hangisi sezemiyorum

Âşık İsmetiyim kime ne derim
El değse incinir naziktir sesim
Derdime derman yok dizimde ferim
O dostun peşinden geçemiyorum

1949

RÜYA GÖRDÜM

Rüya gördüm derler yalan
Gönül boşa yeler mi hiç
Ağlar gezer âşık olan
Bakın yüzüm güler mi hiç

Ahım bana oldu maya
Gidiyorum yolda yaya
Fazla kaçtım aşırıya
Kul kusursuz olur mu hiç

İsmetiyim garip kuldum
Kıldan ince yolu buldum
Bir güzele hasta oldum
Derdim şifa bulur mu hiç

1949

GÜZEL DERLER

Hâl perişan didik didik
Hor baktılar kaşımıza
Derdimizi hep gizledik
Vuramadık dışımıza

Gelemedik bir gün beri
Dizimizin yoktu ferî
Çektiğimiz çileleri
Kalkarlardı başımıza

İsmetiye titrer yerler
İçim yanar göğsüm gürler
Dünya gayet güzel derler
Bizim gelmez hoşumuza

1949

SATAR BENİ

Başın dara geldiğinde
Sanmayın ki tutar seni
Uzak durur kara gününde
Beş paraya satar seni

Neler gördüm sorma bana
Acımazlar tatlı cana
Yakmak için sobasına
Odun diye çatar seni

İsmetî sen nedip nitsen
Selam durup hizmet etsen
Kardeş olup yola gitsen
Bir kayadan atar seni

1949

DELİ DİYE

Kayıbın üstüne çekilmiş perde
Yüreğinde saklar durur sır zaman
Beklenen saatin durduğu yerde
Onu sahibine varıp dur zaman

Kaynayıp kabından taşmak kolay mı?
Dağa doğru hızlı koşmak kolay mı?
Kulun kendisini aşmak kolay mı?
Zorluklarla haşır oldum her zaman

Yolcu yol üstünde oturup kalmaz
O halı heybe çörekle dolmaz
Kimse varlığıyla payidar olmaz
Sırası geleni yutar yer zaman

Âşık İsmetîyim gelmişim dile
Gücüm kuvvetimdir çektiğim çile
Dünya deli diye söylese bile
Metanetten uzak kalmam bir zaman

1950

BOŞ DURMAYIN

Anlayan yok beni burada
Arkamdan at koşturmayın
Eğer tabip değilseniz
Dertlerimi deştirmeyin

Kem gelmesin hiç yanıma
Dokunur bu hâl kanıma
Dost iseniz düşmanıma
Mezarımı eştirmeyin

Gönlüm gemi hayal deniz
Bakıp küçük gördüyseniz
Söze kulak verdiyseniz
Yaram derin açtırmayın

Çabası var acep neyin
Aklınızdan geçen şeyin
İsmeti'ye deli deyip
Köşelerde boş durmayın

1950

DOKTOR BANA

Sefillikten hasta olup varınca
Doktor bana boğazına bak dedi
Kollarımı kuru kemik görünce
Doktor bana boğazına bak dedi

Yoksulluk başıma çok büyük zorba
Unumuz tükendi boş durur torba
Yiyip içtiğimiz bir yağsız çorba
Doktor bana boğazına bak dedi

Yolum aksi işim tersine gitti
Çektiğim sıkıntı canıma yetti
Mecalim kalmadı takatim bitti
Doktor bana boğazına bak dedi

İsmetiyim yoktur hiç param pulum
Yüce dağlar ile çevrildi yolum
Yağ ile peynire yetişmez kolum
Doktor bana boğazına bak dedi

1950

YARADANIM

Çokça umut heves verdin
Yaşa diye yaradanım
Soluyorum nefes verdin
Yaşa diye yaradanım

Uyarmakmış bunca çile
Hikmetlerin gelir dile
Kalbim atar emrin ile
Yaşa diye yaradanım

Kâinata kural korsun
Yol boyunu süslüyorsun
Nimet verip besliyorsun
Yaşa diye yaradanım

İsmetîyim yürüyoruz yürüyoruz
Sese kulak veriyoruz
Göz verdin ki görüyoruz
Yaşa diye Yaradanım

1950

ÇOK KAPI ÇALDIM DA

Ah çektim dünyada hep yana yana
Çok kapı çaldım da açan olmadı
Kuşlar bile dargın duruyor bana
Baktım üzerimden uçan olmadı

Soğuk rüzgâr eser gülün üstüne
Kaygılar yüklenmiş kulun üstüne
Yoruldum da düştüm yolun üstüne
Yanıma yakından geçen olmadı

Âşık İsmetî'yi hakir gördüler
Beyaz gömleğime kara sürdüler
Pazarda oduna değer verdiler
Cevherime kıymet biçen olmadı

1950

KALBİN SESİ

Bakıyorum bağı yanık
Tık tık diyor bir ses ban
Ben uyurum o uyanık
Bak bak diyor bir ses bana

Şükür ettim Yaradan'a
Hikmetlerle geldim sana
İşlediğin günah sana
Yük yük diyor bir ses bana

Ne ilimden ne fenden
Haberim yok benim benden
Yüreğimden ta derinden
Hak hak diyor bir ses bana

İsmetiyim her nefese
Kulak verdim çıkan sese
İhmalımı görün ise
Vak vak diyor bir ses bana

1950

SEVDA İLE

Selamlaşır uçan kuşlar
Hak'tan gelen sevda ile
Hâlden haber verir düşler
Hak'tan gelen sevda ile

Gidiyorum doğru ize
Anlatayım nasıl size
Yol gösteren oldu bize
Hak'tan gelen sevda ile

Yüreğimde yanar ocak
Cümlesine açtım kucak
Canım yakın kanım sıcak
Hak'tan gelen dua ile

İsmetiyim mutlak vardan
Geçip geldim nice dardan
Uyanışım uykulardan
Hak'tan gelen sevda ile

1950

TUTMADI

Öpöz yurdumda kalmışım garip
Nicesini gördüm gözüm tutmaz
İnsaflı gördüğüm birine varıp
Hâlimi demeye yüzüm tutmadı

Dünya görünüyor bir başka bence
Güllük gülistanlık belki de sence
Eller kalın yazar ben ise ince
Defterde denedik çizim tutmadı

İçimde olanı rüzgâra dedim
Gahirler çekip de nice gam yedim
Yakın gördüğüme yetişemedim
Onlar atlı gider hızım tutmadı

İsmetiyim işte açtım kolumu
Bakın yüreğime boş mu dolumu
O dumanlı dağlar kesti yolumu
Aşmak istedim de dizim tutmadı

1950

TUNBUN TAŞI

Bir çok yerde tarla kayıp
Hani nerde tunbun taşı
Yaptığınız işler ayıp
Hani nerde tunbun taşı

Şikâyetim başka nere
Arzuhalim ulu yere
Yolun yani derin dere
Hani nerde tunbun taşı

Dinimizde yoktur yeri
Haksızlıktan durun geri
Havas havas geldin beri
Hani nerde tunbun taşı

İsmetiyim böyle kalmaz
Haram maldan heybe dolmaz
Hak yiyenler iflah olmaz
Hani nerde tunbun taşı

1950

ÜZGÜN İSMETİ

Yolumuz gittikçe gider yamana
Onun için üzgün Âşık İsmetî
Kötülere güzel diyor zamana
Onun için üzgün Âşık İsmetî

Taşlanacak olan alkışlanıyor
Vicdan yaralanıp bundan kanıyor
Çok insanlar şebi şeker sanıyor
Onun için üzgün Âşık İsmetî

Saygısız baktım saygı görüyor
Üstelik dünyada devran sürüyor
Eğriler doğrudan önde yürüyor
Onun için üzgün Âşık İsmetî

Benlik sarhoşları asla ayılmaz
Erdemli olanlar adam sayılmaz
Mazlum ölmüş olsa bile duyulmaz
Onun için üzgün Âşık İsmetî

1950

BİR BAŞKA

Doktora giderim imkânım olsa
Anlatamam ben bir başka hâldayım
Hâlimi söylerim çaremi bulsa
Anlatamam ben bir başka hâldayım

Şehre varamam böylesi hâlde
Yaralı kuş gibi dururum daldan
Sanki ölmüşümde beklerim salda
Anlatamam ben bir başka hâldayım

İsmetiyim iflah olmam zor benim
Gözlerime koca dünya dar benim
Yüreğimde nice ahım var benim
Anlatamam ben bir başka haldayım

1950

İNAN Kİ DEĞMEZ

Bilenler bilmez haberdar etsin
Gafil hâl olması inan ki değmez
Zulmün bahçesinde dikenler bitsin
Orda gül olması inan ki değmez

Yollar iniş yokuş bir karar almaz
Gönül arzusunu dünyada bulmaz
Ağaç var odundan başka şey olmaz
Ona dal olmayı inan ki değmez

İsmetî kendini kenara çekme
Hâlden bilmeyene derdini dökme
Varıp muhannete boynunu bükme
Kula kul olmayı inan ki değmez

1950

YİYİP GİDER

Tükenmiyor dedikodu
Diller dili yiyip gider
Yaşamanın yoktur tadı
Hâller hâli yiyip gider

Zalimlere dedim aman
Gariplerin yolu yaman
Dırdır ile geçer zaman
Yıllar yılı yiyip gider

İsmetî hiç rahat etmez
Gönlündeki keder gitmez
Saymak ile bunlar bitmez
Kullar kulu yiyip gider

1950

MEĞER

Âdem'in toprağı hasıl olurken
Havanın aşkıyla karılmış meğer
Beraber yürüyüp yolda giderken
Zamanın içinde yorulmuş meğer

Kimi duygusunu vuramaz dışa
Hayaller benziyor bir uçan kuşa
Tutmaya çalışan uğraşır boşa
İnsan umutlara sarılmış meğer

İsmetî dumandır dağların başı
İrmaklar onların gözünün yaşı
Sofraya konulan ekmeğı aş
Zorluklar içinde verilmiş meğer

1950

DERİN DÜŞLER

Uzaklara yolum varmaz
Ulaştırır derin düşler
Hayat denen öyle kalmaz
Geliştirir derin düşler

Öteleri nasıl bilemem
Söylemeden yazdı kalem
Hayalimde başka alem
Oluşturur derin düşler

Ermişlerde olmaz hile
Yanan yürek gelir dile
Manaları madde ile
Buluşturur derin düşler

İsmetiyim gitsem nere
İz aradım baktım yere
Bir sevdanın peşisine
Dolaştırır derin düşler

1950

BİR ŞEY DİYOR

Gaiplerden gelen sesler
Kulağıma bir şey diyor
Hissettiğim o nefesler
Kulağıma bir şey diyor

Şöyle yalnız kalsam hele
Sanki benzer esen yele
Hayallerinin dili ile
Kulağıma bir şey diyor

Yorulduğumum bir sırada
Demiyor ki dur burada
Karanlıkta hep orada
Kulağıma bir şey diyor

İsmeti'yi neyler gibi
Hâlden haber eyler gibi
Faniliği söyler gibi
Kulağıma bir şey diyor

1950

KUMRU

Demeyin ki nere gider
Üstümüzden uçan kumru
Eşi olan yere gider
Gökte kanat açan kumru

Koyan olmaz hâli ile
Geçer gider yeli ile
Şükür eder yeli ile
Kendisinden geçen kumru

İsmeti'ye dönüp bakar
Bakışıyla yürek yakar
Yaralanmış kanı akar
Uzaklara kaçan kumru

1950

BİLMEZ

Pınara gönder onu
Doluyu boşu bilmez
Sulara bandır onu
Kuruyu yaşı bilmez

Her kuştan kalır arda
Yatarsa kalkar marta
Gözleri bulutlarda
Toprağı taşı bilmez

Güneşi bilmez ak mı
Renklere boyanık mı
Uyurmu uyanık mı
Hayali düşü bilmez

İsmeti neler diyor
Boşuna yeler diyor
Kaşığı kemiriyor
Ekmeği aşı bilmez

1950

DELİ OLDUM

Nice yıldır ben köyümde
Yüreğimin dili oldum
Nasıl geçti gün köyümde
Yağdı yağmur seli oldum

Yanlış olan yolda yelmem
Gülenlere bakıp gülmem
Sorarsanız bir şey bilmem
Kimilere veli oldum

İsmetiyim çektim neler
Dara düştüm gelmediler
Ne hâldeyim bilmediler
Gafillere deli oldum

1950

YAZDIN ONU

Doğruluğu rehber ettim
Hislerimle sezdim onu
Bencilliği toza kattım
Ayağımla ezdim onu

Düşünenler düşe dalar
Akıl ince yola sarar
Gözlerimi bağladılar
Çabalayıp çözdüm onu

İsmetiyim ahuzarım
Zararımdır benim karım
Mürekkeğim gözyaşlarım
Döküldükçe yazdım onu

1950

İÇMİŞİM GAYRI

Rüyamda geldiler üçler, yediler
Verdiler badeyi içmişim gayrı
Bir güzel gösterip senin dediler
Aşk ile sevdaya düşmüşüm gayrı

Ta derinden saygı duydum âlime
Öldürseler boyun bükmem zalime
Gönlüm bırakmıyor beni hâlime
Kaynayıp kabımdan taşmışım gayrı

İsmetiyim Hakka yakın kul oldum
Sonra vâkıf olup dilde lal oldum
Bilinmeyen daha başka hâl oldum
Derdimi dünyaya deşmişim gayrı

1950

GÖNDEREN GÖRDÜM

Beni götürdüler sır diyarına
Dünyayı parmakla döndüren gördüm
Güzeller güzeli yâr diyarına
Sevdayı içime sindiren gördüm

Önceden bilseydim burayı eğer
Faniye vermezdim bu kadar değer
İçtiğim o tatlı badeyi meğer
Göklerden yerlere indiren gördüm

Bülbülden alıyor gül haberini
Rüzgârdan öğrenir dal haberini
Âşğın maşuğa hâl haberini
Gönülden gönüle gönderen gördüm

İsmetî aşkıyla dönüp dururken
Mecazi bir söze kanıp dururken
İçinden içine yanıp dururken
Ateşi ateşle söndüren gördüm

1950

VURULDUM İNAN

Pirler parmağıyla gösterdi beni
Rüyada görünce vuruldum inan
Düştüm bir denize boğuyor beni
Gelen dalgalara sarıldım inan

Uzaklarda durup bağrımı delme
Güzel hayalinle aklımı çelme
Burada ağlıyorum sen orada gülme
Böyle ediyorsan kırıldım inan

İsmetî buldun mu yolu dediler
Yolunda zorluklar dolu dediler
Bu yüzden akamdan deli dediler
Yıllarca peşinden yoruldu in

1950

ANLATABİLSEM

Duydum ki yüreğim ahuzar eder
Ahımı alanı anlatabilsem
Arttıkça artıyor gam ile keder
Sevdaya salanı anlatabilsem

Derince düşünüp düşlere daldım
Kendimi yerlerden yerlere çaldım
Dağlar gibi yükün altında kaldım
Başıma geleni anlatabilsem

İsmetî maşuğun nerede hani
Aramı bulunmaz o tatlı canı
Bakarım tutmuyor bir anım bir anı
İçimde olanı anlatabilsem

1950

NE OLURSUN

Sevdalıyım kabul eyle
Kırma beni ne olursun
Aklındaki nedir söyle
Yorma beni ne olursun

Hâlim yaman böyle durum
Anlatılmaz olmaz yorum
Belki günah işliyorum
Görme beni ne olursun

İsmetiyim gidem nere
Ah çekerim yüz bin kere
El içinde yerden yere
Vurma beni ne olursun

1950

SEVGİLİM SANA

Bahçede gördüğüm gonca gülleri
Dermek istiyorum sevgilim sana
Yürüyüp gelirim tozlu yolları
Varmak istiyorum sevgilim sana

Şu senin yüzünden hayat hoş gibi
Sen olmazsan koca dünya boş gibi
Kollarımı kanat ettim kuş gibi
Ermek istiyorum sevgilim sana

İsmetîye inan gayrıyı ne etsin
İnsafı olanlar bir yardım etsin
Gözlerim dünyadan açık mı gitsin
Sormak istiyorum sevgilim sana

1950

DEĞİRMEN USTASINA

Kimi gördüğünden dersini alır
İbretle bakarsa göz ile usta
Hatırlanır daim hatırdı kalır
Yolda bıraktığı iz ile usta

Gelip hatır sordun her şeyden önce
Un isterim senden inceden ince
Kapınıza doğru dönüp gelince
Karşıladın tatlı söz ile usta

Âşık İsmetî'nin aşkıdır varı
Un beyaz görünüp tahlılsa sarı
Nerden akıtırsın coşkun suları
Değirmen dönüyor hız ile usta

1950

O HAYALİN

Kendisini gizlemsi
Belki onun nazlarında
Bilemem ki kimin nesi
Gözüm kalır gözlerinde

Sırlarımı söylesem ar
Ah çekmeler etmiyor kar
Sanki nurdan ışıltı var
O hayalin yüzlerinde

İsmetiyim kime küsem
Hâllerimi bulup desem
Ne diyecek bir dinlesem
Umutlarım sözlerinde

1950

BİR UMUDUN

Bir güzde âşık olan
Yüreğinden vuruluyor
Arzusunu var mı bulan
Bunlar bana soruluyor

Dağ başına doğru çıksa
Sular gibi teri aksa
Sevdiğinden haber yoksa
Dağlara da darılıyor

İsmetiyim uzun süre
Gidiyorum böyle nere
Bir umudun peşisine
Yürüyenler yoruluyor

1950

BENİ O YÂR

Âşıkların budur hâli
Kıvılcımla yanıyorum
Yaralanmış kuş misali
Havalarda dönüyorum

Köşelerde kalan candım
Kim ne dedi ona kandım
Çalıları çınar sandım
Dallarına konuyorum

İsmetiyim beni o yâr
Yüreğimi derin oyar
Arıyorum nice diyar
Bulacağım sanıyorum

1950

ARAR GİDERİM

Kapı güzelini gezdiğim yerde
Bulursam izini arar giderim
Uzak mı yakın mı bilmem ki nerde
Hayali gözümde görür giderim

Acaba haberin alırım kimden
Olanca derdimi siler içimden
Bulacağım diye gelir içimden
Onu gördüğüme sorar giderim

Âşık İsmetî'ye ne yapsın doktor
Sevdalı insanın feryadı çoktur
Her yeri aradım benzeri yoktur
Yolunda kendimi arar giderim

1950

ALDI KEDER

Rüyada bir güzel gördüm
Ayanımda bekliyorum
Âşık olup gönül verdim
Yastığımı kokluyorum

Divane mi bilmem neyim
Bu halimi kime deyim
Hislerime yenilmeyim
Yüreğimi yokluyorum

İsmetî'yi aldı keder
Duyan olsa acep ne der
Eller duyar ifşa eder
Sırlarımı saklıyorum

1950

YAKTI GİTTİLER

Habersiz yaşadım zamandan andan
Perişan hâlime baktı gittiler
Gidenlerin dönüp baktım ardından
Uyanırdık dedi çıktı gittiler

Bilmem ki gideyim ben hangi yana
Evvelden âşığım o tatlı cana
İşte o maşuğun dediler bana
Onun peşisine taktı gittiler

Önce İsmetî'ye haldaş oldular
Rüyalar içinde beni buldular
Bir tarafa gösterip yola saldılar
Sanki yüreğimi yaktı gittiler

1950

İLMİ OLAN

Okul yeri her bir alan
İlim kulun ilgisidir
O kişiyi farklı kılan
Becerisi bilgisidir

Cehalettir ayak bağı
İlmi olan aşar dağı
Şu dünyanın karanlığı
Cehaletin gölgesidir

İsmetî sen gör akları
Ağır olur kul hakları
Âlimlerin parmakları
Yanlışların silgisidir

1950

KARLI DAĞLAR

Çaresizim kaldım darda
Günden güne eriyorum
Çok karışık rüyalarda
Öldüğümü görüyorum

Geldim dünya denen hana
Çile çektim kana kana
Kapkaranlık dünya bana
Göklerde gün arıyorum

İsmetiyim boynu eğik
Yaşım küçük kaygım büyük
Kanlı dağlar üstümde yük
Altında can veriyorum

1950

NAMERT

Daima düşünür sade kendini
Namertlerin huyu işte böyledir
Kötüye kullanır bütün fendini
Namertlerin huyu işte böyledir

Kabaca düşünür sanmayın ince
Öyle iş yapar ki hin oğlu hince
İnan ki acımaz yaşlıya gence
Namertlerin huyu işte böyledir

Bilenler ipiyle kuyuya inmez
Sırrınız var ise onlara denmez
Burnundan getirir ekmeği yenmez
Namertlerin huyu işte böyledir

İsmetî onlardan uzakta durur
Eliyle dokunsa ağaçlar kurur
Yigidi gözleyip arkadan vurur
Namertlerin huyu işte böyledir

1951

İNCELİR

Gönül bir güzele âşık olunca
Sözler başkalaşır diller incelir
Göğsünün üstüne sazı alınca
Parmağın vurduğu teller incelir

Kul veli olmaz mı gerçeği görse
Dağlar Allah diyor kulağın verse
Kimin yüreğine ateş düşerse
Kollar zayıflayıp eller incelir

İsmetî taşımaz kimseye kini
Sabır ile atar hersini
Hikmetleri okur alır dersini
Huylar olgunlaşır hâller incelir

1951

(Verilen bir ayak üzerine yazılmıştır)

RÜYA

Yoksa sır mı saklıyorsun
Yorumlasam rüya seni
Yüreğimi yokluyorsun
Yorumlasan rüya seni

Bunu nasıl desem ele
Sanki benzer gonca güle
Âşık ettin o hayale
Yorumlasam rüya seni

İsmetiyim böyle durum
Cevapsızdır bunca sorum
Aldattın mı bilmiyorum
Yorumlasam rüya seni

1951

AH ÇEKERİM

Bel bağladım rüyalara
Düşündükçe ah çekerim
Yüreğimde kaldı yara
Düşündükçe ah çekerim

Kayıpları örter perde
O sevdiğim acep nerde
Ağlıyorum köşelerde
Düşündükçe ah çekerim

Ya melektir ya da peri
Çok aradım nice yeri
Gözlerimde hayalleri
Düşündükçe ah çekerim

İsmetiyim yandım özden
Ateş aldım kara gözden
Anlamıyor gönül sözden
Düşündükçe ah çekerim

1951

GELESİN BİZE

Hey ceylan bakışlım görünce seni
Yüreğim içimden cız eder sana
Sanki yaraladın içimden beni
Gökteki melekler naz eder sana

Yollar tuzaklıdır iyice bakın
Kıymet bilmezlere olma ha yakın
Kem gözler yüzünü görmesin sakın
Cemalini gören göz eder sana

İsmetî düşmüştür gider bir ize
Türküler söylerim inan ki size
Nolur gelin olup gelesin bize
Bunları arkandan söz eder sana

1951

ANLATILMAZ

Bir başkasın biliyorum
Düştüm gurbet ellerdeyim
Eller yanlış yapar yorum
Dile düştüm dillerdeyim

Sıgmıyorum gayrı köye
Yerim belli değil niye
Bulacağım belki diye
Bekle beni yollardayım

İsmetiyim dağı delsem
Kapınızı bulup gelsem
Nur yüzünü bulabilsem
Anlatılmaz hâllerdeyim

1951

DÜŞENİN DOSTU

Kime ne söyleyeyim yüreğim doldu
Düşenin dostunu gösterin bana
Çektiğim çileler talimim oldu
Düşenin dostunu gösterin bana

Meşakkat kabında pişmiştir aşım
Eğer ki sorarsan on yedi yaşı
Neler görmedi ki bu garip başım
Düşenin dostunu gösterin bana

Sanma İsmetî kimseye küser
Buz gibi rüzgârlar bağrına eser
Haddini bilmezler ardımdan keser
Düşenin dostunu gösterin bana

1951

DOLMADI DOSTUM

Şu deli gönlümü bildim bileli
Teselli verdim de almadı dostum
Bu fani dünyaya geldim geleli
Başıma gelmedik kalmadı dostum

Doldukça taşarım demeyin bu ne
Umutsuz bakarım gökteki güne
Gelen doktorlarda yaram üstüne
Parmağıyla merhem çalmadı dostum

On yedi yaşımda tükendim bittim
Sanki bir gölgenin peşinden gittim
Hâlimi ellere haberdar ettim
Kimselerden çare olmadı dostum

İsmetî bağrına yumruk vuruyor
Akar gözyaşlarım sanma kuruyor
Canım cesedimden bezgin duruyor
Çektiğim çileler dolmadı dostum

1951

ARKADAŞ

Düşünen insanın çalışır aklı
Bilmeliyiz bunu böyle arkadaş
Onun kaleminde hikmetler saklı
Yanlış değil hem de öyle arkadaş

Yolcunun ayağı yolda çelinmez
Düşenin ardından bakıp gülünmez
Kayıplara izin yoktur bilinmez
Biliyorsan haber eyle arkadaş

İsmeti çalarsa dağları heyler
Herkeste oluyor benzeri şeyler
Canlılar kendini diliyle söyler
Anlayacak başka neyle arkadaş

1951

BİLMEZ MİYİM

Ah çekerim ben şu anda
Bir huzurlu olmaz mıyım?
Bilmiş olsam hangi yanda
Peşi sıra yelmez miyim?

Hâllerimi kime derim
Umutluyum Mevla kerim
Rüyalarda beraberim
Hiç yan yana gelmez miyim?

İsmetiyim geldim dünden
Haberim yok aydan günden
Gönlüm asla geçmez senden
Yüreğimi bilmez miyim?

1951

ANLA BENİ

Kulağını çınlatırım
Dilimdesin dinle beni
Hâlim budur anlatırım
Ne olursun anla beni

Başımızda kavak yeli
Sevdalıyım sanma veli
Senin için oldum deli
Çare bulup önle beni

İsmetiyim böyle durum
Daha fazla olmaz yolum
Hasta düştüm ölüyorum
Doktor olup canla beni

1951

SENDEN BAŞKA

Niyetimi yazdım sana
Umutumu kır demedim
Niye uzak durdun bana
Başkasına yar demedim

Düşünüp de dal derine
Koymayasın el yerine
Senden başka ben birine
Şu yaramı sar demedim

İsmetiyim öyle hem de
İki gözüm durur nemde
Sade sensin yüreğimde
Başka biri var demedim

1951

ALLAH DEYİP

Haktan zehir olsa bile
Allah deyip içeceğim
Yeleğimi elim ile
Allah deyip biçeceğim

Doğrulukta inat edip
Sözlerimi senet edip
Kollarımı kanat edip
Allah deyip uçacağım

Gafil olmaz hakkın kulu
Yanlışlar mı dünya dolu
İlahiye giden yolu
Allah deyip seçeceğim

İsmetiyim an gelince
Ömür bitip son gelince
Zaman geçip gün gelince
Allah deyip göçeceğim

NEYİM VAR BENİM

İnsanın değeri cebine göre
Yüreğimden başka neyim var benim
Zamanın içinde bu oldu töre
Yüreğimden başka neyim var benim

Güneşi göremem gökteki pustan
Hiç yardım görmedim yârenden dosttan
Ne ekili tarlam var ne yeşil bostan
Yüreğimden başka neyim var benim

Âşık İsmetiyim böyledir hâlim
Dünyada kalmadı tutacak dalım
Ne ineğim var ne koşu malım
Yüreğimden başka neyim var benim

1951

BİLİRİM

Hayat acılarla bile yaşanır
Bunları dünyada böyle bilirim
Hakkını bilenler derin düşünür
Sormak istiyorsan söyle bilirim

Can bir emanettir ceset içinde
Hâlini incele hikmet içinde
Gelenler gidiyor zahmet içinde
Yüksekler yokuştur öyle bilirim

İsmetî durakta durup da kalmaz
Fanide kalmaya çare bulunmaz
Olacaklar olur engel olunmaz
Hâllerinden haber öyle bilirim

1951

GÜZEL GÖRDÜM

Cennetteki hurilerden
Seni daha güzel gördüm
Masaldaki perilerden
Seni daha güzel gördüm

Süzülmüşsün eleklerden
Ayrılmışsın peteklerden
İnanın ki meleklerden
Seni daha güzel gördüm

İsmetiyim ezelden
Kalem düşmez hiç elinden
Güzellerin güzelinden
Seni daha güzel gördüm

1951

İNCEDEN İNCE

Yıllarca umutta kaldı gözlerim
Herhâl uzaklarda kalmış gelmiyor
Sevgiliye hasret ile özlerim
Benim bu hâlimi belki bilmiyor

Öyle bir ilim ki inceden ince
Pir elinden dolu bade içince
İnsanoğlu hâlden hâle geçince
Teselli etsen de fayda olmuyor

Kim ne alıyorsa bedel ödüyor
Vicdanı dinle bak bize ne diyor
Sırası gelenler geçip gidiyor
Baktım duraklarda kimse kalmıyor

İsmetiyim başta binlerce soru
Fanide yanıyor yaş ile kuru
Zorlukla yoğrulmaz hayat hamuru
Böyle çekmek ile çile dolmuyor

1951

HÂL İÇİNDE

Âşık olmuş derler bana
Düştüm dilden dillerdeyim
Anlatamam ona buna
Hâl içinde hâllerdeyim

Yaşıyorum bilmem nerde
Garip kaldım böyle yerde
Dev dalgalı denizlerde
Su üstünde sallardayım

İsmeti bir sırrı saklar
Bu sevdayı bilmez çoklar
Koyulaştı karanlıklar
Geceleyin yollardayım

1951

İNATLIK

Önce mana derim o diyor para
Para deyip inat etti direnir
Gün ak diyorum o diyor kara
Kara deyip inat etti direndi

Bilmez ki imtihan yeridir bura
Bekçiye gelecek beklenen sıra
Güzelin benine diyor ki yara
Yara deyip inat etti direndi

Bu yolar dolanıp gidiyor nere
Herkese hesaplar sorulan yere
Dağa dağ diyorum o diyor dere
Dere deyip inat etti direnir

İsmetiyim erir dağların karı
Yolcuyu eylemez dünyanın varı
Sivrisineklere diyor ki arı
Arı dedi inat etti direnir

1951

IRGALADI

Cennet senin yerin midir?
Omzunu ırgaladı
Gül kokusu terin midir?
Omzunu ırgaladı

Nerden geldim ben bu yana
Rastlamışım güzel sana
Sorsam gelmez misin bana
Omzunu ırgaladı

Şu yüreğim geldi dile
Olmaz asla ondan hile
Gel gidelim yolda bile
Omzunu ırgaladı

İsmeti hiç boş bakmaz
Âşıkları ateş yakmaz
Acep niye sesin çıkmaz
Omzunu ırgaladı

1951

DARILIR MI?

Şu hâlimi düşe dalsa
Görülür mü bilmiyorum
Evlenmemi duymuş olsa
Darılır mı bilmiyorum

Böyle oldum acep niye
Sır sakladım demem diye
Rüyadaki sevgiliye
Varılır mı bilmiyorum

İsmetiyim gayet erken
Hele yaşım küçük derken
Âşık olan yol yürürken
Yorulur mu bilmiyorum

1951

BİR AYNADIR

Öfkelenip gelme hırsla
Bu kahrını kim neylesin
Gerçekleri bilen varsa
Kes sesini o söylesin

Verilir mi yabana sır
Taşa çal da gafleti kır
El karşısında bir aynadır
Nasıl gördü sen öylesin

Hey İsmetî doktor varken
Göz çıkarma kaş yaparken
Şaşıyorsun iş yaparken
Bakıyorum hep böylesin

1952

UNUTMA

Hikmet kapısına yolun düşerse
Oradaki olanlar haktır unutma
Sebepler aklıma vesvese verse
Benlik bir duvarda posttur unutma

Neleri fark ettin bir nazar eyle
Olaylar bağlanmış düğümdür böyle
Soranlar olursa doğruyu söyle
İddialar ispat ister unutma

Dağdaki kayalar yerinde ağır
Yerlerin kulağı sanma ki sağır
Dara düştüğünde Mevla'yı çağır
Yaradan kuluna dosttur unutma

İsmetî haberdar oluyor isen
Nefes senin değil soluyor isen
Dersini derinden alıyor isen
Haydi kulluğunu göster unutma

1952

VELİ İDİM

Gönüllerin pazarında
Duygularla doluyum
Komşuların nazarında
Dikenli bir çalıyım

Kusurumu ararsanız
Hayal meyal kurarsanız
Beni bana sorarsanız
Doğrusu bu deliyim

İsmetîdir mahlas adım
Yanılmadım hiç şaşmadım
Yanlışlara yaklaşmadım
Sanki ben bir veliyim

1952

SICAKTIR

Yüreğim ateştir nefesim duman
Soğudu sanmayın külüm sıcaktır
Yakıp öylesine kor etti zaman
Kulak ver sesime dilim sıcaktır

Hikmetlere nazar edip bakın gel
Yanışlara dikkat eyle sakın gel
İnsan isen uzak durma yakın gel
Uzat kollarını elim sıcaktır

Âşık İsmetiyim bendim bellidir
Kalemde cümlede bendim bellidir
Hikâyem hünerim ferdim bellidir
Soğumaz mezarda ölüm sıcaktır

1952

BEREKET

Her şeyin bir bak özüne
Bulut göğü bulur imiş
Su isteyen yeryüzüne
Yağmur serpip sular imiş

Asla susuz olmaz bura
Şu titreyen yapraklara
Yarılan bu topraklara
Sanki merhem çalar imiş

İsmetiyim hayrımız
Sulanınca bayırımız
Yeşerince çayırımız
Bereketler dolar imiş

1952

ÇIKARCILIK

Asla çıkarıcılık gözümde yoktur
Böyle hesabını bilmez deliyim
Uğradığım işten zararım çoktur
Kararından geri kalmaz delinim

Yolları düşmüşüm baranda karda
Yardımcı olurum kim kalsa darda
Zalimlere karşı çıkarım orda
Haksızlığa sabrım olmaz deliyim

İsmetiyim ayak hep yara bere
Diyorlar ki böyle gidersin nere
Dolaşıp düşsem de belki bin kere
Musibetten ibret almaz deliyim

1952

İYİ İNSANIN

Karmakarışıktır dünyanın işi
Âdem'den gelmedir insanın soyu
Gözünün gördüğü dağların başı
Orayı aşamaz boyu insanın

Olmasın yüreğin kara içinde
Benciller bellidir yöre içinde
Kendini çok kısa süre içinde
Ortaya çıkarır foyu insanın

Hey âşık İsmetî perdeyi kaldır
Özden uyanışlar bir başka hâldir
Elekten süzülmüş hülâsa baldır
Sözleri böyledir iyi insanın

1952

SENİN İÇİN

Seni arıyorum yollarına düştüm
İçimde saklarım sır senin için
Kaynayıp kabımdan dışarı taştım
Hâlimi bilmezsen âr senin için

Nasip olur ben o yana gelirim
Derdimi demeye sana gelirim
Yüzünü gördükçe cana gelirim
Yanıp tüttüğümü gör senin için

Âşık İsmetîyim hal işte böyle
Hâlimden habersiz durursun öyle
Neler düşünüsün varınca söyle
Çektiğim çileler bir senin için

1952

DEMİRYOLU'NDA

Vagoneti koyup başlarız işe
Ne terler dökeriz demiryolunda
Zor işler görürüz kalmadan kışa
Cıvata бүkeriz demiryolunda

Devletin tekeri gayretle döner
Yollardan anlamak bambaşka hüner
Üstümüze ziftin kokusu siner
Bir başka kokarız demiryolunda

İsmetîyim kural neyse uyarız
Tren geliyorsa onu duyarız
Canımızı orta yere koyarız
Boraçlar çakarız demiryolunda

1953

BİLEMEM

Yorulup kalmışım çetin yollarda
Gidiyorum nere doğru bilemem
Yaşıyorum böyle garip hâllarda
Ora yanlış şura doğru bilemem

Ömrümü etmişim öylesi heder
Hâlimi düşünsem artıyor keder
Zamanın atları dörtnala gider
Görmediğim yere doğru bilemem

Âşık İsmetîyim işte böyleyim
Kimseler duymasın usul söyleyim
Merak etmesinler haber eyleyim
Döner miyim geri doğru bilemem.

1953

O BELALI

Vedalaşıp çıktım yola
Yolda duman var mı bilmem
Tek yardımcım Rabbim ola
Dağı aşmak zor mu bilmem

Çaresizlik boynum büken
Kaygılıdır kahır çeken
Eller güler oynar iken
O belalı yâr mı benim?

İsmetî'ye dur diyorlar
Bir bilene sor diyorlar
Aşkın gözü kör diyorlar
Bakın gözüm kör mü benim

1953

ŞAŞTIM KALDIM

Yıllar merdivendir günler basamak
Hikmetine şaştım kaldım Allahım
Nice sınavlardan geçmek yaşamak
Hikmetine şaştım kaldım Allahım

Bir hayali bana böyle hoş ettin
Şu gönlümü ona verip eş ettin
Gözlerimi ah vah ile yaş ettin
Hikmetine şaştım kaldım Allahım

İsmetiyim giden gider gelinmez
Ölüm emri nerde saklı bilinmez
Alın yazıları derler silinmez
Hikmetine şaştım kaldım Allahım

1953

ADAM DEDİK

İyilik ettik düşman olduk birine
Adam dedik ayı çıktı neyleyim
Kuyu kazıp gömmek ister derine
Adam dedik ayı çıktı neyleyim

Gidip fitnelerden öğüt alıyor
Kötülükte karar kılıp kalıyor
Tertemiz mazime kara çalıyor
Adam dedik ayı çıktı neyleyim

İsmetiyim nasıl anlatsam size
Getirmek istiyor daima dize
Dost görünüp tuzak kuruyor bize
Adam dedik ayı çıktı neyleyim

1953

ARZUM

Gönül sevdiğini çaredir sanan
Sırrımı ellere açamıyorum
İçim ateş olmuş yüreğim yanar
Soğuk su bulup da içemiyorum

Bilmem hasta mıyım özüm mü yorgun
Yollar mı uzadı dizim mi yorgun
Renkler mi değişti gözüm mü yorgun
Ak ile karayı seçemiyorum

İsmetiyim yola baktım sondayım
Giden dağı aştı yine handayım
Arzum öte yanda ben bu yandayım
Bir gemi bulup da geçemiyorum

1953

TURNALAR

Sizleri görünce yüreğim yandı
Bilmem ne olacak sonum turnalar
Yollarım dolanıp sarpa dayandı
Yol gösterin bana canım turnalar

Sevdiğime haber söylen dertliyim
Unutmayın selam eylen dertliyim
Ölürsem derince kuyulan dertliyim
Hasretle geçiyor günüm turnalar

Göklerden inip de hatırım sorun
Teselli edip de yanımda durun
Kananız açıp bağrıma vurun
Her zaman sıcaktır kanım turnalar

Âşık İsmetiyim şu gönlüm yara
Hiç eller bilir mi yanımsım nara
Öldüğümde gözü açık mezara
Girecek birisi benim turnalar

1953

GÖNÜL İŞİ

Dünya fani insan beşer
Gönül işi başka şeydir
Bir cemale gözü düşer
Gönül işi başka şeydir

Hâl bilmeyen hâlden bilmez
Teselliler akıl çelmez
Dikkat eyle naza gelmez
Gönül işi başka şeydir

İsmetiyim oldum böyle
Biliyorsan çare söyle
Beni hakir görme öyle
Gönül işi başka şeydir

1953

AKLI ONUN İLE

Gönlün bir güzele gözü düşerse
Akli onun ile çelinir imiş
Aşkın ateşiyle yanıp pişerse
Bakınca hâlleri bilinir imiş

Kulağını verir her gelen sese
Havadan dökülür üstüne çise
Ara sevdiğini bulamaz ise
Günden güne bağı delinir imiş

İsmetî bunları bilmemiş meğer
Âşğın maşuğu dünyayı değer
Gün olur ahdini bulursa eğer
Yanlış yazıları silinir imiş

1953

BU HÂLİMDEN

İçimdeki ahı nasıl söylesem
Bilmem kulak verip dinler misiniz?
Nice zamanlardır işte böyleyim
Bir çare bulup da bilmem önler misiniz?

Kapı güzeline peşinden yeldim
Onun hayaliyle bağrımı deldim
Umutlarla sizi görüp de geldim
Acep cana yakın canlar mısınız?

İsmetî her yerde adını anar
Beni gören kimse divane sanar
Neyleyim nişleyim yüreğim yanar
Benim bu hâlîmden anlar mısınız?

1953

EL ARAR

Bülbüller de ötmeye
Bahçelerde gül arar
Dervişler de tutmaya
İrşad eken el arar

Sular gider akarak
Ateş gelir yakarak
Garip ele bakarak
Hâlden arar kul arar

İsmetî hiç durmaya
Kendini baş yormaya
Arzusuna varmaya
Gidilecek yol arar

1953

GÖRÜYORUM

Özledim ki öyle seni
Ah çekerek duruyorum
Düşünesin sen de beni
Senelerdir arıyorum

Duymuyorum kim ne derse
Gözlerimde duru çise
Her nereye vardım ise
Adresini soruyorum

İsmetîyim ben şu anda
Neredesin hangi yanda
Yıldızların arasında
Gözlerini görüyorum

1953

KUL DİYEMEDİM

Pınarda rastladım yavru ceylana
Kenara çekilip dur diyemedim
Gözünün yanıyla bir baktı bana
Canım sana kurban al diyemedim

Sormadım acaba ney idi adı
Derince düşünüp adım atmadı
Dilime geldi de yüzüm tutmadı
Gelin olup bize gel diyemedim

İsmetîyim nasıl desem bu hâli
Kınar mı ola duysa beni ahali
Gökten yere inen melek misali
O da benim gibi kul diyemedim

1953

KUL NELER EDERMİŞ

Yaradan hoş koku zarafet vermiş
Şansını vermemiş güle neyleyim
Her ne yaptı ise ezilip durmuş
Toz olup savrulmuş yele neyleyim

Çetin bir yoldayım giderim önden
Umut bekliyorum doğacak günden
Yaktı yüreğimi ne gelir elden
Durmadan çektirip çile neyleyim

Gönlüm peşine gezer hislenir
Derdini sorduğum dağlar seslenir
Onun hayaliyle ruhum beslenir
Yüzünü görmedim hele neyleyim

Sorman İsmetî'nin ne idi derdi
Sevda haddelerden zorla geçirdi
Pirler doldurup da bade içirdi
Kul neler edermiş kula neyleyim

1954

NE DERSİN

Arı nedir çiçek nedir bilmeyen
Balda kusur arar durur ne dersin
Şu dünyada burnu koku almayan
Gülde kusur arar durur ne dersin

Çıkarı olmazsa akı ermiyor
Manayı fark edip değer vermiyor
Kendi gururunu gözü görmüyor
Elde gurur arar durur ne dersin

Bir bilene varıp akıl danışmaz
Sesleniyorsan hayır işe yanaşmaz
Dinliyorum doğru dürüst konuşmaz
Dilde kusur arar durur ne dersin

İsmetî'nin ateş düştü özüne
Böylesinin güven olmaz sözüne
Dolaşıp düşüyor yerin yüzüne
Yolda kusur arar durur ne dersin

1954

SIRRIMI SÖYLEDİM

Derinlerden daha derin yaram var
Azdıkça azıyor saramıyorum
Varsam dost elinden belki çarem var
Yüce dağlar aşıp varamıyorum

Yollarım gidiyor çileden yana
Hâlimden anlayan rastlamaz bana
Bulursam söylerim derdimi ona
Yüzyüze gelip de göremiyorum

Âşık İsmetî'yim ses gelir serden
Hâllerden hâllere düşmüşüm nerden
Sırrımı söyledim vaktinden erden
Sevda delisiyim duramıyorum.

1954

O HAYAL İLE

Tatlı uykulara aldığım anda
O gece bir güzel düşüme geldi
Başkalıklar oldu baktım ki bende
Kara sevda derler başıma geldi

Gayrı hakdaş oldum hayali ile
Nasıl anlatayım gelmiyor dile
Arayıp bulması zor olsa bile
Sevdasını çekmek hoşuma geldi

O rüyayı akla çizip yer ettim
Hâlimden bilmeze sitemler ettim
Ondan uzaklaştım öteye gittim
Geriye döndüm ki peşime geldi

Âşık İsmetî'yim dağlarım duman
Kahrını çekmesi yaman mı yaman
Onun cemalini gördüğüm zaman
Sanki gözlerime ışıma geldi.

1954

KÖLE DİYE

Beni böyle iflah etmez
Bir güzelin derdi beni
Şu yakamdan eli gitmez
Yerden yere vurdu beni

Götürüyor yol nereye
Gelemedim ben beriye
Baktırmadı hiç geriye
Gizlendikçe gördü beni

İsmetî'ye neler etti
Ettikleri cana yetti
Hâl bilmeze alıp gitti
Köle diye verdi beni

1954

HİKÂYEM

Hâlimi sizlere hikâye ettim
Bende bilmediğim hâle düşmüşüm
Yıllarca hayalin peşinden gittim
Yalın ayağımla yola düşmüşüm

Gözyaşımı suya katmak isterim
Hâlimden bir haber almak isterim
Kıymet bilen yere gitmek isterim
Meğer zalimlerle bile düşmüşüm

Âşık İsmetîyim etti özünden
Şaşkınım yoldaki duman yüzünden
Vuruldum güzelin kara gözünden
Bu hâle ağlarken dile düşmüşüm

1954

PEYDAH OLDU

Meğer rüya imiş ayanım sandım
Bir kapı açıldı yâr peydah oldu
Aşkın ateşiyle yandıkça yandım
Sanki yüreğimde kor peydah oldu

Söz dinledim sohbet ettim âlimle
Gönlüm meşgul idi daim tâlimle
Kenarda dururken kendi hâlimle
Baktım ki karşımda pir peydah oldu

Gül kokusu aldım seher yelinden
Öğütler almışım pirin dilinden
Verdiği badeyi içtim elinden
Maşuğun yüzünde nur peydah oldu

Âşık İsmetîyim Hakk'a dayandım
Hikmetlerle yedi renge boyandım
Ne hâlsa uykudan birden uyandım
Göğsümde sınısıcak ter peydah oldu

1954

HAYALLERİM

Atlasam bir uçan ata
Budur benim hayallerim
Çıksam gökte yedi kata
Budur benim hayallerim

Bu imkânsız hâle göre
Dua ettim yüz bin kere
Göz göremeyen o yerlere
Budur benim hayallerim

İsmetî çok şeyi sezer
Tatlı candan bir gün bezer
Gezegene binip gezer
Budur benim hayallerim

1954

ÂŞIK OLDUM

Birden aşkın ocağına
Düştüm sonra âşık oldum
Göğüs gerdim sıcağına
Piştım sonra âşık oldum

Gördüm bahtın karasını
Çektim efkâr narasını
Yüreğimin yarasını
Deştım sonra âşık oldum

Uzaktan geldim beri
Bilmiyordum böyle yeri
Önümdeki engelleri
Aştım sonra âşık oldum

İsmetiyim gönül kandı
Bu sevdayı kolay sandı
Ben kaynadım ocak yandı
Taştım sonra âşık oldum

1954

RÜYA İMİŞ

Yanlış yola giderdim de
Ayak bağı hayâ imiş
Daha neler ederdim de
Koruyan has maya imiş

Bulutlarda dolu gökler
Yerler ondan rahmet bekler
Gördüğümüz güzellikler
Bilmiyordum boya imiş

Gitmez oldu yorgun atım
Hem yorgun hem argın atım
İsmetiyim bu hayatım
Aslında bir rüya imiş

1954

YOL ÜSTÜNE

Nihayeti yol üstüne
Bir mahkeme kuruluyor
Hak sorarlar kul üstüne
Ayaküstü duruyor

Ömür gelip geçtiği anda
Misafirdim fani anda
Ettiklerim bu mekânda
Birer birer soruluyor

İsmetîyim akar terim
Belli olur burada yerim
Her ne ise emellerim
Oralara veriliyor

1954

BİLMİYİNCE

Bağırmalar boşunadır
Söz yürekten gelmeyince
Sahnelerde işi nedir
İncelikten bilmeyince

Ötelerden haber var mı?
Yol dağları dolaşır mı?
Kul ahdine ulaşır mı?
Arkasından yelmeyince

Bu İsmetî bunda kalmaz
Hangi çiçek açar solmaz
Kalbi kara kâmil olmaz
Karasını silmeyince

1954

KAYNADIM

Düşüp kalkmak kolay mı?
Ateşlerle oynadım
Olgun olmak kolay mı ?
Kazanlarda kaynadım

Dolaştım yol taşına
Kim bakar gözyaşına
Umutlandım boşuna
Çok masallar dinledim

İsmetî'ye söz kimden
Sarsılmışım ta himden
Dudağımı kahrımdan
Sakız gibi çiğnedim

1954

BEN BU YOLDAN

Çok acele işim vardı
At üstünden inmiyorum
Bir sevdalı başım vardı
Ben bu yoldan dönmüyorum

Keklik gibi geçti buradan
Cemaline baktım nurdan
Su getirdi ak pınardan
İçiyorum kanmıyorum

Hâli bilmek gerek önce
Aşkın yolu kıldan ince
Yar yolunda ölmeyince
Sevdiğimi sanmıyorum

İsmetî hep adın anar
Bilen yoktur için yanar
Onu gören melek sanır
Hiç boşuna yanıyorum

1954

ALLAH BİLİR

Sabırların sonu vardır
Ötesini Allah bilir
Zamanı var günü var
Ötesini Allah bilir

Sormuş idim bura nere
Derler geldin fani yere
Daldım derin âlemlere
Ötesini Allah bilir

Kalemimle inci dizdim
Ahdım ile yolda gezdim
Söylenmeyen sırlar sezdim
Ötesini Allah bilir

İsmetî'de bakış başka
Çiçeklerde nakış başka
Sevdadaki yakış başka
Ötesini Allah bilir

1954

KİMİ

Kimi gülistana varıp gül alır
Kimi güzeldeki nazdan anlamaz
Kimi gider altın diye pul alır
Kimi yâr olacak kızdaki anlamaz

Kimi bir elinden dolu içmiştir
Kimi gideceği yolu seçmiştir
Kimi bu dünyadan gelip geçmiştir
Kimi o yoldaki izden anlamaz

Kimi defterine özünü çizer
Kimi fani yeri boşa mı gezer
Kimi yüz katından hikmetler sezer
Kimi kara kaştan gözden anlamaz

Kimi İsmetî'nin hâl erbabıdır
Kimi okuryazar dal erbabıdır
Kimi söyler dinler dil erbabıdır
Kimi ne söylesen sözden anlamaz

1955

EL VURULMAZ

Maşuk için bir âşığa
Şu dağları düzletirsin
Verilmiştir sır âşığa
Soruyorsan gizletirsin

Bilmeyene yol sorulmaz
Âşık olan kul yorulmaz
Yaralıya el vurulmaz
Dokunursan sızlatırsın

İsmetiyim nurdan teni
Sarhoş etti böyle beni
Buralarda gördüm seni
Yıllar boyu özletirsin

1955

MUM IŞIĞI

Kuşlar gibi can kafeste
Yaradanı anar imiş
Soluduğu her nefeste
Sevdasıyla yanar imiş

Yol üstünde durur hanlar
Misafirdir burada canlar
Karlı dağa tırmananlar
Yarı yoldan döner imiş

İsmetiyim anlarımız
Zaman ile sonlarımız
Yanan mumdur canlarımız
Yel esince söner imiş

1955

EYVAH DERİM

Bana birden bir hâl oldu
Düşündükçe eyvah derim
Yüreğime acı doldu
Düşündükçe eyvah derim

Aramızda durur perde
Yaşıyorum acep nerde
Düşmüşüm ben böyle derde
Düşündükçe eyvah derim

Kafesinde duran kuştum
Çırpınarak göğe uçtum
Akıbeti unutmuştum
Düşündükçe eyvah derim

İsmetiyim dağlarım kar
Varacağım durağım dar
Hallerimi gözleyen var
Düşündükçe eyvah derim

1955

SÖYLE NERDESİN

Sivas'tan bağırıp gür sesle
Selam vermek istiyorum söyle neredesin
Yerini öğrenip oraya geleyim
Sormak istiyorum söyle neredesin

Bilesin içimi dağlayanın narı
Sensin şu dünyada gönlümün varı
Aramızda engel olan dağları
Yarmak istiyorum söyle neredesin

O usul boyunu, melek yüzünü
Dudu dillerini, tatlı sözünü
Sümbül saçlarını, kara gözünü
Görmek istiyorum söyle neredesin

İsmetiyim gayrı çektiğim yetsin
Hâlimden rüzgârlar haberdar etsin
Gözlerim mezara açık mı gitsin
Ermek istiyorum sevgilim sana

1955

ZAMAN ÇARKI

Teselli olmaya adam aradım
Sanmayın buradan şen gidiyorum
Yalnız yolcu diye söylesin adım
Böyle bir hüznünlü gün gidiyorum

Kader defterine yazdım karadan
Hâllerimi iyi bilir yaradan
Uğurlayan yoktur beni buradan
Durma zaman çarkı dön gidiyorum

İsmetî'yi anca hâl bilen anlar
Kime el sallıyor buradaki çanlar
Bana uzaklardan bakan insanlar
Sizler hoşça kalın ben gidiyorum

21.11.1955

(Askere giderken.)

ÜZGÜNÜM

Derinden içime bir efkâr geldi
Yolda yalnız kaldım ondan üzgünüm
Sanki bir hançer bağrımı deldi
Yolda yalnız kaldım ondan üzgünüm

Bilen mi var neler vardı anımda
Daim bir sıcaklıktır vardır kanımda
Uğurlayan kimse yoktur yanımda
Yolda yalnız kaldım ondan üzgünüm

Yüzüme bakarsan hüznün okunur
Ah çeken olursa bana dokunur
El vurman yarama cana dokunur
Yolda yalnız kaldım ondan üzgünüm

İsmetiyim yola çıktım bu ara
Güneş mi tutuldu her taraf kara
Kul kuldan habersiz dünyadır bura
Yolda yalnız kaldım ondan üzgünüm.

21.11.1955

(Askere giderken.)

KARA TREN

Kara tren geldim sana
Ecdat gibi yatıyorsun
Nasıl yoldaş oldum sana
Yolcuları yutuyorsun

Vagonların dizi dizi
Kimler yaptı böyle sizi
Kucağına aldın bizi
Uzaklara atıyorsun

Düşlerine giren mi var
Yollarında duran mı var
Yüreğinde yaran mı var
Dertli dertli ötüyorsun

Götürürsün afet gibi
Getirirsin medet gibi
Âşık mısın İsmet gibi
Yanıp yanıp tutuşuyorsun

1955

(Askere giderken.)

ISPARTA

Asker olup ben de geldim bu yana
Pınarların soğuk akar gül şehri
Sivas'tan dolaşıp geldim sana
Darvaz Dağı dönüp bakar gül şehri

Sakin demeyesin kimlerin nesi
Ahdına ermeyen aşığın sesi
Seni sanıyorum cennet bahçesi
Gülün burcu burcu kokar gül şehri

Âşık İsmetîyim düşlere daldım
Öyle hâldayım ki çaresiz kaldım
Bende bir güzelden kıvılcım aldım
Yıllarca içimi yakar gül şehri

1955

(Askerde.)

O GÜNLERİ

Bir yanına varamadım
İçin için sızlıyorum
Hatırını sormadım
Hasret çekip özlüyorum

Uslanmıyor gönlüm öyle
Neredeyse onu söyle
Söz gelmesin diye böyle
Hâllerimi gizliyorum

İsmetî'ye demeyin ar
Koca dünya başıma dar
İçerimde ateşim var
Ciğerimi közlüyorum

1956

DÜŞMÜŞÜM

Defter oldum kalem oldum dal oldum
Bir yar için ben bu hâle düşmüşüm
Ateş oldum duman oldum kül oldum
Bir yâr için ben bu hâle düşmüşüm

Kaynayıp kabımdan tasmışım burada
Hayalin peşinden koşmuşum burada
Hâlimden habersiz yaşarım burada
Bir yar için ben bu hale düşmüşüm

Âşık İsmetîyim gönül kırmadım
Suçlayana suçum nedir sormadım
Ceza çektim cefa çektim durmadım
Bir yâr için ben bu hâle düşmüşüm

1956

AZ OLUR

Yüreğimde hasret geldim buraya
Derin deryalara dalan az olur
Yarın nasip atar acep nereye
Söylesem derdimi bilen az olur

Sanki gözlerime çekilmiş perde
Onu anıyorum vardığım yerde
Bulabilir miyim bilmem ki nerde
Hayalin peşinden gelen az olur

İsmetiyim ömrüm gider araya
Merhem olmaz içten olan yaraya
Hayat gemim çıkmaz oldu karaya
Sevda çekenlerden gülen az olur

1956

BENZER

Yağmur su damlası olsa ne fayda
Yaraya düşerse doluya benzer
Düşünen kişilik bambaşka hayda
Yorganı yastığı çalıya benzer

Uzunca yollar var aşılmaz dağlar
Bugün yarın ile geçiyor çaylar
Gerçeği düşünen ah çeker ağlar
Sonunu fark eden deliye benzer

İsmetiyim çoğu gelmiş talana
Aslını bilenler kanmaz yalana
Vaktin cilvesiyle sarhoş olana
Dünya sevdalısı köleye benzer.

1956

SEVDANIN GÜCÜ

Güneşi gayesiz yanyor sanma
Yandırır sevdanın gücü yandırır
Gönlümü boş yere kanıyor sanma
Kandırır sevdanın gücü kandırır

Aklın olmalıdır ilimde payı
Saydıkça ileri gidiyor sayı
İnce ayar ile koca dünyayı
Döndürür sevdanın gücü döndürür

İsmetî'nin yolu gelince sona
Bilmem ki arkamdan ne derler bana
Toprağın üstünden yerin altına
İndirir sevdanın gücü indirir.

1957

BELLİDİR

Yüce dağlar bellidir
Üstündeki karından
Tüm insanlar bellidir
Yâreninden yârından

Sözden anlar dil ehli
Yolu bilir yol ehli
Fark edilir hal ehli
Yüzündeki nurundan

İsmetî sen dur hele
Gidiyorsun ezele
Melek derler güzele
Namusundan ârından

1957

YANA YANA

Şu dünyayı geziyorum
Dertlerimi yana yana
Öteleri seziyorum
Hüzün verir bana bana

Sanki deprem olur yerler
Bulamazsın onu derler
Gökler gibi göğsüm gürler
O sevdiğim cana cana

İsmetî'nin bak özüne
Neden uymaz el sözüne
Şöyle bakıp gül yüzüne
Doyabilsem kana kana

1957

RABBİM

İrademi eyle kayım
Bırakma sen beni bana
Gaflet ile yaşamayayım
Bırakma sen beni bana

Bilmeliyim yolum nere
Bakmalıyım ârla yere
Yaklaştırma kötülere
Bırakma sen beni bana

İsmetiyim aklım yarı
Kalkacaktır dağın karı
Rabbim sezdir yanlışları
Bırakma sen beni bana

1957

ŞU AKLIMA

Nasıl olup ne olacağım
Diye gelir şu aklıma
Hangi yanda olacağım
Diye gelir şu aklıma

Nerde kalır garip başım
Tezden geçti yazım kışım
Boş şeylerle uğraşmışım
Diye gelir şu aklıma

İsmeti sen düşün hele
Harmanını verme yele
Yaşamamışım gaflet ile
Diye gelir şu aklıma

1957

TÜRKÜLERİM

İşlerimiz gider zora
Denizleri boyluyorum
Dertlerimi soranlara
Çok azını söylüyorum

Talih kuşu neler etti
Ettikleri cana yetti
Tutamadım uçtu gitti
Arkasından heyliyorum

İsmetiyim sabır gemdir
Muradına eren kimdir
Türkülerim tesellimdir
Böyle gönül eğliyorum

1957

BADE İÇEN

Kalp gözünde körlük olmaz
Bade içen bir âşığın
Sezgisinde zorluk olmaz
Bade içen bir âşığın

Kimselere kazmaz kuyu
Kaynağından içer suyu
Meleklerle benzer huyu
Bade içen bir âşığın

Tertemizdir daim özü
Nurlanmıştır iki yüzü
İbret dolu her bir sözü
Bade içen bir âşığın

İsmetî o borcu öder
Günlerinin etmez heder
Yolu Hakk'a doğru gider
Bade içen bir âşığın

1957

SÖZ KAR ETMEZ

Aklım neden düzelmiyor
O bükülmüş yaya benzer
Umut beni hiç gelmiyor
Gökyüzünde aya benzer

Şu üç günlük ömür ne ki
Ne anladın buna de ki
Hayatımız denizdeki
Bir damlacık suya benzer

İstekleri asla bitmez
Doğru dürüst yola gitmez
İsmetî'ye söz kâr etmez
Uslanmayan huya benzer

1957

HABERİM YOK

Nasıl geldim Şu dünyaya
Benim ondan haberim yok
Emeklerim gider zaya
Benim bundan haberim yok

Gidenler hep konar göçer
Ettiğini eken biçer
Nice aylar gelir geçer
Benim dünden haberim yok

 mr m kadar d Ŗt  payım
Geri dönmez bir yoldayım
Bilmiyorum ne hâldeyim
Benim benden haberim yok

Çarkı felek durup kalmaz
 ekmek  ile ile dolmaz
 smeti'ye sabah olmaz
Benim günden haberim yok

1957

GÖZLÜDÜR

Akıbet oturmuŖ yolum üstüne
Gelmemi bekliyor önde gizlidir
Bilmiyorum böyle bana kastı ne
Yarınki hâllerim günde gizlidir

Halimi vurmadım hayatta dıŖa
Dünyada geçirdim ömrümü boŖa
G  s m kafes oldu emanet kuŖa
Bir canım var o da tende gizlidir

Kendini bilenler gaflete gelmez
Gerçeği görenin hiç yüzü gülmez
Nasıl yaŖıyorum son eller bilmez
Derin duygularım bende gizlidir

 smetiyim fani aklımı  eler
  imdeki ahım bağrımı deler
Buradan göç edip giden kimseler
 ki taŖ altında sinde gizlidir

1957

KAPI GÜZELİ

Sevdasıyla nice yıllar yetiştim
Herhâlde gördüğüm kapı güzeli
Dil öğrendim kuşlar ile ötüştüm
Herhâlde gördüğüm kapı güzeli

Kapıyı açınca buyurun dedi
Heyecandan içim içimi yedi
Başım döndü elim kolum titredi
Herhâlde gördüğüm kapı güzeli

İsmetiyim günüm doldu az kaldı
Elimizde o verdiği tuz kaldı
Hayalimde melek gibi yüz kaldı
Herhâlde gördüğüm kapı güzeli

1957

(Askerlikte.)

KIVILCIM ALDIM

Bağrımda ateş var başımda duman
Gördüğüm güzelden kıvılcım aldım
Hâllerden hâllere sokuyor zaman
Gördüğüm güzelden kıvılcım aldım

Çarşıya çıkmıştım bense bir ara
Kaşları gözleri kömürden kara
Yüzüne dönüp de baktığım sıra
Gördüğüm güzelden kıvılcım aldım

Gonca güle benzer dalında yeni
Nasıl unutayım hey melek seni
Sanki ceyran çarptı sanmışım beni
Gördüğüm güzelden kıvılcım aldım

Âşık İsmetiyim böylesi anım
Sıcakça kaynadı canına kanım
Yoluna fedadır şu tatlı canım
Gördüğüm güzelden kıvılcım aldım

1957

(Askerlikte.)

BİR KAPIDA

Lazım oldu istedim tuz
Bu şehirde bir kapıdan
Karşıladı kibarca bir kız
Bu şehirde bir kapıda

Beni gördü düşe daldı
Sevdalara doğru saldı
Ayrılısam da gözüm kaldı
Bu şehirde bir kapıda

Gören der ki senin neyin
Sırlarımı nasıl diyeyim
Sanmışım ki cenneteyim
Bu şehirde bir kapıda

İsmetiyim geldi sezi
Âşık eden buydu bizi
Arıyordum buldum izi
Bu şehirde bir kapıda

1957

Askerlikte.

GELDİM

İçimde olanı söylerim size
Ahım arzuhâlım var diye geldim
Hoş görüp anlayış gösterin bize
İşte hallerimi gör diye geldim

Nasıl dua bilir can ondan ayrı
Durmak mümkün değil ben ondan ayrı
Kalbim kafesine sığmıyor gayrı
Dünyalar başıma dar diye geldim

İsmetiyim dünya ters mi dönüyor
Umut ışıklarım baktım sönüyor
Sen gidersen bu iş olur deniyor
Kanayan yaramı sar diye geldim

1957

(Askerlikte.)

DURSAN BİLE

Yollarıma türlü tuzak
Kursan bile kapındayım
Duramam hiç senden uzak
Yursan bile kapındayım

Bu hâllere düştüm nerden
Senin için geçtim serden
Şu başımı yedi yerden
Yarsan bile kapındayım

İsmetî'de olmaz hile
Yüzünden çok çektim çile
Bana karşı ordu ile
Dursan bile kapındayım

1957

(Askerlikte.)

GÜLE BENZER

Benzerini göremedim
Boyu selvi dala benzer
Sözlerine doyamadım
Petekteki bala benzer

Dert yandığım diyor neme
Hâllerimi diyem kime
El sürdüm ki yüreğime
Ocaktaki küle benzer

İsmetî sen söyle nesin
Ne diyorsa diyen desin
Sakınırım incinmesin
Sevdiğim bir güle benzer

1957

(Askerlikte.)

KADER

Kafesinde duran o güzel kuşun
Aradan yar bulup uçar mı bilmem
İlahi bayrağa eğiktir başım
İnsan kaderinden kaçır mı bilmem

Gezerim dünyayı hep yana yana
Hâl bilmezler acı çektirir cana
Yalvardım yakardım vermezler bana
Sevdiğim elleri seçer mi bilmem

İsmetiyim sular derine akmaz
Buralar aşğın yüzüne bakmaz
O kapı güzelim aklımdan çıkmaz
Gönül sevdiğinden geçer mi bilmem

1957

(Askerlikte.)

VAR DİYE

Yeniden dolanıp kapına geldim
Sana denilecek sözüm var diye
Senelerden beri sevdana yeldim
Hayalini seyir ettim yâr diye

Nasıl bir haldeyim yakından tanı
Hiç soğuk olur mu aşğın kanı
Burda bekliyorum nerdesin hani
Gelmez misin yoksa elden âr diye

İsmetiyim beklerim sevindir beni
Umutsuz bırakma güvendir beni
İzini sürerim bırakmam seni
Sensiz şu dünyalar bana dar diye

1957

(Askerlikte.)

ÇÜRÜR GÜZELLİĞİN

Hayatın baharı baki belleme
Yapraklar dökülüp güz olur canım
Gönül bahçesinde gülü elleme
İncinir yaprağı iz olur canım

Gelmiş senin gibi binlerce melek
Umutla güldürüp ağlatmış felek
Al yeşil renk ile giydiğin yelek
Sonra son sarılan bez olur canım

Vaktini sanma ki o kadar geniş
Her yanan ocakta oluyor sönüş
Dünyaya gelip de geriye dönüş
Farkında olmadan tez olur canım

İsmetî'yim düştüm aşkın fendine
Yüreğim sığmıyor kendi bendine
Kara toprak katar bir gün kendine
Çürür güzelliğin toz olur canım

1957

(Askerlikte.)

HANI

Hanı çiçek var ya baharda açan
Görünce aklıma sen gelin orda
Hanı kuşlar var ya havada uçan
Görünce aklıma sen gelin orda

Hanı rüzgâr var ya dağı zorlayan
Hanı yağmur var ya sonu karlayan
Hanı yıldız var ya gece parlayan
Görünce aklıma sen gelin orda

Hanı sevda var ya İsmetî yakan
Hanı ceylan var ya çağlayıp akan
Hanı ceylan var ya avcuna bakan
Görünce aklıma sen gelin orda

1957

(Askerlikte.)

SEN DEĞİL MİSİN?

Karanlık geceler boğuyor beni
Üstüme doğacak gün değil misin?
Gelirim peşinden bırakmam seni
Yıllar aradığım can değil misin?

Biraz düşünüp de dur benim için
Söyleme kimseye sır benim için
İlahi tekmede bir benim için
Nur ile yoğurulan ten değil misin?

Aşık İsmetî'ye gelmen mi bilmem
Şu acı hâlimden bilmen mi bilmem
Derdimin dermanı olman mı bilmem
Bu hâle düşüren sen değil misin?

1957

(Askerlikte.)

SUÇSUZ İKEN

Suçsuz iken suçlu oldum
Bilenlere sorun beni
Sarıp da böyle soldum
Ne hâldeyim görün beni

Kırılmayan dal gösterin
Bir hatasız kul gösterin
Bilmiyorum yol gösterin
Yokuşlarda yorun beni

İsmetî'yi sorarsanız
Hâlden haber alırsanız
Gururumu bulursanız
Yerden yere vurun beni

1957

(Askerlikte.)

ÇARESİZİM

Senden bana haber gelmez
Bilesin sen çaresizim
Hâllerimi kimse bilmez
Bilesin sen çaresizim

Dileğimdir sana eren
Ne hâldeyim haber verem
Gül yüzünü gelip görem
Bilesin sen çaresizim

İsmetî'yi sanma veli
Soranlara de ki deli
Bozguncunun uzun eli
Bitesin sen çaresizim.

1957

(Askerlikte.)

AH KAPI

Kimler kilit vurdu senin üstüne
Öğreneyim haber ver de ah kapı
Açılman mı yâren ile dostuna
O sendeki güzel nerde ah kapı

Dünyayı verseler nedip neyleyim
Melek sima deli etti böyleyim
Yüreğimde neyim varsa söyleyeyim
Ne olur hâllerimi sor da ah kapı

Sırlarıma vâkıf ol da cevap ver
Nere gitti hangi yolda cevap ver
Ne olursun dile gel de cevap ver
Koymayasın ahuzarda ah kapı

Daha evvel böyle kilitli kalmadın
Muhtaç oldum elimi boş salmadım
Şimdi çare bulup derman olmadın
İçimdeki azgın derde ah kapı

İsmetî'yim ondan ayrı kalırsam
Bastığı toprağa düşmüş olursam
Eğer vadem yeter burda ölürsem
Mezar kazın aynı yerde ah kapı

1957

ALAMADIM NEYLEYİM

Nere varsam ah çekerek gezerim
Ellerim gibi gülemedim neyleyim
Hâl içinde hayatımdan bezerim
Çareleri bulamadım neyleyim

Arz eyledim vermediler buraya
Merhem olmaz içte olan yaraya
Karlı dağlar engel oldu araya
Sevgilimi alamadım neyleyim

İsmetiyim böyle yandım özümnden
Sevdalılar anca anlar sözümnden
Gıbalı gitmiyor asla gözümden
Hayalini silemedim neyleyim

1957

(Askerlikte.)

GÖZÜM KALMADI

Gelip hâllerimi sormayın bana
Daha söyleyecek sözüm kalmadı
Küstüm gidiyorum gelmen bu yana
Dünya sizin olsun gözüm kalmadı

Sanki üzerime dağlar yürüdü
Etrafımı kara duman bürüdü
Bir canavar geldi beni sürüdü
Çareler tükendi çözüm kalmadı

Âşık İsmetiyim boyun bükürüm
Hayat tarlasına keder ekerim
Yıllarca durmadan çile çekerim
Size dert yanmaya yüzüm kalmadı

1957

(Askerlikte.)

KIZIM HATUN

Yalan dünya iki yüzlü
Her yüzünü göstermiyor
Olacaklar onda gizli
Dar yüzünü göstermiyor

Şimdi mezar oldun burda
Derinlerde kaldın darda
Belki ruhun buralarda
Var yüzünü göstermiyor

Eve geldim yeni yavrum
Bekledin mi beni yavrum
Özlemiştim seni yavrum
Yer yüzünü göstermiyor

İsmetiyim acı canda
Neredesin hangi yanda
Gün bulutlar arkasında
Bir yüzünü göstermiyor

1957

(Not: Ölen kızımın mezarı başında yazdığım
şiiirdir.)

YAZAMADIM

Sanki bağı iki kolum
Uğraştım da çözemedim
Azgın ırmak kesti yolum
Geçmek için yüzemedim

Hâlden bilir hâl âlemi
Yolculuktur yol âlemi
Eller gezer el âlemi
Ben bir yeri gezemedim

İsmeti hep düşe daldı
Hâlim başka başka hâldi
İçimde çok ahım kaldı
Hiç onları yazamadım

1958

HAYALİMDE

Resim gibi duruyorsun
Hâlâ gözüm hayalimde
Ciğerimden vuruyorsun
Hâlâ gözüm hayalinde

Yol yürüdüm kışta karda
Hayatta çok kaldım darda
Şu gördüğüm rüyalarda
Hâlâ gözüm hayalinde

İsmetiym aya çıksam
Gökyüzüne lamba yaksam
Ne tarafa dönüp baksam
Hâlâ gözüm hayalinde

1958

BİR GELİN

Bir gelin yaslanmış mezar taşına
Ağlamış gözleri ıslı duruyor
Bağlamıştır kara yazı başına
Boynunu bükmüş de ıslı duruyor

Dünyayı verseler istemez nide
Leke getirmemiş emdiği süte
Kimsesi yok mudur teselli ede
Gözüne her taraf puslu duruyor

İsmetî zamanlar hâliyle kalmaz
Yaralı insanın çilesi dolmaz
Akşamdan sabaha haberi olmaz
O da benim gibi yaslı duruyor

1958

GÖREN SÖYLESİN

Kapı güzelini gören söylesin
Ta Sivas'tan yolu düşüp gelen var
Teselli verip de teskin eylesin
Yüreğime hançer vurup delen var

Haber bekliyordum her uçan kuştan
Yoluma uğradı yüreği taştan
Gözlerim görmüyor dökülen yaştan
Şu aklımı benim burda çelen var

Âşık İsmetiyim yanarım özden
Sevda çeken varsa o anlar sözden
Görenler kaçıyor öteye bizden
Sanmayın ki bu hâlimi bilen var

1958

GURBET

Dilerim sılaya ah varabilsem
Dağlar yol vermiyor yaz olmayınca
Çoluktan çocuktan bir haber alsam
Efkârım dağılmaz saz olmayınca

Hatırdan çıkmıyor o geçen dünler
Saymakla gelmiyor beklenen günler
Hasretle yüreğim yanarak inler
Sular kar eylemez buz olmayınca

İsmetiyim işte böyle hâllerim
Bilmiyorum nerden nere giderim
Beş on derde durup eyvah mı derim
Yüreğimde yara yüz olmayınca

1958

GİT HELE

Uzaklardan esip gelir kokusu
Öt bakalım kara tren öt hele
Senin tütünün mü havanın pusu
Tüt bakalım kara tren tüt hele

Hasret kaldım yine Ayşe Fatma'ya
Köşelerde orda burda yatmaya
Garipleri gurbet ile satmaya
Git bakalım kara tren git hele

İsmeti'yi dildar ettin ahırı
Gezip gördüm daha nice fakiri
Kömür deyip benim gibi kahiri
Yut bakalım kara tren yut hele

1958

BAKIŞIN

Kaş altından kurşun attın göz ile
Beni can evimden vurdu bakışın
Nasıl anlatayım seni söz ile
Dört kitaptan soru sordu bakışın

Cemalin benziyor on beşlik aya
İlahi kudretten sendeki maya
Ahdım var hâlinden haber almaya
İçimde yarayı gördü bakışın

İsmeti'yim derin düşe dalmışım
Hikmetleri görüp dersim almışım
Eski hâllerimden uzak kalmışım
Geçmişe köprü kurdu bakışın

1958

SİVASIM

At koşturup cirit attım karada
Çok düşüp kalmışım yerde Sivas'ım
Halay çekip güreş tuttum araa
İtibar kalmadı merde Sivasım

Hanı gümüş köstek ne cuha yelek
Çobanda kaval yok koyunda kelek
Sıladan gurbete sırtımda şelek
Bir gariplik vardır sende Sivasım

İsmetî derdini herkese açmaz
Neler oluyorsa gözünden kaçmaz
Üstümüzden daha turnalar uçmaz
Kuş dilinden anlar nerde Sivasım

1958

ESEN YELE

Ah çekerim buralarda
Hiç farkına varmaz mısın?
Geceleri rüyalarda
Acep beni görmez misin?

Düşündün mü beni hele
Sanki düşüp gittim sele
Üzerinden esen yele
Hâllerimi sormaz mısın?

O İsmetî hani ne oldu
Sarıp da şimdi soldu
Hasretinden hasta oldu
Bir düşünüp durmaz mısın?

1958

YERİMİZ Mİ VAR

Gam keder içinde böyle yaşarım
Hayatta uzunca süremiz mi var
Şu karlı dağları nasıl aşarım
Sanki dizimizde ferimiz mi var

Aşımız ocakta acıdan pişti
Doktor olmayanlar derdimi deşti
Dostum sandıklarım kuyumu eşti
Sırtımda pahalı derimiz mi var

Âşık İsmetiyim çok figan ettim
Seneler içinde tükenip bittim
Bilmem ki nereden nereye gittim
Şu fani dünyada yerimiz mi var

1958

YOLLARA DÜŞÜRDÜ

Bir güzel geçti başımdan
Yollaya düşürdü yollara beni
Gönül vazgeçmiyor gider peşinden
İllere düşürdü illere beni

Akar gözyaşlarım olmuyor silen
Hâldeş arıyorum hâlimden bilen
Çektiğim cefaya çileye gülün
Kullara düşürdü kullara beni

İsmetiyim vaktim yaz bahar iken
Yüreğimde sıcak sevgi var iken
Köşemde sessizce duruyor iken
Dillere düşürdü dillere beni

1958

GEL KIZILIRMAK

Seni de mi sevda alıp götürür
Dur da dertleşelim gel Kızılırmak
Yâr ilinden güzel koku getirir
Ordan esip gelen yel Kızılırmak

Derin düşünceye durup dalarım
Haldan bilenlere haber salarım
Sazımı göğsüme koyup çalarım
Teselli vermiyor tel Kızılırmak

Gönlümü kaptırdım bir gonca güle
Ondandır gelmişim ben böyle dile
Berrakça dıpdurgun aksan da bile
Suyunu buladın sel Kızılırmak

İsmetiyim nidem avazım yetmez
Kapı güzeli hiç aklımdan gitmez
Doktorun ilacı hiç fayda etmez
Derdimi bilmiyor el Kızılırmak

1958

VAR

Gördüğünden ibret dersi
Alan da var almayan da
Gerçeklere karşı hersi
Olan da var olmayan da

Eski dün sanma yeni
Aldatıyor beni seni
Ötelerin ötesini
Bilende var bilmeyen de

İsmetî gör kalan hanı
Gideceğin şehri tanı
Gözyaşıyla günahını
Silen de var silmeyen de

1958

SABAHI BEKLİYORUM

Gece âlem kan uykuda
Ahıma ah ekliyorum
Nice tatlı can uykuda
Ben sabahı bekliyorum

Gidiyorum yol sormadan
Yürüyorum hiç durmadan
Dertlerimi duyurmadan
Yüreğimde saklıyorum

İsmetiğim içim doldu
Gurbet iller yurdum oldu
Karlı dağlar kaygım oldu
Üzerime yüklüyorum

1958

SÖYLEMEZLER

Yol sorarım her bir yana
Soruyorum söylemezler
Hep mi bunlar dargın bana
Soruyorum söylemezler

El kaldırıp selam versem
Duymuyorlar her ne dersem
Sözleşmişler her kimi görsem
Soruyorum söylemezler

Kaygılıyım zaten dünden
Haberim yok aydan günden
Gören uzak duru benden
Soruyorum söylemezler

İsmetiye dönük yüzler
Çok duymuşum garip sözler
Kime baksam bir şey gizler
Soruyorum söylemezler

1958

GÜL İLE GÖNÜL

Derin düşünceye dalmışsın böyle
Herkesi karşılar gül ile gönül
Sazınla arkadaş olmuşsun böyle
Dertleşip durursun tel ile gönül

Yolların dolanıp varıyor dara
Diyenler desinler yok demem vara
Aka ak diyorum el diyor kara
Başa çıkamazsın el ile gönül

Sular akıyorsa denizler dolmaz
Umut bahçesinin çiçeği solmaz
Ahımı söylesem anlayan olmaz
Konuşursun hangi dil ile gönül

Âşık İsmetî'ye sen neler dersin
Dilerim Allah'tan sabırlar versin
Belki bu hâline hicap edersin
Yüzünü örtersin tül ile gönül

1958

SON NEFESTE

Nasibin bir bardak su demler bana
Kanar mıyım kanmaz mıyım bilemem
Vedalar edince tendeki cana
Donar mıyım donmaz mıyım bilemem

İlahi buyruklar başım üstüne
Azrail çökünce döşüm üstüne
Ateşler konunca peşim üstüne
Yanar mıyım yanmaz mıyım bilemem

İsmetî'ye derler haydi hoşça kal
Anlatılmaz onda olan öyle hâl
Sorgun meleşine yazıp arzuhal
Sunar mıyım sunmaz mıyım bilemem

1958

ARIYORUM

Gördüğüme sora sora
Sevdiğimi arıyorum
Kapılarda dura dura
Sevdiğimi arıyorum

Dünya zindan oldu bana
Kavuşmaktır arzum ona
Güvenirim vefasına
Sevgilimi arıyorum

İsmetiyim baktım güne
Hasretteyim bunca sene
Özlemişim öylesine
Sevgilimi arıyorum

1958

YANSIYOR

Her neye baksam nizam içinde
Acı tatlı ile bile yansıyor
Tüm varlıklar ism-i azam içinde
Hikmet dala, daldan güle yansıyor

İnsan görünüşte canlı resimdir
Üstüne aldığı bir de isimdir
İlim düşünceden çıkan cisimdir
Hikmet kula, kuldan ele yansıyor

Âşık İsmetiyim geçiyor sene
Daima umutla girerim güne
Hayatta heyecan düşüyor öne
Duygu yoğunlaşıp dile yansıyor

1958

HAYALİMDE KALDI

Pir elinden bade içip yetiştim
Hayalimde kaldı kapı güzeli
Dil öğrendim kuşlar ile ötüştüm
Hayalimde kaldı kapı güzeli

Durup düşündüğüm düşler şahittir
Gözlerimden akan yaşlar şahittir
Hayalimde kaldı kapı güzeli

İsmetî unutmaz hiç orda onu
Her hayatın vardır mutlaka sonu
Ne yapmış dediler bu sevdâ bunu
Hayalimde kaldı kapı güzeli

1958

BİR GÜZEL UĞRUNA

Gitmedim sılâya döndüm buraya
Bu karaya sevdadan ben neler çektim
Yaralı kuş gibi kondum buraya
Bu kara sevdadan ben neler çektim

Sanki ondan başka güzel mi yoktur
Belki de bilinmez sayısı çoktur
Beni götürseler deli der doktor
Bu kara sevdadan ben neler çektim

İsmetiyim bunun için kınandım
Kavuşmaya umut ettim inandım
Nere vardı isem adını andım
Bu kara sevdadan ben neler çektim

1958

ÖZLÜYORMUŞ

O çektiği hasret ile
Yollarımı gözlüyormuş
Asla onda olmaz hile
Öylesine özlüyormuş

Gelecekmiş fırsat bulsa
Getiren yok haber salsa
Uykulara gözü dalsa
Rüyasında izliyormuş

İsmetiyim işler zorken
Başımda bin kaygı varken
Söyle beni hatırlarken
Yüreği hep sızliyormuş

1958

CEVAHİRİM

Duymasaydım vah nolaydı
Cevahirim yere düşmüş
Sebep gözün kör olaydı
Cevahirim yere düşmüş

Bilmeyenler başka sanar
Derinlerden yaram kanar
İçimde bir ateş yanar
Cevahirim yere düşmüş

İsmetiyim böyle noldu
Yüreğime acı doldu
Gülmek bana haram oldu
Cevahirim yere düşmüş

1958

SIRLARI VAR

Felek keder ırmağını
Benim ile boylamıyor
Oynatıyor parmağını
Sırları var söylemiyor

Ad verilmiş zaman denmiş
Kim gelmişse onu yenmiş
Hızlı giden ata binmiş
Dur diyorum eylenmiyor

İsmetiyim geldim nere
Kalbim oldu yara bere
Öldüm deyip düştüm yere
Eşip beni kuylamıyor

1958

NE SÖYLEDİ

Ceza aldım duymamış mı?
Ne söyledi söyler misin?
Nasıl gördün gözü yar mı?
Ne söyledi söyler misin?

Boz bulanık suya dalmış
Uzaklara kimler salmış
Nere gitmiş nerde kalmış
Ne söyledi söyler misin?

İsmetiyim düştüm derde
Karlı dağlar olmuş perde
Bekliyor mu köşelerde
Ne söyledi söyler misin?

1958

SEVGİLİM

Sevgilerde, sevdalarda, serlerde
Seni sezdim, seni gördüm sevdiğim
Örtülerde, perdelerde, sırlarda
Seni sezdim, seni gördüm sevgilim

Hilallarda, yıldızlarda, güneşte
Semalarda, âlemlerde, dönüşte
Kavruluştaki küllenışte, sönüşte
Seni sezdim, seni gördüm sevgilim

Yollanışta, yürüyüşte, yarışta
Sonsuzlukta, mesafede, varışta
Akibette, nihayette, duruşta
Seni sezdim, seni gördüm sevgilim

Zamanlarda, mevsimlerde, çağlarda
Ovalarda, tepelerde, dağlarda
Bahçelerde, bodurlarda, bağlarda
Seni sezdim, seni gördüm sevgilim

Hikmet dolu akıl ermez işlerde
Hayallerde, rüyalarda, düşlerde
Ağızlarda, dudaklarda, düşlerde
Seni sezdim, seni gördüm sevgilim

Bir sevda ki saklı durur özlemde
O kaşlarda, kirpiklerde, gözlerde
Mısralarda, nağmelerde, sözlerde
Seni sezdim, seni gördüm sevgilim

Ağıtlarda, damlalarda, akışta
Acılarda, ataşlarda, yakışta
Çizgilerde, noktalarda, nakışta
Seni sezdim seni gördüm sevgilim

İsmetî'ye sevdayı vermende
Dertlenmek, devasında, dermanda
Eminlerde, hükümlerde, fermanda
Seni sezdim, seni gördüm sevgilim

1958

ÖZE BAK

Asla sanılanlar değildir öyle
Feraseti kullan özden öze bak
Sevda âşıkları ağlatır böyle
Kaderdeki binbir türlü naza bak

Bazı haller içten içe us verir
Yerler gökler anlayana his verir
Dağlar taşlar dile gelir ses verir
Hikmetleri görebilen göze bak

İsmetiyim binsem yağız bir ata
Sürüp varsam doğru yukarı kata
Yerdeki o laflar sade şamata
Kulak ver de mana dolu söze bak

1959

TABİP GELSE

Varıp doktor olmayana
Dertlerimi açıyorum
Tabip gelse benden yana
Ötelere kaçıyorum

Bilen azdır hâl işinden
İbret alır kul düşünden
Hayallerin hep peşinden
Kanatlanıp uçuyorum

İsmetî'nin çetin yolu
İnsanlığa açık kolu
Kucağımda inci dolu
Etrafıma saçıyorum

1959

ÇİLE DEDİLER

Seni izliyoruz meydan senindir
Al bakalım sazı ele dediler
Sabırla hasreti içine sindir
Vurmalısın ince tele dediler

Bu dünya başkadır sanma ki öyle
Yolcu olanların kaderi böyle
İçinden geleni âleme söyle
Getir yüreğini dile dediler

Yorulur maşuğun peşinden gelen
Söylesen hâlinden olur mu bilen
Sevda çekenlerde görülmez gülen
Hayatın kaynağı çile dediler

İsmetî yolcudur kenarda kalmaz
Acılar çekmeden savaşmak olmaz
Umut edilirde kavuşmak olmaz
O yanda olursun bile dediler

1959

ŞİMDİ

Mana âleminden uzakta kaldım
Derince düşünüp duruyorum şimdi
Faydasız şeylerle perişan oldum
Kendimi ölçüye vuruyorum şimdi

Kenardan seyrettim yoldan gideni
Nedir bu sevdanın böyle nedeni
Rüyamda gelip de irşad edeni
Uyanıp ayanda arıyom şimdi

Âşık İsmetîyim nerde doktor
Dediler derdine hiç çare yoktur
Ben de biliyorum kusurum çoktur
Aynada yüzümü görüyorum şimdi

1959

EFENDİ

Akibet atıyla giden gitmiştir
İnanır mı o ata binen efendi
Ebedî âlemi mekân etmiştir
Var mıdır geriye dönen efendi

Maddenin özünde mana bulunur
Yolda yürüyenle yoldaş olunur
Hâlden bilenlerle hâldaş olunur
Can verir âleme canan efendi

İsmetî ırmaklar boşa mı akar
Gafiller akışa kan gözle bakar
Başımdan yukarı dumanın çıkar
İçimde bir ateş yanar efendi

1959

BİLEMEZLER

Hakkın hikmet kapısını
Bulmayanlar bilemezler
Umut ile kapısını
Çalmayanlar bilemezler

Önce gelen gitmiş önden
İze baktım aynı yönden
İbret dersi gördüğünden
Almıyorlar bilemezler

İsmetî yol sırasında
Sızı vardır yarasında
Ateş nedir arasında
Kalmayanlar bilemezler

1959

GÖNÜL İSTER

Sofrasına şöyle bölüp koyacak
Gönül ister acep neyin aşını
Bir öğünde ömür boyu doyacak
Gönül ister acep neyin aşını

Hiç hakkına razı olup uymuyor
Kendi hâllerime beni koymuyor
Karnı doysa bile gözü doymuyor
Gönül ister acep neyin aşını

İsmetiyim nice aktım suyunda
Rahatlık vermedi yıllar boyunca
Gözlerine kara toprak koyunca
Gönül ister acep neyin aşını

1959

EFENDİM

Bir kapıdan gelir bizlere çağrı
Zaten gelmiş idik ordan Efendim
Hayat çizgisinden sıraya doğru
Gün gelip geçeriz dardan Efendim

İnsanlar hâliyle yerini bulur
Kimisi kırılğan çok telli olur
Erdemli olanlar besbelli olur
Oturup kalktığı yerden Efendim

İsmetî sen sakın cilveye kanma
Sakın ha hayalin peşinden yanmaz
İrfana ulaşmak kolaydır sanma
Bilmeyen boş gider burdan Efendim

1959

ACI HABERLERİYLE

Acı haberinle yüreğim yandı
İçim kanmaz oldu suya sevdiğim
Tüm yamaçlar siyah renge boyandı
Gökten yıldız kaydı diye sevgilim

Seni bulmak için çok baktım ize
Bir rüyada âşık olmuştum size
Dünya bir nefeslik durakmış bize
İşte hayat denen bu ya sevdiğim

Dağlar olmuş idi mekânım yurdum
Senin için nice hayaller kurdum
Vardığım yerlerde söylendim durdum
Sevgin oldu bende maya sevgilim

İsmetiyim adım başı güttüler
Yanların vardım öte gittiler
Bilesin ki bana neler ettiler
Bu kadar düşmanlık niye sevdiğim

1960

ÇARESİZİM

Doktor diye vardım ona
Meğer o da çaresizmiş
Baş tabipte baktı bana
Meğer o da çaresizmiş

Yakasını açtı yele
Zenginliği düştü dile
Oynuyorum para ile
Meğer o da çaresizmiş

Çevresinde adam çoktu
Bileğini büken yoktu
Güreşlerde yıkan yoktu
Meğer o da çaresizmiş

Hey İsmetî derdin neydi
Gönlün ise birindeydi
Güzelliği yerindeydi
Meğer o da çaresizmiş

1960

SANARIM

Kar yağar dünyanın değışir rengi
Yeşili dağların tonu sanardım
Her şeyin kıyasla bulunur dengi
Gördüğüm eskiyi yeni sanarım

İnsan zorluklarla kaynayıp pişer
Kendinin sırrını bilmiyor beşer
Gözüme parlayıp ışıltı düşer
Sade ışık veren günü sanarım

Çok şeyler beynime takılıp durmuş
Yerlerden göklerden sorular sormuş
Ölümden öteye ömürler varmış
Mezarı hayatın sonu sanardım

İsmetiyim gelip geçti süreler
Değişmiyor günden güne terler
Dağın yarasıymış derin tepeler
Bir yaralı yalnız beni sanardım

1960

HAYDİ BAKALIM

Muhannet dereye bir köprü kurmuş
Geç geçebilirsen haydi bakalım
Zincirle üstüne kilitler vurmuş
Aç açabilirsen haydi bakalım

Haberler yazılır gazezden zandan
Çıkarlar sağlanır daima bundan
Tutup da döverler doğrusu ondan
Kaç kaçabilirsen haydi bakalım

İsmetiyim elim sazın telinde
Zalime bakarım silah belinde
Susamışım su da onun elinde
İç içebilirsen haydi bakalım

1960

BİLE GİDİLMEZ

Yollara çıkmadan düşünmek gerek
Sonu belirsiz bir yola gidilmez
Merhamet gökleri durduran direk
İnsafsız olanla bile gidilmez

Zalimin doludur içindeki kini
Kötüye kullanır eldeki feni
Bazı diller döner aldatır seni
Her söze inanıp yele gidilmez

İsmetîyim arzum yerini bulsun
Heybemize daim güzellik dolsun
Veliler yolunda yoldaşım olsun
Dereye düşüp de sele gidilmez

1960

OĞLUM OLDU

Doğdu mutlu etti bizi
Bugün benim oğlum oldu
Nur topuna benzer yüzü
Bugün benim oğlum oldu

Beklentiler sona erdi
Şifa buldu gönül derdi
Yuvamıza huzur verdi
Bugün benim oğlum oldu

İsmetîyim bak şu anda
Bir kaynama oldu kanda
Gül kokusu saçlarında
Bugün benim oğlum oldu

(30-04-1960 Nüfus cüzdanına 6-6-1960'da
aldık.)

ÖĞLUM MÜRSEL

İleriye yürü geriye kalma
Hayata başladın yeni unutma
Delaletе düşüp gaflete dalma
Yolun başındasın sonu unutma

Eccadın tarihi yazdı yön verdi
Cephelerde sınır çizdi şan verdi
Seve seve vatan için can verdi
Nasıl gelip geçti dünü unutma

Âşık İsmetiyim var ise neyin
Soranlar olursa doğruyu deyin
Aslına yakışan kisbeti giyin
Gazi torunusun bunu unutma

03-05-1960 (İsmi İzzet Mürsel koydu. Göbek
adı Zafer'dir.)

ÖĞÜT

Kıymet bilmeyene cevherin satma
Ara erbabını bulana kadar
Mana harmanında uyuyup yatma
Uyan ki bambaşka olana kadar

Yol göster davaya gelen var ise
Saklama derdini bilen var ise
Bir ağlayan birde gülen var ise
Ağla ağlayanla gülene kadar

İsmetî âşıksan kimseyi kırma
Kusursuz kul olmaz yüzüne vurma
İleri gidenin önünde durma
Yardımcı olasın ölene kadar

1960

DAYANMIYOR

Niceleri kan uykuda
Gök gürlüyor uyanmıyor
Kirli gömlek giymiş oda
Soyun dedim soyunmuyor

Yoldan gelmiş kışta karda
Başı kalmış böyle darda
Omuzunda yükü var da
Koyun desem koyunmuyor

İsmetiym geldim güne
Gitti isem hangi yöne
Üzülmüşüm ezilene
Hiç yüreğim dayanmıyor

1960

İNSANLARIN

İyilerin kul içinde
Yüzlerini arıyorum
Ayağının yol içinde
İzlerini arıyorum

Görülürdü güzel düşler
Hilesizdi bütün işler
Bize neler söylemişler
Sözlerini arıyorum

İsmetî bil nedir varın
Gelen gider yolcu yarın
Şu gördüğüm insanların
Özlerini arıyorum

1960

ZAMAN

Derin düşünmeden gelip geçmeyin
Baharın gülleri zamandır zaman
Gelecek günlere gömlek biçmeyin
Terzinin elleri zamandır zaman

Dağlarla çevrilmiş yolcunun yolu
Kader karşısında bağlıdır kolu
Gökten yağmur yağar bazen de dolu
Derenin selleri zamandır zaman

İsmetî sevdaya gelmeyen bilmez
Öteden öteyi bilmeyen bilmez
Canımız azizdir ölmeyen bilmez
Toprağın dilleri zamandır zaman

1960

ZAMAN KİLİTLENDİ

Derler hazır mısın bugüne dünden
Topraklar altında darda yatarım
Yaptığım ettiğim sorulur benden
Cevap veremeyip zorda yatarım

İnceden inceye hesaplar uzar
Herkesin emeli alnında yazar
Derince düşünüp eyledim nazar
Böyle uzanıp da yerde yatarım

İsmetî baygındır daha ayılmaz
Zaman kilitlendi günler sayılmaz
Kabirden dışarı sesler duyulmaz
Kıyamete kadar burda yatarım

1960

(Mezarlığa vardım bir mezarın üstüne uzandım
ve gözlerimi kapayıp kendimi öldü farz ettim ve
doğrulunca bunları yazdım.)

GERİ DURMALI MI?

Memleketin kaderine
Küsüp geri durmalı mı?
Ziyankârlık edenine
Susup geri durmalı mı?

İftiranın gelmez ardı
İnkârcılık arşa vardı
Haksız taşlar başı yardı
Susup geri durmalı mı?

Seviyorum inan sizi
Anlayamaz kimse bizi
Doğru olan sesimizi
Kısıp geri durmalı mı?

İsmetîyim arzum size
Ne derseniz deyin bize
Öfkemizi içimize
Basıp geri durmalı mı?

1960

ÇOBAN OLMUŞ

Sözüm zalim olanlara
Etrafımdan kovuyorum
Laf anlamaz insanlara
Dudağımı geviyorum

Şu dağların rengi solmuş
Kovuğuna kurtlar dolmuş
Hırsızlarda çoban olmuş
Dizlerimi dövüyorum

İsmetîyim yazdım azdan
Hinler gitsin aramızdan
Uzaklaştım yaramazdan
Yalnızlığı seviyorum

1961

KÖR GİBİ

Bilmiyorum bela başa gelmeden
Kurda karşı gidiyorum kör gibi
Çarelerden uzak kaldım bilmeden
Derde karşı gidiyorum kör gibi

Olacak içime olmuyor ayan
Gafillik bizlere daima ziyan
Gizlice yoluma kuyu kazıyan
Ferde karşı gidiyorum kör gibi

Âşık İsmetîyim geldim bu yana
Yaralı yürekle ne diyem sana
Arkamızdan kurşun atan insana
Bir de karşı gidiyorum kör gibi

1961

(Kıtalar kısaltılarak yazılmıştır.)

FARKI NEDİR?

Uçan kuşun konmaz biri
Üzerine kevenin
Lal olası o dilleri
Kötüleri sevenlerin

Bilmiyorsa bilmelidir
Haktan yana gelmelidir
Zalimlerden farkı nedir
Zalimleri övenlerin

İsmetîyim yanlış dolu
Bilen bulu doğru yolu
Kırılısaydı iki kolu
Mazlumları dövenlerin

1961

(Keven: Dikenin çok olan bir bitkidir. Bazı yerlerde bunlar soba ve tandırlarda çıra görevi yapar.

Kısa kökü yağlı ve derin bir bitkidir.)

DOĞDUĞU ZAMAN

Dünyaya düğüne geldim sanarmış
Çocuk anasından doğduğu zaman
Gönül yükseklerden nasıl inermiş
Başına dolular yağdığı zaman

Yer yerinden oynar dağlar seslenir
Bulutlar kan ağlar toprak ıslanır
Hangi hâller ile deli uslanır
Aslanı kediler boğduğu zaman

İsmetîyim bunlar beni üzermiş
Düşüp kalkmasıyla bir şey sezermiş
Yiğit hayatından nerde bezermiş
Muhannete boyun eğdiği zaman

1961

NEYLEYİM

Beklemiş olduğum hani gelmiyor
İyiler görünmez yolda neleyim
Uzadı geceler sabah olmuyor
Gözlerim göklerde kaldı neleyim

Var mıydı olanlar hayalde düşte
Kurallar bozulmaz bozuldu işte
Umutum kalmadı gayrı gidişte
Beni düşünceye saldı neleyim

Doğru dürüstlere kalleştir dendi
O nutuk atanlar kallesin kendi
Aslanı yenmiştir kedinin fendi
Postunu duvara çaldı neleyim

Âşık İsmetîyim gönül uyanmaz
Günün yüzü kara ile boyanmaz
Olan haksızlığa yürek dayanmaz
Nice vicdan yara aldı neleyim

1961

CEVAPSIZ

Ne söyleyeyim benden haber sorana
Yılanlarla dolu yerimiz bizim
Vuran vurana da kıran kırana
Soyulmaz istenir derimiz bizim

Şu gönlümü günden güne üzerim
Derin bir denize daldım yüzerim
Yarınlardan kaygı duyar gezerim
Köşeye çekildi erimiz bizim

İnsan olayları ölçüye vurur
Düşünen kimseler dumanlı durur
Karşıkı tepeler dumanlı durur
Gözümde kalmadı ferimiz bizim

Âşık İsmetîyim avazım yetmez
Üstümüzden kara bulutlar gitmez
Çoban davarlara çobanlık etmez
Kurda teslim oldu sürümüz benim

1961

YALNIZ İZİ

Yiğitlerin korkusundan
Başlarını bürüyorlar
Gel deyince yanlış yoldan
Ayağını diriyorlar

Konuşuyorlar veresiye
İnsanoğlu böyle niye
Yanlışına doğru diye
Böyle nasıl görüyorlar

İsmetî bu hâl boyunca
Şükür etmez hiç doyunca
Senelerdir yol yolunca
Yanlış izi sürüyorlar

1961

İŞİN GARİBİ

Benim marşım değil, çalınan başka
Bana ne diyorlar işin garibi
Birine söylerim alınan başka
Dostuma dokunur taşın garibi

Sorulacak yere soru sormuyor
Ölçülere olan şeyi vurmuyor
Dostunun yanına gelip durmayan
Yanlış dala konar kuşun garibi

İsmeti hiç kara gömlek giyemez
Çoğu kazancını kendi yiyemez
Gerçekleri bilse ile diyemez
Dilini ısıtır dışın garibi

1961

OYNADILAR

Yasaları çiğneyerek
Hakikati susturdular
Kalay çekip oynayarak
Mazluma kan kusturdular

Dokunmadan kırıldılar
Doğru söze darıldılar
İftiraya sarıldılar
Suçlarını bastırarak bastırdılar

İsmetiyim böyle anda
Ellerine baktım yanda
Talan oldu bu meydanda
Bekçileri pusturdular

1691

YANINDAYIM

Hem de zarar ziyan olsa
Ben mazlumun yanındayım
Bütün dünya düşman olsa
Ben mazlumun yanındayım

İnsanlıktan gayrı yalan
Fırsatçılar eder talan
Babam ise zalim olan
Ben mazlumun yanındayım

İsmetî'yi arasanız
Sözlerimi yorarsanız
Adresimi sorarsanız
Ben mazlumun yanındayım

1961

YERİN OLA

Helal kazanç korur seni
İş yaparken terin ola
Her an Mevlam görür seni
Hak yanında yerin ola

Yaşıyorum ben bu çağı
Senlik benlik ayak bağı
Aşmak için kanlı dağı
Dizlerinde ferin ola

İsmetî hiç attan inmez
Çark-ı felek boşa dönmez
Rast gelene söz söylenmez
Sır saklayan senin ola

1961

GÖREBİLEN

Gelen burdan durmaz gider
Yolda doğru izler azdır
Çok kimseler kurnaz gider
Hicap eden yüzler azdır

Düşünürüm gayet derin
Kanlar soğuk eller serin
Aslı yoktur haberlerin
Aslı çıkan sözler azdır

İsmetîye yer bulunmaz
O ahdine er bulunmaz
Kötülerde nur bulunmaz
Görebilen gözler azdır

1961

YARA ALAN

Yollar gider böyle nere
Giden geri gelmez imiş
Zulüm yapan kimseler
Millet hayır dilemezmiş

Ne derseniz deyin bana
Hinler çalar seni yana
Talih kuşu bir insana
Konar ama bilmez imiş

İsmetîyim dünya yalan
Bir köşede var mı kalan?
Yüreğinden yara alan
Fazla iflah olmaz imiş

1961

UTAN DÜRZÜ

Zulmettikçe geldin aşka
Bataklığa batan dü rzü
Her tarafı ettin laçka
Haksızları tutan dü rzü

Sen gelince yüzler gülmez
Kimi bilir kimi bilmez
Ortalığı gelir gelmez
Birbirine katan dü rzü

İsmeti yim ah neyleyim
Zalimlere ben böyleyim
Bilmiyorum ne söyleyeyim
Biraz kuld an utan dü rzü

1962

OLMAYINCA

Avcı yürüyüp de yaylaya varsa
Avını bulamaz iz olmayınca
Tesadüfen söyle bir ceylan görse
Onu avlayamaz tez olmayınca

Dilerim düşünsün Allah'ın kulu
İlime götürür akıl n yolu
Her şeyin içinde hikmetle dolu
Herkes anlayamaz his olmayınca

Bağ ırsam çağ ırsam neylesem duymaz
Gece gündüz feryat eylesem duymaz
Dinlesen söylemez söylesen duymaz
İnsanlar ne imiş öz olmayınca

İsmeti'nin hâller gitmez hoşuna
Ulaşmak imkânsız umut kuşuna
Körün beklediği sabah boşuna
Güneş ne yapar ki göz olmayınca

1962

KABUL OLMAZ

Olayları şaş görenin
Duaları kabul olmaz
Haksızlığı hoş görenin
Duaları kabul olmaz

Düşünürsen konu derin
Hak bilmezler durur serin
Aka kara diyenlerin
Duaları kabul olmaz

Kötülükle dolu kanın
Sorulacak soru yarın
İki yüzlü olanların
Duaları kabul olmaz

İsmetî ne adın sanın
Aman etti tende canın
Şer işlerle çırpınanın
Duaları kabul olmaz

TÜRK'ÜN DİLİ

Her cümlenin olur özü
Türk'ün dili anlamlıdır
Dudak değil yürek sözü
Türk'ün dili anlamlıdır

Âşık olan içer bade
Hem katıksız hem sade
Çok derince bir ifade
Türk'ün dili anlamlıdır

Uzatılmaz az söylenir
Akıcıdır tez söylenir
Kafiyeli söz söylenir
Türk'ün dili anlamlıdır

İsmetiyim sazda elim
Sesime ses katar telim
Dünyada en güzel dilim
Türk'ün dili anlamlıdır

1962

1962

KARARDI

Bana ortalıktan haber sorarsan
Kötü bakışlarla tenler karardı
Eğer giymek için kısbet ararsan
Yelekler kirlendi donlar karardı

Düşünenler hep ah çekti gülmedi
Çoğu yaşadığı yeri bilmedi
Güzeller gitti de geri gelmedi
Yüzler nasırlaştı kanlar karardı

İsmetî gidiyor her doğan ayda
Kimi gördüm ise bir başka hayda
İnsanoğlu aya gitse ne fayda
Fenler parladıkça günler karardı.

1962

OLMAZ

Yarasa istiyor karanlık gece
Güneşin yüzüne ak diyen olmaz
Alçaklar kendini görüyor yüce
Dönüp de boyuna bak diyen olmaz

Köşelerde hinler mekik dokuyor
Halkın arasına nifak sokuyor
Yalanı yanlış yazıp okuyor
Sözünüzün aslı yok diyen olmaz

Âşık İsmetîyim çetindir yolum
Çelikten sağlamdır bükülmez kolum
Zalimler yapıyor mazluma zulüm
Gün gelip soracak Hak diyen olmaz

1962

YOL MU SORAN

İyilere hasret kalmak
Bağrımızı delen şeyler
Hâl bilen bir kulu bulmak
Aklımıza gelen şeyler

Dumanlıdır dağlar başı
Nazar eyle yazı kışı
Yıldızların parlayışı
Aklımızı çelen şeyler

İsmeti seni neyi aran
Bilmeyene yol mu soran
Kafamızı karıştıracan
Yalan yanlış olan şeyler

1962

SINIR KOYDU

Semalarda yere düştü
Parçalandı bin parçaya
Bilmedim ki nere düştü
Verildi bir yön parçaya

Daim hikmet düştü öne
Tezden gelip geçti sene
Taş yaptılar değirmene
Dediler ki dön parçaya

İsmetiyim sular dondu
O buzları kimi yordu
Zaman diye sınır koydu
Verdiler bir gün parçaya

1962

YETİMLİK

Bizleri hor görenlere
Boynumuzu büküyorduk
Hâlimizi soranlara
Derdimizi döküyorduk

Geldi derdik yolun sonu
Uzak gördük onu bunu
Düşüncenin tohumunu
Özüme ekiyorduk

Çocuk yaşta gayet erken
Sabah olur öldük derken
Eller yağlı çörek yerken
Uzaklardan bakıyorduk

İsmetiyim kışta karda
Başımız çok kaldı darda
Dondurucu soğuklarda
Çilemizi çekiyorduk

1963

TİTRETİYOR

Hakikatlar uryan gibi
Vücudumu titretiyor
Duygularım ceryan gibi
Vücudumu titretiyor

Hâlimden hâl bilen anlar
Canıma can katar canlar
Sanki şimşek olmuş bunlar
Vücudumu titretiyor

İsmeti bu yerde kalmaz
Arasam da çare olmaz
Heyecanım anlatılmaz
Vücudumu titretiyor.

1963

BİR MESELE

Kötüler hep gelmiş bana
Bize güzel ne diyorlar
Can atarlar yanlış yana
Sorsam sana ne diyorlar

Kızarmıyor öyle yüzler
Baksalar da görmez gözler
Duyarlarsa doğru sözler
Ordan öte gidiyorlar

İsmetiyim demem iyi
Sevmem yalan dolan şeyi
En ufacık olan şeyi
Bir mesele ediyorlar

1963

KÖR OLSUN

Gemimizi süre süre karaya
Batıranın iki gözü kör olsun
Yurdumuzu yıldan yıla geriye
Götürenin iki gözü kör olsun

Bir bak elin aya giden kuşuna
Bir uyursan onun gider hoşuna
Kasamızdan para alıp boşuna
Oturanın iki gözü kör olsun

Her işin içinden çıkıyor hile
Muhtaç eylediler ülkemi ele
Memleketi yavaş yavaş bu hâle
Getirenin iki gözü kör olsun

Âşık İsmet aşmak ister çağları
Çözüm ayağımda olan bağları
Maden yüklü koca koca dağları
Yatıranın iki gözü kör olsun

1963

GÖNÜL

Hâlini bilirim kusurun çoktur
Suyu dövüyorsun havanda gönül
Arı kadar sende akıl mı yoktur
İnlersen bal yapan kovanda gönül

Yıllarca peşinden gidenin öyle
Ne hafta gördü ki gel doğru söyle
Akıbet hâlini bilesin böyle
Günahın büyüğü sevende gönül

Beslediğin bunca umutlar ne oldu
O da bu dünyada yaşayan kuldu
Yaşın ilerledi kemali buldu
Gözlerin yine o civanda gönül

İsmetî ah çekip kuş gibi öttün
Peşine düşüp de hayali göttün
İnan ki boşuna yanıp da tüttün
Cevap veremezsin divanda gönül

1963

OLMUYOR

Neyi gördüm ise getirdim dile
Akıbet yakında bilen olmuyor
Gezerim dünyayı hislerim ile
Ağrısız acısız ölen olmuyor

Kulağıma gelir toprağın sesi
Her gündüzün vardır bir de gecesi
Can atıyor çıkar için nicesi
Baktım ki kendine gelen olmuyor

İsmetî'yi umut kuşu tanıyor
Ulaşılmaz yere varıp konuyor
Böyle oylarım diye sanıyor
Alın yazısını silen olmuyor

1963

BULMAK İÇİN

Yıllar boyu yollardayım
Hâl ehlini bulmak için
Böyle garip hâllerdeyim
Gönül dersi almak için

Dizim büküp yere çöktüm
Gözlerimden yaşlar döktüm
Yanışlara boyun büktüm
Geldim Hakk'a yelmek için

İsmetiğim varabilsem
Şu dağları yarabilsem
Ağlamadan durabilsem
Eller gelmiş gülmek için

1963

DAHA VAR

Bülbülü susturur baykuşun sesi
Dayı sana bir çift sözüm daha var
Yıllarca gitmiyor gönlümün yası
Dayı sana bir çift sözüm daha var

Acı çektiğimi söylersin kime
Doktor olmayana derdini deme
Yalanı yanlış tasdik eyleme
Dayı sana bir çift sözüm daha var

Yere düşer isen gözün oyarlar
Sırtından derini bile soyarlar
Ölmeden mezara eşip koyarlar
Dayı sana bir çift sözüm daha var

İsmetiğim âşık olduğum zaman
Durmadan dert ile dolduğum zaman
Gün olup buraya geldiğim zaman
Dayı sana bir çift sözüm var

1964

DEĞMEZ İMİŞ

Hava açık olmayınca
Güneş parlak olmaz imiş
Yerden duman çıkmayınca
Gökten yağmur yağmaz imiş

Hâlden ibret alsa idim
Öğrenerek gelse idim
Yüzmesini bilse idim
Sular beni boğmaz imiş

İsmetî'nin akli erse
Gerçekleri gözü görse
Tövbe edip kim gelirse
Hak kapıdan koymaz imiş

1964

BAHANE

Hasta derdin bilmez ise
Yağ bahane bal bahane
Beklediği gelmez ise
Dağ bahane yol bahane

Gönüllerde dolu keder
Değerliler olur heder
Bülbül kime feryat eder
Dal bahane gül bahane

Zaman geçer duruş olmaz
Onunla hiç yarış olmaz
Sebepsiz hiçbir iş olmaz
El bahane kul bahane

İsmetiyim kıldım karar
Hakikatten haber sorar
Neyi görse hikmet arar
Söz bahane dil bahane

1964

HUYUM BENİM

Nice yıldır yaşıyorum
Ta Âdem'den soyum benim
Karlı dağlar arıyorum
Düşen zaman payım benim

Ediyorum bazen nükte
Dallardaki kuvvet kökte
Ayak yerde başım gökte
İşte böyle boyum benim

Çiğnemeyin boşa yeri
Yağmurlardır göğün teri
Düşünürüm hikmetleri
Geçen günler zayım benim

İsmetiyim pazar kurdum
Gönül aldım hatır sordum
Kötülükten öte durdum
Güzelliktir huyum benim

1964

TAŞIRMAN BİZİ

Kulağıma gelen tekin ses değil
Çizgiden taşırman bizi
Uzaktan bakanım dağlar pus değil
Dereden tepeden aşırman bizi

İyi olanlarla oluruz bile
Gerçekler gelmeli her yerde dile
Kime yâr olmuştur ettiği hile
Kuyular kazıp da düşürmen bizi

İsmetî aldanmaz dersini alan
İleri gidemez kul hakkı çalan
Gözlere bakarak söylemen yalan
Beyinler bulatıp şaşırman bizi

1964

KARŞI

Gülüp oynamaya davul çalınır
Dertli neşe duymaz halaya karşı
Garip kaba sözden hemen alınır
Çiçek dayanır mı doluya karşı

Vesveseli olan gökten nem kapar
Eğilir bükülür çıkara tapar
Ne söylersen söyle aksini yapar
Öğüt kâr eylemez deliye karşı

Âşık İsmetiyim efkârım çoktur
Çoğunun hayattan haberi yoktur
Eğer zamanında gelmezse doktor
İlaç fayda vermez ölüye karşı

1965

CADI KAZANI

Pazar yeri başka müşteri bir hoş
Odun altın diye satılıyor ha
Yollar eğri büğrü yolcуда sarhoş
Adımlar bilmeden atılıyor ha

Alkışlar dururlar huzur bozanı
Baş tacı ederler yanlış yazanı
Ne yaman çoğaldı cadı kazanı
Çirkinler güzeli kötülüyor ha

Rüzgâr bağrımıza buz gibi esti
Kulağıma gelen acaip sesti
Doğru söyleyende sesini kesti
Söz ağızdan geri yutuluyor ha

İsmetî gözlere kapanmış perde
Perdenin altını bilecek nerde
Doğrulara değer yoktur şu yerde
İt adamdan fazla tutuyor ha

1965

GIBALI

Saklarım hâlimi diyemem ele
Gıbalı gözümün önünde durur
Nereye gidersem benimle bile
Gıbalı gözümün önünde durur

Atlasam rüzgârın üstüne binsem
Adı duyulmadık diyara insem
Karşıma çıkıyor ne yana dönsem
Gıbalı gözümün önünde durur

Oturup ah çeksem içim inler
Derdim şifa bulmaz daim yeniler
Aramızdan geçti nice seneler
Gıbalı gözümün önünde durur

İsmetiyim aklım öteye ermez
Gözümü ovarım bakarım gitmez
Peşimi bırakmaz vefa da etmez
Gıbalı gözümün önünde durur

1965

KEL GELİN

Bekâr kaldı peri gibi çok kızlar
Koca buldu gelin oldu kel gelin
Sabahlara kadar çalındı sazlar
Gece buldu gelin oldu kel gelin

Kendisini ona buna saydırdı
Halay çekenlere ayak uydurdu
Nikâhını kıyım kıyım kıydırdı
Hoca buldu gelin oldu kel gelin

Dargın olanlarla varıp barıştı
Meleklerle yola çıktı yarıştı
Süslenerek renkten renge karıştı
Peçe buldu gelin oldu kel gelin

İsmetiyim dedim vay anasını
Dansözlerden iyi oynar dansını
Kim bilecek bunun böyle şansını
Yüce buldu gelin oldu kel gelin

1966

KOŞA KOŞA

Hayali dert ettim nafile yandım
Uykuda gördüğüm düşe yoruldum
Gökte uçan kuşu tutarım sandım
Şimdi anladım ki boşa yoruldum

Sevdaya uğradım bir güzel ada
Sırrımı söyledim yabana yada
Gönlümü gezdirdim fani dünyada
Faydası olmayan işe yoruldum

İsmetî dersini almamış meğer
Dertlerim şifayı bulmamış meğer
Ahdine ulaşan olmamış meğer
Peşisine koş a koş yoruldum

1966

UYKUDAN ÖTESİ

Umursuz olmuşum bilmem ki neden
Her yerde ışıklar ilim efendim
Tarihi bilmeyen yolu görmeden
İleri gidilmez milim efendim

Hâl ehli öteden haberdar eder
Yürekli insanlar olmalı lider
Feraset sahibi göklere gider
Dayanak olmalı bilim efendim

İsmetî boş şeyler geliyor hoş a
Gayretin hayatta gitmesin boşa
Bilgisiz insanlar dolaşır taş a
Uykudan ötesi ölüm efendim.

1966

DERİNDİR KONU

Âşık maşuğunun izini sürer
O iz bu iz ile değil sevdiğim
Baktığı yerlerde yüzünü görür
O göz bu göz ile değil sevdiğim

Sırlar saklamanın budur gereği
Daim yaralanıp kanar yüreği
Ateşler içinde yanar yüreği
O köz bu köz ile değil sevgilim

İsmetiyim desem derindir konu
Nereye gidiyor yolların sonu
Sessiz konuşurum sen anla bunu
O söz bu söz ile değil sevdiğim

1966

GİDİYORUZ

Şu dünyanın ocağına
Geldik şimdi gidiyoruz
Yandık tuttuk sığağına
Yıldık şimdi gidiyoruz

Umut koşar daim önden
Bizden kaçır böyle neden
Düşünceye ta derinden
Daldık şimdi gidiyoruz

İsmetiyim oldum heder
Yüreğimi sardı keder
Yolun yanı dere gider
Bildik şimdi gidiyoruz

1966

YERE ÇALAR

Altın nedir sarraf bilir kıymetin
Deli bulur yere çalar gider hey
Şu yalan dünyanın bunca ziynetin
Veli bulur yere çalar gider hey

Dile gelse dese çürüyen adam
Sonunu bilmiyor yürüyen adam
Yıllardır hazine araya adam
Nalı bulur yere çalar gider hey

İsmetî'yi sorma sayıyor sayı
Bekçinin boş yere gidiyor hayı
Gül dalında armut arıyor ayı
Gülü bulur yere çalar gider hey

1966

OLACAK

Boran olup kış gelse
Gün dolanıp yaz olacak
Buzlar demir taş olsa da
Erimesi tez olacak

Nara uyandım pişmek için
Kaynamışım taşmak için
Engelleri aşmak için
Aşk içinde öz olacak

İsmetiyim belli yerim
Yoruldukça aktı terim
Ayak kalem yol defterim
Yürüdükçe iz olacak

1966

ÂLİM İSEN

Şu fani dünyada öncelik işin
Sade ekmeğini aşını değil
Kimsesiz köşede kalanı düşün
Oturup kendi başını değil

Kulak vermelisin ağlayan sese
Aklında olmasın her zaman kese
Sevgini saygını sezdir herkese
İnsana yıkmakla kaşını değil

İsmetîyim her ne desem yorumlu
Boş işler peşinden gelen sorumlu
Zamanından alim olan sorumlu
Kurtarmakla kendi peşini değil

1966

(Zamanı belirsizdi, böyle okuyabildim)

BELLEME

İslam aydınlıktır taş atma ona
Günü üfürmekle söner belleme
Gökten kar yağsa da esse fırtına
İman eden yoldan döner belleme

Kaypak taşlar ile duvar örülmez
Söylemekle çirkin güzel görülmez
Doğru diye yanlış öğüt verilmez
Hileleri sakın hüner belleme

Âşık İsmetîyim yüreğim doldu
Kendini bilenler şaşırılmaz yolu
Doğrunun dünyada bükülmez kolu
Eğriler doğruyu yener belleme

1967

ÖĞRETİLMEZ

Pışırıp de sözö söyle
Öğrenmeden öğretilmez
Olgunlukta usul böyle
Öğrenmeden öğretilmez

Cahilikte kır ne varsa
Kalp gözünle gör ne varsa
Güzellikte her ne varsa
Öğrenmeden öğretilmez

İsmetîyim etmem inat
Mana, madde iki kanat
Erdemlilik ince sanat
Öğrenmeden öğretilmez

1967

DEDİLER

Zaman değirmeni toz duman etti
İnsanoğlu âciz kuldur dediler
Gelenler kaderin yolundan gitti
Fani anlatılmaz hâldır dediler

Nice karlı dağlar duruyor önde
Ne hikmetler saklı doğacak günde
Dolaşıp düşmenin korkusu bende
Gittiğin çok kaypak yoldur dediler

İsmetî sen de bir divane kulsun
Herkes hakikati arayıp bulsun
Sabır kulağının küpesi olsun
Hayatın çilesi boldur dediler

1967

TARİHTEN

Korkaklarda olmaz yürek
Mazluma kan kusturmuşlar
Çınarları devirerek
Köklerini söktürmüşler

Dememişler bunlar ayıp
Ne değerler olmuş kayıp
Üç beş kişi hür yaşayıp
Çoğa çile çektirmişler

İsmeti'ym yolum yarı
Yanmayanlar bilmez narı
Yaptıkları zulumları
Elden ele aktarmışlar

1968

KURBAN

Fabrika isterim uzun bacalı
Kursalarda kurban kesseler beni
Hem de çalışarak gündüz geceli
Kursalar da kurban kesseler beni

Jetlerimiz tutsa bütün semayı
Kahpe düşman boyun eğsin enayi
Sivasıma demir çelik sanayi
Kursalar da kurban kesseler beni

İsmeti'ye nerde diye sorsalar
Düşünüp de şöyle biraz dursalar
Vatanıma harp sanayi kursalar
Kursalar da kurban kesseler beni

1968

PINAR OLSAM

Pınar olsam boşa akıp duramam
Benim akışlarım başka başkadır
Aşkı olmayana ateş veremem
Benim yakışlarım başka başkadır

Renkleri yan yana çeker işlerim
Manayı meydana döker işlerim
Fikir lambasını yakar işlerim
Benim nakışlarım başka başkadır

Âşık İsmetiyim gönül kırmadım
Yolcuyum giderim burda durmadım
Rüya görür gibi sizi görmedim
Benim bakışlarım başka başkadır

1968

ELVEDA

Nice yıldır ecdadımın ocağı
Gidiyorum şimdi size elveda
Tandırının buram buram sıcak
Gidiyorum şimdi size elveda

Seninle günlerim bir başka idi
O geçen günlere şimdi hey gidi
Direğe tırmanan benekli kedi
Gidiyorum şimdi size elveda

Ucuza satıldı sarı inekler
Baktım tavuklar da yeri pinekler
Dızır dızır uçan kara sinekler
Gidiyorum şimdi size elveda

İsmetiyim azdı yine yareler
Bulamadım geçim için çareler
Duvardaki saklı duran fareler
Gidiyorum şimdi size elveda

1968

(Köyden Yapı Mahallesi'ne göçerken yazmışım.)

DİRİDEN OLDUK

Şarapta aradık balın tadını
Üzüme güvendik arıdan olduk
Vefasızın ezber ettik adını
Kahpenin uğruna periden olduk

Cüceye eğilir yüce boyunlar
İrkıma edilmiş türlü oyunlar
Kayıp olmuş nice sütlü koyunlar
Çobana inandık sürüden olduk

Dost sandık ellerden şer öğüt aldık
Faydasız şeylere nafile daldık
Gelinsiz kapıda zurnalar çaldık
Davulu patlattık deriden olduk

Âşık İsmetî'yi sorarsan eğer
Kötüye verdiler dünyada değer
Yaşıyoruz sandık ölmüşüz meğer
Ölüye ağlarken diriden olduk

1968

DEVLET KUŞU

Fırsat pınarından doldur testini
Kış gelir donarmış unutma bunu
Dolarsa kırmadan kaldır testini
Yüreğin yanarmış unutma bunu

Bulanık sulardan sakın ha dolmaz
Vesvese içinde boğulup kalmaz
Feleğin kahrına isyankâr olmaz
Dokunup sınarmış unutma bunu

Âşık İsmetîyim severim hoşu
Çok kimse bilemez doluyu boşu
Her kulun koluna o devlet kuşu
Bir kere konarmış unutma bunu

1968

DÜŞÜNDÜRÜR

Ben doğmadan nerde idim
Düşündürür bunlar beni
Hatırlanmaz yerim yurdum
Düşündürür bunlar beni

Hâller hâlden daha öte
Yürek yanar tüte tüte
Çare yoktur akibete
Düşündürür bunlar beni

İsmetiyim nolacağım
Varlıkta yok olacağım
Hangi yanda kalacağım
Düşündürür bunlar beni

1968

ARA

Mana bulunur mu sözünü dinle
Derinden hikmete dalanı ara
Göğsüne kulak ver özünü dinle
İçinde hakkını bulanı ara

Kılı kırka bölen vardır sorarsan
Topraklar ses verir eğer duyarsan
Diller talim eder hadde uyarsan
Doğru kararında kalanı ara

Âşık İsmetiyi kimseler sormaz
Zamanın atları bağlasan durmaz
Umutsuz kimseler kendini yormaz
Gönlünü sevdaya salanı ara

1968

SİVAS

Ne kadar söylesem dil tarif etmez
Çok yaralı döşü vardır Sivas'ın
Kazancı oduna kömüre yetmez
Bir de uzun kışı vardır Sivas'ın

İşsizlikten yana kırıktır kolu
Evinden ayırır geçimin yolu
Günü gurbet ilin kahriyle dolu
Böyle garip başı vardır Sivas'ın

Kendi kaderiyle kaldığı hâlde
Kaybeder davayı çaldığı hâlde
Dağlarında maden olduğu hâlde
Yağsız pişen aşı vardır Sivas'ın

İsmetiyim elim yüzümde durur
Umut çiçeklerim açmadan kurur
Yabancı gözleyip dostunu vurur
Yanlış değerin taşı vardır Sivas'ın

1968

AĞLARIM

Şu dünya başıma tersine döndü
Mezarın başına düştüm ağlarım
Umut ışıklarım ufuktan söndü
Seneler peşinden koştum ağlarım

Kader seni benden aldı neyleyim
Muradım gözümde kaldı neyleyim
Geri dönmez yola saldı neyleyim
Acılarla dolup taştım ağlarım

Âşık İsmetiyim bırakmam dilden
Sıdkımı sıyırdım böylesi ilden
Çaresiz kalmışım ne gelir elden
Elle topırağını eştim ağlarım

1968

İNAN Kİ SENİ

Gördüğüm o günden inan ki seni
Çiçeğe rastlayan arıya döndüm
Güzel sözlerinle şad ettin beni
Şifasına bulan yaraya döndüm

Dedi İsmetî sen derine dalma
Veliler yanından uzakta kalma
Dünyaya varınca gafil de olmaz
Bende ordan kalkıp buraya geldim

1968

GÜZEL ŞEYDİR

Öğrenmek insanın özünde ola
İlimle uğraşmak en güzel şeydir
Nerede var ise arayıp bula
İlimle uğraşmak güzel şeydir

Gücü olmayanlar göze batıyor
Kimi kan uykuda dalgın yatıyor
Eller buluşuyla cirit atıyor
İlimle uğraşmak en güzel şeydir

İsmetî dünyada sorumsuz olmaz
Eğlence afyondur sakın ha dalma
İleriye yürü geride kalma
İlimle uğraşmak en güzel şeydir

1968

DOKUNAN EL

Yolumuza eller kurmuş
Tuzakları teli gördüm
Ekinleri dolu vurmuş
Deredeki seli gördüm

Direkler hep çürük damda
Nere gitsem gönlüm gamda
Yanlışları yaptığım da
Dokunan bir eli gördüm

İsmetî sen çevreye bak
Yüzün olsun daima ak
Kimselerin haberi yok
Yanımda bir veli gördüm

1968

SANKİ YILAN

Bencillerden gelen sese
Dinledikçe gülüyorum
Aklı fikri olmuş kese
Hidayetler diliyorum

Sordum yoktur memnun olan
Gez dünyayı boşa dolan
Rastlayınca sanki yılan
Görmüş gibi oluyorum

İsmetî bu hâlden bezer
Hinliğini herkes sezer
Karnında kaç tilki gezer
Sayısını bilmiyorum

1968

GEÇ OLDU GARDAŞ

Duydum ki söylenen nice yalanlar
Ahalinin başına taç oldu gardaş
Dosdoğru duruyor eğri yılanlar
Dolaşıp düştüğün kaç oldu gardaş

Kırılan cevizler geçiyor kırkı
Sizlere söylemem boşuna şarkı
Tersine dönüyor feleğin çarkı
Kele kel demekte suç oldu gardaş

Âşık İsmetîyim Hakk'a özümüz
Söylesek duyulmaz doğru sözümüz
Yıllarca uykuya dalan gözümüz
Açtık açtık ama geç oldu gardaş

1969

GERİYİZ

Çalılar çınarın boyunu aşar
Çiçekte meyvede geriyiz
Cıfıt kazanları kaynayıp taşar
Arıda, oğulda, balda geriyiz

Dünyayı dolaşır kuş gönül etse
Göz ile konuşur kaş gönül etse
Ayak dağı aşar baş gönül etse
Emsaller içinde hâlâ geriyiz

Âşık İsmetîyim giderim yaya
O geçen seneler gitmiştir zaya
Duydum ki el âlem varmışlar aya
Sözde ilerledik yolda geriyiz

1969

SONUNA BAK

Görünüşte kelli felli
Kimler duru yanına bak
Gidişinden yolu belli
Dedesinin şanına bak

Gözü doymaz dağı yese
Tepki verir doğru sese
İhanetler yaptı ise
Öylesinin kanına bak

İsmetiylim yıllar geçer
Gideceği yeri seçer
Ne ekerse onu biçer
Sabır eyle sonuna bak

1969

OLDUM ÇIRAK

Sorarsanız dertlerimi
Defterimi açıyorum
Söylemeyin siz yerimi
Doktorlardan kaçıyorum

Yokuş yoldan geldim beri
Yol boyuna döktüm teri
Topladığım incileri
Yeryüzüne saçıyorum

İsmeti'ye dünya durak
O pirlere oldum çırak
Ezilerek ufanarak
Eleklerden geçiyorum

1970

DEMEYİYİM Mİ?

Mahkemeye vardığımda
Doğruları demeyeyim mi?
Hâkim soru sorduğunda
Doğruları demeyeyim mi?

İnkarcılık edem niye
Yanlış yana gidem niye
Kırılacak eğri diye
Doğruları demeyeyim mi?

İsmetiyim ben şu andan
Hiç korkum yok ondan bundan
Haksızların korkusundan
Doğruları demeyeyim mi?

1970

ÖLMEZ İMİŞ

Yüreğini dağlamayan
Hayattan ders almaz imiş
Düşünerek ağlamayan
İpe sapa gelmez imiş

Dokunursan eğer tele
Düşürürler dilden dile
Çekmeyenler çokça çile
Kadir kıymet bilmez imiş

İsmetiyim ermeyince
Hakk'a gönül vermeyince
Kul kaderini görmeyince
İstese de ölmez imiş

1970

ALİŞİR KALIR

Anasın karnına düşen yavrular
Dokuz ay orada gelişir kalır
Zaman ölçüsünü aşan yavrular
Bekleyenler ile buluşur kalır

Gençlikte heyecan dolaşır kanda
Acıyı tatlıyı fark eder anda
Sevenleri olur her iki yanda
Gördüğü çevreye alışır kalır

İsmetî gidiyor fazla kalmadan
Belki yazacağım satır dolmadan
Hakikat ilmine vâkıf olmadan
Akıbet şehrine ulaşır kalır

1970

ŞAŞIRIR

Dil ucunda güven olmaz söz kaldı
Kulak verir isen seni şaşırır
O geleni yanlış yere kim saldı
Yolcu gideceği yönü şaşırır

Tarif edilmiyor hâller karışık
Herkes bir başkadır kullar karışık
Sokaklar çıkmazda yollar karışık
Garip kalacağı hanı şaşırır

Âşık İsmetîyim boşa yelinmez
Kuru laflar ile akıl çelinmez
Aylar nasıl gelip geçer bilinmez
İnsan yaşadığı günü şaşırır

1971

SONU VARDIR

Dikkat eyle gönül kırma
Kırılışın kini vardır
Yara olan yere vurma
Acımasın canı vardır

Düşünmesin hile akıl
Desem gelmez dile akıl
Hatırlasa bile akıl
Unuttuğu yanı vardır

İsmetî'nin kıstır önü
Akıbet'e doğru yönü
Gelecek o hesap günü
Ömrümüzün sonu vardır

1971

TUZU YOKTUR

Şöyle baktım okunacak
Defterinde yazı yoktur
Yazdıklarım dokunacak
Hakikatin izi yoktur

Konuşması ben ben ile
Yüreğinde dolu hile
Şeytanlarla gezer bile
Göremiyor gözü yoktur

İsmetî sen bil yerini
Boşa yorma o serini
Pişirmemiş sözlerini
Hem tadı hem tuzu yoktur

1971

DEĞİLİM

Ayağıma sabır oldu bağ gibi
Eğilen bükülen yaydan değilim
Köküm yerli kaya koca dağ gibi
Söküp atılacak soydan değilim

Dev olmuş karşımda bildiğim cüce
Demesi baş ama gidiyor güce
Gönlüm engin durur sanım çok yüce
Alçakla ölçülen boydan değilim

Âşık İsmetiyim nice devletim
Dünyada bir uçtan uca devletim
Üç bin yıllık tarih koca devletim
Kırk günlük kurulan köyden değilim

1971

DEYİM

Doğru söyleyeni tasdik ederim
Parlayan güneşe kara mı deyim
İyinin izini sürüp giderim
Dosdoğru yollara dere mi deyim

Beni hislerimle doğurmuş anam
Gafil değilim ki yanlış a kanam
Koymazlar ki kendi derdime yanam
Yoksa bunlar şeytan seri mi deyim

Garibi görünce tutup döverler
Bir de arkasından dönüp söverler
Sevmediğim şeyi bana överler
Zorla çirkine peri mi deyim

İsmetî sanma ki arayan bulmaz
Kul olan kimsenin ahını almaz
Edenin ettiği yanına kalmaz
Dünya zalimlerin yeri mi deyim

1972

HELE DUR

Canım kurban ülken için nem varsa
Sular durulacak hele dur hele
Yolumuzda nice karlı dağ dursa
Hepsi yanılacak hele dur hele

Bereket doludur tarlada bağda
Endişe olmasın hastada sağda
Fabrika kurmalı şu güzel çağda
Hepsi kurulacak hele dur hele

İsmetiyim böyle geldik nereye
Dönemedik yıllar geçti beriye
Kim koyduysa bizi aldın geriye
Mutlak sorulacak hele dur hele

1972

MERHEM OLSAM

Uzaklardan misafirim
Geldim dağlar arasına
Hele belli değil yerim
Dünya derler burasına

Neler olur bilmem yarın
Cana yakın o canların
Hâlden bilen insanların
Merhem olsam yarasına

İsmetiyim böyle durum
Yapılma zki yapayım yorum
Zamanımı bekliyorum
Durdum yolun sırasına

1972

BİLMESENDE

Büyük divan kurulacak
Bilsen de sen bilmesen de
Ne yaptınsa sorulacak
Bilsen de bilmesen de

Nefes bize sayı ile
Orda geçmez asla hile
Dağlar taşlar gelir dile
Bilsen de sen bilmesen de

İsmetî'nin boştur cebi
Hayatımız rüya gibi
Kainâtın bir sahibi
Bilsen de sen bilmesen de

1972

KAHPELİKLE

Pusularda bekler durur
Ekmeğini yağlasan da
Kahpelikle atar vurur
Yarasını bağlasan da

Getirir ha seni yana
Bir de hüner diyor buna
Asla bakmaz gözyaşına
Akşam sabah ağlasan da

İsmetî'ye candı demez
Beni adam sandı demez
Yansan bile yandı demez
Ona çıkar sağlasan da

1972

BİLECEKSİN

Hava boran dağlar karsa
Yolculuk zor bileceksin
Hesabımda yanlış varsa
Hesap edip sileceksin

Kulak verme yalan sese
Bakmayasın süse püse
Engel olan duvar ise
Onu mutlak deleceksin

İsmetî her hâli bilmez
Çabası var boşa gelmez
Eğri yoldan hayır gelmez
Doğru yoldan geleceksin

1972

YATAMIYORUM

Aradım derdime bulunmaz çare
İçimden efkârı atamıyorum
Bilmem ki böylece giderim nere
Umutum kaçıyor tutamıyorum

Yüce dağ başları alaca kardır
Yerle gök arası başıma dardır
Ellerin evinde eğlence vardır
Kendimi onlara katamıyorum

İsmetî ah çeker her geçen günde
Diyorlar bilinmez bir hâl var sende
Sanki şu dünyanın kaygısı bende
Rahat döşeğimde yatamıyorum

1972

BAŞKA BAŞKADIR

Hakkı hakikati getirsem dile
Hâl dünyası başka başka hâldedir
Aldırış etmiyor çatlasan bile
Mal dünyası başka başka hâldedir

Gelenler geçiyor hatır sormadan
Erdemli konuşur gönül kırmadan
Dediler kodular olur durmadan
Dil dünyası başka başka hâldedir

Haksızın haklıdan feryadı çoktur
Kanaat edenin gözleri toktur
Eğrinin doğruya güveni yoktur
Rol dünyası başka başka hâldedir

İsmetiyim bilmem burda ne diyor
Kimi kimisinden nefret ediyor
Her biri bir yana çekip gidiyor
Yol dünyası başka başka hâldedir

1973

GARDAŞ

Yağdı esti yaman esti
Sana mıydı boran gardaş
Apansızın geçip kesti
O kapkara tren gardaş

Arayıp da bulmuş seni
Yerden yere vurmuş seni
Bölük bölmüş seni
Sağlam kalan neren gardaş

İsmetiyim yandım nara
Yüreğimden aldım yara
Ta ezelden bahtı kara
Boynu eğri duran gardaş

1973

17.12.1973'de (Kardeşim Nurettin'i tren kesmiş-
ti ona ağıt yazdım.)

KONUŞALIM

Dava olmaz dünya malı
Konuşalım tartışalım
Davamız bir atın nalı
Konuşalım tanışalım

Derdiniz ne geldin dile
Yolumuza gidek bile
Selamlaşalım sevgili ile
Konuşalım tanışalım

İsmetî bu handa insan
Niye kalır zanda insan
Ben de insan sen de insan
Konuşalım tanışalım

1973

KÖTÜ DEMİŞ

Biri bana kötü demiş
Anasını satacağım
Yüreği çok katı demiş
Ona biraz çakacağım

Bakıyorum bakar yere
Tereciye satar tere
Uymaz idim kötülere
Şimdi garip katacağım

İsmetî'ye kazar kuyu
Bulandırır daim suyu
Ablasıyla yıllar boyu
Nikâh edip yatacağım

1974

BATI BİZE

Dikkat eyle hiç aldanma
Yar olur mu batı bize
Dostluğuna sadık sanma
Kalbi taştan katı bize

Yürü elden geri kalma
Kimliğini yere çalma
Çalışana engel olma
Çıkaramaz çıtı bize

İsmetî siz âşıksanız
Sevdirdeniz savursanız
Güvenseniz inansanız
Vermez iyi notu bize

1974

BENZİYOR

Ben mi bilmiyorum zaman mı başka
Beklenen umutlar boşa benziyor
Dağlar mı bozardı duman mı başka
Toprak görünenler taş benziyor

Soygunca pusuda, eşkiya izde
Yolcu bataklıkta, bataklık dizde
Vicdanla merhamet bu asır bizde
Kanadı kırılmış kuşa benziyor

Zalim sesli mazlum uslu duruyor
Güneşin etrafı puslu duruyor
Bülbül kafesinde yaslı duruyor
Güllerin kokusu leşe benziyor

İsmetî'nin hâlden hile sezmesi
Sertin yumuşağı çöküp ezmesi
Bazı aydınların ayık gezmesi
Cahilin gördüğü düşe benziyor

1974

ÇALINMIŞ

Güneş mi soğudu bahar mı gelmez
Mevsimler içinde yazım çalınmış
Başıma gelenden haberim olmaz
Anlamaz olmuşum özüm çalınmış

Tarihe sığmayan şöhretler şanlar
İstiklal uğruna dökülen kanlar
Yaşayan söylese kim onu anlar
Yaramın içinden sızım çalınmış

Yolumu arıyor bulamıyorum
Zifiri karanlık gelemiyorum
Geçmişte neler var bilemiyorum
Kaşımın altından gözüm çalınmış

İsmetî şehitler mezarı nerde
Açılsın gözüme kapanan perde
Gerçek taptıl olmuş vardığım yerde
Yürürken arkamdan izim çalınmış

1974

(Profesör Hayrettin Kırzoğlu bu şiirin yorumu
bir kitap olur demişti.)

ARAYAN OLDU

Önceki gelenler girdi toprağa
Yerlerin altında çürüyen oldu
Peşinden nicesi hep yeni çağa
Başka simalarla töreyen oldu

Su gibi zamanla bile akarım
Her şeye kafamı niye takarım
Hayat pazarına dönüp bakarım
Postunu yollarda sürüyen oldu

İsmetî'yi sorma kaygılar güder
İyiler daima iyilik eder
Güzeli aramak boşa mı gider
Dostunu bulanlar arayan oldu

1975

İNSANLIĞI

Gün doğarken günü taşlar
Aydınlığa gelmiyorlar
Nezaketi unutmuşlar
İnsanlığı bilmiyorlar

Sabah geçti oldu öğle
Gidiyoruz nere böyle
Kâinata bakıp şöyle
Düşünceye dalmıyorlar

İsmetî'yim geldim nerden
Kesilecek bir gün ferden
Hayattaki hikmetlerden
Niye ibret almıyorlar

1975

FIRSAT KOLLAR

İnanırdım doğru diye
Sözlerine kanıyordum
Fark etmedim acep niye
Senelerdir tanıyordum

Anladım ki eli yanda
Beklemezdim bunu onda
Sohbetlerin arasında
Hatırlayıp anıyordum

İsmetî'ye bakmış şaşı
Fırsat kollar vurur taşı
Bir değilmiş içi dışı
Ben de adam sanıyordum

1976

GERÇEĞİ GÖRMEYEN

Hileyi sanıyor çok ince sanat
Gerçeği görmeyen bilmeyen gafil
Yanlışa direnip ediyor inat
Gerçeği görmeyen bilmeyen gafil

Yasaya töreye kurala uymaz
Peygamber uğrasa kapıya koymaz
Kulağı kapalı ne desen duymaz
Gerçeği görmeyen bilmeyen gafil

Âşık İsmetî'ye kem gözle bakar
Birisi yaparsa gelir yıkar
Hakk'ı söylüyorsan hep karşı çıkar
Gerçeği görmeyen bilmeyen gafil

1976

NE YAPARSIN

Nice yuva yıkılıyor
Kuşlar uyur ne yaparsın
Dağa kurşun sıkılıyor
Taşlar uyur ne yaparsın

Yandı gitti koca orman
Dinlemiyor deli ferman
Rüyalar hep karman çorman
Düşler uyur ne yaparsın

İsmetî bu hale bakar
Caniler çok canlar yakar
Ayakları akrep sokar
Başlar uyur ne yaparsın

1976

PINARIM

Kaynağını eşip buldum
İçen bize dua etsin
Bulunca çok mutlu oldum
İçen bize dua etsin

İş tamamdır günler pazar
Akışına ettim nazar
Yudum yudum azar azar
İçen bize dua etsin

İsmetiyim indim düze
Akıtmışım pınar size
Helal olsun hepinize
İçen bize dua etsin

1976

(Senelik iznimde orda istasyonun üstündeki tepeden eştim, güzel su kaynağı buldum ve bunu orda istasyona akıttım Sivas Çimento Fabrikası'nda.)

BİLİYOR MU?

Kimileri sıra bekler
Bilim bunu biliyor mu?
Gelenlere görev yükler
Bilim bunu biliyor mu?

Tereciye sattım tere
Rabbim akıl fikir vere
Yollar gider acep nere
Bilim bunu biliyor mu?

İsmeti'ye uyarı var
Kâinatın ayarı var
Bunca ruhun diyarı var
Bilim bunu biliyor mu?

1977

GÜN BATIYOR

Tehlike var her nefeste
Dalgın adım atılır mı?
Fırsat kuştur bir kafeste
Kaçırırsan tutulur mu?

Yolcu olan çığner yolu
Çaresizdir kırık kolu
Koca dünya kaygı dolu
Rahat yerde yatılır mı?

İsmetîyim gün batıyor
Gönlüm uyur hâl yatıyor
Şeytan gelmiş zar atıyor
Oynamakla utulur mu?

1977

İNAT ETTİ

Yerden hedef seçin arşı
İnat sizin devam edin
Silah çekin Hakk'a karşı
İnat sizin devam edin

Can taşıyan yorulacak
Yolda mizan kurulacak
Ne yaptınsa sorulacak
İnat sizin devam edin

İsmetî'ye çalım satın
İyilere çamur atın
Ondalığı karın katın
İnat sizin devam edin

1977

CANSIZ GİDER

Doğumumu bilmem tarih doğru mu
Acep kaç yıl gelip geçti aradan
Bir kıvılcım düşüp yaktı bağrımı
Bizi bizden iyi bilir yaratan

Kim demiş ki kimler maksada erdi
Dünyaya gelenin tükenmez derdi
Hikmeti ilahi bir kalem verdi
Ben de yazı yazdım aktan karadan

Yıllarca güzelin peşinden geldim
Tırnağımla eşip dağları deldim
Kalbimi bozmadım şu ana geldim
Kirlenmeden gidebilsen şuradan

İsmetî'yi sorma kendinde değil
İşleri karışık yolunda değil
Kimsenin kaderi elinde değil
Canlı gelen cansız gider buradan

1977

SIR İÇİNDE

Durulmayan yere geldim
Bekliyorum buradayım
Derince bir düşe daldım
Sır içinde sıradayım

Dizlerimin yoktur feri
Adım atıp geldim beri
Giden gitti kaldım geri
Orda burda aradayım

İsmetiyim kusurum çok
Ayağımda nasırım çok
Yol yakın mı haberim yok
Bilmiyorum neredeyim

1977

İNSANLARA

Bunca kaygı nice keder
Verilmiştir insanlara
Nerden gelir nere gider
Sorulmuştur insanlara

Yollar buzlu ayak kızak
Yolcu yorgun benzil uzak
Adım başı türlü tuzak
Kurulmuştur insanlara

İsmetî her söze kanıp
Senelerdir tütü yanıp
Yerler bile parçalanıp
Yarılmıştır insanlara

1977

İŞİN DÜŞERSE

Hayatta gördüğüm densiz olanlar
Söz ile içini kanatmak ister
Benlik kaynağından ilham alanlar
Yolda adımını yan atmak ister

Kelam olgunlaşır diller pişerse
Gurbeti anlarsın başın düşerse
Namert kapısına işin düşerse
Yarın bir gün diye gün atmak ister

İsmetî bunları bilmemiş meğer
İnsandır manada en büyük değer
Hâlden bilenleri bulursam eğer
Gönlüm o insana can atmak ister

1977

GİDERİM

Bilecek derdimi bilmedi diye
Bu hale boynumu bükerek giderim
Belki de yarama çaredir diye
Üzerine tuzu eker giderim

Çileden cefadan dersimi aldım
Düşündüm düş ile derine daldım
Neyleyim nişleyim çaresiz kaldım
Öfkemi içime çeker giderim

İsmeti sanma ki bir dertli sensin
Öğrenmek isteyen varsın öğrensin
Dağlar gibi dertli aşıkmiş dersin
Derdimi dünyaya döker giderim

1978

ÖTESİNİ

Bana kanat gerseler
Hiç farkında olmuyorum
Binbir öğüt verseler de
Bir kendime gelmiyorum

Topraklarda ölü kokar
Göz mezara soğuk bakar
Pınarlarda boşa akar
Hiç testimi dolmuyorum

İsmetiyim sır yorumda
İncelikler var yorumda
Birazını anlarım da
Ötesini bilmiyorum

1978

BEDEN DİLİ

Kalemin dilinden anlayanlara
Cevabı kaş ile gözler veriyor
İçinde olanı karşı canlara
Gözünden dökülen yaşlar veriyor

Hâl ehli çiğnemez boşuna yeri
İncidir yüzünden dökülen teri
Nerden alır diyor ise haberi
O sırrı gördüğü düşler veriyor

İsmetîyim insan gördüm gölgedir
Nüfus kâğıdı dünya için belgedir
Kişinin elinde hüneri nedir
Onu da yaptığı işler veriyor

1978

KARA YİĞİTLER

Kimi görse boyum göğe direk der
Gölgesinden korkan kara yigitler
Milli davalara neme gerek der
Gölgesinden korkan kara yigitler

Varlığı yerlerde zalimi över
Doğru gidenlerin ardından söver
Gücünün yettiğı garibi döver
Gölgesinden korkan kara yigitler

Mertleri görünce suları akmaz
Oradan kaçarlar geriye bakmaz
Evine girer de dışarı çıkmaz
Gölgesinden korkan kara yigitler

Âşık İsmetîyim taşım taş ise
Kaçsa kurtulamaz uçan kuş ise
Aslan olur çıkar meydan boş ise
Gölgesinden korkan kara yigitler

1979

ATA BENZER

Gönlün yeri yücelerde
Vakfı gelir iner gider
Işık bekler gecelerde
Mum şelvesi söner gider

İki gözüm kaldı gökte
Nice yıldır eder nükte
Gelen bir şey diyecek de
Söylemeden döner gider

İsmetiyim dağlar duman
Yollar yokuş geçit yaman
Yağız ata benzer zaman
Herkes buna biner gider

1979

YARANMAKTAN

Boyun büküp diz çöküyor
Yaranmaktan yallananlar
Türlü tevür dil döküyor
Yaranmaktan yallananlar

Yanlışlardan dönmez geri
Tutuyorlar daim seni
Taşıyorlar melekleri
Yaranmaktan yallananlar

İsmetiyim baktım hine
Kara diyor gökte güne
Geçiyorlar böyle öne
Yaranmaktan yallananlar

1979

AZİZİYE

Kutsaldır buranın toprağı taşı
Mübarek yüzünü görmeye geldim
Tabir edilmeli hayali düşü
Gizli sırlarına ermeye geldim

Olaylar olmuş ki haddi aşıyor
Ahı ile nice ruhlar yaşıyor
Aziziye binbir mana taşıyor
Selam verip saygı duymaya geldim

Muhtar Paşa olmuş dağların kurdu
Düşmanla başbaşa savaştı durdu
Ata yadigârı yiğitler yurdu
Hatırlar gönüller sormaya geldim

İsmetî burada neleri dersin
Tarihi bilenler cevabın versin
Nice şehitlerin yattığı yersin
Taşına yüzümü sürmeye geldim

1979

(Erzurum'a gittiğim zaman yazdım.)

HÜLLELENMİŞ

Nasıl olmuş nerden gelmiş bura
Hüllelenmiş bir kariya benziyor
Kurt düşürür gözü görse yaraya
Hüllelenmiş bir kariya benziyor

Şer akıyor saçlarının telinden
Herkes suskun korkusundan dilinden
Yakınları zor ağlıyor elinden
Hüllelenmiş bir kariya benziyor

İsmetiyim ona gidip gelinmez
Çaldığı karalar kolay silinmez
Anası var babası pek bilinmez
Hüllelenmiş bir kariya benziyor

1980

O HİNLER

Yalanları tutmaz maya
Allıyorlar pulluyorlar
Müslümanla uğraşmaya
Atlarını nallıyorlar

Zarar ziyan verdirmeye
Ortalığı gerdirmeye
Arkamızdan ürdürmeye
İtlerini yallıyorlar

İsmetî'yi duymaz onlar
Halkta huzur koymaz onlar
Kanunlara uymaz onlar
Fırsatları kolluyorlar

1980

YERDE YATAN

Cephelerde top sesinden
Gökyüzünde kuş görünmez
Şehit sesi gelir yerden
Mezarında taş görünmez

Kaçaklar hep çalım satar
Hinler ile doldu vatan
Genç Osman mı yerde yatan
Gövdesinde baş görünmez

İsmetî'yim koydum nokta
Neler duydum kaldım şokta
Âşık isem kalmam hakta
Yanlışlıklar hoş görülmez

1980

BOYNUMUN BORCU

Yanlışı görüp de duramam öyle
Bunları söylemek boynumun borcu
İhmalim olursa yüzüme söyle
Bunları söylemek boynumun borcu

Yazarım çizerim veremem ara
Mazlumun ahıdır içimde yara
Beyaza beyazdır karaya kara
Bunları söylemek boynumun borcu

İsmetî yolunda yürürde yılmaz
İlimle uğraşan geride kalmaz
İmansız yürekte merhamet olmaz
Bunları söylemek boynumun borcu

1980

MEKTUP

Misaller vereyim bak neye benzer
Dosttan gelip dosta giden bir mektup
Çiçekler açılmış bahçeye benzer
Dosttan gelip dosta giden bir mektup

Rüzgârın atlayıp atına bindim
Sizlere ulaşmak maksadım fendim
Gönülden yazılan ferman efendim
Dosttan gelip dosta giden bir mektup

Açıpta okurken sevinçle bakar
Özlemi hasreti içini yakar
Okurken cümleler gül gibi kokar
Dosttan gelip dosta giden bir mektup

İsmetî düşlere boşuna dalmaz
O seni sevmezse mektubu salmaz
Karşılık verilir cevapsız kalmaz
Dosttan gelip dosta giden bir mektup

1980

(Her sene dostlarımla mektuplaşıp şiirler yazardım.
Bu şiirimde 1980 yılında yazdığım bir mektubun
örneğidir.)

BU HALLERE

Hani nerde sevgi saygı
Nasıl düştük bu hâllere
Düşündükçe doldu kaygı
Nasıl düştük bu hâllere

Umutlarım kaldı zanda
Dedikodu her bir yanda
Geçimsizlik ön planda
Nasıl düştük bu hâllere

Bilmiyorlar ki geldik nerden
Gelen gitti böyle yerden
Kaçıyoruz gerçeklerden
Nasıl düştük bu hâllere

İsmetiým akıl ermez
Bakar amma gözler görmez
Çıkar yoksa selam vermez
Nasıl düştük bu hâllere

1980

BİRE EFENDİM

Kendi insanımız dağları yarsa
Onu çalışıyoruz yere efendim
Ne zaman yolumuz huzura varsa
Önümüz kesilir bire efendim

İş yapan kim ise kırılır kolu
Zorbalar sarmışlar hep sağı solu
Yapıcı çok azdır yıkıcı dolu
Hâller değil bize göre efendim

İsmetiým acep nasıl hâldeyiz
İlimde irfanda hangi daldayız
Fırtınalı hava çetin yoldayız
Acep gidiyoruz nere efendim

1980

KANIM KAYNAMAZ

Bakmayı istemem o nursuz yüze
Kalbi karalara kanım kaynamaz
Kulağım kapalı dediği söze
Kalbi karalara kanım kaynamaz

Nicesini yanlış yollara saldı
Bunca mazlumların ahını aldı
Bize akıl vermek ona mı kaldı
Kalbi karalara kanım kaynamaz

Âşık İsmetîyim tanırım onu
Zalim olanların kötüdür sonu
Her gün renk değişir belirsiz tonu
Kalbi karalara kanım kaynamaz

1980

ZARAR İÇİNDE

Tarihe baktım ki acep nerdeyim
Kesin duramadım karar içinde
Zerreyi hesaba katan yerdeyim
Düşüncem beynimi yorar içinde

Faniye geleli yolcuyum böyle
Diyorlar nereye gidersin söyle
Etrafıma bakıp dururum öyle
Gözüm gördüğünü sorar içinde

Ahde ulaşılmaz koşup gelmeden
Çiçekler açılmaz bahar gelmeden
Farkında olmadan belki bilmeden
Gönlüm bir sevgili arar içinde

İsmetî'ye her şey mana dünyada
İnsaf mı beklenir canı dünyada
Şadıman olmadım fani dünyada
Ömrüm gelip geçti zarar içinde

1980

ERZURUM

Yerden göğe şafak söker burada
Mazide parlaktır işi bu şehrin
Niceleri ah vah çeker burada
Acılarla dolu döşü bu şehrin

Gördüklerim bana soru soruyor
Gıyam edip akan sular duruyor
Tarihi var nice yıla varıyor
Hititlerden başlar yaşı bu şehrin

Kaçı şehit düşmüş kaç üleş sermiş
Eti ile kemikten kaleler örmüş
Kaç kana boyanmış savaş görmüş
Kurşunla baruttur aşu bu şehrin

Âşık İsmetî'nin düşmüştür yolu
Duaya kalmışta inmiyor kolu
Her taraf yatırlar, türbeler dolu
Öpülmeli dağı taşı bu şehrin

1980

(Erzurum'a davete gitmiştim.)

YOZLAŞMA

Nasıl kulak verem sana
İnanılır sözün yoktur
Gidiyorsun yanlış yana
Doğru dürüst izin yoktur

Tezden geçer dünya demi
Yozlaşırsın böyle hemi
Ecdadımız küsmedi mi?
Yanlarında yüzün yoktur

İsmetî ne dersin kime
Dönüp de bak şöyle hime
Düşman etmiş tarihine
Geçmişinde gözün yoktur

1981

(Bir yerde konuşuyorlar kulak verdim."Geriye bakılmaz ileriye bakılır mezar taşıyla övünülmez" derken daha da ileriye gittiler onları yazmak istemiyorum. Bence geriye bakmadan ileri gidilmez. Tarih geleceğin pusulasıdır. Oradaki sözlerle yukardaki şiiri yazdım.)

O DÜNYADA

Kolay değil kulun yolu
Sabır edip susuluyor
Kıyılarda yılan dolu
Yolculara fısılıyor

Hâlden bilen hani nerde
Çıkarcılar mühim yerde
Zorbacılar yükseklerde
Kasıldıkça kasılıyor

İsmetî'yim şu dünyada
Mazlum âciz bu dünyada
Zalimlerin o dünyada
Yakasından asılıyor

1981

BİR CELLAT

Kime anlatayım nasıl söyleyeyim
Kaygılarım çöker başım üstüne
Dünyaya geleli işte böyleyim
Derin iz bıraktı düşüm üstüne

Âlimler yürür de ahdine erer
Bakınca gözleri uzağı görür
Günler atlarını dört nala sürer
Hayatın varlığı koşum üstünde

İsmetîyim günü güne eklerim
Yola hazırlanıp göçüm yüklerim
Akıbette ne var onu beklerim
Bir cellat oturmuş düşüm üstüne

1981

ZORBA

Bu kafada denge yoktur
Çınarlardan dal kesiyor
Şamatası gayet çoktur
Tenekeden nal kesiyor

Gölgelerle oynar niye
Kuralları çiğner niye
Gitti diye ileriye
Zorbaya bak yol kesiyor

Eriyecek dağın karı
Başlı işler kaldı yarı
Söyletmiyor doğruları
Ağız açıp dil kesiyor

İsmetî'ye hatır sormaz
Kuyuazar gece durmaz
Çalışana iş yaptırmaz
Satır vurup el kesiyor

1981

TIRMALAR

Eller bölmek için bizi bizlerden
Sana yaman deyip beni tırmalar
Ayrılmıyor o kem gözü bizlerden
Bana kara deyip seni tırmalar

Yıllarca içinde kinini taşır
Nereler nazıkse orayı kaşır
Öncelikle bulur yarayı kaşır
Oradan akıttığı kanı tırmalar

İsmetî gerektir uyanık durmak
Nerde ne yapıyor farkına varmak
Kötü niyetlerle kirlenen parmak
Kimliğime bakıp dini tırmalar

1981

YÜKSEKTE OLAN

Demokrasi diye kafadan attık
Böyle diyor bize yüksekte olan
Egemenlik sizin diye aldattık
Böyle diyor bize yüksekte olan

Kuralı çiğneyip geliriz aşka
Düzeni bozupta ederiz laçka
Özgürlük desekte derdimiz başka
Böyle diyor bize yüksekte olan

İsmetî'ye derler âşıklık neyin
Derdiniz var ise dağlara deyin
Geçerli değildir olsa da reyin
Böyle diyor bize yüksekte olan

1981

BAZI KESİM

Sen zamana uy diyorlar
Uyacaktım uyamadım
Ne söylersek duy diyorlar
Duyacaktım duyamadım

Aslanlara olmaz yular
Hiç tersine akmaz sular
Sayılarda aldattılar
Sayacaktım sayamadım

İsmetiyim çıkmaz sesim
İmtiyazlı bazı kesim
Bu hâllere göre isim
Koyacaktım koyamadım

1982

GÖRMEMİZ GEREK

Gayretin önünde engel duramaz
Biraz kendimizi yormamız gerek
Âlim talihinde kusur aramaz
Bakıp ileriye görmemiz gerek

Tuz bulunur bakın gözün yaşında
Yürek bulunur mu dağın taşında
Ne iş yapıyorsan işin başında
Derince düşünüp durmamız gerek

İsmetî testine temiz su dolsun
Hayır yapıyorsan yerini bulsun
Yere düşenlere yardımın olsun
Kanayan yarayı sarmamız gerek

1982

ÖYLE

Yabancı gözüyle bakmayın bana
Sırrımı sizlere açamam öyle
Severim insanı yakınım cana
Havada görünüp uçamam öyle

Mazlumu tutarım gördüğüm yerde
Âşığın gözünde olur mu perde
Zalimin köprüsü var ise nerde
Onun üzerinden geçemem öyle

İsmetiyim gelip geçer günlerim
Ebedî âleme doğru yönlerim
Kulağımı verip yeri dinlerim
Toprağın sesinden kaçamam öyle

1982

SEFERİMİ

Sorarsanız seferimi
Bugün ayırın gün atarım
Bu geminin demini
Sanarımki ben atarım

Gözümüze dünya hoştur
Kimi dolu kimi boştur
Ruh kafeste duran kuştur
Çıkmak için can atarım

İsmetiyim bunca sese
Gözlerimde durur çise
Ömrüm yaman olur ise
Kollarımı yan atarım

1983

ALMIYORUM

Hakk'a hizmet edenlerden
Varıp da ders almıyorum
Şu yaptığım yanlışlardan
Asla geri kalmıyorum

Bahanede oldum usta
Boşa gelip gider pasta
Uzaklarda olan dosta
Mektup bile salmıyorum

İsmetiyim gezdim yerde
Gözlerimde varmış perde
İrşad eden veli nerde
Arayıp da bulmuyorum

1983

HAYAT

Görünüşte gör resimlik
İşte hayat bu diyorlar
Okunuşta bir isimlik
İşte hayat bu diyorlar

Devrelerden geçiliyor
Sonra yollar seçiliyor
Beyaz gömlek biçiliyor
İşte hayat bu diyorlar

İsmetiyim bildim bunu
Kayıplarda kalır sonu
Unuturlar sonra onu
İşte hayat bu diyorlar

1983

BOŞ KELLEYİ

Ölçülerden öteye aşıp
İleride şaşıyorum
Doğrulardan uzaklaşıp
Yanlışlara koşuyorum

Derinlere gittim önde
Boş uğraştım böyle günde
Şu gövdemiz üzerinde
Boş kelleyi taşıyorum

İsmetî ders alır bundan
Kimler gelip geçti şuradan
Çığnedim topraklardan
Habersizce yaşıyorum

1983

BİLEBİLSEM

Sizi tanımakta çok geç kalmışım
Kusurumu silebilsem efendim
Niye gerçeklerden gafil olmuşum
Olur muydum bilebilsem efendim

Sırrını saklıyor söyler mi yarın
Kimse mal edemez dünyanın varın
Hakk'a hakikata sevdalıların
Peşlerinden gelebilsem efendim

Âşık İsmetîyim bağrıma vursam
Ellerim göğsümde karşında dursam
Çayını demlesem emrini sorsam
Hizmetkârın olabilsem efendim

1984

(Bir Allah dostunu ziyaretimde yazmıştım.)

GELDİM BOŞA

Dokuz aylık yola düşüp
Koşa koşa geldim boşa
Nice karlı dağlar aşıp
Koşa koşa geldim boşa

Umut kuşu neler etti
Ettikleri cana yetti
Yaklaştıkça uçtu gitti
Koşa koşa geldim boşa

İsmetîyim yandı sine
Söyle dönüp baktım
Nasıl geçti elli sene
Koşa koşa geldim boşa

1984

YERDE DEDİLER

İsmetî nerede herkese sordum
Epeydir görmedik burda dediler
Oradan ayrılıp öteye vardım
Zaten düşmüş idi derde dediler

Düşündükçe daldım daha derine
Her gidenin biri gelir yerine
Rastlamıştım iyi bilen birine
Biz de bilmiyoruz dediler

Onu görmüyoruz baktık şu anda
Bir nihayet vardır her tatlı canda
Köylüsü gösterdi taşın altında
Ölmüş de yatıyor yerde dediler

1984

*(Rüyamda ölmüştüm. Kendimi bir başkası gibi
aradım.)*

SAR YARASINI

Umutla güvenip yarını bekle
Olacak olmadan bilinmez imiş
Oldukça kendini beladan sakla
Alın yazıları silinmez imiş

Kimi gördüğünden dersini almaz
Yol soranı doğru tarafa salmaz
Kimsenin ettiği yanına kalmaz
Mazlumların ahı alınmaz imiş

İsmetî gözlüyor gün sırasını
Dargın olanların bul arasını
Düşman vurulmuşsa sar yarasını
İnsanlıktan geri kalınmaz imiş

1984

BAYRAMINIZ

Mektubumu kalem tutar işlerim
Bayramınız kutlu olsun Efendim
Unutmaz hatırlar sizi düşlerim
Bayramınız kutlu olsun Efendim

Çevrenizde güzel kokan gül ola
Üstünüzde çiçek açan dal ola
Sofranızda kaymak ile bal ola
Bayramınız kutlu olsun Efendim

Âşık İsmetiyim bir gün giderim
Borçlarımı vefa ile öderim
Saygı duyar size selam ederim
Bayramınız kutlu olsun Efendim

1984

(Her bayram dostlarıma gönderdiğim bir bayram tebriğinden örnek.)

HOCAM

Hikmetlerden ilim dersi
Bir rüyada aldım hocam
Benliğimin vardı hırsı
Bir kayaya çaldım hocam

Şu dünyanın nedir varı
Yaprak yeşil çiçek sarı
Boylar iken ırmakları
Bir denize daldım hocam

İsmetî'nin böyle bendi
Çok naçar hem âciz kendi
Tüm kapılar kilitlendi
Bir kapıda kaldım hocam

20.12.1984

GELDİ GİTTİ

Yaşadığım nice günler
Belleğimde kaldı gitti
Göğsüm arı gibi inler
Başa neler geldi gitti

Yüze bakmaz gelip giden
Acep böyle olur neden
Beni böyle Mecnun eden
Yüreğimi deldi gitti

İsmetiyim düştüm sele
Hikmetlerle geldim dile
İçimdeki dertler ile
Desinler ki öldü gitti

1985

YER BİRER BİRER

Bir dilbere böyle hasret çekerim
Dost isen teselli var birer birer
Hâlden bilenlere içim dökerim
Dertler derdini der birer birer

Yolcular yürürken yorulur kalır
Âşıklar hayale sarılır kalır
Testi su yolunda kırılır kalır
Ortadan yok olur ser birer birer

Âşık İsmetî'ye haber salınmaz
Kadere küsüp de uzak kalınmaz
Ölüyorum gayrı çare bulunmaz
Toprak insanları yer birer birer

1985

YOL BİLMİYOR NEYLEYİM

Ağaç bağlı büyür yerdeki köke
Dal bilmiyor dal bilmiyor neyleyim
Çevreyi gezerim ah çeke çeke
El bilmiyor el bilmiyor neyleyim

Sevgidir hakkını bilen işi
Kin ile bilenir kötünün dişi
Kibirinden burnu büyüyen kişi
Yol bilmiyor yol bilmiyor neyleyim

İsmetî'yi bilen dilinden anlar
Akıbet'e sıra ekliyor canlar
Varıp dert yandığım nice insanlar
Hâl bilmiyor hâl bilmiyor neyleyim

1985

YOLUM DURMAZ

Gökyüzüne uzanıyor
Kolum durma durmaz benim
Dua edip kazanıyor
Elim durmaz durmaz benim

Bir nur gördüm baktım önde
Yürüyorum aynı yönde
Sır mı kaldı sanki bende
Dilim durmaz durmaz benim

İsmetiyim böyle durum
Ne hâldeyim yaptım yorum
Sevdiğime gidiyorum
Yolum durmaz durmaz benim

1985

YOL GÖRÜNÜR

Geriden bellidir insanda niyet
Kul görünür kul görünür gözüme
Yeryüzü kocamış ekmeği bayat
Hâl görünür hâl görünür gözüme

Çaresizlik gördüm her zaman kulda
Esen yele dağlar olmuyor dulda
Altınlar, gümüşler pas tutmuş hâlde
Nal görünür nal görünür gözüme

İsmetiyim işte ötesi öyle
Anlayan olursa derdinin söyle
Nereden nereye bilmem ki böyle
Yol görünür yol görünür gözüme

1985

HABERDAR OLSUN

Cesetim soğuyup donarken kanım
Hâllerimden ruhun haberdar olsun
Nefesim tutulup çıkarken canım
Hâllerimden ruhun haberdar olsun

Namazım kılınıp dua ekerken
Emelim peşimden beni güderken
Musalladan kalkım kabre giderken
Hâllerimden ruhun haberdar olsun

İsmetiyim lehte girdiğim zaman
Hesap sorulacak yaman mı yaman
Sorgu melekleri dinlemez aman
Hâllerimden ruhun haberdar olsun

1985

ELVEDA DERİM

Hasta yatağımda can tende iken
Elimi uzatıp elveda derim
Hele dilim tutup söz bende iken
Elimi uzatıp elveda derim

Yerim belli olsun dikili taşla
Durmadan doluyor gözlerim yaşla
Derin saygılarla eğdiğim başla
Elimi uzatıp elveda derim

Çok şey düşünsem de gelmiyor dile
Hâl hatır sorsaydım sizinle bile
İçimde çoğalan hasretler ile
Elimi uzatıp elveda derim

Ararım sizleri en halis hislerle
Sevdalı yürekle okşayan sesle
Morarmış dudakla sıcak nefesle
Elimi uzatıp elveda derim

İsmetiyim yolum yakın mezara
Çıkamazsam bundan böyle pazara
Cümle şairlere bunca yazara
Elimi uzatıp elveda derim

1985

(Merdivenden kayıp düştüm. Tez beriye kendime
gelemedim. Öleceğimi düşünerek dostlarıma bu
şiiri yazdım.)

BEL AĞRISI

Can evimden tuttu beni
Bel ağrısı bela imiş
Çok perişan etti beni
Bel ağrısı bela imiş

Gittim ilaç yazdı doktor
Haplar yuttum fayda yoktur
Ağrım sızım gayet çoktur
Bel ağrısı bela imiş

Gören derdin nedir diyor
Gitsem yola gidilmiyor
Yatsam rahat edilmiyor
Bel ağrısı bela imiş

İsmetî boş yanıp tütmez
Kedersiz kuş dalda ötmez
Öldürmeden benden gitmez
Bel ağrısı bela imiş

1985

OLMASA

Muhannet insanı zindanda boğar
Eğer ki Allah'ın günü olmasa
Kardeş kardeşi kapıdan kovar
Birbirine muhtaç yanı olmasa

Sevgiye saygıya gerek görmezdi
Hızır gelse bile sofra sermezdi
İyilere kimse değer vermezdi
Kan döken can yakan canı olmasa

Saymakla tükenmez yanlışlarla dolu
İnişli yokuşlu yolcunun yolu
Maddeye tapardı Mevla'nın kulu
Görünen cisimler fani olmasa

İsmetî uykudan nasıl uyanır
Güzellikler kara ile boyanır
Haksızlık varıp da arşa dayanır
İnançlar yasalar mâni olmasa

1985

TÜLE DOKUNMA

Gönül kuşlar gibi yüceden uçar
Onun inandığı dala dokunma
Kul olan Allah'a kolunu açar
Dilek kapısında ele dokunma

İnsan gördüğünden ibret almalı
Derman isteyene çare bulmalı
Bakışında derin anlam olmalı
Gözlerinle konuş dile dokunma

Devr-i âlem dönsün döndüğü kadar
Kimse yaşayamaz kandığı kadar
Yanan yanar imiş yandığı kadar
Ezilip ufanan küle dokunma

İsmetî sevdayı çek sen güzele
Ağlayıp gözyaşı dökseñ güzde
Kalbin gözü ile bak sen güzele
Sakın yüzündeki tüle dokunma

1985

BAŞKA DÜNYADAYIM

Kimi alır kimi satar
Ben bir başka dünyadayım
Kimi atar kimi tutar
Ben bir başka dünyadayım

Kimi hindir kimi halim
Kimi mazlum kimi zalim
Kimi gafil kimi âlim
Ben bir başka dünyadayım

İsmetî'ye kimi uymaz
Kimi duyar kimi duymaz
Kimi sayar kimi saymaz
Ben bir başka dünyadayım

1986

BİRDEN BAŞKA

Şu dağlara çıktım şöyle
Yaylanacak tepe yoktur
Yol üstüne baktım öyle
Gelen gitmiş şüphe yoktur

Ne koltuk var ne de masa
Can saklamaz çelik kasa
Fanideki olan yasa
Yıkılmayan yapı yoktur

Güvenmedim hiç gölgeme
Dünya kalmış bilmem kime
Sarayım var benim deme
Bir geçerli topu yoktur

Hey İsmetî gider göçün
Bilmezlikten geldin niçin
Hidayete ermek için
Birden başka kapı yoktur.

1986

YALPALAR

Bazıları vardır her sözü yalan
Yeminine sadık kalmaz yalpalar
Aldanır onlara inanmış olan
Öylesine güven olmaz yalpalar

Aklı dünyalıktır öteye ermez
Kulakları duymaz gözleri görmez
Alırken alırdı, verirken vermez
Ellerinden iyilik gelmez yalpalar

İsmeti'ym gönlüm doğrudan yana
Böyle arzuhalı yazarım sana
Nezaket göstersen inan ki ona
İncelikten bir şey bilmez yalpalar

1986

BEN ASLIMA

Birileri akıl verse
Ben aslıma sarılırım
Düşüncemi bana sorsa
Ben aslıma sarılırım

Duvar sağlam durur himden
Yardım olur bize kimden
Güç alırım kimliğimden
Ben aslıma sarılırım

İsmeti'ye esti yeller
Şu sazımda sızlar teller
Yâr olur mu yaban eller
Ben aslıma sarılırım

1986

GÜNAHKÂRIM

Bu pazarda neler sattım
Yoktur kârım günahkârım
Durup şöyle hesap ettim
Yoktur kârım günahkârım

Mevsimlerden kışa döndüm
Pervaneyim boşa döndüm
Kalbim dondu taşa döndüm
Yoktur kârım günahkârım

İsmetîyim anlar geçti
Yol boyundan canlar geçti
Nice aylar günler geçti
Yoktur kârım günahkârım

1986

NE DİYE BİLDİM

Şans atını yola sürdüm gitmedi
Deh demekten başka ne diyebildim
Aklım yetse ne ki gücüm yetmedi
Ah demekten başka ne diyebildim

Hâlimi durmadan düşündüm durdum
İmkânsız şeylerden hayaller kurdum
Şu fani dünyanın farkına vardım
Vah demekten başka ne diyebildim

İsmetî'nin kimler anlar dilinden
Böyle uzak kaldım ince ilimden
Bunca fırsat gelip geçti elimden
Tüh demekten başka ne diyebildim

1986

(Tarihi karıştı, sadece böyle okuyabildim.)

BEN BÖYLEYİM

Sen bir mücevhersin bense toprağım
Ben böyleyim dostum senin yanında
Sen bir deste çiçek bense yaprağım
Ben böyleyim dostum senin yanında

Sen bir çini tavan bense tabanım
Sen bir sadık dostsun bense yabanım
Sen bir gönül şahı bense çobanım
Ben böyleyim dostum senin yanında

Sen bir beyaz inci bense pul gibi
Sen bir sarı altın bense tel gibi
Sen bir yanan ocak bense kül gibi
Ben böyleyim dostum senin yanında

Sen bir güler yüzlü bense yıkık kaş
Sen bir saygı değer bense eğik baş
Sen bir pırlantasın bense çürük taş
Ben böyleyim dostum senin yanında

Âşık İsmetiyim bilmem neredeyim
Sen bir hayır işte bense şerdeyim
Sen bir gökyüzünde bense yerdeyim
Ben böyleyim dostum senin yanında

SAKARYA

Sivas'tan yüzünü görmeye geldim
Gerçekten düzelsin sevdim Sakarya
Nedir hâllerini sormaya geldim
Gerçekten güzelsin sevdim Sakarya

Rüzgârın bağrıma değer ılıcak
Ne kışın soğuktur ne yazın sıcak
Misafir edersin açmışsın kucak
Gerçekten güzelsin sevdim Sakarya

Yerinde çeşitli mahsullar çıkar
Çiçeğin açılıp güllerin kokar
Gelip de geçenler hayretle bakar
Gerçekten sevdim güzelsin Sakarya

Âşık İsmetiyim gariplik bende
Yemyeşil duruyor bostanlar sende
Kapına gelmişim böyle bir günde
Gerçekten güzelsin sevdim Sakarya

1986

25.11.1986

GÜNÜ GÜNE

Sırlarımı elden gizli
Yüreğimde saklıyorum
Olmak lazım doğru sözlü
Bunu kimden bekliyorum

Müslümanın çetin yolu
Yol üstünde engel dolu
Olmalıym Hakk'ın kulu
Kime vebal yüklüyorum

İsmetiyim gidem nere
Önümüzde derin dere
Gireceğim kara yere
Günü güne ekliyorum

1987

BENİM GÖNLÜM

Bilmeyen konuşur kafa şişirir
Benim gönlüm güzel söze hayrandır
Dil bilen lafını dilde pişirir
Benim gönlüm güzel söze hayrandır

Bahçede meyveli dalı severim
Ahdime uğrayan yolu severim
İnsana vefalı kulu severim
Benim gönlüm güzel söze hayrandır

Her leyin ölçüsü kararı vardır
Haddini bilenin yararı vardır
Hiddetin öfkenin zararı vardır
Benim gönlüm güzel söze hayrandır

İsmeti boşuna yanıpta tütmez
Eğrinin atları ileri gitmez
Yüz bin yalan olsa bir gerçek etmez
Benim gönlüm güzel söze hayrandır

1987

SORUYORUM

Kaç bin dahi yatar yerde
Bilenlere soruyorum
Kalubela kaldı nerde
Bilenlere soruyorum

Mürekkeptir aklın aşısı
Sabır derler ilmin başısı
Kim bakıyor Hakk'a şaşısı
Bilenlere soruyorum

İsmetiyim geldim haydan
Tüm insanlar aynı soydan
Kaç yaş büyük dünya aydan
Bilenlere soruyorum

1987

ACELE ETME

Aslımız ağaçta yaprağa benzer
Saray yapsan ne ki dalın üstüne
Mayamıza baktım toprağa benzer
Toz olur savrulur yolun üstüne

İçinde tükendim olduğum çağın
Başısı dumanlıdır her yüce dağın
Dara düştüğümde Allah'a sığın
Melek kanat gerer kulun üstüne

İsmeti kimseye kinini gütme
Tırnakla kaşıyıp yarayı ditme
Yıllar çabuk geçer acele etme
Bir gün binip giden salın üstüne

1987

DÜNYA DÜŞÜYOR

Hayaller kurup da ölçer biçeriz
Nasıl düşündümse öyle olmuyor
Uykulu gözlerle bakıp geçeriz
Gelen gider yolda kimse kalmıyor

İnsan irşad olur piri bulunca
Gezenler gezer kendi yolunca
Yıldız çiçek açar gece boyunca
Bin güneş doğsa da gökler dolmuyor

İsmetî gemide farkına varmaz
Nereye gidiyor nedense sormaz
Koskoca kâinat havada durmaz
Dünya düşüyor da taban bulmuyor

1987

YORGUNUM

Pelitliye çıkıp en yüce yerde
Durmak istiyorum ama yorgunum
Nihayet sonumuz kalacak nerde
Sormak istiyorum ama yorgunum

Çıplak ayağımla yürüsem yaya
Ak pınarda ekmek batırsam suya
Şöyle öze doğru bir boydan boya
Varmak istiyorum ama yorgunum

Kütük burun küllük derken bel pınar
Susayan yolcular suyuna kanar
Köyümün hasreti içimde yanar
Görmek istiyorum ama yorgunum

İsmetiyim olmaz derdime deva
Tekneli'de alsam temiz hava
Kâhyalı'ya dönüp yeniden yuva
Kurmak istiyorum ama yorgunum

10.09.1987

KÖYÜME GİTTİM

Sılayı görmeye köyüme gittim
Elimi dizime vurup of çektim
Hısım akrabayı ziyaret ettim
Simalar değişmiş görüp of çektim

Hani o eskiden beni bilenler
Hep yeni yetişen gidip gelenler
Saydım kalanlardan çoktur ölenler
Derince düşünüp durup of çektim

Devir mi değişmiş zaman mı dolmuş
Bildiğim insanlar hani ya n olmuş
Batmış ocakları virane olmuş
Nerde sahipleri görüp of çektim

İsmetiyim gezdim köyün dışında
İsimler okudum mezar başında
Şu anda kalmadı aklım başımda
Topraklara elim sürüp of çektim

1987

DÜŞTÜM İBRET ALDIM

Hâlimle dünyayı seyran eyledim
Düştüm ibret aldım kalktım unuttum
Ne hikmetler gördüm hayran eyledim
Düştüm ibret aldım kalktım unuttum

Doğruyu duymadım yanlış a kandım
Gölğemi görünce kendimi sandım
Ateşle oynadım kulunda yandım
Düştüm ibret aldım kalktım unuttum

Kim bilecek neler vardı anımda
Yazacaktım kalem yoktu yanımda
Beni sarhoş eden hâl var kanımda
Düştüm ibret aldım kalktım unuttum

Âşık İsmetiyim gittimse nere
Ya dağ engel oldu ya derin dere
Bir değil beş değil belki bin kere
Düştüm ibret aldım kalktım unuttum

1987

YAS YERİNDE

Düşünerek yolda yalnız giderken
Davullu zurnalı düğünler gördüm
Gönlüm gamlı gözüm yaşlı dururken
Davullu zurnalı düğünler gördüm

Huzurum yok gelip geçen anımda
Acı varda ondan böyle canımda
Oturup ağlarken baktım yanımda
Davullu zurnalı düğünler gördüm

Ben yanarım eller durur serinde
Mevta sükût etmiş düşler derinde
Tabut omuzlarda o yas yerinde
Davullu zurnalı düğünler gördüm

İsmetiyim gezdim aklım ermeden
Keşke olayları geçsem görmeden
Ölüyü toprağa bile vermeden
Davullu zurnalı düğünler gördüm

1987

ALDIRMA

Canım dostum o fil değil faredir
Uzaklardan atışına aldırma
İnanın ki içi dışı karadır
Kar üstünde yatışına aldırma

Anlıyorum utanacak yüzü yok
Gerçekleri göremiyor gözü yok
Dinledim de bir tutarlı sözü yok
Kuru çalım satışına aldırma

Şeytanların halkasıyla oynuyor
Geri dönüp gölgesiyle oynuyor
Kazanında kötülükler kaynıyor
Bacasının tütüşüne aldırma

İsmetiyim geldim olgun yaşına
Göz kırpmadım öylesinin taşına
Kedilerin çabaları boşuna
Aslanlara çatışına aldırma

1987

(Bir âşık bize meydan okumuştı. Cevabını verdim fakat değerli polis şairimiz Nesuhi tatmin olmamış bir de o beni destekleyip ona cevap vermişti. Ben de bu dosta teşekkür yazıp bir de böyle şiir yazmıştım.)

KİŞİNİN KİMLİĞİ

İnsanın hâline zaman koymuyor
Asalet adamın özünde durur
Mide patlasa da gözler doymuyor
Bereket nasibin azında durur

Hüner havadadır yaprak çiserse
Toplum zarardadır âlim küserse
Sıfat şekli nasıl büyük eserse
Kişinin kimliği yüzünde durur

Seyrettim dünyayı haraba ören
Virane üstünde yapılr tören
Bambaşka hâldedir gerçeği gören
Derin düşüncede huzurda durur

İsmetî hâliyle kalmak istiyor
İlmin denizine dalmak istiyor
Dersini hikmetten almak istiyor
Vefa sahipleri sözünde durur

1988

YARANMAK

Tozla duman çıkar yerde
Şu yaranma yarışında
Mertler kalmış gerilerde
Şu yaranma yarışında

Esti rüzgâr dağ inledi
Kim konuştu kim dinledi
Alkışlarla gök çinledi
Şu yaranma yarışında

İsmetî'ye böylesi âr
Doğruların dünyası dar
Eğrilere kolaylık var
Şu yaranma yarışında

1988

BAYRAĞIM

Güneş parlıyorsa hikmeti sende
Hâl seninle güzel canım bayrağım
Öyle iz bıraktın ki inan ki bende
Yol seninle güzel canım bayrağım

Göklerde dalgalan hayranım sana
Huzuru güveni veriyon bana
Rengin aksediyor damarda kana
Al seninle güzel canım bayrağım

Bir boydan boylara ırmaklar çağlar
Sevinçten ses verir yankılar dağlar
Renkli çiçek açar bostanlar bağlar
Gül seninle güzel canım bayrağım

Âşık İsmetiyim şarkı söylersem
Bunca fazileti farkı söylesem
Şiirler yazıp da türkü söylesem
Dil seninle güzel canım bayrağım

1988

KÖYÜMDE

Kimi hatırlıyor nasıldı dünler
Kimi hayatından bezmiş duruyor
Kimi esen yelden nağmeler dinler
Kimi bağlarını çözmüş duruyor

Kimi düşündükçe yazıyor özü
Kimi yakınına geçmiyor sözü
Kimi yaşlılıktan görmüyor gözü
Kimi akıbeti sezmiş duruyor

Kimi İsmetî'yi gördü tanışmaz
Kimi uzaklardan geçer yanaşmaz
Kimi komşusuna dargın konuşmaz
Kimi ona buna kızmış duruyor

01.06.1988

(Köyümün ziyarete gitmiştim. Ordaki hislerimi
böyle yazdım.)

BELANIN BAŞI

Bariştan söz eder belanın başı
Lafının değeri var da mı bilmem
Cambaz gibi oynar gözüyle kaşı
Dilinden anlamak zorda mı bilmem

Daim insanlara kötölük etmiş
Gördüğü yarayı tırnakla yitmiş
Yanışlardan yana bilerek gitmiş
Dudağı diline perde mi bilmem

İsmetiyim dağa çıkıp heyledim
Nasıl hissetiysem öyle söyledim
İçimden geleni destan eyledim
Usulü, kaideyi, yordamı bilmem

1988

RAHAT ETSİN

Aşkın ile yanacağım
Duy da ruhun rahat etsin
Ömür boyu anacağım
Duy da ruhun rahat etsin

Yatıyorsun şimdi burda
Geleceğim biraz dur da
Düğünümüz semalarda
Duy da ruhun rahat etsin

Yakıp yıkıp gittin beni
Bir divane ettin beni
Unutamam asla seni
Duy da ruhun rahat etsin

İsmetî'ye sen ne dersin
Kulağıma gelir sesin
Hayalimde düşümdesin
Duy da ruhun rahat etsin

1988

MEYMENET YOK

Yalpalyor yol boyunca
İzinde hiç meymenet yok
Tırnakları sanki kanca
Özünde hiç meymenet yok

Demirinin çıkmaz pası
Bomboş durur kafa tası
Kırıcıdır konuşması
Sözünde hiç meymenet yok

Bilmez şeker ile şebi
Yürüyüşü yankes gibi
Bakışları baykuş gibi
Gözünde hiç meymenet yok

İsmeti'yim acım dinmez
İçimdeki ateş sönmez
Çehresinde nur görünmez
Yüzünde hiç meymenet yok

1989

GÜNÜ GELİNCE

Ölüm doyumsuzun bir doyumudur
Doğru diyeceksin günü gelince
Ölüm uyumsuzun bir uyumudur
Doğru diyeceksin güne gelince

Ölüm yokuşların bir inişidir
Ölüm ağrılarının bir dinışidir
Ölüm karanlığın bir güneşidir
Doğru diyeceksin günü gelince

Ölüm mevsimlerin bir harmanıdır
Ölüm dermansızın bir dermanıdır
Ölüm Mevlamızın bir fermanıdır
Doğru diyeceksin günü gelince

Ölüm İsmeti'nin bir gümanıdır
Ölüm yaşayışın bir romanıdır
Ölüm yanlışların dumanıdır
Doğru diyeceksin günü gelince

1989

ÇEKER

Huzur bulunur mu kötü yanında
İnsanlar bunların yüzünden çeker
Akıl değiştirir döner anında
Çokları o yalan sözünden çeker

Gelip kafaları ütmek istiyor
Bizi çoban gibi gütmek istiyor
Mert kişiye nazar etmek istiyor
Nicesini onların gözünden çeker

Âşık İsmetîyim nedip neyleyim
Her ne gördüm ise baştan eyleyim
Anlaşılabilsin nasıl söyleyim
Sabreden acıyor özünden çeker

1989

DAĞ SÖYLEDİ

Bir tepeye varıp durdum
Dağ söyledi ben ağladım
Ne diyorsa kulak verdim
Dağ söyledi ben ağladım

Görünmeyen ardı varmış
Yarasının kurdu varmış
Duyulmadık derdi varmış
Dağ söyledi ben ağladım

Kara duman sarmış onu
Seller akıp yormuş onu
Yıldırımlar vurmuş onu
Dağ söyledi ben ağladım

İsmetî'ye canım diyor
Topraklara tenim diyor
Akan sular kanım diyor
Dağ söyledi ben ağladım

1989

KÜPÜ DÜNYANIN

Böyle gidişatın ne olur sonu
Döndükçe dolaşır ipi dünyanın
Yakından izleyim görmüşüm onu
Altın olsa ne ki topu dünyanın

Ölçüler var idi hani nettiler
Dönüp yanlışlardan yana gittiler
Akı kara ile nikah ettiler
Çok karıştı soyu sopu dünyanın

İsmetî haddeden kolay geçilmez
Puslu aynalarda sıfat seçilmez
Oturup keyf ile kahve içilmez
Dertler dolu iken küpü dünyanın

1989

İNCİTME BENİ

Nişanlın olsaydım ben keşke senin
Yüzünden alırdım gıdayı güzel
Gelişin gidişin bambaşka senin
Nereden öğrendin edayı güzel

Kapı güzeline benzettim seni
Yüreğim yaralı incitme beni
Severek seyrettim gelip gitmeni
Gözüme aldıldın fedayı güzel

İsmetî'yi dinler gökteki kuşlar
Hâlîme acıyıp ötmeye başlar
Sesime ses verir şu dağlar taşlar
Yoksa duymaz mısın sedayı güzel

1989

(Kapı güzeline benzeyen birine yazmıştım fakat
kitaplara koymadım. Bir anı olarak sayfamda
sakladım.)

ŞİFA OLUR

Ağlayıp da döker yaşı
Gözleri hiç kuru olmaz
Yaradana eğer başı
Cehennemde ara olmaz

Velileri arar bulur
Nefes alır hızlı solur
Zikir çeken şifa olur
Yüreğinde yara olmaz

İsmetî yok elde varın
Ömür tamam olur yarın
Âşık olan insanların
Kalplerinde kara olmaz

1990

BENDE BENİ

Yaşamak çok güzel derler
Ben tadını alamadım
Sen kendine gel diyorlar
Bende beni bulamadım

Hâllerim düştüm haya
Uzaklarda geldim yaya
Sıgmaz oldum şu dünyaya
Bir köşede kalamadım

İsmetî'yi örter perde
Niceleri yatar yerde
Sevenlerim varsa nerde
Mektup yazıp salamadım

1990

BAKTIM UTANDIM

Uykuda kalmışım gün olmuş öyle
O cemali nuru baktım utandım
Dikeni sevmişim nedendir böyle
Dönüp de gülzara baktım utandım

Sevdiğim resimler neye yaradı
Bozuldu renkler soldu sarardı
Ahdimde durmadım kalbim karardı
Gerçek olan yare baktım utandım

Zerrece düşüncem olsaydı eğer
Boş şeye vermezdim bu kadar değer
Sular bile sarhoş edermiş meğer
Yokluğumda vara baktım utandım

Âşık İsmeti'yim yolcuyum yaya
Menzil yaklaştıkça düşmüşüm haya
Yüzümü çevirdim karşı aynaya
İki yüzüm kara baktım utandım

1990

DELİLERLE DOLU

Yağır olmuş sırtı yükten
Delilerle dolu dünya
Gurur duyar kölelikten
Delilerle dolu dünya

Yaşayışı gayet naçar
İyilerden öte kaçır
Zulmedene kucak açar
Delilerle dolu dünya

Desinlere çok meraklı
Haksızlara diyor haklı
Zerre kadar yoktur aklı
Delilerle dolu dünya

İsmeti bu böyle sürmez
Doğru söze kulak vermez
Esareti sona ermez
Delilerle dolu dünya

1990

RÜYADA

Uyku hâllerinde uyuşur insan
Uyanınca kalır keder rüyada
Hâlden hâle geçer değişir insan
Haddelerden geçiş budur rüyada

Zikriyle Mevla'yı anan âşığı
Öyle yüreğinden yanan âşığı
Pervaneler gibi dönen âşığı
Pirler gelip irşad eder rüyada

Âşık İsmetî'de olur mu hile
Fare korku verir koskoca file
Aslan olduğunu söyleyen bile
Seni bir karınca güder rüyada

1990

(Filin korkusu farenin kulağına girmesidir.)

KILDAN İNCE

Köprü var ki kıldan ince
Duyup isyan edersiniz
Ettiklerin sorulunca
Bilmem orda ne dersiniz

Niceleri ne oldu hanı
Kimin kaldı adı sanı
Yanlışların cezasını
O tarafta ödersiniz

İsmetîyim akar pınar
Su olmazsa yürek yanar
Hayalleri sürü sanar
Çoban olup güdersiniz

1990

(Biri bana ölçüsüz laf söyledi. Ben de ona bunları yazdım.)

KİTAP SATTIM

Düşüncemi ben de yazdım
Kapı kapı kitap sattım
Günlük tutup günde yazdım
Kapı kapı kitap sattım

Hâl içinde vardır perde
Kıymet bilen baktım nerde
Mahcup hâlde yüzüm yerde
Kapı kapı kitap sattım

İsmetî'dir mahlas adım
Gönül aldım kalp kırmadım
Hor görene aldırmadım
Kapı kapı kitap sattım

1990

YOLDAŞIDIR

Mektup saldım gider nere
Zarfı pulun yoldaşdır
Bulutlardan iner yere
Yağmur selin yoldaşdır

Yollar yokuş geçitler dar
Yüce dağın başında kar
Kaygılarda benzerlik var
Hâller hâlin yoldaşdır

İsmetî'ye sırrın demez
Ona isyan edilemez
Başka yana gidilemez
Kader kulun yoldaşdır.

1991

UNUTMAYIN

Aldı nice kul ahları
İyi diye tanıtmayın
Korkakların silahları
İftiradır unutmayın

Güler yüzle gelir sana
Eline bak gider yana
O hinlerin yanlarına
Adım bile hiç atmayın

Hem allayıp pullar seni
Yanlış yere yollar seni
Düşünmeye sallar seni
Uzatıp da el tutmayın

İsmeti'yi onlar bilmez
Peşinizden boşa yelmez
Pazarından hayır gelmez
Öylesine mal satmayın

1991

ÂCİZLİĞİ

Öfke ile adım atmak
İradenin âcizliği
Ortalığı karıp katmak
İradenin âcizliği

Hırs gelince gözler kara
Teselliler etmez para
Esir olmak arzulara
İradenin âcizliği

Yıkılınca birden kaşlar
Dedikodu böyle başlar
Yaptığımız tüm yanlışlar
İradenin âcizliği

İsmeti'yim duruş anlık
Bize göre dünya hanlık
Bunca kötü alışkanlık
İradenin âcizliği

1991

YUMUŞAMAZ

İnsanların canı yanmış
Yürekleri yumuşamaz
Kemikleri küle dönmüş
Yürekleri yumuşamaz

Caddelerde kanlar aksa
Yardım etmez dönüp baksa
Hakt'an gelen sevgi yoksa
Yürekleri yumuşamaz

İsmetî yol sona ersin
Kime böyle neler dersin
Boşa nefes tüketirsin
Yürekleri yumuşamaz

1991

YAKASINI

Çalım satsın bu dünyada
Yakasını yırtacağım
Bekliyorum o dünyada
Yakasını yırtacağım

Yol tükenir gide gide
Göz kapanır doyar mide
İlahi bir mahkemede
Yakasını yırtacağım

İsmetîyim bura serin
Altı vardır kara yerin
Hakkımızı yiyenlerin
Yakasını yırtacağım

1991

DERMAN EYLESİN

İlahi emirle arkadaş olduk
Ya Rabbim derdine derman eylesin
Beraber ağladık beraber güldük
Ya Rabbim derdine derman eylesin

Yolumu bekledin gece yatmadın
Sofra kurdun benden önce tatmadın
Bir tanemi bile çöpe atmadın
Ya Rabbim derdine derman eylesin

Her kahrıma sabır ettin taş gibi
Çöp çekerek yuva yaptın kuş gibi
Geçen günlerimiz oldu düş gibi
Ya Rabbim derdine derman eylesin

Kapımda kilitsin evimde direk
Külümü aş ettin taşımı çörek
Seni ipeklere sarmamız gerek
Ya Rabbim derdine derman eylesin

Âşık İsmetiyim unutmam dünü
Sonda anlatayım bendeki seni
Kırk yılın içinde kırmadın beni
Ya Rabbim derdine derman eylesin

22.05.1991

(Eşimin hastalanması üzerine yazdım.)

KUŞ DEĞİLSİN

Gidiyorsun yanlış yola
İyilere eş değilsin
O karnında hile dolu
Biliyorum boş değilsin

Aklın fikrin durur zanda
Fırsat kollar elin yanda
Kim görmüşse rüyasında
Hayırlı bir düş değilsin

Adam denmez sorsam kime
O dünyada gittin güme
Kibirinle yol yürüme
Nerden baksam hoş değilsin

İsmetiyim atar yürek
Yanlışları yazmam gerek
Müslümanı hor görerek
Uçsan bile kuş değilsin

1991

ÇALAR OYNAR

Çığnedi mi kara yeri
Bilmeyenler çalar oynar
Ötelerden haberleri
Olmayanlar çalar oynar

Kimi gözde olur perde
Yaşıyor ki bilmez nerde
İpe sapa fani yerde
Gelmeyenler çalar oynar

İsmetî'nin olmaz hersi
Umduğunun olur tersi
Hayatından ibret dersi
Almayanlar çalar oynar

1992

ANTALYA

Misafir edersin mübarek günde
Senden söz ederim hemen Antalya
Bir yanıml Sivas'ta bir yanıml sende
Parçaladı böldü zaman Antalya

Meyve yetiştirdim çeşitli türden
Bereket fışkırır can biter yerden
Sen bu güzelliği alırsın nerden
Etrafın çayırda çimen Antalya

İsmetî yolcudur pek fazla durmaz
Her mevsim açılır çiçeğin solmaz
Sıcaklık olurda bu kadar olmaz
Dağlarında gördüm duman Antalya

1992

(Antalya'ya Kurban Bayramı'nda ziyaretine
gitmiştimm.)

EN SONUNDA

Kötülükler düşünenler
Karanlıkta kalmışlardır
Meydanlarda eşinenler
Şimdi toprak olmuşlardır

Sorarsanız sevmem şeri
Onlar Hak'tan kaçar geri
Hayat veren çiçekleri
Elleriyle yolmuşlardır

İsmetiylim durdum anda
Bilmeyecek ne var bunda
O zalimler en sonunda
Belasını bulmuşlardır

1992

PİŞMEK İLE

Olgunluğun oluşması
Zorluklarla pişmek ile
Arzusuna ulaşması
Arkasından koşmak ile

Kötülerin olmaz meti
Tek sevgidir kalbin feti
Kişilerin mağrifeti
Engelleri aşmak ile

O günlere hele varın
Sırlarını söyler yarın
Yükseklerde duranların
Korkuları düşmek ile

İsmeti'de dolu keder
Gelen kimse geri gider
Bencil olan belli eder
Balon gibi şişmek ile

1992

DÜŞÜNEMEZ

Gerçeklerden kaçır anca
Nere siner düşünemez
İçi içten sızlayınca
Nasıl diner düşünemez

Adamlık mı ayak çelmek
Düşünene olmaz gülmek
Hâl öğrenip hâlden bilmek
İnce hüner düşünemez

Gelen gitmem diyor burdan
Haberı yok hele nardan
Güvendiği o dağlardan
Bir gün iner düşünemez

İsmetî ne dersin buna
Ömür denen erer sona
Akibetten doğru yana
Ata biner düşünemez

1993

SORAN OLMAZ

İnsanoğlu nere gider
Hâllerini soran olmaz
Hava iyi görünse de
Sanmayın ki boran olmaz

Olacaklar olur anı
Kim olacak buna mani
Şu dağların sesi fani
Bu manada yoran olmaz

Yarın yokta bugün varsın
İçindeki benlik hırsın
Gencim deme yaşlanırsın
Dinç hâliyle duran olmaz

İsmetî zor yolu seçer
Dert sabırlı kulu seçer
Yıllar tezden gelir geçer
Pek farkına varan olmaz

1993

TIRNAK ATIYORLAR

Neyi gördüm ise onları yazdım
Sözüm sıralandı buraya böyle
Karada yürüdüm denizde yüzdüm
Bilmem ki giderim nereye böyle

Her şey göz önünde anlayan nerde
İftira edilir mert oğlu merde
Sevginin saygının olduğu yerde
Fitne sokuyorlar araya böyle

İsmetî hâllere üzgündür niçin
Zorbalar havayı bulatmak için
Yarayı kaşırlar kanatmak için
Tırnak atıyorlar yaraya böyle

1993

BİN KERE PİŞMANIM

Eğer dokunduysa sözlerim size
Bin kere pişmanım tövbeler olsun
Kimin kusurunun vurdumsa yüze
Bin kere pişmanım tövbeler olsun

Herkesi yakıyor kendinin otu
Sorulur yapılan her dedikodu
Köşede yaptımsa bir dedikodu
Bin kere pişmanım tövbeler olsun

İsmetî aşıklık ince iş meğer
Kendini bilmeler en büyük değer
Kimsenin kalbini kırdımsa eğer
Bin kere pişmanım tövbeler olsun

1993

KEDERİMİ

Düşüncemi tarla ettim
Kederimi ekiyorum
Çetince yoldan gittim
Terlerimi döküyorum

Günüm yaman geçti o gün
El ederdi her gün düğün
Doğruluğun dürüstlüğün
Cezasını çekiyorum

İsmetiyim fani yanda
Çaba vardır tatlı canda
Âciz kaldım ben şu yanda
Şimdi boyun büküyorum

1993

ZULÜM

Gözlerinden yaş gelmeyince
Gönül bağı kurulmuyor
Doğru yolu bulmayınca
Dost yanına varılmıyor

Hırs kötüdür kimde varsa
Kul bir kulun kalbini kırsa
İnsan beyni bulanırsa
Tez beriye durulmuyor

Nurdan hikmet vardır gözde
İfadenin ilmi yüzde
İki melek peşimizde
Asla onlar yorulmuyor

İsmetiyim önüm deniz
Akıntıya girdiyseniz
Kime zulüm ettiyseniz
Sanmayın ki sorulmuyor

1994

TERBİYE

Gelen kimse güleç baks
Bilesin ki var terbiye
Merhamet yok iman yoksa
O edilir zor terbiye

Yanlış gördüm kaç kimseyi
Daim kılmaz güç kimseyi
İfşa etmem hiç kimseyi
Saklanılansın terbiye

İsmetiğim der kalırım
Göremezsem kör kalırım
Düştüm ise ders alırım
Musibette bir terbiye

1994

DİŞLERİNİ BİLİYORLAR

Bakıyorum boş işlerin
Peşlerinden yeliyorlar
Anlatamam konu derin
Dolduruşa geliyorlar

Çoğu köle olmuş pula
Böyle sevda olmaz ola
Doğru giden varsa yola
Ayağını çeliyorlar

İsmetiğim geçtim yandan
Tanıyorum fırkasından
İyilerin arkasından
Dişlerini biliyorlar

1994

DÜNYADA DÖKÜLEN

Dünyada dökülen Müslüman kanı
Kimse aldatmasın sizi kardeşim
Soykırım yapılır dur diyen hanı
Yaman uyutmuşlar bizi kardeşim

Bunca felaketleri getirsem dile
Hep mazlum milletler çekiyor çile
Zalimler dost gibi görünse bile
Düşmanlık doludur özü kardeşim

Çok sinsi hileler onlarda hüner
Dilleri lastikli her yana söner
Söz verir sözünden bir anda döner
Utanıp kızarmaz yüzü kardeşim

İsmetiym bunlar saymakla bitmez
Gösterdiği yollar hiç doğru gitmez
Yalvarsan yakarsan merhamet etmez
Açmalıyız gayrı gözü kardeşim

1994

AZI BURDA

Bulmuyorum suç kimseye
Kazılıyor kazı burada
Küsmüyorum hiç kimseye
Çekin olmaz nazı burada

Gerilene dönüp baktım
Yüreğimi yaman yaktım
Hislerimi yazacaktım
Gördüğümün azı burada

İsmetî yol bulanlardan
Vakitleri dolanlardan
Aklımızda kalanlardan
Yazdıklarım yazı burada

1994

RÜZGÂR

Burnundaki nefes benden
Böyle diyor rüzgâr bana
Alacağım onu senden
Böyle diyor rüzgâr bana

Hayatın var hâl üstünde
Ayakların yol üstünde
Duruyorsun kıl üstünde
Böyle diyor rüzgâr bana

İsmetî ile ahdin nedir
Güvendiğin yer neredir
Ömür kısa bir süredir
Böyle diyor rüzgâr bana

1995

KOLAY MIDIR?

Hiç kimseye zulüm etmez
Müslümanlık kolay mıdır?
Yanlışlardan yana gitmez
Müslümanlık kolay mıdır?

Söz pişirir ocak yaksa
Yağmur yağıp seller aksa
Hakk'ı görür nere baksa
Müslümanlık kolay mıdır?

Sabır eder çekse çile
Pazarında olmaz hile
Geçimlidir eller ile
Müslümanlık kolay mıdır?

İsmetiyim gönül eri
Bilmelidir hayrı şeri
Düşünmektir daim yeri
Müslümanlık kolay mıdır?

1995

HÂLDEN BİLEN

Her söylenen söze kanma
İftiracı biri vardır
İnsanları aynı sanma
Hayrı var şeri vardır

Ermişlere olmaz perde
Vesveseyle düşme derde
Hâlden bilen varsa nerde
Şu gönlümde yeri vardır

İsmetîyim hasta beden
Bu sevdaya düştüm nerden
Rüyasında irşa eden
Bade veren piri vardır

1995

AĞLAMAK DEĞİL

Köşeye çekilip düşünüp ağla
Boşuna ağlamak ağlamak değil
Alın terin ile geçimin sağla
Çalarak sağlamak sağlamak değil

Tuttuğun yol belli izden olmalı
Selamınız doğru yüzden olmalı
Hakk'a yakınlığın özden olmalı
Dil ile bağlamak bağlamak değil

Âşık İsmetîyim olsaydım veli
Erenler yolunda olurdum deli
Mana ocağında kişi gişmeli
Ateşe dağlanmak dağlanmak değil

1995

NEŞE

Beş yaşına ayak bastı
Kara güne kaldı Neşe
Babasını tren kesti
Derin yara aldı Neşe

Çektikleri daha neler
Sanmayın ki yetim güler
Yıllar geçti büyüdüler
Sonra gelin oldu Neşe

Kanser tuttu yakasından
Dünyasını etti zindan
Usandırdı tatlı candan
Çiçek gibi soldu Neşe

İsmeti'ye haber saldı
Nihayetsiz düşe daldı
Üç yavrusu öksüz kaldı
Genç yaşında öldü Neşe

29.04.1995

DAYANAK KIRIKSA

İnsanlar insana saygı duymalı
Yiğitlik yumrukla bilekle olmaz
Erdem bir kuraldır herkes uymalı
Giyilen kadife yelekle olmaz

Kimlere kalmış ki dünyanın varı
Hoş seda bırakmak kişinin kârı
Balından bellidir çalışkan ârı
Kovanda kurumuş dalakla olmaz

Âşık İsmetîyim akıbet konu
Sayılı günlerin geliyor sonu
Dayanak kırıkça değiştir onu
Önüne konacak ulakla olmaz

1995

TESADÜF MÜ?

Şu ilahi düzene bak
Bunlar böyle tesadüf mü?
İşareti mutlaka Hak
Bunlar böyle tesadüf mü?

Göz kapatmak olmaz öyle
Düzensizlik var mı söyle
Dünya döner dengesiyle
Bunlar böyle tesadüf mü?

Gökler giymiş mavi yelek
Yağmur yağar elek elek
Muazzam bir çark-ı felek
Bunlar böyle tesadüf mü?

İsmetiyim ettim nazar
Saysam daha çoktur uzar
Neye baksam ayet yazar
Bunlar böyle tesadüf mü?

1996

BAYKUŞ KONAR

Zalimlere yoldaş olup
Zehir katman aşınıza
Hâlleriyle hâldaş olup
Bela alman başınıza

Adım başı dikkat eyle
Gelen gider burdan böyle
Kalp gözüyle görün şöyle
Baykuş konar taşınıza

İsmetî'de gümen gitmez
Yanmış tohum yerde bitmez
Çıkarıcılar insaf etmez
Dökülen gözyaşınıza

1996

BİLEN Mİ VAR

Ömür zaman içindedir
Günler geçer bilen mi var
Dünya duman içindedir
Önce bilip gelen mi var

Herkes kendi yükün taşır
Yoruldukça boyun kaşır
Evvelinden uzaklaşır
Bir köşede kalan mı var

İsmeti'nin çetin yolu
İnsanlığa açık kolu
Yerler gökler hikmet dolu
Bakıp ibret alan mı var?

1996

KARINCAYA

Allahını bilen kimse
Karıncaya kıyar mı hiç
Sağırlaşmış olan kimse
Gerçekleri duyar mı hiç

Görmedim bir yolda kalan
Şaşar mı o dersin alan
Ötelere ermiş olan
Yanlıslara uyar mı hiç

İsmetiyim geçti anlar
Unutulur adlar sanlar
Çıkar için can atanlar
Hatır gönül sayar mı hiç

1996

İZİNİ GÖRDÜM

Âlemi cihanda gezdiğim yerde
Baktım hâlden bilen azını gördüm
Mazlumun dilinden anlayan nerde
Çoğunun yüzünde hüznü gördüm

Gerçeği görünce eridim aktım
Çok ince işlere kafamı taktım
Yerlerin göklerin yüzüne baktım
Her şeyde hikmetin izini gördüm

Sanman İsmeti'yi dersin almıyor
Boşuna düşünüp düşe dalmıyor
Yerde bıraktığım izler kalmıyor
Yel esti yolların tozunu gördüm

1997

BİLEN OLMAZ

Yerden duman göğe çıkar
Hiç farkında olan olmaz
Zaman pınar olmuş akar
Testisini dolan olmaz

Yolculukla geçer sene
Gelen gider gelir gene
Tepedeydi baktım güne
Ne götürür bilen olmaz

İsmetiyim böyle bizler
Zaman birçok şeyi gizler
Nere gitsek bizi izler
Sonumuz var yalan olmaz

1997

DİYORLAR

Taşı koysan gediğine
Hele şuna bak diyorlar
Bugün kara dediğine
Yarın dönüp pak diyorlar

Şeker diye satar şebi
Testisinin çatlak dibi
Hak yeseler dağlar gibi
Yüzlerimiz pak diyorlar

İsmetiyim onlar önde
Geride kal derler sende
Haklarını isteyince
Senin hakkın yok diyorlar

1997

FARKINDA OLMADAN

Şu zaman gemisi gider durmadan
Yolcular bunların farkında olmaz
Belki menzilini bilmez varmadan
Yolcular bunların farkında olmaz

Ne zaman hâinden haberi ola
Limanda durulur verilir mola
Deniz dalgalanıp ses verir kula
Yolcular bunların farkında olmaz

İsmetî güne bak ışıklar saçar
Yinede gerçekler gözlerden kaçır
Fırsat elimizde kuş gibi uçar
Yolcular bunların farkında olmaz

1997

KALBİN TERCÜMANI

Karşında birisi söylenip dursa
Kalbin tercümanı dildir unutma
İlimden irfandan bildiğin varsa
Onu soranlara bildir unutma

Çıkarsın işine sabah erken
İşini düşünün yolda giderken
Erdemli insanı tarif ederken
Güzelin örneği güldür unutma

İsmetî yanlışlar kolay silinmez
Kendini bilenin aklı çelinmez
Aka kara derler neden bilinmez
Yanlış söyleyen eldir unutma

1997

DESİNLERE

Ekmeğimiz olmasa da
Desinlere tükeniriz
Cepte mangır kalmasa da
Desinlere tükeniriz

İbret ile bak şu işe
Övüyorsan alır neşe
Kapılmışız gösterişe
Desinlere tükeniriz

İsmetiyim böyle durum
Bilmem nasıl yapsam yorum
Şamataya bakıyorum
Desinlere tükeniriz

1997

BU KÖYDE

Üstümüzden deli rüzgâr eserdi
Dumanlı dağ ıdi başım bu köyde
O soğuklar bıçak gibi keserdi
Acılarla pişti aşım bu köyde

Bir yerlere baktım bir de göklere
Düşünürken girdim ağır yüklere
Oturup ağladım faniliklere
Aktı gözlerimin yaşı bu köyde

Kendime sığmayıp dışa taşardım
Tepeyi tırmanıp dağı aşardım
Bir güzeli hayal edip yaşardım
Sevdalara saldı düşüm bu köyde

Âşık İsmetîyim o günler noldu
Gönül bahçesinin çiçeği soldu
Babamın ocağı virane oldu
Kalmadı dikili taşım bu köyde

*(Köyümü ziyarete gittiğimde bunları yazmış-
tım.)*

ÇİZGİLERİM

Dünyadayım ben şu anda
Yere göğe bakıyorum
Kâinatın kitabında
Neler varmış okuyorum

Uğraşırım garip şeyle
Kaygıların onda böyle
Bir sevdanın ateşiyle
Yüreğimi yakıyorum

İsmet'in aslı kimdir
Özümdeki maya demdir
Çizgilerim ipliğimdir
Hâllerimi dokuyorum

1998

BEN BURAYA

Yola düşüp yaralandım
Neye geldim ben buraya
Yaralandım karalandım
Neye geldim ben buraya

Var mı burada mutlu olan
Hâlleriyle yoktur kalan
Bugün varız yarın yalan
Neye geldim ben buraya

İsmetî'ye hâl görünür
Çilesi çok bol görünür
Gideceğim yol görünür
Neye geldim ben buraya

1998

DEDİM DEDİ

Dedim tarihin ne, dedi dünümdür
Dedi vazgeçilmez değerdir bunlar
Dedim doğacak ne, dedi günümdür
Dedi vazgeçilmez değerdir bunlar

Dedim hedefin ne, dedi var olmak
Dedim maksadın ne, dedi bir olmak
Dedim isteğin ne, dedi hür olmak
Dedi vazgeçilmez değerdir bunlar

Dedim ay yıldız ne, dedi şanımdır
Dedim boyası ne, dedi kanımdır
Dedim değeri ne, dedi canımdır
Dedi vazgeçilmez değerdir bunlar

Dedim İsmetî kim dedi soyumdur
Dedim Oğuzlar ne, dedi boyumdur
Dedim güzellik ne, dedi huyumdur
Dedi vazgeçilmez değerdir bunlar

1998

CANIM SENİ

Yatıyorsun böyle burada
Canım seni unutmadım
Görüyorum rüyalarda
Canım seni unutmadım

Kim bilir ne var kimde
İsmin geçer sözlerimde
O hayalin gözlerimde
Canım seni unutmadım

İsmetiyim tuttum yasın
Hatırında anımdasın
Sanıyorum yanımdasın
Canım seni unutmadım

1998

(Kapı güzeline mezarında yazdım.)

KONYA

Süleyman Şah gelip açmış kapını
Mevlâna bağrında yatıyor Konya
Eden güzel inşa etmiş yapını
Yerin kalbi sende atıyor Konya

Ovaların geniş seyrek dir dağın
Ülkemi besliyor bostanın bağın
Parlayıp durursun önünde çağın
İhtişamın göze batıyor Konya

İsmetî derince düşlere dalar
Abuhayat gibi akıyor o sular
Toprağında yatan o evliyalar
Şehrini ayakta tutuyor Konya

1998

(Konya'yı gezerken bu şiirimi yazdım.)

ÂLİMİN SÖZÜ

Ne diyorsa seve seve dinledim
Âlimin sözünden bal tadı gelir
Kovandaki arı gibi inledim
Âlimin sözünden bal tadı gelir

Misali benziyor gökteki güne
Yolcuyu gönderir dosdoğru yöne
Doyulur mu onun güzel sözüne
Âlimin sözünden bal tadı gelir

İsmetiyim irşad olmuşum ondan
Allah razı olsun diyorum bundan
Son sözüne kadar dinledim candan
Âlimin sözünden bal tadı gelir

1998

(Zamanımızın derin âlimlerinden Ali Ulvi Kurucu'yu bir televizyon programında dinledikten sonra bu şiirimi yazdım. 1920'de Konya'da doğmuş, 3 Şubat 2002'de Mısır'da ölmüş.)

NERDEN EFENDİ

Dağları kaplamış bir kara duman
Helelik geçeriz dardan Efendi
Tilkinin kuyruğu koptuğu zaman
Kaybolur ortadan birden Efendi

Vatanı sevenler yerini bulur
O zaman yüreğim teselli olur
Herkesin hâlleri besbelli olur
Oturup kalktığı yerden Efendi

İsmeti kötünün adını anma
Ellerin sözüne sakın ha kanma
Arzuya ulaşmak kolaydır sanma
Bilmeyen bilecek nerden Efendi

1999

BIRAKSALAR

Doğru karar vereceğim
Beni bana bıraksalar
Güzel günler göreceğim
Beni bana bıraksalar

Bize kimler karışacak
Bütün dünya karışacak
İlmi olan yarışacak
Beni bana bıraksalar

İsmetî'de kalmaz keder
Yetim malı olmaz heder
Yetmiş milyon bayram eder
Beni bana bıraksalar

1999

ÖLÜM OLMASAYDI

Yaşamaya bayılırdı
Hikmetten ders almasaydı
Beyni mantar sayılırdı
Düşünceye dalmasaydı

Öğrenirken erdi insan
Sade benim derdi insan
Birbirini yerdi insan
Hak yolunu bulmasaydı

İsmetiyim nere vardık
Sonsuz olan yere vardık
Yaşamaktan usanırdık
Eğer ölüm olmasaydı

1999

NEDEN

Baktım ki kahpeler er ülkesinde
At koşturup cirit attı da attı
Nereye bakarsan gidiyor önde
Yeri toz dumana kattı da kattı

Faydasız işlere daldık dalalı
Hakikatten uzak kaldık kalalı
Güzeller gözlerden kayıp olalı
Çirkinler çalımlar sattı da sattı

Mazlum geleceğe umut bağlıyor
Olan haksızlıklar yürek dağlıyor
Dönekler herkesle uyum sağlıyor
Yiğitler gözlere battı da battı

Âşık İsmetiyim beni ar eden
Doğruyu taşıyor her gelip giden
Aslanlar uykudan uyanmaz neden
Derince uykuya yattı da yattı

1999

DÜŞÜNMELİ

Kalmamalı kimse darda
Geleceği düşünmeli
Umut parlar ufuklarda
Geleceği düşünmeli

Dağların var durur yüce
Nedenlerin vardır nice
Çalışasın gündüz gece
Geleceği düşünmeli

Aldatmasın eller sizi
Bölmek ister bizden bizi
Seviyorum hepinizi
Geleceği düşünmeli

İsmetî'ye göreceksin
Sözüme hak vereceksin
Güzel güne ereceksin
Geleceği düşünmeli

1999

ÂLEM

On sekiz bin âlem varda
Beraberce geziyorlar
Sanmayın ki onlar orda
Birbirini üzüyorlar

Seyyareler bakar güne
Yola gider döne döne
İnsandaki öfke bu ne
Birbiribi eziyorlar

İsmetiyim derin konu
Anlatayım nasıl bunu
Sonsuzluğun var mı sonu
Kimler sınır çiziyorlar

1999

BU DİL İLE

Doru renkte bir at geldi
Tekmeliyor bindirmiyor
Doru gitti kır at geldi
Binsem bundan inilmiyor

Dala konmuş garip kuşlar
Gelip giden niye taşlar
Acılarla pişen aşlar
Aç ölsende yenilmiyor

İsmetiyim kaldım Hak'ta
Yeryüzüne koydum nokta
Diyeceğim sözüm çok da
Bu dil ile yenilmiyor

2000

BAHARIN SONRASI

Gerçek sanıyordum gördüklerimi
Dünya dedikleri düş imiş meğer
Biliyor sanırdım bilmediklerimi
Hayat anlaşılmaz iş imiş meğer

Bu âlem boşalmış kaç kere dolmuş
Falanlar filanlar hanı ya nolmuş
Gelen şu fani de misafir olmuş
Senlikler benlikler beş imiş meğer

Âşık İsmetiyim giderim önde
Yolculuk ömrümün bittiği günde
Vaktim yaklaşmıştır fark ettim bende
Baharın sonrası kış imiş meğer

2000

KALP DEDIĞİN

El sallayıp sakındırma
Kalp dediğin kırılgandır
Laf söyleyip dokundurma
Kalp dediğin kırılgandır

Ötesini ona sorma
Kusurunu yüze vurma
İlgi göster uzak durma
Kalp dediğin kırılgandır

Bakışından huzur bulsun
Yüreğinden sevgi dolsun
Davranışın nazik olsun
Kalp dediğin kırılgandır

İsmetî sen gördün neyi
Büyütme ha basit şeyi
Hakir görme hiç kimseyi
Kalp dediğin kırılgandır

2000

HİNLER

Kin dolu olana olunmaz yakın
Bizlere dişini biliyor hinler
Ne diyorsa desin aldanma sakın
Çıkarı peşinden geliyor hinler

Gerçekler gelmiyor dünyada dile
Zalimler düşünür daima hile
Zerrece kusurum olmasa bile
Arayıp bahane buluyor hinler

Geçmişten garezi değildir yeni
Kötüye kullanır eldeki feni
İleri gidersen bırakmaz seni
Arkadan dizini çeliyor hinler

İsmetî ah çeker bilesin niçin
Hâllerden habersiz olasın niçin
Devlet gemisini batırmak için
Onu tabanından deliyor hinler

2000

AYILMAZ İMİŞ

Hakk'ın kullarına ilham olmadan
Vicdanının sesi duyulmaz imiş
Kalben inanmadan iyi bilmeden
O başlar secdeye koyulmaz imiş

Bulunca âlimin izini sürek
İnançla çarpmalı daima yürek
Hikmet kazanında kaynamak gerek
Yumurta pişmeden soyulmaz imiş

İsmetî hayatın durağı vardır
Kiminin yakını urağı vardır
Gelişin gidişin gereği vardır
Haddini bilmeyen ayılmaz imiş

2000

SAYIKLAR MIYIM?

Ölüm döşegine düştüğüm zaman
Kapı güzelini sayıklar mıyım?
Bir anda kendimden geçtiğim zaman
Kapı güzelini sayıklar mıyım?

Azrail gelip de yana urunca
Kılıcını çekip cana vurunca
Gelip giden hâlim hatırım sorunca
Kapı güzelini sayıklar mıyım?

İsmetiyim olur yatağım diken
Bilmem ki saatin kaçında iken
Anlatılmaz acı içinde iken
Kapı güzelini sayıklar mıyım?

2000

İLİMLE UĞRAŞMAK

Menzile varılmaz dökmeden teri
İlimle uğraşmak en güzel iştir
Çalışan ellerden kalır mı geri
İlimle uğraşmak en güzel iştir

Gerektir tarihten dersimizi almak
Azimle yılmadan kararlı kalmak
Dağları dinleyip denize dalmak
İlimle uğraşmak en güzel iştir

İsmeti boş geçen zamanı neyler
Aklına geleni âleme söyler
Aransa bulunur önemli şeyler
İlimle uğraşmak en güzel iştir

2001

GEZE GEZE

Kalemimle sırdaş oldum
Yaza yaza gidiyorum
Yolcularla gardaş oldum
Geze geze gidiyorum

Hak yoluna koydum seni
Dön deseniz dönmem geri
Boyluyorum denizleri
Yüze yüze gidiyorum

Dileklerim vardır tekten
Elim inmez oldu gökten
Süzülürüm eleklerden
Sıza sıza gidiyorum

İsmetiyim geldim dile
Emelim var benle bile
Ezilmişim rüzgâr ile
Toza toza gidiyorum

2001

YAŞADIKÇA

Yaşadıkça şu dünyada
Düşünerek duruyorum
Şöyle varsam hangi yanda
O arzumu arıyorum

Gemi gider bilmem nere
Fırtına var menzil gere
O ebedî olan yere
Yaklaşıyor varıyorum

İsmetî ah çeker inler
Kulaklarım yaman çinler
Nasıl gelip geçti günler
Sevdiğime soruyorum

2001

BEKLİYOR

Fatih'in torunu söyle neredesin?
Gözler yola doğru seni bekliyor
Bilmek istiyorum hangi yerdesin
Kötünün içinde kini bekliyor

Hakikat olanlar gelecek dile
Olduğun yerlerde olur mu hile
Hükümler verirsin adalet ile
Milletini seven canı bekliyor

Yürekten seversin güzelim yurdu
Beraber güdersin koyunla kurdu
Sevenlerin sana selama durdu
Sendeki şöreti sanı bekliyor

Âşık İsmetî'yi hal bilen anlar
Kırma uğradı binlerce canlar
Dünyadaki bunca mazlum insanlar
Durmuş geleceğin günü bekliyor

2001

SAKAL

Altmış sekiz yaşındayım
Bırakmışım seni sakal
Bir dönemin başındayım
Mahcup etme beni sakal

Ne hâllerden geliyorum
Sana hayır diliyorum
Dünya gel git biliyorum
Düşün sen o yanı sakal

Derinlerden içim inler
Kulağım o sesi dinler
Gelip geçti nice günler
Eski hâlin hanı sakal

İsmetiyim geldim dile
Ne yaşarım senle bile
Gezmelisin kisbin ile
Sevesin her canı sakal

2002

ÇİMENTO

İş isteyip arzuhalde bulundum
Umutlara sarılmıştım dal gibi
Nasip oldu sonra işe alındım
Zaman nasıl gelip geçti yel gibi

Vakitleri borusu var öterdi
Yücelerden iki baca tüterdi
Boz dumanı bulutlara yeterdi
Çalışanları akıp gitti sel gibi

Ham maddeler fırınlarda kavrulur
Orda pişen lapa lapa devrulur
En sonunda kilingere çevrülür
Çimentonun rengi ondan kül gibi

İsmetiyim yazdım aktan karadan
Kart basardım gayrı çıktım aradan
Sorarsanız emekliyim buradan
Şimdi gelip gidiyorum el gibi

2002

OLAN OLUR

İnsan yolcu yol üstünde
Kim demiş ki kalan olur
Ayağımız kıl üstünde
An gelince olan olur

Devr-i âlem kalmış kime
Söyle vefa olmuş kime
En sonunda o âleme
Dönüp gider yolun olur

İsmeti hiç dersin almaz
Düşünceye durup dalmaz
Etrafında kimse kalmaz
Derinlere dalan olur

2002

KURAL KONMUŞ

Hâlden hâla giriyorum
Yaşadığım güne göre
Adım atıp yürüyorum
Yol almışım düne göre

İçimizden atar yürek
Çabasını bilmek gerek
Akıbeti düşünerek
Hazırlandım ona göre

İsmetiyim olmak temiz
Geri gelmez gidenimiz
Toprak olur bedenimiz
Kural konmuş buna göre

2002

GEÇEN ZAMAN

Hakk'a gönül veren kimse
Yanlışlara kanmaz daha
Gerçekleri gören kimse
İçi yanar sönmez daha

Rahmet nehir olur akar
Akarken de bendin yıkar
Fırsat kuşu göğe çıkar
Beklesen de inmez daha

İsmetiyim döktüm teri
Şöyle gezdim nice yeri
Boş geçirdim çok günleri
Geçen zaman dönmez daha

2002

DÜNYA DEMİ

Göğüs gerdim esen yele
Seller gibi çağlıyorum
Senelerdir sabır ile
Zor dengemi sağlıyorum

Dönüşü yok gider gemi
Sona erer dünya demi
Götürüp de ben kendimi
Bir kapiya bağlıyorum

İsmetiyim sabah erken
Yeni güne erdik derken
Hikmetleri düşünürken
Köşelerde ağlıyorum

2002

SAVAŞ OLMASIN

Zalimin elleri tetikte durur
Dilerim dünyada savaş olmasın
Yüzlere gülüp de arkadan vurur
Dilerim dünyada savaş olmasın

Güçsüz olanların belalı başı
Hiç fayda etmiyor gözünün yaşı
Burnundan geliyor ekmeği aşı
Dilerim dünyada savaş olmasın

Korkular içinde tedirgin canlar
Nereye varacak belirsiz sonlar
Beşikte çocuğa acımaz onlar
Dilerim dünyada savaş olmasın

Âşık İsmetiyim sesim duyulmaz
Hakka adalete asla uyulmaz
Gücü olmayanlar adam sayılmaz
Dilerim dünyada savaş olmasın

15.02.2003

NEMRUTLAR

Sizde gördüğümü yazdım buraya
Can üstüne tanklar sürün Nemrutlar
Ayrılık tohumu ekin araya
Bizi bizler ile yorun Nemrutlar

Dünyanın üzeri kan gölü oldu
Çarşılar pazarlar cesetle doldu
O insan hakları sözünüz oldu
Çoluğu çocuğu vurun Nemrutlar

Âşık İsmetîyim gelirim dile
İçinizden dolmuş taşıyor hile
Mazlum milletlere çektirin çile
Müslüman kalmasın kırın Nemrutlar

2003

BAŞLAMİŞİM

Hakikatten haberleri
Olmayana rastlamışım
Yanlışlardan dönüp beri
Gelmeyene rastlamışım

Neler çektim orda burada
Yol yürüdüm kışta karda
Doğru dürüst bir kararda
Kalmayana rastlamışım

Nerde önce gelen hanı
Kimin kaldı adı sanı
Kulun kula selamını
Almayana rastlamışım

İsmetî'nin olmaz kini
Pişirmıştır aşkım beni
Bilinmesi gerekeni
Bilmeyene rastlamışım

2004

GÖLGEMİ GEÇEMEDİM

Ömür boyu yarış ettim
Bir gölgemi geçemedim
Sanıyorum hızlı gittim
Bir gölgemi geçemedim

Yerde kalmaz onun izi
Oynatıyor sanki bizi
Bırakmıyor peşimizi
Bir gölgemi geçemedim

Geldi günüm geçti ayım
Ne zamandır ben buradayım
Yetmiş yıldır yollardayım
Bir gölgemi geçemedim

İsmetî'ye tuzak kurdu
Nerde dursam orda durdu
Hem kocattı hemi yordu
Bir gölgemi geçemedim

2004

NİMET BİZE

Nice yeri gezip gördüm
Dizdeki fer nimet bize
Gördüğümü durup yazdım
Bastığım yer nimet bize

Fehimsizlik olur perde
Fark edilmez ne var nerde
Yaratılan gökte yerde
Bilene sor nimet bize

İsmetiyim yolda durduk
Bin bir türlü hayal kurduk
Yakınlara yük olurduk
Ölüm de bir nimet bize

2004

BU GECE

Günah mı işledim hata mı ettim
Hâlim yaman oldu benim bu gece
Rüyada korkulu yerlere gittim
Dondu damarımda kanım bu gece

Bir dev bakıp boyun büktü üstüme
Suları kaynatıp döktü üstüme
Sanki dağ devrilip çöktü üstüme
Sandım çıkıyordu canım bu gece

İsmetîyim böyle zorlukta kaldım
Bir geceyi bin yıl uzadı sandım
Bu hâlin içinden payımı aldım
Geldi saniyordum sonum bu gece

12.02.2004

(Antalya'da gördüğüm bir rüyanın etkisiyle
yazdım.)

BİR ZAMANDA

Yolum gelip geçer buradan
Sanmayın ders alıyoruz
Acı tatlı pınarlardan
Testimizi doluyoruz

Bulan olmaz aramadan
Dağı taşı taramadan
Ahdimize varamadan
Yarı yolda kalıyoruz

İsmetîyim duruş anda
Olacağım öte yanda
Beklenmedik bir zamanda
Gözden kayıp oluyorum

2004

YETMİŞ YILDIR

Hâl bilenin yollarına
Köprü olup kurulmuşum
Velilerin kollarına
İnanarak sarılmışım

Kaygısızlık benim neyim
Sırlarımı kime deyim
Güzelliğin peşindeyim
Yetmiş yıldır yorulmuşum

İsmetiyim işte böyle
Soranlara selam söyle
Hâl bilmezsin elleriyle
Yerden yere vurulmuşum

2004

BİLESİN

Beni yüreğimden vurdu gözlerin
Sevdaya saldığın seri bilesin
Cennet mi mekânın cennet mi yerin
Hayalin karşımda peri bilesin

Rüyada görünce can geldi cana
Nasıl anlatayım hâlimi sana
Eğer soruyorsan ötemi bana
Aşkından kalmışım diri bilesin

İsmetiyim geçti yıllarca
Derdim tazelendi yeniden gene
Kıvılcım atmıştın gönül köşküne
Yakıp kül ettiğin yeri bilesin

2004

(Kapı güzelini rüyada gördüm, uyanınca bunları yazdım.)

DOSTUM OLAN

Akıbeti işliyorum
Dostum olan dua etsin
Nihayeti düşlüyorum
Dostum olan dua etsin

Yanlış yerde izim yoktur
El malında gözüüm yoktur
Hâl bilmeze sözüm yoktur
Dostum olan dua etsin

İsmetiyim çoktan azdan
Nice geçtim kıştan yazdan
Ayrılınca aranızdan
Dostum olan dua etsin

2004

DUYMAMIŞIM

O mekânı cennet olsun
Dostum ölmüş duymamışım
Kana kana rahmet olsun
Dostum ölmüş duymamışım

Tezden geçer dünya demi
Akıbeta gider gemi
Anlatamam kederimi
Dostum ölmüş duymamışım

Beraberce nice gezdim
Ne düşündüm ne de sezdim
Hatırıma getirmezdim
Dostum ölmüş duymamışım

İsmetiyim olan oldu
Kim demiş ki kalan oldu
Yaşıyordu yalan oldu
Dostum ölmüş duymamışım

2004

SİZ SÖYLEYİN

Geldi buradan gitme vaktim
Size veda ediyorum
Hazırlıksız yola çıktım
Bir diyara gidiyorum

Varım yoğun bir andayım
Gece gündüz figandayım
Bakarsınız o yandayım
Kim ne sorsa he diyorum

İsmetiyim halim beşer
İnsan aşkı ile pişer
Gözlerimden damla düşer
Siz söyleyin ne diyorum

2004

SENİN KADAR SENİ

Herkesin içinde bir başka dünya
Dumanlı dağınan taşınan olmaz
Düşmüşde dönüyor bu aşka dünya
Sadece gözünen kaşınan olmaz

Hikmet diyarına varıp erersin
İnce çizgileri bakıp görersin
Daima mazluma destek veresin
Gözünden dökülen yaşınan olmaz

İsmetî arayıp izi bulasın
İbret alıp ilham ile dolasın
Yaptığın işlerin ehli olasın
Senin kadar seni düşünen olmaz

2004

BİR DURAKTIR

Düşünürken böyle burada
Geçen günü anıyoruz
Umut durur uzaklarda
Yakınlarda sanıyoruz

Kulun dostu sade Hak'tır
Sanmayın ki çok ıraktır
Dünya bize bir duraktır
Acep nasıl tanıyoruz

İsmetiym girdim safa
Yaşadığım gün arafa
Yel varınca o tarafa
Yanacaksam yanıyorum

2004

VARAMADIM

Çalıştığım işlerimin
Kolayını aramadım
Şu gördüğüm düşlerimin
Yorumunu soramadım

Çirkin güzel olmaz zorla
Kimi gezer yüzü nurla
Anlaşılmaz insanlarla
Bir bağlantı kuramadım

Baktım çiçek taşır arı
Tatlı baldır onun varı
Hikmet dolu olayları
Düşünmeden duramadım

İsmeti'nin böyle huyu
Oğuzlardan gelir soyu
Yol yürüdüm yıllar boyu
O arzuma varamadım

2005

KÜPLERE BİNSİN

Hâlınden habersiz olan insanlar
Derin uykulara kansın bakalım
Bomboş hayallere dolan insanlar
Dünyayı toz pembe sansın bakalım

Hikmetten bir kalem verilmiş bana
Sorarsan hâlimi söylerim sana
Canı mı veririm mazlumdan yana
Cadılar küplere binsin bakalım

İsmeti âşıktır güzele böyle
Hakk'ı hakikati herkese söyle
Güneş balçık ile sıvanmaz öyle
Eğrilere doğru densin bakalım

2005

AYNAYA BAKARKEN

Yolcu düze çıkar dağı aşarsa
O zahmet içinde ter olur insan
Kalbini tertemiz tutup yaşarsa
Emsali içinde er olur insan

Kimi kulak vermez ilahi ses
Karnını doyurmaz dünyayı yese
Yüzünü gözüyle görmek istese
Aynaya bakarken kör olur insan

İsmeti falanlar hanı ya noldu
Eşilip üstüne topraklar doldu
İsmide cismide sır kayıp oldu
Düzlenir mezarda yer olur insan

2005

ÖĞRENİRİZ

Anlatılmaz acı günü
Ölürkene öğreniriz
Dünyanın ne olduğunu
Ölürkene öğreniriz

Dökülürken ecel teri
Düşünürüz o an yeri
Bilinmeyen gerçekleri
Ölürkene öğreniriz

İsmetî'nin böyle sonu
Bilmeyen mi olur bunu
Can vermenin zorluğunu
Ölürkene öğreniriz

2005

NE HAYALLER

Her insan bir başka halde
Dünyalarda duruyoruz
Yolcuları görsek yolda
Nere gider soruyoruz

Şu hayatın nedir varı
Yalın gördüm yayaları
Merak ettim rüyalar
Hangi gözle görüyoruz

Hey İsmetî uyan hele
Savrulursun esen yele
Olur olmaz şeyler ile
Ne hayaller kuruyorsun

2005

ÇARE DOKTORUM

Verilen ilaçlar fayda olmuyor
Dünya gözlerime kara doktorum
Çokça çekiyorum çilem dolmuyor
Yoksa yüreğim mi yara doktorum

Susuz kalırımda içemem suyu
Hiç sabrım kalmadı değiştim huyu
Öksürük durmuyor geceler boyu
Böyle düşüyorum dara doktorum

İsmeti Hak deyip canını adar
Hayatın içinden acıyı tadar
Rahat edemedim şu ana kadar
Derdime çareler ara doktorum

2005

ELLER

Dedemizin gelmiş mezar taşında
Eller niye yağlı hançer biliyor
Pusu kurmuş tatlı suyun başında
Düşmanlığı devam edip geliyor

Şaşkınım bilemem giderim nere
Dosta ulaşmaya aramız gere
Tuzağa dolaşıp düşersem yere
Başımıza kömür külü eliyor

İsmetiyim kabul etmez tezimi
Fırsat kollar çelmek ister dizimi
Bakıyorum yolda kalan izimi
Ayağını süre süre siliyor

2005

KOLAY DEĞİL

Bir kıvılcım beni yakar
Çırpınışım halay değil
İnleyişim arşa çıkar
Dayanması kolay değil

Deli dolu gezdim yerde
Hâllerime çektim perde
Bu halimi bilen nerde
Anlatacak olay değil

İsmetiyim pişti aşım
Kemaline erdi yaşıım
Secdelerde kaldı başım
Yâr güllüzar gülay değil

2005

FERASET

Bilgiye sahipsen devi yıkarsın
Önce ferasettir sonra keramet
Gerçek gücün varsa haklı çıkarsın
Önce ferasettir sonra keramet

Faydasız şeylerden beri gelmeli
Yolda engel ise dağı delmeli
İşin önemlisi bunu bilmeli
Önce ferasettir sonra keramet

Hayatın ayrılmaz parçası şudur
Havadır topraktır biri de sudur
Bilginiz ne kadar gücünüz odur
Önce ferasettir sonra keramet

İsmetî çalış ki çıksın pasınız
Gafil yaşarsanız olur yasınız
Marifetle dolsun kafatasınız
Önce ferasettir sonra keramet

2006

ÖLDÜ GİTTİLER

Yollar sona giden yola benziyor
Niceleri buradan geçip gittiler
Hayat bozbulanık sele benziyor
Akıp denizleri buldu gittiler

İnsan hâli derler o işte böyle
Renkler gözleriyle oynuyor öyle
Kanlar bu faniye kaynıyor öyle
Tatlı hayallerde yedi gittiler

İsmetî önemli şeyi görmeli
İlahi buyruğa kulak vermeli
Önceden bunlara aklı ermeli
Ben ölmem diyenler öldü gittiler

2006

İNSAN POSTU

Dedikodu arasında
Yaşaması güç efendim
Eğrilerin dünyasında
Doğru olmak suç efendim

Kulak verdim birçok sese
Ölçü imiş meğer kese
Haksız olan hâkim ise
Haklı olmak hiç efendim

Zalim kurmuş yola çadır
Kuralların dışındadır
Gitmez pınar başındadır
Su içersen iç efendim

İsmetî söz sana düştü
Kıymet bilen nere düştü
Kul pazarda yere düştü
İnsan postu kaç efendim

11.10.2006

YOLCUYUM

Hâlimden haberler yazdım buraya
Bana hiç sormayın nere yolcuyum
Gelen sebeplerle gider oraya
Sanıyorum ben bu sıra yolcuyum

Hayatı okudum dersimi aldım
Sonumu düşündüm derine daldım
İlahi çizginin içinde kaldım
Kendi hâllerime göre yolcuyum

İsmetî dağlarım bembeyaz kardır
Herkesin kendine emeli vardır
Koskoca şehirde bir kapı vardır
Eğer sorarsanız bire yolcuyum

30.05.2006

ÖLMEK YOKTUR

Birlik olup barışalım
El sözüne gitmek yoktur
Hizmet için yarışalım
Ayakları çelmek yoktur

Meydanlarda er oluruz
Zaman gelir pir oluruz
Bir olursak hür oluruz
Bütünlüğü bölmek yoktur

İsmetiyim böyle durum
Tarihimi dallıyorum
Şu kafamı sallıyorum
Uyanmadan ölmek yoktur

2006

LÜBNAN

Akan gözyaşını dökülen kanı
Görmeyen insana yazıklar olsun
Kimler katlediyor bu kadar canı
Yermeyen insana yazıklar olsun

Evler alev alev yanar o yanda
Nasıl rahat eder vicdan bu yanda
Ezilen milletin varıp yanında
Durmayan insana yazıklar olsun

İsmeti çiğnenip böyle hak niye
Soykırım yapılır engel yok niye
O feryat edenler ne hâlde diye
Sormayan insana yazıklar olsun

30.07.2006

(Kana, katliamına yazdığım şiiirdir.)

KARA KAZAN

Vicdanları kömür gibi
Kinleriyle bıçak biler
Mayaları çamur gibi
Fitneliğin peşindeler

İçlerinde kötü yürek
Bilmek lazım bunu gerek
Ellerinde kazma kürek
Kuyu kazma işindeler

Öylesiler bilmez ayıp
Kimliğini sorma kayıp
Yasaları hiçe sayıp
Kuralların dışındalar

İsmeti'yi aldatırlar
İpte cambaz oynatırlar
Ortalığı kaynatırlar
Kara kazan başındalar

2007

GÜNAHSIZ

Anlatmak mümkün mü gönlümü size
Her zaman kendimi bilmek isterim
Kusursuz kul olmaz diyorlar bize
Olan yanlışımı silmek isterim

Kar oldum eridim su gibi aktım
Yerleri gökleri aklıma taktım
Nasıl yaşıyorsun hâlime baktım
Hakk'ın yollarında yelmek isterim

İsmetiyim döndüm kıbleden yana
Kalbimin dilinden cevabım sana
Arzun nedir diye sorarsan bana
Kusursuz günahsız ölmek isterim

2007

ALKIŞLANMAZ

Ne hileler vardır hinde
İhanetler alkışlanmaz
Bilmiyorsan ayıp sende
İhanetler alkışlanmaz

Kimliğine kara çalar
Ta gözünden suyu bular
Yıllar boyu yanıltılar
İhanetler alkışlanmaz

İsmetî'den tanı onu
Bilmeyenin hazin sonu
Anlayanlar anlar bunu
İhanetler alkışlanmaz

2007

FIRILDAK MI?

İftiralar tutmaz maya
Yan o yanı yan bu yanı
İnsanları uyutmaya
Nen o yanı nen bu yanı

Soruyorum kömür ak mı?
Güne çamur atmak hak mı?
Siyaset bir fırıldak mı?
Dön o yanı dön bu yanı

İsmetîyim içim yara
Kimselere çalmam kara
Doğru demem yanlışlara
Sen o yanı ben bu yanı

2007

SANA DOĞRU

Nerden gelip nere gittim
Sana doğru yol Allahım
Kusuruma tövbe ettim
Döner iken dil Allahım

Ses vererek sular akar
Gözler ibret ile bakar
Peygamberin teri kokar
Kokladıkça gül Allahım

İsmetîyim açtım kolu
Daim tuttum doğru yolu
Defterimde günah dolu
Hikmetinle sil Allahım

2007

HADDİNİ BİLMİYEN

Onun bayramıdır dolarsa kese
Hakkını bilmeyen haddini bilmez
Gözünü doyurmaz dağları yese
Hakkını bilmeyen haddini bilmez

Dinle konuşurken kafanda atar
Zalime sessizdir mazluma çatar
Çıkar dünyasında çalımlar satar
Hakkını bilmeyen haddini bilmez

İsmetî unutma bıçare kulsun
Öteyi bilerek günlerin dolsun
Fani bir duraktır haberin olsun
Hakkını bilmeyen haddini bilmez

2007

MÜREKKEBİM

Mürekkeğim gözyaşlarım
Kalemimin ucundayım
Çiçek çizer gül işlerim
Yedi rengin içindeyim

Nerden geldim böyle yere
Hemi dağ var hemi dere
Gidiyorum böyle nere
Şu ömrümün kaçındayım

İsmetî'de başka hâl var
Gökyüzüme yerden yol var
Ateş duman birde kül var
Ben onların üçündeyim

2007

İKİYÜZLÜ

Doğru izi bulmak gerek
Geçitlerden geçiyorum
Ne iş yapsam düşünerek
Doğrusunu seçiyorum

Nice dersler aldım burdan
Yol yürüdüm geçtim zordan
İki yüzlü insanlardan
Uzaklara kaçıyorum

İsmetî'nin hali neyse
Velilere boyun eğse
Hâl bilen eli değse
Zehir olsa içiyorum

2007

KAYBOLAN MESLEKLER

Tahtacı gelirdi elinde hızar
Kayboldu meslekler geride kaldı
Kalemi alıp da odunu cızar
Kayboldu meslekler geride kaldı

Sürek malı derler gelirdi ara
Kars'ın tosunları ederdi para
Pazarlık olurdu kol kıra kıra
Kayboldu meslekler geride kaldı

Kaçakçılar gelir tütün satardı
Sağa sola durmaz bir göz atardı
Yatağında korku ile yatarı
Kayboldu meslekler geride kaldı

Çocuklar aptal sünnet ederdi
Sahipleri birkaç kuruş öderdi
Kırk çocuğu kesip köyden giderdi
Kayboldu meslekler geride kaldı

İsmetiyim düzen böyle dururdu
Kolaycılar gelir, köylü korurdu
O da gümüş gibi kolay vururdu
Kayboldu meslekler geride kaldı

2008

EMSALİ Mİ?

Niceleri gözden kayıp
Rastgele soruyorum
Dostlarımı hatırlayıp
Caddelerde arıyorum

Falan filan hani nerde
Gözlerime geldi perde
Yalnız kaldım köşelerde
Düşünerek duruyorum

İsmetî hiç ibret almaz
Kimselere dünya kalmaz
Hüzünlere dayanılmaz
Yüreğimi koruyorum

2008

O TARAFI

Doğru yolcu çıkar düze
O tarafı unutmayın
Sorulacak orda size
O tarafı unutmayın

Hiç olur mu yolda durmak
Ne güzeldir hatır sormak
Kötülüktür gönül kırmak
O tarafı unutmayın

İsmetî'nin ahı kalmaz
Sanmayın ki eden bulmaz
Zan altında hüküm olmaz
O tarafı unutmayın

2008

ŞU DÜNYAYA

Sular oyar akarını
Zaman ile dere olur
Kim düşünse çıkarını
Aklındaki para olur

Geçen günler hayal bence
Geçitler var kıldan ince
Yakan yakmak isteyince
Her ağaç bir çıra olur

Kazanlarda kaynamayın
Yeri boşa çığnamayın
Sivilceyle oynamayın
Kaşydıkça yara olur

İsmetiyim düştüm haya
Uzun yolda kaldım yaya
Gelenler hep şu dünyaya
Gitmek için sıran olur

TANIYALIM

Neler olur bekle anda
Her günde bir soru vardır
İnsanların huzurunda
Sevginin bir yeri vardır

İsimliktir adın sanın
Cana yakın olsun canın
Geçim ehli olmayanın
Aklında bir zoru vardır

İsmetiyim böyle halim
Olgun olan etmez çalım
Velileri tanıyalım
Yüzünde bir nuru vardır

2008

2008

DAL YETMİYOR

Yanlışları yazıyorum
Defterimde dal yetmiyor
Zalimlere kızacağım
Tepelerde kol yetmiyor

Her tarafı sarmış ağı
Bunlar imiş ayak bağı
Bir başı var bin ayağı
Nalburdaki nal yetmiyor

İsmetî'ye bu kim derler
Bin kişiden fazla yerler
Vergimizle beslenirler
Ver ver para pul yetmiyor

2008

ODA RÜYASINI

Aslan eder ceylan nerededir
O da rüyasını böyle görüyor
Arı çiçek arar gözü yeredir
O da rüyasını böyle görüyor

Tazı koşmak ister tavşan peşinde
Tavuk didiniyor kendi işinde
Tilki kümeslerde gece düşünde
O da rüyasını böyle görüyor

Avcı sansar için tuzak kuruyor
Koçlar birbirine kafa vuruyor
Kurdun hayalinde kuzu duruyor
O da rüyasını böyle görüyor

Düşünceler hikmet ile bezeli
Başka oldum hâlden hâli sezeli
İsmetî'ye sorsan kapı güzeli
O da rüyasını böyle görüyor

2008

İNAN Kİ

Zalimin eline fırsat verirsen
Arkandan kuyular kazar inan ki
Yaptığı yanlışla sessiz kalırsan
Dilleri uzar da uzar inan ki

Durmadan çiğnenir daim taban
Senin inancını ne bilir yaban
Böylesi olursa sürüye çoban
Hırsızlara olur pazar inan ki

İsmeti kahrından yerinde yatmaz
Eğriler dosdoğru bir adım atmaz
Seni soymuyorsa elinde tutmaz
Kitabında çıkar yazar inan ki

2008

GÖREVİMİ

Bende böyle şiir ile
Görevimi yapıyorum
Hor görenler olsa bile
Görevimi yapıyorum

Ondan alıp buna satmam
Yatağında rahat yatmam
Çıkar için adım atmam
Görevimi yapıyorum

İsmetiyim sabah erden
Düşünürüm geldim nerden
Geçinceye kadar senden
Görevimi yapıyorum

2009

KAŞIYORLAR

İçlerine şeytan girmiş
Onu öyle taşıyorlar
Teraziye kilit vurmuş
Ölçüleri aşıyorlar

Fitnelikten doymaz karın
Kim ne ekse biçer yarın
Kabuklaşmış yaraların
Üzerini kaşıyorlar

İsmetî'nin işi yazmak
Kötününki kuyu kazmak
Maksatları huzur bozmak
Bunun için yaşıyorlar

2009

AZAN GELİR

Yola baktım ileriye
Yol şaşırp azan gelir
Kalem almış haber diye
Yanlışları yazan gelir

Düşmüşler ki öyle haya
Vicdanları olmuş kaya
Dedikodu kaynatmaya
Cadılara kazan gelir

İsmetiyim koşuyorum
Sarhoş gibi yaşıyorum
Şu aklıma şaşıyorum
Bazan gider bazan gelir

2009

DELİ TARAFI

Nice insan gördüm bambaşka hayda
Bir deli tarafı var imiş meğer
Sultan olsan saray yapsan ne fayda
Toprağın arası dar imiş meğer

Yolcunun çabası engeli aşmak
Pusula eldedir olur mu şaşmak
Kulların gayesi Hakk'a ulaşmak
Bu yolda yürümek zor imiş meğer

Âşık İsmetîyim hiç aklım ermez
Gelişler gidişler çok uzun sürmez
Zirvede oturmak rahatlık vermez
Yüce dağ başları kar imiş meğer

2009

İYİ DİYECEKLER

Yolculuk var bakın bende
Bu sözümü haklıyorlar
Katran dolu içlerinde
İnsanlardan saklıyorlar

Diyorlar ki düşün dünü
Unuttun mu gerçek günü
Yazmalısın gördüğünü
Sorumluluk yüklüyorlar

İsmetî bir anı bekler
Dallara güç verir kökler
Bana iyi diyecekler
Ölümümü bekliyorlar

2009

OLGUNLUĞU

Farkım yoktur benim mumdan
Eriyerek akıyorum
İçimdeki kıvılcımdan
Yüreğimi yakıyorum

Niceleri dersin aldı
Boyun büküp düşe daldı
Acep gözü erde kaldı
Bakışına bakıyorum

İsmetî ne ahdin senin
Toprak olur bir gün tenin
Olgunluğu öğrenmenin
Okulunda okuyorum

2009

OKUNURUM

Tutulur mu ateş elle
Dokurum haberim yok
Dua duydum tatlı dille
Okunurum haberim yok

Böyle figan eylemekten
Günüm geçer heylemekten
Sevgilimi söylemekten
Sakınırım haberim yok

İsmetî kal burasında
Herkes durur sırasında
Bugün yarın arasında
Tükenirim haberim yok

2009

İLİMSİZ İMİŞ

Şu gönlümü hikmet ile uyardım
Güzel bildiklerim çelimsiz imiş
Birçok insanlara saygı duyardım
Âlim sandıklarım ilimsiz imiş

Dünyayı dinledim hep aynı pilek
Sırtıma giydiğim ateşten yelek
Aklımdan geçeni anlıyor melek
Oradaki hastane filmsiz imiş

Bilmeden gitmişim bu çetin yolu
Öteyi bilmeli Allah'ın kulu
Deftere baktım ki günahım dolu
Tövbesiz bu yazı silinmez imiş

Âşık İsmetiyim gözlerim ıştır
Ellerim uzanıp boynumu kaşır
Diriler üstünde ölümü taşır
Ölümden sonrası ölümsüz imiş

2009

DÜŞÜNDÜN MÜ?

Huzursuzluk yaşıyor
Neden böyle düşündün mü?
Evlenenler boşanıyor
Neden böyle düşündün mü?

Yazıyorum kalmam hakta
Yanlışlara koydum nokta
Çok insanlar çıldırmakta
Neden böyle düşündün mü?

İsmetiyim akıl ermez
Birbirine selam vermez
Hızır gelse sofra sermez
Neden böyle düşündün mü?

2009

Cevabı: İnançsızlık

SABIR

Sabırdır hayatta ilimin başı
Sabrı aklından çıkarma sakın
Sabırdır insanın bir mehenk taşı
Sabrı aklından çıkarma sakın

Sabırlı olursan gidersin önde
Sabrın yok ise bela var günde
Sabır bir kalkandır senin elinde
Sabrı aklından çıkarma sakın

Sabırsız yolcular yolundan şaşar
Sabırlı kim ise rahatça yaşar
Sabrın atları dağları aşar
Sabrı sakın aklından çıkarma

İsmetî sabrın meyvesi acı
Sabırdır saadetin altından tacı
Sabırdır öfkenin asıl ilacı
Sabrı aklından çıkarma sakın

2009

BENZEMEZ

Nereye gittimse yollarım şahit
Bu dünyaya o bir dünya benzemez
Neler söyledinse dillerin şahit
Bu dünyaya o bir dünya benzemez

Eden ettiğini orda bulacak
Fitnenin ağzına ateş dolacak
Kuzular, kurtlardan Hakk'ın alacak
Bu dünyaya o bir dünya benzemez

Teraziye konu varını tartar
Hakkını yediğin yakarı yırtar
Nasıl kurtarırsan kendini kurtar
Bu dünyaya o bir dünya benzemez

İsmetiyim nasıl geldim şu ana
Yolculukta hatır sordum çok cana
Dağlar dile gelip söyledi bana
Bu dünyaya o bir dünya benzemez

2009

UYAN GÖZLERİM

Kendine gelmedin uzunca süre
Ne olur gözlerim uykudan uyan
Şiirler yazarsın sen neye göre
Ne olur gözlerim uykudan uyan

Zaman mı kaldı ki dargın durmaya
Çalışırlar sana tuzak kurmaya
Fırsat bekliyorlar darbe vurmaya
Ne olur gözlerim uykudan uyan

Uzatmış kolunu cebinde eli
Onlar sanıyor ki bu millet deli
Senin üzerinde kötü emeli
Ne olur gözlerim uykudan uyan

İsmetî varını ettiler talan
Yaşar mı gerçekten habersiz olan
Boynuna dolanmış zehirli yılan
Ne olur gözlerim uykudan uyan

02.05.2017

EVİMİN KAPISINDA

Kolumda fer yoktur dizimde derman
Yıllar geçti yorgun geldim kapına
Şu anda düşüncem çok karman çorman
Yıllar geçti yorgun geldim kapına

Az gelir gözyaşım ne kadar aksa
Severim duvarın is bile koksa
Sessiz duruyorsun küstün mü yoksa
Yıllar geçti yorgun geldim kapına

O eski İsmetî haniya noldu
Yaşım yetmiş beştir kemali buldu
Senden ayrılalı elli yıl oldu
Yıllar geçti yorgun geldim kapına

24.05.2009

(Köy ziyaretim sırasında yazdığım şiirdir.)

HİKMETLE DOLU

Kâinat ilahi hikmetle dolu
Saymak istesen de sayımı olmaz
Ahdine ulaşır âlimin kolu
Onun yanlışlara uyumu olmaz

Kimisinin nursuz olur yüzleri
Konuşurken güven vermez sözleri
Midesi patlasa doymaz gözleri
Şükürsüz olanın doyumu olmaz

İsmetî söylerse boş şeyi demez
İyiler kimsenin hakkını yemez
Yerde karıncaya basmak istemez
Can âcizdir onun kıyımı olmaz

25.05.2009

KAPILAR KAPANIR

Ev sahibi hemen içeri alır
Kapılar kapanır açılmaz daha
Kusurunu gören şahitler gelir
Dağlardan tarafa kaçılmaz daha

Sorgu melekleri hâline baksa
Ne cevap verirsin günahın çoksa
Karanlıkta kalın iman yoksa
Gecemi gündüz mü seçilmez daha

Hesap vereceksin geliyor sıran
Haksızlık ettinse yanacak cıran
İncecik köprüdür yolunda duran
Başka bir yöreden geçilmez daha

Âşık İsmetîyim kim beni arar
İnsanlar ömrünü çok uzar sanar
Susuzluk içinde yüreğin yanar
O soğuk sulardan içilmez daha

2009

DİLEK KAPISI

İnan ki açılır dilek kapısı
Kanayan yarayı sardığın zaman
Gönülden silinir gafletin pası
Aklın ötelere erdiğin zaman

Geceler bilinmez nelere gebe
Şekerdir demeyin sakın ha şebe
Hangi hâller ise yıkılır Kâbe
Bir kulun kalbini kırdüğün zaman

Âşık İsmetiyim boşuna hayım
Tuttuğum dalları sanırdım kayım
Nasibin tükenmiş kalmamış payım
Anlarsın hâlimi gördüğün zaman

2009

SEYREDERLER

Seyrederler ölsün canlar
Bakıp çıkar arıyorlar
Menfaati varsa onlar
Yedi dağı yarıyorlar

Bu canlılar nasıl cansa
Of demezler dünya yansa
Kimi eli kolu kansa
Zalime güç veriyorlar

İsmetiyim konu derin
Dostları çok imiş serin
Kardeş deyip zalimlerin
Yanlarında duruyorlar

2009

OLGUN OLMAK

Bakışıyla umut verir
Olgun olmak kolay değil
Nefesiyle buzlar erir
Olgun olmak kolay değil

Yürektendir selam verse
Sabırlıdır gelmez herse
Adalettir ne söylerse
Olgun olmak kolay değil

Koyun ile kurdu güder
Onunla gün olmaz heder
Tesellisi tesir eder
Olgun olmak kolay değil

İsmetî yol uzun sürmez
Durağına fitne girmez
Kötülüğe izin vermez
Olgun olmak kolay değil

2009

DÜNYA

Kalemin ucunda çiçek açması
Yazanın ahına zarına bağlı
Kulun rüyasında bade içmesi
Onun ahlakına ârına bağlı

İnce ilimlere aklımı taktım
Yaşım ilerledi çok geçti vaktim
Fani âlem derler şöyle bir baktım
Dünyamız dün ile yarına bağlı

Önceden bunları bilmezdim meğer
Gözlerimi yaşı en büyük değer
Âşık İsmetî'yi sorarsan eğer
Yüreği Mevlâ'nın varına bağlı

2009

SENLIK BENLIK

Kırgınlıklar dargınlıklar
Cehaletin işareti
Yapılan tüm yanlışlıklar
Cehaletin işareti

Adım başı hata eyler
Pişirmeden sözü söyler
Senlik benlik denen şeyler
Cehaletin işareti

İsmetî bir huzur bekler
Buna şahit yerler gökler
Gördüğümüz kötülükler
Cehaletin işareti

2009

MUHANNET

Muhannet cimridir her şeyden önce
İşte bu insanlar böyle bilesin
Onlar para kulu sorarsan bence
İşte bu insanlar böyle bilesin

Su istersen yıkar suyun bendini
Bahaneler ile işler fendini
Muhannet düşünür sade kendini
İşte bu insanlar böyle bilesin

İsmetî sazının teline vurur
Muhannet vardır kibirle kurur
Muhannet hayırdan çok uzak durur
İşte bu insanlar böyle bilesin

2009

HIRS

Hırsı sorarsanız belanın başı
Sakın uymayasın onun sözüne
Hırstır zehir eder ekmeği aşı
Sakın uymayasın onun sözüne

Hırstır baykuş gibi beyinde öter
Hırstır uçurumdan aşağı iter
Hırsın sarhoşluğu rakıdan beter
Sakın uymayasın onun sözüne

Hırsın şeytandadır olanca sözü
Hırsın güzelliği göremez gözü
Hırstır kinler ile doldurur özü
Sakın uymayasın onun sözüne

Hırstır İsmeti'yi hâliyle koymaz
Hırstır karlı dağı yesede doymaz
Hırsta denge yoktur kurala uymaz
Sakın uymayasın onun sözüne

2009

MAHŞER

Mezarından öyle kalkıp
Ölenler hep dirilecek
Ettikleri hesaplanıp
Ellerine verilecek

İnkârcılık etmez para
Geldiğinde başı dara
Kime çaldın ise kara
Yüzlerine sürülecek

Aldığınız nice ahlar
Yediğiniz bunca hahlar
İşlediğin tüm günahlar
Kimliğinde görülecek

İsmeti'ym vardım öte
Karşı durur hangi çete
O ilahi adalete
Mahşer günü erilecek

2009

VERDİĞİN TUZU

Doyası görmedim o melek yüzü
Derdini derdime ekler dururum
Kapıda verdiği bir parça tuzu
Elli yıldır öyle saklar dururum

Kabrini taşımak isterim köye
Benden uzaklara kalasın niye
Belkide rüyama gelirsin diye
Gözlerim kapalı bekler dururum

Âşık İsmetiyim çok çektim aman
Kıvılcım içimi yakıyor yaman
Ansızın aklıma geldiğin zaman
Verdiğin saçları koklar dururum

2009

HOŞ GELDİNİZ

Yanımızda gördük sizi
Gecemize hoş geldiniz
Şad ettiniz böyle bizi
Gecemize hoş geldiniz

Şu gönlümde vardır neler
Yüreğimi ahım deler
Baş tacımız davetliler
Gecemize hoş geldiniz

İsmetiyim bugün varım
Ömrüm geçti kaldı yarım
Hâlden bilen hocalarım
Gecemize hoş geldiniz

2009

FARKINDA MISIN?

Kılıçtan keskindir kıldan da ince
Telde duruyorsun farkında mısın?
Düştüğün zamanlar anlarsın anca
Yolda duruyorsun farkında mısın?

Veda edeceksin vakitsiz anda
Çırpınış duyarsın tendeki canda
Varlıkla yokluğun tam ortasında
Orda duruyorsun farkında mısın?

İsmetî gönüller kırma ha aman
Şu yüce dağların başında duman
Denizler dalgalı fırtına yaman
Salda duruyorsun farkında mısın?

2009

BAHANELER BULUP

Doğru söylemiyor sakın ha kanma
Çıkmaz sokaklara götürdün bizi
Düşmanlık güdeni dost olur sanma
Yıllarca uykuya yatırdı bizi

İster mi gününe hayır dilersin
Kafanda var ise bunu silersin
Verdiği sözlerde durmaz bilesin
Bunlara inandık batırdı bizi

İsmetiyim gözüm böyle görüyor
Baktımkı yollara duvar örüyor
Bahaneler bulup öne sürüyor
Asla yıldırılmaz patırtı bizi

2009

ÇİMENTO'NUN KAPISINDA

Çimento'nun kapısına varınca
Bekçi bana gitme orda dur dedi
Gideceğin yeri yurdu sormadan
İleriye gidemezsin zor dedi

Yaşlanmışım perişandır hâllarım
Kaldıramam sanki kırık kollarım
Burada geçti benim nice yıllarım
Söyle senin burada kimin var dedi

Geri döndü kulübeye yanaştı
Telefonu alıp biraz konuştu
Anladım ki amirine danıştı
O kişiyi şu kapıdan sor dedi

İsmetîyim her şey kendi haliyle
Bir şeyler söyledi farklı diliyle
Yakamıza bir kart taktı eliyle
Dönüşünde geri bize ver dedi

2009

HİÇ

Hikmetleri gören insan
Davasından cayar mı hiç
Hakk'a gönül veren insan
Yanlışları duyar mı hiç

Derinlerden düşe dalan
Biliyor ki dünya yalan
Allahını sevmiş olan
Karıncaya kıyar mı hiç

İsmetî'de başka hâllar
Akıbete doğru yollar
Kendisini bilen kullar
O şeytana uyar mı hiç

2009

BİLECENLİK

Boş işlerle uğraşmalar
Cehaletin belirtisi
Köpürerek konuşmalar
Cehaletin belirtisi

Ufak şeyden gelir hırsla
Selam versen döner terse
Yanlışına direnirse
Cehaletin belirtisi

İsmetî'de olmaz hinlik
Davaları senlik benlik
Bilmeyerek bilecenlik
Cehaletin belirtisi

2009

NE GÜNLER İMİŞ

Yorulma bilmezdik koşardık öyle
Meğerki o günler ne günler imiş
Hayatı bilmeden yaşırdık öyle
Meğerki o günler ne günler imiş

Daim düşünürdük bir başka hâller
Bilekler bükülmez çelikti kollar
Çok uzun sürecektir sanırdık yıllar
Meğerki o günler ne günler imiş

Âşık İsmetîyim meşakkat çoktu
Karnımız açsa da gözümüz toktu
Kıyamet kopsa da kaygımız yoktu
Meğerki o günler ne günler imiş

2009

HALİL RIFAT PAŞA

Çalışmışsın bizim için
Unutur mu Sivas seni
Duacıyız sizin için
Unutur mu Sivas seni

İşler yaptın şevkin ile
Kolay gelir belki dile
Durmamışsın bir gün bile
Unutur mu Sivas seni

Vali olup geldin başa
Düşünmüşsün daim bizi
Eserlerin dizi dizi
Unutur mu Sivas seni

2009

HAZRETİ DAVUT

İlimde irfanda giderdi önde
Demircinin piri Hazreti Davut
Herkes öğretti ne varsa dinde
Demircinin piri Hazreti Davut

Çekici vurunca dağlar inlerdi
Su akmaz yel esmez onu dinlerdi
Demire istenen şekiller verdi
Demircinin piri Hazreti Davut

Tertemiz yaşardı severdi paktan
Kitabı Zebur'dur verildi Hak'tan
Feraset öğretti karadan aktan
Demircinin piri Hazreti Davut

İsmeti hâllerden haberi oldu
Herkes gibi onun vadesi doldu
Yolları açıldı cenneti buldu
Demircinin piri Hazreti Davut

2009

ÖMÜRDEN GİDER

Kaç adım attımsa baktım faniye
Farkına vardım ki ömürden gider
Çalışan saatler geçen saniye
Farkına vardım ki ömürden gider

Taşa yazsam bile aşınıp isim
Günbegün boğulur şu çıkan sesim
Aldığım verdiğim her bir nefesim
Farkına vardım ki ömürden gider

İsmetî ufanır ocağın taşı
Kader kitabında herkesin yaşı
Ayların geçişi günün batışı
Farkına vardım ki ömürden gider

2009

SEYRETMEK

Gem vurup da binsen kanatlı ata
Nizam-ı âlemi seyretmek için
Sonunda ulaşsam yedinci kata
Nizam-ı âlemi seyretmek için

Buradan giderim dünyamız durak
Günlerin belirsiz menzilim ırak
Görmeye ahdım var içimde merak
Nizam-ı âlemi seyretmek için

Çiçekle süslenir bostanlar bağlar
Irmaklar akarken ses verip çağlar
Göklere bakıyor dumanlı dağlar
Nizam-ı âlemi seyretmek için

İsmetî düşünür uzunca süre
Şu dönme emrini kim vermiş yere
Cümleyi sırtlamış gidiyor nere
Nizam-ı âlemi seyretmek için

2010

DÜNYA BİZE

Gözü doyup giden olmaz
Dünya bize tadımlıktır
Köşelerde kimse kalmaz
Dünya bize tadımlıktır

Yaşayışım geçer zorla
Yerin yüzü kanlı tarla
Acılarla tatlılarla
Dünya bize tadımlıktır

İsmetî'nin ahı çoktur
Dertlilerden derli doktur
Güler yüzlü giden yoktur
Dünya bize tadımlıktır

2010

İLAHİ ELÇİ

Elçilerin vazifesi
Buyrukları buyuruyor
İlahiden gelen sesi
İnsanlığa duyuruyor

Dershanedir dünya yeri
Öğrenmektir hayrı şeri
İyi ile kötülerini
Birbirinden ayırıyor

Dokuz ayda geldik oradan
Döneceğiz sonra buradan
Yolardaki yanlışlardan
Yolcuları uyarıyor

İsmetiyim fani handa
Çaba vardır tatlı canda
Mahşer günü olduğunda
Ümmetini kayırıyor

2010

KARAR

Çok yanıltır ayak çelmek
Erlik olmaz oyun ile
Gerçekleri görebilmek
Bulanmamış beyin ile

Nere varsa eder talan
İşi gücü yalan dolan
Emanettir sende olan
Övünürsün neyin ile

İsmeti bir huzur arar
Köleşmek akla zarar
Adaletli olsa karar
Kurt yayılır koyun ile

2010

ÖMÜR DEDIĞİN

Yoldan gelip geçer bir yağız atlı
İşte buna benzer ömür dediğin
Yaman kızlı gider hem de kanatlı
İşte buna benzer ömür dediğin

Nice umutlarla gideriz yola
Yoldaki süreler fırsattır kula
Bir kahve içimi verilmiş mola
İşte buna benzer ömür dediğin

İsmetiyim zordur derde dayanmak
Şöyle düşünceye dalıp uyanmak
Hayat rüya gibi ölüp uyanmak
İşte buna benzer ömür dediğin

2010

FELSEFEMİZ

Felsefemiz ince ilim
Neyi nasıl seçiyoruz
Biraz durup düşünelim
Bir sınavdan geçiyoruz

Duruşumuz anlık süre
Gidiyoruz böyle nere
Yol uğradı garip yere
Gölgemizden kaçıyoruz

İsmetiyim geldik gittik
Öğrenmedik inat ettik
Hayalleri kanat ettik
Havalarla uçuyoruz

2010

GEREK İMİŞ

İnsanların hazinesi
Sevgi dolu yürek imiş
Çıkmak için kulun sesi
Bade içmek gerek imiş

Gidişimiz hangi yönde
Duvardan taş düşer günde
Yolumuzun üzerinde
Evlerimiz durak imiş

İsmetiyim geziyorum
Akıbeti seziyorum
Bir denizde yüzüyorum
Kollarımız kürek imiş

2010

ÂLİM OLMAZ

Dur deyince durmuyorsa
Her görünen halim olmaz
Hikmetleri görmüyorsa
Böyle biri âlim olmaz

Demeyesin benim neme
Sağlam taşlar konur hime
Sorarsanız sorun kime
Müslümandan zalim olmaz

Hey İsmetî çıksın sesin
Bu yolculuk sınav kesin
İbret alıp gezmelisin
Her insana malum olmaz

2010

UĞRAŞMAYIN

Konuşurlar ağlar gibi
İnsanlarla uğraşmayın
Dertleri var dağlar gibi
İnsanlarla uğraşmayın

Yazıp çizip koydum nokta
Zanlar ile kalman hakta
Zorluklarla yaşamakta
İnsanlarla uğraşmayın

İsmetiyim sesi duyak
Şiir yazdım ayak ayak
Kimi görsek sevek sayak
İnsanlarla uğraşmayın

2010

TANIYORUM

Dağlar gibi kusurum var
Başkasını kınıyorum
Demedim ki ettiğim âr
Kimse bilmez sanıyorum

Hayır işe gittim zorla
Demedim ki dünya tarla
Götürdüğüm odunlarla
O tarafta yanıyorum

Öğrenmişim hanı neyi
Bilmiyorum hiç bir şeyi
Ben bu Âşık İsmetî'yi
Sanırdım ki tanıyorum

2010

KUŞAK FARKI

Sizde ana bana yükür
Bu gördüğüm kuşak farkı
Bizde onlar bir büyüktür
Bu gördüğüm kuşak farkı

Sizde çıkar ön planda
Bizde gaye o bir yanda
Sizde akıl fikir zanda
Bu gördüğüm kuşak farkı

Size gelen huzur bulmaz
Bizde günler boşa dolmaz
Sizde sabır şükür olmaz
Bu gördüğüm kuşak farkı

İsmetî'ye ilham birden
Size gelir bilmem nerden
Bize ders var gökten yerden
Bu gördüğüm kuşak farkı

2010

GÖLGELER

Gölgelere aldanmayın
Adam gibi görünüyor
Onda akıl var sanmayın
Yılan gibi sürünüyor

Sarılmıştır eğri dala
Düşmüş gider eğri yola
Huzur vermez hiç bir kula
Maskelere bürünüyor

İsmetiyim geldim beri
Çiğnemekten boşa yeri
Bakıyorum böyleleri
Şeytanlığa yeriniyor

2010

MEZAR TAŞI

Kalemim mikrofon defterim kürsü
Bende kurallara uydum efendim
Hayatın içinden aldığım dersi
Yazıp da kenara koydum efendim

Kabristana baktım kenarda biri
Toprağı düzlenmiş belirsiz yeri
Taşlarda okudum çok isimleri
Falan filan diye saydım efendim

İsmeti burada ahuvah eyler
Dünyayı verseler bilmem ki neyler
Her bir mezar taşı bir mânî söyler
Dinledim sesleri duydum efendim

2011

GELEMEM DAHA

Beni bir köşeye bağladı derdim
Eski hâllerimi bulamam daha
O tarafa varıp gezmek isterdim
Dizlerim tutmuyor gelemem daha

Doktorlar yüzüme umutsuz bakar
Ağrılar sızılar bağrımı yakar
Gözümünden yaşlarım durmadan akar
Teselli olupta silemem daha

İsmetiyim fazla günüm kalmadı
Çektikçe çoğalır çilem dolmadı
Nice ilaç içtim fayda olmadı
Umudun peşinden gelemem daha

2011

BUDUR DİLEĞİM

Mevlâm içinize acı vermesin
İşte benim size budur dileğim
Aranıza gelip fitne girmesin
İşte benim size budur dileğim

Testinizi tatlı sudan dolunuz
Ahdinize açık olsun yolunuz
Bükülmesin hiçbir vakit kolunuz
İşte benim size budur dileğim

İsmetiyim derim kötüye uyma
Dedikoduları sakın ha duyma
Kuyu kazanları yanına koyma
İşte benim size budur dileğim

2011

DÜŞÜNÜRKEN

Üzerime güneş gelse
Sıcığında pişiyorum
Biraz serin rüzgâr olsa
Bu sefer de üşüyorum

Haberim yok kanım aksa
Çekeceğim çilem çoksa
Kollarımdan tutan yoksa
Birden yere düşüyorum

İsmetîyim geldim erken
Dilim dönmez derdim derken
Hâllerimi düşünürken
Bir gariplik yaşıyorum

2011

TÖVBE YARABBİ

Nefistir çeliyor kulun fikrini
Affımı dilerim tövbe ya Rabbi
Duymamışım dağın taşın zikrini
Affımı dilerim tövbe ya Rabbi

Sabrı unutup gelmişim hırsa
Hikmeti göremem karşımda dursa
Kusurum günahım ne kadar varsa
Affımı dilerim tövbe ya Rabbi

Âşık İsmetîyim kendime göre
Gözlerim kapalı giderim nere
Geldim gidiyorum şimdi mahşere
Affımı dilerim tövbe ya Rabbi

2011

HABERİM YOKTU

Hâlimi düşündün inceden ince
Fani olduğumdan haberim yoktu
Gönlüm istiyordu oyun eğlence
Fani olduğumdan haberim yoktu

Zamanı gelince olan olacak
Verilen süreler bir gün dolacak
Sanırdım gelenler burada kalacak
Fani olduğumdan haberim yoktu

Âşık İsmeti'nin ne idi derdi
Dünyaya sarılıp kol kanat gerdi
Yediğim içtiğim sarhoşluk verdi
Fani olduğumdan haberim yoktu

2011

HERHÂLDE

Şu gördüğüm kaygısızlar
Yürekleri pek herhâlde
Ondan böyle saygısızlar
Kibirleri çok herhâlde

Güven vermez akıllı hile
Kusurları gelmez dile
Yaşıyorlar israf ile
Karınları tok herhâlde

İsmeti'yi soruyorlar
Türlü tuzak kuruyorlar
Fani yerde duruyorlar
Haberleri yok herhâlde

2011

BAKMALI

Hakkı hakikati fark etmek için
Kalp gözünü açıp nere bakmalı
Gerçeklerden gafil olalım niçin
Hikmet kapısında bire bakmalı

Olacaksa olan oluyor anda
Neden çapa vardır bu tatlı canda
Niceleri yatar toprak altında
Akıbet şehrine yere bakmalı

İsmetî denize dalmışta yüzer
Hakk'ın âşıkları çok şeyi sezer
Nice insan gördüm fehimiz gezer
Doğru yol gösteren pire bakmalı

2011

YORULMAZ

Alın yazısıdır kader insanın
Onun cilvesini bilen darılmaz
Vurduğu taş ile incinse canın
Sabır etmeyince Hakk'a varılmaz

Kim kazandı kimler geldi yediler
Bu da bu dünyanın fendi dediler
Temizlik imanın kendi dediler
Kirli eller ile yara sarılmaz

İsmetî gider mi pire sormadan
Kapılar açılmaz ona vurmadan
Gerçek âşık olan gider durmadan
Doğru yürüyenler yolda yorulmaz

2011

SEYREDERİM

Öteleri bilmek gerek
Hikmetleri seyrederim
Akıbeti düşünerek
Hikmetleri seyrederim

Neler çektim kaldım darda
Öğrenciyim geldim burada
Çiçeklerde arılarda
Hikmetleri seyrederim

Dal üstüne kuşlar tüner
Sebepleri görmek hüner
Ayaklarında dünya döner
Hikmetleri seyrederim

İsmetî'nin boştur eli
Bu deliye kim der veli
Akıp gider ömür seli
Hikmetleri seyrederim

2011

BİR KÖŞEDE

Eğer beni sorarsanız
Bir köşede duruyorum
Hâllerimi sorarsanız
Sanki rüya görüyorum

Rahatım yok gece yatsam
Acı gelir balı tatsam
İleriye adım atsam
Sarhoş gibi yürüyorum

İsmetî hiç burada kalmaz
Bu çektiğim çile dolmaz
İlaçlardan fayda olmaz
Yavaşça can veriyorum

2011

HER HÂLİMLE

Âşık olmuş güneş yanar
Sonsuzluğun sahibine
Zikir çekip dünya döner
Sonsuzluğun sahibine

Tanışmışım çok âlimle
Yürüyorum bir talimle
Teslim oldum her hâlimle
Sonsuzluğun sahibine

İsmetî hâl oldum niçin
Kusurlarla oldum niçin
Yalvarırım affım için
Sonsuzluğun sahibine

2011

ÖZ GEREKİR

Bazıları duymaz niye
Hikmet dolu söz gerekir
Öteleri fark etmeye
Görebilen göz gerekir

Yanlış yolun kötü sonu
Bilmelidir herkes bunu
Anlamaya kusurunu
Utanacak yüz gerekir

İsmetî dar gelir geçin
Safınızı iyi seçin
Hâlden hâle geçmek için
Arınmış bir öz gerekir

2011

SAKLAMIŞIM

İzlerimi ararsanız
Kitabımın arasında
Adresimi sorarsanız
Kitabımın arasında

Tezden geçer dünya demi
Gelip gitmiş deyin hemi
Saklamışım yüreğimi
Kitabımın arasında

İsmetiyim en son yerim
Toprak oldu belki serim
Size olan sevgilerim
Kitabımın arasında

2011

FARKINDAYIM

Niceleri oldu yalan
Faniliğin farkındayım
Bir köşede var mı kalan
Faniliğin farkındayım

Bilen mekân seçer nurdan
Kimi kirli gider buradan
Gececektir çoğu dardan
Faniliğin farkındayım

İsmetiyim yazdım bunu
Değişiyor dağın donu
Anlatılmaz derin konu
Faniliğin farkındayım

2011

GİDİYORUM

İnsan dolu yerin dibi
Ben Rabbime gidiyorum
Kanatlandım kuşlar gibi
Ben Rabbime gidiyorum

Bilmiyorum nasıl ora
Kimseye yar değil bura
Elim boştur yüzüm kara
Ben Rabbime gidiyorum

İsmetîyim sandım ırak
Velilere olsam çırak
Yalvararak yakararak
Ben Rabbime gidiyorum

2011

ŞÜPHE

Şüphe beyin kemirgeni
Zanla adım atılır mı?
Hiç de rahat koymaz seni
Kaygı ile yatılır mı?

Zaman geçip günler dolsun
Âlem diyor eden bulsun
Niyetiniz temiz olsun
Söze yalan katılır mı?

İsmetî sen kazma kuyu
Bulatma ha akan suyu
Terk edesin kötü huyu
Kirli elden tutulur mu?

2011

HATIRLAYIN

Karaltıya gün diyenler
Karanlıkta kalmışlardır
Konuştukça ben diyenler
Şimdi kayıp olmuşlardır

Verilecek hesap sonda
Neler gördüm dört bir yanda
Gafletlerin girdabında
Derinlere dalacaklar

İsmetî ne senin hayın
Ah çekmek mi düştü payın
Zalimleri hatırlayın
Belasını bulmuşlardır

2011

BİR GÜZELE

Katlanasın çilesine
Bir güzele yar diyorum
Ermezsin sevgisine
Divanelik ar diyorum

Yazın olsun ferman gibi
Sözün olsun derman gibi
Aç bağrını harman gibi
Eğer dünyam dar diyorsan

İsmetî'de has niyettir
Gören göze her şey nettir
Buna ispat merhamettir
Bende vicdan var diyorsan

2011

YARIN YOKSUN

Senlik benlik nedir böyle
Bugün varsın yarın yoksun
Doğru yürü hakkı söyle
Bugün varsın yarın yoksun

Dövüşe mi geldik burada
Kendine gel sakın durda
Yerde yemsin küçük kurda
Bugün varsın yarın yoksun

İsmetî çok dersin aldı
Niceleri düşe daldı
Düşün dünya kime kaldı
Bugün varsın yarın yoksun

2011

AKİBETİ

Bu faniden gitmemeye
Ayağımı sürüyorum
Zor geliyor acep niye
Akıbeti görüyorum

İçin yanar dışım serin
Karnı doymaz derler yerin
Benden önce gidenlerin
İzlerini sürüyorum

İsmetiyim sevabım az
Yalan dolan kabul olmaz
Öylesi hâl anlatılmaz
Günden güne eriyorum

2012

ARZUHAL

Perdelidir sır ne varsa
Bilmiyorum bildir bana
Hayır olan her ne varsa
Bilmiyorum bildir bana

Kabuklardır özü korur
Kalp göğsüme yumruk vurur
Niyetler hep gizli durur
Bilmiyorum bildir bana

İsmetiyim döner küre
Yollardayım uzun süre
Gidiyorsam yanlış yere
Bilmiyorum bildir bana

2012

SÖYLE

Söyler misin geldin nereden
Soruyorum onu söyle
Düştüğünde yutup yerden
Kaldırdığın canı söyle

İçinde bir hüznün var mı?
Dost yanında yüzün var mı?
Hikmet dolu sözün var mı?
Saklama sen bunu söyle

İsmetiyim çıktım yola
Vermedim hiç yolda mola
Rastladın mı veli kula
O gezdiğin yanı söyle

2012

GÖRMEDİM

Üzerime yüküdür dağlar
Kaygısız hiç gün görmedim
Gerçekleri gören ağlar
Hâl bilenden şen görmedim

Demir bile nasıl erir
Ötelerden haber verir
Pusulalar yol gösterir
Birden başka yön görmedim

İsmetiyim geldim dünden
Ah çekerim ta derinden
Kaçan var mı kaderinden
Duydunuz mu ben görmedim

2012

UNUTURLAR

İnan ki seziyorum
Testisini dolanları
Ne olursa yazıyorum
Şu aklıma gelenleri

Bilmelidir kudret kimden
Daim dünya döner himden
Seviyorum yüreğimden
Öteleri bilenleri

İsmetiyim yaman sonra
Dağlar başı duman sonra
Bir bakarım hemen sonra
Unuturlar ölenleri

2012

DURACAK YER DEĞİL

Umudu kendime yakın sanırdım
Şimdi anladım ki ona varılmaz
Onun cilvesine öyle kanardım
Kim demiş yiğitler yolda yorulmaz

Önümde duruyor bir derin dere
Gideceksin derler vardımsa nere
Hesaba giderim göz göre göre
Buradaki unvanım orda sorulmaz

Âşık İsmetiyim aklım ermiyor
Perdeden öteyi gözüm görmüyor
Kadere yalvardım izin vermiyor
Duracak yer değil burada durulmaz

2012

GEÇTİ GİTTİ

Hatırımdan çıktı benim
Haberim yok dünümüzden
Çıkmaz sokak imiş önüm
Ders almadım günümüzden

Durak değil derler buna
Hemen tezden geldi sıra
Karışırım topraklara
Eser kalmaz tenimizden

Kalp inlemiş dil söylemiş
Hâl içinde hâl söylemiş
İsmeti bir gölge imiş
Geçti gitti önümüzden

2012

ATA BİNİP

Ata binip tuttum gemi
Hayırlısını diliyorum
Hâllerimle ben kendimi
Eleklerden eliyorum

Rahat yoktur gitsem nere
Acılarla uzun süre
Doktorların peşi sıra
Senelerdir yeliyorum

İsmetî sen bilene sor
Kolay değil geçitler zor
Her nefesin hesabı var
Bunu böyle biliyorum

2012

KAHVE DİYE

O haddini bilmeyenler
Çıldırılmıştan beter bana
Doğru yoldan gelmeyenler
Çokbilmişlik satar bana

Saatlerce çalar çene
Sus desen de söyler gene
Taş toplamış eteğine
Sezdirmeden atar bana

İsmetiyim adı sanı
Sevecendir sever canı
Fitne almış katıranı
Kahve diye tutar bana

2012

BOŞANMAK

Eşinizi sevin sayın
Boşanmak bir felakettir
İftiraya inanmayın
Boşanmak bir felakettir

Şunum bunum yoktur diye
Huzursuzluk olsun niye
Kapılmayın özentiyeye
Boşanmak bir felakettir

İsmetiyim saysam bitmez
Ciğerimiz yanıp tütmez
Pişmanlıklar fayda etmez
Boşanmak bir felakettir

2011

KISKANANLAR

Yolun doğru gidiyorsa
Kıskananlar olacaktır
Gönüllerde sevgin varsa
Kıskananlar olacaktır

Yürü yolda kalma geri
Kimin varsa yüce yeri
Her tarafta iyileri
Kıskananlar olacaktır

İsmetiyim hava serin
Bilmez misin belli yerin
Çoğaldıkça sevenlerin
Kıskananlar olacaktır

2012

SANKİ

Selam vermez görse sana
Sanki ona zarar gibi
Şöyle baktım hayatına
Yaşar rüya görür gibi

Utanmak yok elden ardan
Gün gelince geçer dardan
Söz diyor oradan buradan
Sanki aklı erer gibi

İsmetî o bilmez hası
Kafası bir katran tası
Onun ile konuşması
Sanki odun yarar gibi

2012

SİTKİMİ SİYİRDİM

Hatır gönül nedir onu bilmezsin
Sıdkımı sıyırdım inan ki senden
Çıkar görmediğin yere gelmezsin
Sıdkımı sıyırdım inan ki senden

Attığın adımlar hep kibir ile
Dolmuşta taşıyor içinde hile
Hâllerin ne ise getirdim dile
Sıdkımı sıyırdım inan ki senden

Sana iyilik eden kemlik buluyor
Oturduğun eve sinek doluyor
Ekmeğini yiyen hasta oluyor
Sıdkımı sıyırdım inan ki senden

İsmetî seninle hiç yola gitmez
İncelik nasıldır aklında yetmez
Pazarda postunuz beş para etmez
Sıdkımı sıyırdım inan ki senden

2012

KASILYOR

Uçuruma gider atı
Kibirinden kasılıyor
Ne ilmi var ne sanatı
Kibirinden kasılıyor

Kalbi kara kafası boş
Öküz diye kağıya koş
Hiçbir huyu değildir hoş
Kibirinden kasılıyor

İsmetî'ye vardır kini
Bulamazsın böyle hini
Kral sanır kendisini
Kibirinden kasılıyor

2012

TEMBEL AT

Bakıyorum geri dönüp neredeyim
Yol almayan tembel ata binmişim
Gelen gitti yine aynı yerdeyim
Yol almayan tembel ata binmişim

Üzerinde keçe vardır sırmadan
Dedim yola gidem kamçı vurmadan
Gâh dedikçe kafa salar durmadan
Yol almayan tembel ata binmişim

Kolanla zengi olmamış ayar
Everi o yana bu yana kayar
Yürür gibi eder yerinde sayar
Yol almayan tembel ata binmişim

İsmetî bununla menzile ermez
İleri gitmiyor gözümü görmez
Gideceğim yere beni götürmez
Yol olmayan tembel ata binmişim

2012

SURİYE

Her gün Suriye'de kanlar akıyor
Dünya devletleri seyre kaldı
Zalimler mazluma meydan okuyor
Dünya devletleri sınıfta kaldı

Sofrada zehirdir ekmeği aşı
Aylarca dinmiyor gözünen yaşı
Birde destek görür zalimin başı
Dünya devletleri sınıfta kaldı

İsmetîyim gördüm çok acı onlar
Ayaklar altında şöhretler şanlar
Tırpanla biçilir o tatlı canlar
Dünya devletleri sınıfta kaldı

2012

YERİN ÜSTÜ

Sıcaklarda yanacaksın
Yerin üstü sınavındır
Soğuklarda donacaksın
Yerin üstü sınavındır

Kibirine sakın kanma
Ateşine düşüp yanma
Öfkelenip çingılanma
Yerin üstü sınavındır

İsmetî yol gider nere
Yürüyesin göre göre
Uymayasın kötülere
Yerin üstü sınavındır

2012

YER YOKTUR

Ağaçlara bel bağlasam devrilir
Senden başka sığınacak yer yoktur
Dağlar bile tutan gelir savrulur
Senden başka sığınacak yer yoktur

Affım için yalvarırım ben sana
Sevgilimle getir beni yanyana
Biliyorum kıyamazsın sen bana
Senden başka sığınacak yer yoktur

İsmetiyim çok kavuştum bilmeden
Yaşıyordum ipe sapa gelmeden
Nasip eyle dirileyim ölmeden
Senden başka sığınacak yer yoktur

2012

ALLAHIM

Seni sevenlerin döker gözyaşı
Gaflet uykusuna dalmaz Allahım
Zikirdir onların ekmeği aşı
Bilmediğin bir şey olmaz Allahım

Bilmelidir başa gelen anidir
Görmemize bazı hâller mânidir
Yeryüzünde her ne varsa fanidir
Senden başka kimse kalmaz Allahım

İsmetiyim boyun büküp dururum
Hikmetlere şöyle bakıp dururum
Sevmedinse ağaç gibi kururum
Hiçbir doktor çare bulmaz Allahım

2012

UYANIŞ

Açacaklar perdeleri
UyanıŖa ölüm derler
Göreceksin gerçekleri
UyanıŖa ölüm derler

Binilecek beyaz ata
Varılacak yüce kata
Ebediyen bir hayata
UyanıŖa ölüm derler

İsmetî hiç düşe dalmaz
Gelen gider yolda kalmaz
Hazır isen bir Ŗey olmaz
UyanıŖa ölüm derler

2012

ÖZÜM VAR

Güzellikler vardır benim dinimde
Günahtan utanan yüzüm var benim
Kimse ağlamasın gelip önümde
Acıya dayanmaz özüm var benim

Hele Ŗimdi nefes alır solurum
En sonunda nere gider nolurum
Hikmetlere bakıp hayran olurum
BakıŖa doymayan gözüm var benim

İsmetî sen arı gibi inlersin
Bu sesimi duyan kulan çinlesin
Herkes seslerimi iyi dinlesin
Bütün insanlara sözüm var benim

2012

ÖYLE YORGUNUM Kİ

Yollar yokuş görünüyor
Bugün öyle yorgunum ki
Sanki dizim dürülüyor
Bugün öyle yorgunum ki

Acı gelir balı tutsam
Uykum gelmez gece yatsam
Düşeceğim adım atsam
Bugün öyle yorgunum ki

İsmetiyim halsız beden
Bilmiyorum bilmem neden
Hasta diyor gelip giden
Bugün öyle yorgunum ki

2012

YETMEZ Mİ?

Müslüman kıyılır nerede varsa
Bizi uyarmaya yetmez mi bunlar
Hâline koymaz kenarda dursa
Bizi uyarmaya yetmez mi bunlar

İnsanlık derince gaflete daldı
Bunca vahşetlere seyirci kaldı
Vicdanlar derince yaralar aldı
Bizi uyarmaya yetmez mi bunlar

İsmetiyim gördüm nursesüz yüzleri
Tamamen yalandır bütün sözleri
Katiller kan içer doymaz gözleri
Bizi uyarmaya yetmez mi bunlar

2013

ELİ KIRILSIN

Mazlumların gelir acı feryadı
Nerde zalim varsa eli kırılısın
Bu yüzden kalmadı dünyanın tadı
Nerde zalim varsa eli kırılısın

Soykırım yapıyor bilmeli bunlar
Sel gibi akıyor o sıcakkanlar
Yerlerde çırpınır görbecin canlar
Nerde zalim varsa eli kırılısın

Kardaş kardaşının adını anmaz
Gafil müslümanlar neden uyanmaz
Böylesi vahşete yürek dayanmaz
Nerde zalim varsa eli kırılısın

İsmetiyim gördüm çiçekler soldu
Caddeler sokaklar cesetle doldu
Vicdan sahipleri hanı ya noldu
Nerde zalim varsa eli kırılısın

2013

RABİA

Peygamberim durmuş bekler yolunu
Baktım seni böyle gördüm Rabia
Uzat ellerini tutsun kolunu
Baktım seni böyle gördüm Rabia

Nasıl kurşun attı zalimler sana
Giydiğin gelinlik boyandı kana
Nice melek selam durur yoluna
Baktım seni böyle gördüm Rabia

Parlayan yıldızsın sanma ki söndün
Geldiğin âleme geri döndün
Gökyüzünde güneş gibi göründün
Baktım seni böyle gördüm Rabia

İsmetî ardından dualar etti
Bastığın yerlerde çiçekler bitti
Ruhunuz uçup da cennete gitti
Baktım seni böyle gördüm Rabia

2013

Mısır

(Not: Şehit olan kızın adı Esmâ Biltacı fakat
Rabia meydanında öldüğü için çoğunluk Rabia
olarak biliyor.)

GÖZLER GÖRMÜYÖR

Kimler ne yaparsa sorulur orda
Karanlık görünür ora dediler
Kötülük edenler kalacak darda
Bizim cennetimiz bura dediler

Kimi nasıl biri akıl ermiyor
Doğru söyleyene selam vermiyor
Kalpler kirlenmişse gözler görmüyor
Dinle imanımız para dediler

Âşık İsmetiyim diyorum aman
Kurulur mahkeme sorgular yaman
Güneşin rengini sorduğum zaman
Bakıp da kömürden kara dediler

2013

MISIR'A BİR DÖNÜP BAKIN

Avrupa'da vardır görlük
Mısır'a bir dönüp bakın
Hoş görülür diktatörlük
Mısır'a bir dönüp bakın

Kan ağlıyor baksam nere
Dünyadaki hâkimlere
Destek verir zalimlere
Mısır'a bir dönüp bakın

Katillerin başı sisi
Demeyin ki neyin nesi
Firavunun sülalesi
Mısır'a bir dönüp bakın

İsmetiyim ağır yükler
Dumanlıdır yerler gökler
Çiğneniyor özgürlükler
Mısır'a bir dönüp bakın

2013

MISIR

Cuntayı selamlar Arap dünyası
İmansız insanın insafı olmaz
Bu yüzden onların harap dünyası
İmansız insanın insafı olmaz

Herhâlde gözlere çekilmiş perde
Birleşmiş milletler hanı ya nerde
Haklılara haksız diyorlar birde
İmansız insanın insafı olmaz

Âşık İsmetiyim içimde keder
Mazlum kan ağlıyor hin bayram eder
Gördüğüm haksızlık zoruma gider
İmansız insanın insafı olmaz

2013

SORULACAK

Giderim yol kenarından
Bir mesafe alıyorum
Ab-ı hayat pınarından
Boş testimi doluyorum

Gidiyorum bakın nere
Yolculuğum doğru bire
Peygamberin peşi sıra
Senelerdir yeliyorum

İsmetiyim bugün varım
Başlı işim kalır yarım
Ettiklerim yaptıklarım
Sorulacak biliyorum

2013

YER DEĞİL İMİŞ

Sanki hayatımız bulmaca gibi
Düşünmek gerekir sır değil imiş
Kimi ayıramaz şekeri şebi
İnsanlar akılda bir değil imiş

Sana tekme vurur çifteli katır
Hâlden bilmeyenler bilemez hatır
Güvenme gafile seni aldatır
Her erkek sözünde er değil imiş

İsmetî düştü de ibret almadı
İlim denizine varıp dalmadı
Ömrüm gelip geçti zaman kalmadı
Dünya durulacak yer değil imiş

2013

YAZA YAZA

Her ağacın vardır kökü
Dallar bilmez şaşırıyorum
Dağlar gibi ağır yükü
Omuzumda taşıyorum

Gönül çaldı nice telden
Anlamadı hiçbir dilden
Ömür kuşu gitti elden
Arkasından koşuyorum

İsmetî bu dünya demi
Daha başka yaşar kimi
Bırakmıyor kalemimi
Yaza yaza yaşıyorum

2013

BİLMEDİ BELLEME

Farkında olmadan derbeder gezdim
Neler söylüyorum duy fani dünya
Sezdiğim hâlleri buraya yazdım
Beni aldatmışsın vay fani dünya

Yerinle göğünle övmüştüm sizi
Dağınla taşınla sevmiştim sizi
Nice sınavlardan geçirdin bizi
Sırları saklarsın ey fani dünya

Âşık İsmetî'yi hanı ya nettin
Söyle ki kimlere sen vefa ettin
Acıya tatlıya her şeye yettin
Bilmedi belleme hey fani dünya

2013

BİR ŞEY SANIRDIM

Bencillik hayatta boşuna imiş
Sevgiyi saygıyı ar şey sanırdım
Kibirin gönülde işine imiş
İnsanlık etmeyi zor şey sanırdım

Umut bağlamışım şöhrete şana
Kolumu açmadım gördüğüm cana
Yıllarca yürüdüm yanlışlardan yana
Varlıklı olmayı her şey sanırdım

İsmetiyim yoldan nereye gidem
Yaşım ilerledi uyanmam neden
Farkında olmadan belki bilmeden
Meğerki kendimi bir şey sanırdım

2013

TAŞ İMİŞ MEĞER

Omuzumda heybe çıkmışım yola
İçine baktım ki boş imiş meğer
Hâlimi söyledim gördüğüm kula
Yaşadığım günler düş imiş meğer

Soğukta üşüdüm sıcakta yandım
Havayı soludum sulara kandım
Gençliğim öylece kalacak sandım
Baharın sonrası kış imiş meğer

Velilerdir gizli sırlara eren
Perdeyi yırtmıştır gerçeği gören
Cehennem nârını orda söndüren
Gözlerden dökülen yaş imiş meğer

İsmetî sorana bir söyle seni
Nereye götürür yol böyle seni
Mezarım başında bekleyen beni
O sadık dostum taş imiş meğer

2014

DAĞLARI DİNLEDİM

Sevdiğime yersiz sitemler ettim
Talihim yüzüme gülmedi diye
Yanından kalkıp da öteye gittim
Neden hâllerimi bilmedi diye

Bilerek gelmedim böylesi yana
Emanet dediler tendeki cana
Dağları dinledim ses verdi bana
Daha fazla ömrün kalmadı diye

İsmetî'yi nice vurmuşum tele
Âşık olmuş idim bir gonca güle
Hardayım zorlukla yaşarım hele
Merak etmesinler ölmedi diye

2014

BEKLEME YOLUMU

Hâllerimden kötü haberler aldım
Yarın neler olur bilemem daha
Bu mektubu yazıp acele saldım
İkinci mektubu salamam daha

Derince düşünsem aklım bulanır
Acılar çekerken gözüm sulanır
Ayakta durursam başım dolanır
Bal yesem tadını alamam daha

İsmetiyim gezdim aşığım diye
Sen de arzularsın beni görmeye
Ben de can atıyorum seni görmeye
Bekleme yolumu gelemem daha

2014

BU TOPRAKLARDA

Dünyada gün görmeyenler
Yatıyor bu topraklarda
Muradına ermeyenler
Yatıyor bu topraklarda

Dağlar söyler gelse dile
Kim tanıya kimler bile
O şehitler kanı ile
Yatıyor bu topraklarda

Orda bulur burada eden
Bunu bilmez kimi neden
Sayısı yok dolu beden
Yatıyor bu topraklarda

İsmetiyim yaptım talim
Hakk'ı bilen olmaz zalim
Yol gösteren bunca âlim
Yatıyor bu topraklarda

2014

SEKSEN YILDIR

Nerde ise arayıp da
Hâl bilenle buluşurum
Bir ocakta kaynayıp da
Olgunlaşır oluşurum
Çok zamanlar düştüm dara
Hin peşimden çaldı kara
Bana göre değil bura
Sanarım ki alışırım
İsmetîyim dünya demi
Bir denizde yüzer gemi
Seksen yıldır ben kendimi
Tanımaya çalışırım

2014

HAZRETİ İLYAS

Bazen perde ile gizler yüzünü
Hazreti İlyas'ın budur hüneri
Her kim çağırırsa duyar sözünü
Hazreti İlyas'ın budur hüneri

Dolanıp geliyor kırklar ilinden
Her milletin odur anlar dilinden
Düşenlerin gelip tutar elinden
Hazreti İlyas'ın budur hüneri

Daima ölümsüz hayatta yaşar
Hikmeti bilmezler bu işe şaşar
Darda kalanlara yardıma koşar
Hazreti İlyas budur hüneri

İsmetî ararsın sen neyi nerde
Allah dostlarına olur mu perde
Semadan seyreder ne olsa yerde
Hazreti İlyas'ın budur hüneri

2014

(Not: Mahlas adı 'HIZIR'dır.)

SON GÜNLERİ

Söz bilmem ki nasıl diyeyim
Ondan boyun kaşıyorum
Acıların içindeyim
Son günleri yaşıyorum

Kapımızda kuş ötüyor
Efkârıma o yetiyor
Derdim beni söyletiyor
Böyle dolup taşıyorum

İsmetî'yi sanma ölmez
Ne çekerim kimse bilmez
Hiç elimden bir şey gelmez
Çaresizim şaşıyorum

2014

GÖÇER GİBİ

Kollarımı kanat ettim
Uçar gibi gidiyorum
Durmam gayrı niyet ettim
Göçer gibi gidiyorum

Tadımlıktır dünya demi
Ne söylerim bilmez kimi
Elim bile gömleğimi
Biçer gibi gidiyorum

Hey İsmetî kalan hanı
Veren alır tatlı canı
Acıların acısını
İçer gibi gidiyorum

2014

PEYGAMBERLER

Âdem'dir cennetten kovulmuş olan
Nice peygamberler geçti buradan
Eyüp'tür sabrınla şifayı bulan
Nice peygamberler geçti buradan

Lokman hekimlikte ününü saldı
İsa göğe çıkıp semada kaldı
Musa Tur'da Hak'tan emirler aldı
Nice peygamberler geçti buradan

Sonunda Hazreti Muhammed oldu
Yerle gök arası nur ile doldu
İnsanlık onunla huzuru buldu
Nice peygamberler geçti buradan

Âşık İsmetîyim geldi giderim
Allah dostlarıdır gerçek liderim
Burada bana düşen borcu öderim
Nice peygamberler geçti buradan

2014

GERİSİ HİÇTİR

Seneler sonunda bunu anladım
Her iki kafadan birisi hiçtir
Birçok âşıkları durup dinledim
Hayalde gördüğü perisi hiçtir

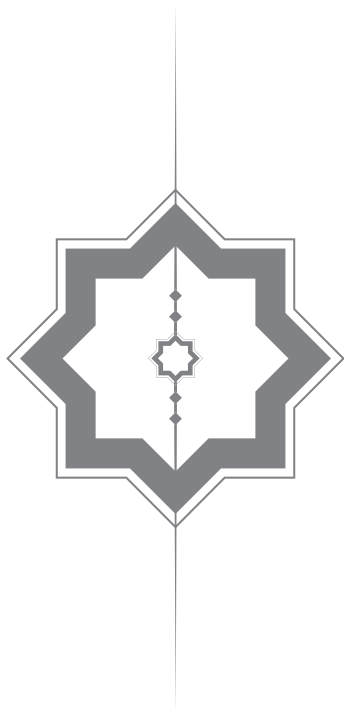
Çalım satanların çekmem nazın
Göbekten aşağı tutuyor sazın
Varlıkla yokluğu belli olmazın
Böylesi hayatın dirisi hiçtir

Âşık İsmetîyim işte böyleyim
Neyi sorarsanız onu söyleyeyim
İsterseniz bende beni söyleyeyim
Sade yüreğim var gerisi hiçtir.

2014

İNDEKS

İNDEKS

A

Acele Etme-232
Acı Haberleriyle-148
Âcizliği-246
Adam Dedik-98
Adım Adım-59
Ağlamak Değil-257
Ağlarım-182
Ah Çekerim-83
Ah Kapı-128
Akıbeti-333
Aklı Onun İle-100
Alamadım Neyleyim-129
Aldı Keder-80
Aldırma-235
Âlem-270
Alışır Kalır-188
Âlim Olmaz-321
Âlimin Sözü-267
Alkışlanmaz-293
Allah Bilir-110
Allah Deyip-88

Allah'ım-342
Almıyorum-217
Anla Beni-87
Anlatabilsem-76
Anlatılmaz-84
Antalya-249
Ara-181
Arar Giderim-79
Arasında-53
Arayan Oldu-197
Arı Başka-60
Arıyorum-139
Arkadaş-86
Arzuhal-334
Arzum-99
Âşık Oldum-107
Ata Benzer-206
Ata Binip-337
Ayılmaz İmiş-272
Aynaya Bakarken-286
Az Olur-116
Azan Gelir-301

Azı Burda-255
Aziziye-207

B

Baba-55
Babam Öleli-48
Bade İçen-120
Bahane-169
Bahaneler Bulup-313
Baharın Sonrası-271
Bakışın-133
Bakmalı-327
Baktım Utandım-243
Başka Başkadır-194
Başka Dünyadayım-227
Başlamışım-279
Batı Bize-196
Baykuş Konar-259
Bayrağım-237
Bayramınız-221
Bazı Kesim-215
Beden Dili-205
Bekleme Yolumu-351
Bekliyor-275
Bel Ağrısı-225
Belanın Başı-238
Belleme-176
Bellidir-117
Ben Aslıma-228
Ben Böyleyim-230
Ben Bu Yoldan-109
Ben Buraya-265
Bende Beni-242
Beni O Yâr-79

Benim Gönüm-231
Benzemez-305
Benzer-116
Benziyor-196
Bereket-94
Bıraksalar-268
Bile Gidilmez-150
Bilebilsem-219
Bileceksin-193
Bilecenlik-315
Bilemem-97
Bilemezler-146
Bilen mi Var-260
Bilen Olmaz-261
Bilesin-282
Bilirim-89
Biliyor mu?-200
Biliyorlar-254
Bilmedi Belleme-349
Bilmesen de-192
Bilmeseydim-57
Bilmeyince-108
Bilmez-73
Bilmez miyim-86
Bin Kere Pişmanım-252
Bir Aynadır-92
Bir Başka-69
Bir Cellat-213
Bir Duraktır-285
Bir Gelin-131
Bir Güzel Uğruna-140
Bir Güzele-332
Bir Kapıda-123
Bir Köşede-328

Bir Meleksin-54
Bir Mesele-166
Bir Saz Yaptım-56
Bir Şey Diyor-72
Bir Şey Sanırdım-349
Bir Umudun-78
Bir Zamanda-281
Birden Başka-227
Bire Efendim-210
Boş Durmayın-65
Boş Kelleyi-218
Boşanmak-338
Boynu Kopuyor-61
Boynumun Borcu-209
Bu Dil İle-270
Bu Evde-60
Bu Gece-281
Bu Hâlimden-101
Bu Hallere-210
Bu Köyde-264
Bu Topraklarda-351
Budur Dileğim-324
Bulmak İçin-168

C

Cadı Kazanı-171
Canım Seni-266
Cansız Gider-202
Cevahirim-141
Cevapsız-157

Ç

Çalar Oynar-249

Çalınmış-197
Çare Doktorum-288
Çaresizim-128
Çaresizim-148
Çeker-240
Çıkarıcılık-95
Çile Dediler-145
Çimento-276
Çimento'nun-314
Çizgilerim-264
Çoban Olmuş-154
Çok Kapı Çaldım da-66
Çürür Güzelliğin-126

D

Dağ Söyledi-240
Dağları Dinledim-350
Daha Var-168
Dal Yetmiyor-299
Damla Seni-57
Dara Düştüm-49
Darılır mı?-92
Davul Sesi-46
Dayanak Kırıksa-258
Dayanmıyor-152
Dediler-177
Dedim Dedi-265
Değilim-190
Değirmen Ustasına-77
Değmez İmiş-169
Deli Diye-64
Deli Oldum-73
Deli Tarafı-302
Delilerle Dolu-243

Demeyeyim mi?-187
Demiryolu'nda-96
Derin Düşler-71
Derindir Konu-174
Derman Eylesin-248
Desinlere-263
Devlet Kuşu-180
Deyim-190
Dilek Kapısı-308
Diriden Olduk-180
Dişlerini-254
Diyorlar-262
Diyorlarmış-51
Doğduğu Zaman-156
Doktor Bana-65
Dokunan El-184
Dolmadı Dostum-85
Dostum Olan-283
Dönüp Bakın-346
Dövdü Beni-49
Duracak Yer Değil-336
Dursan Bile-124
Duruyorum-50
Duymamışım-283
Dünya-309
Dünya Bize-318
Dünya Demi-278
Dünya Düşüyor-233
Dünya Senden-52
Dünyada Dökülen-255
Düşenin Dostu-85
Düşmüşüm-115
Düşüm İbret Aldım-234
Düşündün mü?-304

Düşündürür-181
Düşünemez-251
Düşünmeli-269
Düşünürken-325

E

Efendi-146
Efendim-147
El Arar-101
El Vurulmaz-111
Eli Kırılsın-345
Eller-288
Elveda-179
Elveda Derim-225
Emsali mi?-297
En Sonunda-250
Erzurum-212
Esen Yele-134
Evimin Kapısında-306
Eyvah Derim-112

F

Farkı Nedir?-155
Farkında-262
Farkında mısın?-313
Farkındayım-330
Felsefemiz-320
Feraset-289
Fırıldak mı?-294
Fırsat Kollar-198

G

Gardaş-194

Geç Oldu Gardeş-185
Geçemedim-280
Geçen Zaman-277
Geçti Gitti-336
Gel Kızılırmak-136
Geldi Gitti-222
Geldim-123
Geldim Boşa-219
Gelemem Daha-324
Gelesin Bize-84
Gerçeği Görmeyen-199
Gerek İmiş-320
Geri Durmalı mı?-154
Gerisi Hiçtir-354
Geriye-185
Geze Geze-274
Gıbalı-172
Giderim-204
Gidiyorum-331
Gidiyoruz-174
Git Hele-133
Gizlidir-121
Göçer Gibi-353
Gölgeler-323
Gölgemi-280
Gönderen Gördüm-75
Gönül-167
Gönül İster-147
Gönül İşi-100
Görebilen-160
Gören Söylesin-132
Görevimi-300
Görmedim-335
Görmemiz Gerek-216

Görüyorum-102
Gözler Görmüyor-346
Gözlerin Güzel-58
Gözüm Kalmadı-129
Gurbet-132
Gül İle Gönül-138
Güle Benzer-124
Gün Batıyor-201
Günahkârım-229
Günahsız-293
Günü Gelince-239
Günü Güne-231
Güzel Derler-63
Güzel Gördüm-89
Güzel Şeydir-183

H

Haberdar Olsun-224
Haberim Yok-121
Haberim Yoktu-326
Haddini Bilmeyen-295
Hâl İçinde-90
Hâlden Bilen-257
Halil Rıfat Paşa-316
Hanı-126
Hatırladım-52
Hatırlayın-332
Hayalimde-131
Hayalimde Kaldı-140
Hayallerim-106
Hayat-218
Haydi Bakalım-149
Hazreti Davut-316
Hazreti İlyas-352

Hele Dur-191
Her Hâlimle-329
Herhâlde-326
Hırs-311
Hiç-314
Hikâyem-105
Hikmetle Dolu-307
Hinler-272
Hocam-221
Hoş Geldiniz-312
Huyum Benim-170
Hülâlenmiş-207

I

Irgaladı-91
Isparta-114

İ

İçmişim Gayrı-74
İkiyüzlü-296
İlahi Elçi-318
İlimle Uğraşmak-273
İlimsiz İmiş-304
İlmi Olan-81
İnan Ki-300
İnan Ki Değmez-70
İnat Etti-201
İnatlık-91
İnceden İnce-90
İncelir-82
İncitme Beni-241
İnsan Postu-290
İnsanlara-203

İnsanların-152
İnsanlığı-198
İsmetî'dir-51
İşin Düşerse-203
İşin Garibi-158
İyi Diyecekler-302
İyi İnsanın-95
İzini Gördüm-261

K

Kabul Olmaz-162
Kader-125
Kahpelikle-192
Kahve Diye-337
Kalbin Sesi-67
Kalbin Tercümanı-263
Kalp Dedğin-271
Kanım Kaynamaz-211
Kapı Güzeli-122
Kapılar Kapanır-307
Kapısında-314
Kara Günler-50
Kara Kazan-292
Kara Tren-114
Kara Yiğitler-205
Karar-319
Karardı-163
Karıncaya-260
Karlı Dağlar-81
Karşı-171
Kasılıyor-340
Kaşıyorlar-301
Kaybolan-296

Kaygı Oldu-54
Kaynadım-109
Kederimi-253
Kel Gelin-172
Kıldan İnce-244
Kıskananlar-338
Kış Geldi-48
Kıvılcım Aldım-122
Kızım Hatun-130
Kimi-110
Kişinin Kimliği-236
Kitap Sattım-245
Kolay Değil-289
Kolay mıdır?-256
Konuşalım-195
Konya-266
Koşa Koşa-173
Köle Diye-105
Kör Gibi-155
Kör Olsun-166
Kötü Demiş-195
Köyümde-237
Köyüme Gittim-234
Kul Diyemedim-102
Kul Neler Edermiş-103
Kumru-72
Kural Konmuş-277
Kurban-178
Kuş Değilsin-248
Kuşak Farkı-322
Küplere Binsin-286
Küpü Dünyanın-241

L

Lübnan-292

M

Mahşer-311
Meğer-71
Mektup-209
Merhem Olsam-191
Meslekler-296
Meymenet Yok-239
Mezar Taşı-323
Mısır-347
Mısır'a Bir-346
Muhannet-310
Mum Işığı-111
Mürekkebim-295

N

Namert-82
Ne Çare-47
Ne Dersin-103
Ne Diyebildim-229
Ne Günler İmiş-315
Ne Hayaller-287
Ne Olursun-76
Ne Söyledi-142
Ne Yaparsın-199
Neden-269
Nemrutlar-279
Nerden Efendi-267
Neşe-258
Neyim Var Benim-88
Neyleyim-156
Neyleyim-223

Nimet Bize-280

O

O Belalı-97
O Dünyada-213
O Günleri-115
O Hayal İle-104
O Hayalin-78
O Hinler-208
O Tarafı-297
Oda Rüyasını-299
Oğlum Mürsel-151
Oğlum Oldu-150
Okunurum-303
Olacak-175
Olan Olur-276
Oldum Çırak-186
Olgun Olmak-309
Olgunluğu-303
Olmadan-262
Olmasa-226
Olmayınca-161
Olmaz-163
Olmuyor-167
Oynadılar-158

Ö

Öğreniriz-287
Öğretilmez-177
Öğüt-151
Öksüzüm-47
Öldü Gittiler-290
Öldüğümde-53
Ölmek Yoktur-291

Ölmez İmiş-187
Ölüm-56
Ölüm Olmasaydı-268
Ömür Dediğin-319
Ömürden Gider-317
Ötesini-204
Öyle-216
Öyle Yorgunum ki-344
Öz Gerekir-329
Öze Bak-144
Özlüyormuş-141
Özüm Var-343

P

Peydah Oldu-106
Peygamberler-354
Pınar Olsam-179
Pınarım-200
Pişmek İle-250

R

Rabbim-118
Rabia-345
Rahat Etsin-238
Rüya-83
Rüya Gördüm-63
Rüya İmiş-107
Rüyada-244
Rüyasını-59
Rüzgâr-256

S

Sabahı Bekliyorum-137

Sabır-305
Sakal-275
Sakarya-230
Saklamışım-330
Sana Doğru-294
Sanarım-149
Sanki-339
Sanki Yılan-184
Sar Yarasını-220
Satar Beni-64
Savaş Olmasın-278
Sayıklar mıyım?-273
Seferimi-217
Seksen Yıldır-352
Sen Değil misin?-127
Senden Başka-87
Senin İçin-96
Senin Kadar Seni-284
Senlik Benlik-310
Sevda İle-67
Sevdanın Gücü-117
Sevgilim-143
Sevgilim Sana-77
Seyrederim-328
Seyrederler-308
Seyretmek-317
Sezemiyorum-62
Sıcaktır-94
Sınır Koydu-164
Sır İçinde-202
Sırları Var-142
Sırrımı Söyledim-104
Sıtkımı Siyirdim-339
Sivas-182

Sivas'ım-134
Siz Söyleyin-284
Son Günleri-353
Son Nefeste-138
Sonu Vardır-189
Sonuna Bak-186
Soran Olmaz-251
Sorulacak-347
Soruyorum-232
Söyle-334
Söyle Nerdesin-112
Söylemezler-137
Söyler misin?-55
Söz Kar Etmmez-120
Suçsuz İken-127
Suriye-341

Ş

Şaşırır-188
Şaştım Kaldım-98
Şıfa Olur-242
Şimdi-145
Şu Aklıma-119
Şu Âlemi-45
Şu Dünyaya-298
Şüphe-331

T

Tabip Gelse-144
Tanıyalım-298
Tanıyorum-322
Tarihten-178
Taş İmiş Meğer-350

Taşırman Bizi-170
Tembel At-340
Terbiye-254
Tasadüf mü?-259
Tırmalar-214
Tırnak Atıyorlar-252
Titretiyor-165
Tövbe Yarabbi-325
Tunbun Taşı-68
Turnalar-99
Tutmadı-68
Tuzu Yoktur-189
Tüle Dokunma-226
Türk'ün Dili-162
Türkülerim-119

U

Uğraşmayın-321
Unutma-93
Unutmayın-246
Unuturlar-335
Utan Dürzü-161
Uyan Gözlerim-306
Uyanış-343
Uykudan Ötesi-173

Ü

Üzgün İsmetî-69
Üzgünüm-113

V

Var-136
Var Diye-125

Var Vermiyor-46
Varamadım-285
Veli İdim-93
Verdiğin Tuzu-312
Vurulduğum İnan-75

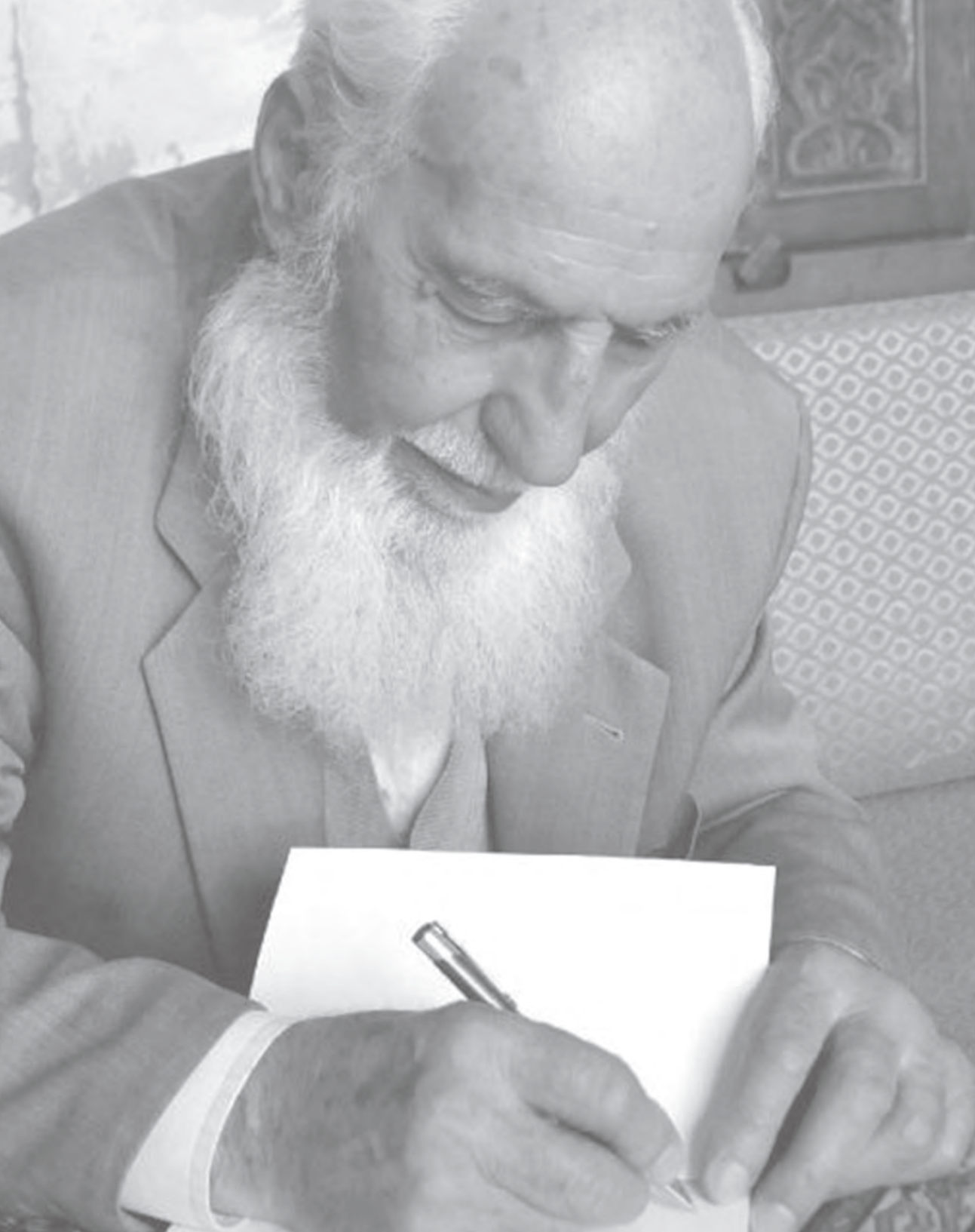
Y

Yakasını-247
Yaktı Gittiler-80
Yalnız İzi-157
Yalpalar-228
Yana Yana-118
Yanındayım-159
Yansıyor-139
Yara Alan-160
Yaradanım-66
Yaranmak-236
Yaranmaktan-206
Yarın Yoksun-333
Yas Yerinde-235
Yasımız Var-45
Yaşadıkça-274
Yatamıyorum-193
Yaza Yaza-348
Yazamadım-130
Yazdın Onu-74
Yemin Ettim-58
Yer Birer Birer-222
Yer Değil İmiş-348
Yer Yoktur-342
Yerde Dediler-220
Yerde Yatan-208
Yere Çalar-175
Yerimiz mi Var-135

Yerin Ola-159
Yerin Üstü-341
Yetimlik-165
Yetmez mi?-344
Yetmiş Yıldır-282
Yiyip Gider-70
Yol Bilmiyor-223
Yol Görünür-224
Yol mu Soran-164
Yol Üstüne-108
Yolcuyum-291
Yoldaşdır-245
Yollara Düşürdü-135
Yolum Durmaz-223
Yolum Yoktur-62
Yorgunum-233
Yorulmaz-327
Yozlaşma-212
Yumuşamaz-247
Yüksekte Olan-215
Yüzüm Yok-61

Z

Zaman-153
Zaman Çarkı-113
Zaman Kilitlendi-153
Zarar İçinde-211
Zorba-214
Zulüm-253

Kalp inlemiş dil söylemiş
Hâl içinde hâl söylemiş
İsmeti bir gölge imiş
Geçti gitti önümüzden

Kapındayım

âşık ismeti

9 786052 072165

SİVAS BELEDİYESİ

ISBN 978-605-2072-16-5